ज्युबिलीज

प्रकरण १

१ आणि असे झाले की, इस्राएल लोक मिसर देशातून बाहेर पडल्याच्या पहिल्या वर्षी, तिसऱ्या महिन्यात, महिन्याच्या सोळाव्या दिवशी, [इ.स. २४५०] देवाने मोशेला सांगितले: 'तू पर्वतावर माझ्याकडे ये, आणि मी तुला नियमशास्त्राच्या व आज्ञेच्या दोन दगडी पाट्या देईन, ज्या मी लिहिल्या आहेत, म्हणजे तू त्या शिकवशील.'
२ आणि मोशे देवाच्या पर्वतावर चढला, आणि परमेश्वराचे तेज सीनाय पर्वतावर राहिले, आणि सहा दिवस एका मेघाने त्यावर छाया घातली.
३ आणि सातव्या दिवशी त्याने ढगाच्या मध्यातून मोशेला हाक मारली, आणि परमेश्वराच्या गौरवाचे स्वरूप पर्वताच्या शिखरावर धगधगत्या अग्नीसारखे होते.
४ आणि मोशे चाळीस दिवस व चाळीस रात्री पर्वतावर होता, आणि देवाने त्याला नियमशास्त्राच्या व साक्ष्याच्या सर्व दिवसांच्या विभागणीचा पूर्वीचा व नंतरचा इतिहास शिकवला.
५ आणि तो म्हणाला: 'या पर्वतावर मी तुला जे काही वचन सांगेन त्या प्रत्येक वचनाकडे तुझे मन वळव, आणि ते एका पुस्तकात लिहून ठेव, म्हणजे त्यांच्या पिढ्यानपिढ्या हे पाहू शकतील की, आज सीनाय पर्वतावर मी तुझ्याबरोबर त्यांच्या पिढ्यांसाठी जो करार स्थापित करत आहे, त्याचे उल्लंघन करून त्यांनी केलेल्या सर्व दुष्कृत्यांबद्दल मी त्यांना कसे सोडून दिले नाही.
६ आणि असे होईल की, जेव्हा या सर्व गोष्टी त्यांच्यावर येतील, तेव्हा ते ओळखतील की, त्यांच्या सर्व निर्णयांमध्ये व सर्व कृतींमध्ये मी त्यांच्यापेक्षा अधिक नीतिमान आहे आणि मी खरोखर त्यांच्यासोबत होतो हेही ते ओळखतील.
७ आणि आज मी तुला जे हे सर्व शब्द सांगत आहे, ते तू स्वतःसाठी लिहून ठेव; कारण ज्या देशाविषयी मी त्यांचे पूर्वज, अब्राहाम, इसहाक व याकोब यांना शपथपूर्वक सांगितले होते की: 'मी तुमच्या वंशजांना दूध व मधाने वाहणारा देश देईन,' त्या देशात त्यांना नेण्यापूर्वी, मला त्यांचा विद्रोह आणि त्यांचा ताठरपणा माहीत आहे.
८ आणि ते खाऊन तृप्त होतील, आणि ते परकीय देवांकडे वळतील; अशा देवांकडे जे त्यांना त्यांच्या कोणत्याही संकटातून सोडवू शकत नाहीत; आणि ही साक्ष त्यांच्याविरुद्ध साक्ष म्हणून ऐकली जाईल. कारण ते माझ्या सर्व आज्ञा विसरतील, मी त्यांना दिलेल्या सर्व गोष्टी विसरतील, आणि ते परराष्ट्रीयांच्या मागे, त्यांच्या अशुद्धतेच्या मागे, आणि त्यांच्या लज्जेच्या मागे चालतील, आणि त्यांच्या देवांची सेवा करतील; आणि ह्या गोष्टी त्यांच्यासाठी अडथळा, संकट, क्लेश आणि सापळा ठरतील.
९ आणि पुष्कळ लोक नाश पावतील व त्यांना बंदिवान केले जाईल आणि ते शत्रूच्या हाती लागतील, कारण त्यांनी माझे नियम व माझ्या आज्ञा, माझ्या कराराचे सण, माझे शब्बाथ, आणि त्यांच्यामध्ये मी स्वतःसाठी पवित्र केलेले माझे स्थान, आणि देशाच्या मध्यभागी मी स्वतःसाठी पवित्र केलेले माझे निवासमंडप व माझे पवित्रस्थान, या सर्वांचा त्याग केला आहे; यासाठी की, मी त्यावर माझे नाव ठेवावे आणि ते (तेथे) वस्ती करावे.
१० आणि ते स्वतःसाठी उंच जागा, झाडीझुडपे व कोरलेल्या मूर्ती बांधतील आणि प्रत्येक जण आपापल्या (कोरलेल्या मूर्तींची) उपासना करील, जेणेकरून ते मार्गभ्रष्ट होतील; आणि ते आपल्या मुलांचा बळी भुतांना व त्यांच्या अंतःकरणातील चुकीच्या सर्व कृत्यांना देतील.
११ आणि मी त्यांच्याकडे साक्षीदार पाठवीन, म्हणजे मी त्यांच्याविरुद्ध साक्ष देईन; परंतु ते ऐकणार नाहीत, आणि साक्षीदारांनाही ठार मारतील; आणि जे नियमशास्त्राचा शोध घेतात त्यांचा ते छळ करतील; आणि माझ्या डोळ्यांदेखत दुष्टता करण्यासाठी ते सर्वकाही रद्द करतील व बदलून टाकतील.
१२ आणि मी त्यांच्यापासून माझे मुख लपवीन, आणि मी त्यांना बंदिवासासाठी, भक्ष्य म्हणून व खाऊन टाकण्यासाठी परराष्ट्रीयांच्या हाती सोपवीन; आणि मी त्यांना देशाच्या मध्यातून काढून टाकीन आणि परराष्ट्रीयांमध्ये पांगवीन.
१३ आणि ते माझा सर्व नियम, माझ्या सर्व आज्ञा आणि माझे सर्व न्याय विसरतील आणि जसे अमावस्या, शब्बाथ, सण, ज्युबिली आणि नियम यांकडे भरकटतील.
१४ आणि यानंतर ते परराष्ट्रीयांमधून पूर्ण अंतःकरणाने, पूर्ण जिवाने आणि पूर्ण शक्तीनिशी माझ्याकडे वळतील; आणि मी त्यांना सर्व परराष्ट्रीयांमधून एकत्र करीन; आणि ते मला शोधतील, म्हणजे जेव्हा ते पूर्ण अंतःकरणाने व पूर्ण जिवाने मला शोधतील, तेव्हा मी त्यांना सापडेन.
१५ आणि मी त्यांना नीतिमत्वासह विपुल शांती प्रकट करीन, आणि मी माझ्या संपूर्ण हृदयाने व माझ्या संपूर्ण जिवाने त्यांच्यातील सरळपणाचे रोप काढून टाकीन; आणि ते शाप नव्हे, तर आशीर्वाद होतील; आणि ते शेपूट नव्हे, तर मस्तक होतील.
१६ आणि मी त्यांच्यामध्ये माझे पवित्रस्थान उभारीन, आणि मी त्यांच्याबरोबर राहीन, आणि मी त्यांचा देव होईन आणि ते सत्याने व नीतिमत्त्वाने माझे लोक होतील.
१७ आणि मी त्यांना सोडून देणार नाही किंवा त्यांना अपयशी होऊ देणार नाही; कारण मी त्यांचा देव परमेश्वर आहे.
१८ आणि मोशे पालथा पडून प्रार्थना करू लागला आणि म्हणाला, 'हे परमेश्वरा, माझ्या देवा, तुझ्या लोकांना व तुझ्या वतनाला सोडून देऊ नकोस, यासाठी की ते आपल्या अंतःकरणाच्या चुकीच्या मार्गावर भरकटतील; आणि त्यांना त्यांचे शत्रू, म्हणजे परराष्ट्रीय लोकांच्या हाती सोपवू नकोस, यासाठी की ते त्यांच्यावर राज्य करू नयेत आणि त्यांना तुझ्याविरुद्ध पाप करण्यास प्रवृत्त करू नयेत.
१९ हे प्रभू, तुझ्या लोकांवर तुझी दया वाढू दे, आणि त्यांच्यामध्ये सरळ आत्मा निर्माण कर; आणि बेलियारच्या आत्म्याला त्यांच्यावर राज्य करू देऊ नकोस, जेणेकरून तो तुझ्यासमोर त्यांच्यावर दोषारोप करील आणि त्यांना सर्व नीतिमार्गांपासून जाळ्यात अडकवेल, यासाठी की ते तुझ्या दृष्टीसमोरून नष्ट व्हावेत.
२० परंतु ते तुझे लोक व तुझा वारसा आहेत, ज्यांना तू आपल्या महान सामर्थ्याने मिसऱ्यांच्या हातून सोडवले आहेस; त्यांच्या

अंतकरणात शुद्ध हृदय व पवित्र आत्मा निर्माण कर, आणि आजपासून अनंतकाळापर्यंत त्यांना त्यांच्या पापांच्या जाळ्यात अडकू देऊ नकोस.
२१ आणि परमेश्वर मोशेला म्हणाला: 'मला त्यांचा आडमुठेपणा, त्यांचे विचार आणि त्यांचा हट्टीपणा माहीत आहे; आणि जोपर्यंत ते स्वतच्या पापांची व आपल्या पूर्वजांच्या पापांची कबुली देत नाहीत, तोपर्यंत ते आज्ञाधारक होणार नाहीत.
२२ आणि यानंतर ते पूर्ण सरळपणाने, पूर्ण अंतकरणाने व पूर्ण जिवाने माझ्याकडे वळतील; आणि मी त्यांच्या हृदयाची सुंता करीन व त्यांच्या संततीच्या हृदयाची सुंता करीन; आणि मी त्यांच्यामध्ये पवित्र आत्मा निर्माण करीन; आणि मी त्यांना शुद्ध करीन, यासाठी की त्या दिवसापासून अनंतकाळापर्यंत ते माझ्यापासून दूर होणार नाहीत.
२३ आणि त्यांचे जीव मला व माझ्या सर्व आज्ञांना चिकटून राहतील; ते माझ्या आज्ञा पाळतील; मी त्यांचा पिता होईन आणि ते माझी मुले होतील.
२४ आणि त्या सर्वांना जिवंत देवाची मुले म्हटले जाईल, आणि प्रत्येक देवदूत व प्रत्येक आत्मा हे जाणील की, होय, ते जाणतील की ही माझी मुले आहेत, आणि मी नीतिमत्त्वाने व निर्भयतेने त्यांचा पिता आहे, आणि मी त्यांच्यावर प्रेम करतो.
२५ आणि मी या पर्वतावर तुला जे हे शब्द सांगत आहे, पहिले व शेवटचे, ते सर्व तू स्वतसाठी लिहून ठेव; जे नियमशास्त्रातील, साक्ष्यातील, आठवड्यांतील व ज्युबिलींतील दिवसांच्या सर्व विभागांमध्ये अनंतकाळापर्यंत पूर्ण होतील, जोपर्यंत मी खाली उतरून सर्वकाळ त्यांच्याबरोबर राहत नाही.
२६ आणि तो द्वारपालाला म्हणाला: सृष्टीच्या आरंभापासून ते माझे पवित्रस्थान त्यांच्यामध्ये सर्वकाळासाठी बांधले जाईपर्यंत मोशेसाठी लिही.
२७ आणि परमेश्वर सर्वांच्या डोळ्यांसमोर प्रकट होईल, आणि सर्वांना कळेल की, मी इस्राएलाचा देव व याकोबाच्या सर्व संततीचा पिता आणि सियोन पर्वतावर सर्वकाळ राजा आहे. आणि सियोन व यरुशलेम पवित्र होतील.
२८ आणि इस्राएलांच्या छावणीपुढे चालणाऱ्या दूताने, सृष्टीच्या निर्मितीपासूनच्या नियमशास्त्राच्या आणि ज्युबिलींच्या सप्ताहांच्या साक्षीच्या वर्षांच्या विभागणीच्या पाट्या घेतल्या; त्या प्रत्येक वर्षानुसार, ज्युबिलींच्या सर्व संख्यांनुसार होत्या; त्या [नवीन] सृष्टीच्या दिवसापासून, जेव्हा आकाश व पृथ्वी आणि त्यांची सर्व सृष्टी आकाशातील शक्तींनुसार आणि पृथ्वीची सर्व सृष्टी नवीन केली जाईल, आणि पृथ्वीची सर्व सृष्टी नवीन केली जाईल, तोपर्यंत जोपर्यंत सियोन पर्वतावर यरुशलेममध्ये परमेश्वराचे पवित्रस्थान बनवले जात नाही, आणि इस्राएलाच्या सर्व निवडलेल्यांसाठी आरोग्य, शांती व आशीर्वादाकरिता सर्व प्रकाशमान दिवे नवीन केले जात नाहीत; आणि त्या दिवसापासून पृथ्वीच्या सर्व दिवसांपर्यंत असेच चालू राहो.

प्रकरण २

१ आणि द्वारपालाने परमेश्वराच्या वचनाप्रमाणे मोशेला सांगितले: सृष्टीच्या निर्मितीचा संपूर्ण इतिहास लिही, की परमेश्वर देवाने सहा दिवसांत आपली सर्व कामे व सर्व काही कसे पूर्ण केले, आणि सातव्या दिवशी शब्बाथ पाळून तो दिवस सर्व युगांसाठी पवित्र केला, आणि आपल्या सर्व कामांसाठी ते एक चिन्ह म्हणून नेमले.
२ कारण पहिल्या दिवशी त्याने वरचे आकाश, पृथ्वी, पाणी आणि त्याच्या सेवेत असणारे सर्व आत्मे निर्माण केले - उपस्थितीचे देवदूत, पवित्रीकरणाचे देवदूत, अग्नीच्या आत्म्याचे देवदूत, वाऱ्याच्या आत्म्याचे देवदूत, मेघांच्या, अंधाराच्या, बर्फ, गारा आणि दंव यांच्या आत्म्याचे देवदूत, वाणीचे, मेघगर्जनेचे आणि विजेचे देवदूत, थंडी व उष्णतेच्या आत्म्यांचे देवदूत, हिवाळा, वसंत, शरद आणि उन्हाळा यांच्या आत्म्यांचे देवदूत आणि आकाशात व पृथ्वीवर असलेल्या त्याच्या सर्व प्राण्यांच्या आत्म्यांचे देवदूत, (त्याने निर्माण केले) पाताळ आणि अंधार, संध्याकाळ आणि रात्र, आणि प्रकाश, पहाट आणि दिवस, जे त्याने आपल्या अंतकरणाच्या ज्ञानात तयार केले आहे.
३ आणि तेव्हा आम्ही त्याची कृत्ये पाहिली आणि त्याच्या सर्व कृत्यांविषयी त्याची स्तुती केली व त्याच्यापुढे गौरव केला; कारण त्याने पहिल्या दिवशी सात महान कृत्ये निर्माण केली होती.
४ आणि दुसऱ्या दिवशी त्याने पाण्यामध्ये अंतराळ निर्माण केले, आणि त्या दिवशी पाणी विभागले गेले - त्यातील अर्धे वर गेले आणि अर्धे अंतराळाच्या खाली गेले, जे संपूर्ण पृथ्वीवर मध्यभागी होते. आणि दुसऱ्या दिवशी (देवाने) निर्माण केलेले हे एकमेव कार्य होते.
५ आणि तिसऱ्या दिवशी त्याने संपूर्ण पृथ्वीवरून पाणी एका ठिकाणी जमा होण्याची आणि कोरडी जमीन दिसण्याची आज्ञा दिली.
६ आणि त्याने आज्ञा केल्याप्रमाणे जलाने केले, आणि ते पृथ्वीवरून मागे हटून या आकाशगंगेच्या बाहेर एका ठिकाणी गेले, आणि कोरडी जमीन दिसू लागली.
७ आणि त्या दिवशी त्याने त्यांच्यासाठी त्यांच्या वेगवेगळ्या संगमस्थानांनुसार सर्व समुद्र, सर्व नद्या, पर्वतांवरील व पृथ्वीवरील सर्व जलसंचय, सर्व सरोवरे, पृथ्वीवरील सर्व दव, पेरलेले बी, सर्व उगवणारे अंकुर, फळ देणारी झाडे, जंगलातील झाडे, एदेन बाग आणि एदेनमधील सर्व वनस्पती त्यांच्या प्रकारानुसार निर्माण केल्या.
८ देवाने ह्या चार महान गोष्टी तिसऱ्या दिवशी निर्माण केल्या. आणि चौथ्या दिवशी त्याने सूर्य, चंद्र व तारे निर्माण केले आणि त्यांना आकाशाच्या घुमटात स्थापित केले, यासाठी की त्याने सर्व पृथ्वीवर प्रकाश टाकावा, दिवस व रात्रीवर राज्य करावे आणि प्रकाशाला अंधारापासून वेगळे करावे.
९ आणि देवाने सूर्याला पृथ्वीवर दिवसांसाठी, शब्बाथांसाठी, महिन्यांसाठी, सणांसाठी, वर्षांसाठी, वर्षांच्या शब्बाथांसाठी, ज्युबिलींसाठी आणि वर्षांच्या सर्व ऋतूंसाठी एक मोठे चिन्ह म्हणून नेमले.
१० आणि ते प्रकाशाला अंधकारापासून वेगळे करते, आणि समृद्धीसाठी, पृथ्वीवर उगवणाऱ्या व वाढणाऱ्या सर्व गोष्टींची भरभराट व्हावी.
११ चौथ्या दिवशी त्याने ह्या तीन जाती निर्माण केल्या. आणि पाचव्या दिवशी त्याने पाण्याच्या खोल तळाशी मोठे समुद्री राक्षस निर्माण केले; कारण त्याच्या हातांनी निर्माण केलेल्या मांसल वस्तू ह्याच पहिल्या होत्या: मासे, पाण्यात चालणारे सर्व प्राणी, उडणारे सर्व प्राणी, पक्षी आणि त्यांच्या जातीचे सर्व जीव.
१२ आणि त्यांना समृद्ध करण्यासाठी सूर्य त्यांच्यावर उगवला, आणि पृथ्वीवरील सर्व गोष्टींवर, पृथ्वीतून उगवणाऱ्या प्रत्येक गोष्टीवर, सर्व फळझाडांवर आणि सर्व प्राण्यांवर उगवला.

१३ पाचव्या दिवशी त्याने ह्या तीन जाती निर्माण केल्या. आणि सहाव्या दिवशी त्याने पृथ्वीवरील सर्व प्राणी, सर्व गुरेढोरे आणि पृथ्वीवर चालणारे सर्व काही निर्माण केले.
१४ आणि या सर्वानंतर त्याने मनुष्याला निर्माण केले, त्याने पुरुष आणि स्त्री यांना निर्माण केले, आणि त्याला पृथ्वीवरील, समुद्रातील सर्व गोष्टींवर, उडणाऱ्या सर्व प्राण्यांवर, गुरांवर, पृथ्वीवर चालणाऱ्या सर्व गोष्टींवर आणि संपूर्ण पृथ्वीवर सत्ता दिली.
१५ आणि त्याने सहाव्या दिवशी ह्या चार जाती निर्माण केल्या. आणि एकूण वीस जाती होत्या.
१६ आणि त्याने सहाव्या दिवशी आपले सर्व कार्य संपवले—आकाशात व पृथ्वीवर, समुद्रात व पाताळात, प्रकाशात व अंधारात आणि इतर सर्व काही.
१७ आणि त्याने आम्हांला शब्बाथ दिवस नावाचे एक मोठे चिन्ह दिले, की आपण सहा दिवस काम करावे, पण सातव्या दिवशी सर्व कामापासून दूर राहून शब्बाथ पाळावा.
१८ आणि उपस्थितीचे सर्व देवदूत, आणि पवित्रीकरणाचे सर्व देवदूत, या दोन महान वर्गांना—त्याने आम्हांला स्वर्गात आणि पृथ्वीवर त्याच्याबरोबर शब्बाथ पाळण्याची आज्ञा दिली आहे.
१९ आणि तो आम्हांला म्हणाला: 'पाहा, मी सर्व लोकांमध्ये स्वतःसाठी एक लोक वेगळे करीन, आणि हे शब्बाथ दिवस पाळतील, आणि मी त्यांना माझे लोक म्हणून स्वतःसाठी पवित्र करीन, आणि त्यांना आशीर्वाद देईन; जसा मी शब्बाथ दिवस स्वतःसाठी पवित्र केला आहे आणि करत असतो, त्याचप्रमाणे मी त्यांना आशीर्वाद देईन, आणि ते माझे लोक होतील आणि मी त्यांचा देव होईन.
२० आणि मी पाहिलेल्या सर्वांमधून याकोबाच्या वंशजाची निवड केली आहे, आणि त्याला माझा ज्येष्ठ पुत्र म्हणून लिहून ठेवले आहे, आणि त्याला सर्वकाळ स्वतःसाठी पवित्र केले आहे; आणि मी त्यांना शब्बाथ दिवस शिकवीन, म्हणजे त्या दिवशी ते सर्व कामांपासून शब्बाथ पाळतील.
२१ आणि अशाप्रकारे त्याने त्यात एक चिन्ह निर्माण केले, ज्यानुसार त्यांनी सातव्या दिवशी आमच्याबरोबर शब्बाथ पाळावा, खावे व प्यावे आणि ज्याने सर्व गोष्टी निर्माण केल्या त्याचे आभार मानावेत, जसे त्याने सर्व लोकांमध्ये एका विशेष लोकांना आशीर्वादित व पवित्र केले आहे, आणि त्यांनी आमच्याबरोबर शब्बाथ पाळावा.
२२ आणि त्याने आपल्या आज्ञा सर्व दिवस आपल्यासमोर सुवासिक अशा गोड वासाप्रमाणे वर चढवल्या...
२३ आदामापासून याकोबापर्यंत मानवजातीची बावीस प्रमुखे होती आणि सातव्या दिवसापर्यंत बावीस प्रकारची कामे केली गेली; हे धन्य व पवित्र आहे; आणि पूर्वीचेही धन्य व पवित्र आहे; आणि हे पवित्रीकरण व आशीर्वादासाठी त्याच्याबरोबर सेवा करते.
२४ आणि ह्याला (याकोब व त्याच्या संततीला) हे प्रदान करण्यात आले की, ते पहिल्या करारनाम्यातील व नियमशास्त्रातील सदैव धन्य व पवित्र असावेत, जसे त्याने सातव्या दिवशी शब्बाथ दिवस पवित्र व धन्य केला होता.
२५ त्याने आकाश व पृथ्वी आणि त्याने निर्माण केलेले सर्व काही सहा दिवसांत निर्माण केले, आणि देवाने आपल्या सर्व कार्यांसाठी सातवा दिवस पवित्र केला; म्हणून त्याने त्याविषयी आज्ञा दिली की, जो कोणी त्यावर कोणतेही काम करील तो मरेल, आणि जो कोणी त्याला अपवित्र करील तो निश्चितच मरेल.
२६ म्हणून तू इस्राएल लोकांना आज्ञा दे की त्यांनी हा दिवस पवित्र मानावा, त्या दिवशी कोणतेही काम करू नये आणि त्याला अपवित्र करू नये, कारण तो इतर सर्व दिवसांपेक्षा अधिक पवित्र आहे.
२७ आणि जो कोणी त्याचा अपमान करील तो निश्चितच मरेल, आणि जो कोणी त्या दिवशी कोणतेही काम करील तो निश्चितच सार्वकालिक मरेल, यासाठी की इस्राएल लोकांनी पिढ्यानपिढ्या हा दिवस पाळावा आणि देशातून त्यांचे उच्चाटन होऊ नये; कारण तो एक पवित्र दिवस व धन्य दिवस आहे.
२८ आणि जो कोणी त्याचे पालन करतो आणि त्या दिवशी शब्बाथ पाळतो व आपल्या सर्व कामापासून दूर राहतो, तो आपल्याप्रमाणेच सर्व दिवस पवित्र व धन्य होईल.
२९ इस्राएल लोकांना आजच्या दिवसाचा नियम जाहीर करून सांगा की, त्यांनी त्या दिवशी शब्बाथ पाळावा आणि आपल्या अंतःकरणाच्या चुकीमुळे तो सोडू नये; (आणि) त्या दिवशी कोणतेही अयोग्य काम करणे, आपल्या मर्जीप्रमाणे वागणे हे औचित्य नाही; आणि त्यांनी त्या दिवशी खाण्यापिण्याचे काहीही तयार करू नये; आणि (हे औचित्य नाही की) पाणी काढावे, किंवा आपल्या वेशींतून असे कोणतेही ओझे आत आणावे किंवा बाहेर न्यावे, जे त्यांनी सहाव्या दिवशी आपल्या निवासस्थानी स्वतःसाठी तयार केले नव्हते.
३० आणि त्या दिवशी त्यांनी घरोघरी काहीही आणू नये किंवा बाहेर नेऊ नये; कारण तो दिवस सर्व जुबल्यांमधील कोणत्याही जुबल्या दिवसापेक्षा अधिक पवित्र व धन्य आहे; पृथ्वीवर कोणत्याही मानवाला शब्बाथ पाळावा हे कळण्यापूर्वी, आम्ही स्वर्गात याच दिवशी शब्बाथ पाळला होता.
३१ आणि सर्व गोष्टींच्या निर्माणकर्त्याने त्याला आशीर्वाद दिला, परंतु त्याने सर्व लोकांना व राष्ट्रांना त्यावर शब्बाथ पाळण्यासाठी पवित्र केले नाही, तर केवळ इस्राएलालाच केले; केवळ त्यांनाच त्याने पृथ्वीवर त्यावर खाण्याची, पिण्याची आणि शब्बाथ पाळण्याची परवानगी दिली.
३२ आणि सर्व गोष्टींच्या निर्माणकर्त्याने, जो दिवस त्याने आशीर्वाद, पवित्रता व सर्व दिवसांपेक्षा श्रेष्ठ गौरवासाठी निर्माण केला होता, त्या दिवसाला आशीर्वाद दिला.
३३ हा नियम आणि साक्ष इस्राएलच्या मुलांना त्यांच्या पिढ्यानपिढ्या कायमचा नियम म्हणून देण्यात आला.

प्रकरण ३

१ आणि दुसऱ्या आठवड्याच्या सहा दिवसांत आम्ही देवाच्या वचनाप्रमाणे, आदामाकडे सर्व पशू, सर्व गुरेढोरे, सर्व पक्षी, पृथ्वीवर चालणारे सर्व प्राणी आणि पाण्यात चालणारे सर्व प्राणी, त्यांच्या प्रकारानुसार व त्यांच्या प्रतीकांनुसार आणले: पहिल्या दिवशी पशू; दुसऱ्या दिवशी गुरेढोरे; तिसऱ्या दिवशी पक्षी; चौथ्या दिवशी पृथ्वीवर चालणारे सर्व प्राणी; आणि पाचव्या दिवशी पाण्यात चालणारे प्राणी.
२ आणि आदामने त्या सर्वांना त्यांच्या त्यांच्या नावांनी संबोधले, आणि जसे त्याने त्यांना बोलावले, तसेच त्यांचे नाव झाले.
३ आणि त्या पाच दिवसांत आदामने पृथ्वीवर असलेल्या सर्व जाती-नजात्यांतील पुरुष व स्त्रियांना पाहिले, पण तो एकटाच होता आणि त्याला स्वतःसाठी कोणी सोबतीण सापडली नाही.

४ आणि प्रभू आम्हांला म्हणाला: 'मनुष्य एकटा असावा हे बरे नाही; आपण त्याच्यासाठी एक सोबतीण शोधूया.'
५ आणि आपला परमेश्वर देवाने त्याच्यावर गाढ झोप आणली, आणि तो झोपला, आणि त्याने स्त्रीसाठी त्याच्या बरगड्यांमधून एक बरगडी घेतली, आणि ही बरगडी त्याच्या बरगड्यांमधून स्त्रीचा उगम होती, आणि त्याने तिच्या जागी मांस उभारले, आणि स्त्रीला घडवले.
६ आणि त्याने आदामाला झोपेतून जागे केले आणि जागा झाल्यावर तो सहाव्या दिवशी उठला. त्याने तिला आपल्याजवळ आणले आणि तिच्याशी संग केला. तो तिला म्हणाला, 'ही आता माझ्या हाडांतील हाड आणि माझ्या मांसातील मांस आहे; तिला माझी पत्नी म्हटले जाईल; कारण तिला तिच्या पतीपासून वेगळे केले आहे.'
७ म्हणून पती-पत्नी एक होतील आणि पुरुष आपल्या आई-वडिलांना सोडून आपल्या पत्नीला जडून राहील, आणि ते एकदेह होतील.
८ पहिल्या आठवड्यात आदाम निर्माण झाला आणि त्याची पत्नी तिची बरगडी होती; दुसऱ्या आठवड्यात त्याने तिला त्याला दाखवले; आणि याच कारणास्तव पुरुषाने सात दिवस व स्त्रीने दोन सात दिवस अशुद्धतेत राहावे, अशी आज्ञा देण्यात आली.
९ आणि आदाम ज्या भूमीत निर्माण झाला होता, तेथे त्याने चाळीस दिवस पूर्ण केल्यावर, आम्ही त्याला एदेन बागेची मशागत व रक्षण करण्यासाठी आणले, परंतु त्यांनी त्याच्या पत्नीला ऐंशीव्या दिवशी आणले आणि यानंतर ती एदेन बागेत शिरली.
१० आणि याच कारणास्तव, प्रसूती करणाऱ्या स्त्रीविषयीची आज्ञा स्वर्गीय पाट्यांवर लिहिलेली आहे: 'जर तिला मुलगा झाला, तर तिने पहिल्या आठवड्याप्रमाणे सात दिवस अशुद्धतेत राहावे, आणि तेहतीस दिवस शुद्धीकरणाच्या रक्तात राहावे, आणि जोपर्यंत ती मुलगा झाल्यास पाळण्यास सांगितलेले हे दिवस पूर्ण करत नाही, तोपर्यंत तिने कोणत्याही पवित्र वस्तूला स्पर्श करू नये किंवा पवित्रस्थानात प्रवेश करू नये.
११ परंतु मुलीच्या बाबतीत, ती पहिल्या दोन आठवड्यांप्रमाणे दोन आठवडे अशुद्धतेत राहील आणि तिच्या शुद्धीकरणाच्या रक्तामध्ये सहासष्ट दिवस राहील, आणि असे एकूण ऐंशी दिवस होतील.
१२ आणि जेव्हा तिचे हे ऐंशी दिवस पूर्ण झाले, तेव्हा आम्ही तिला एदेनच्या बागेत आणले, कारण ती पृथ्वीवरील इतर सर्व ठिकाणांपेक्षा अधिक पवित्र आहे आणि त्यात लावलेले प्रत्येक झाडही पवित्र आहे.
१३ म्हणून, ज्या स्त्रीला मुलगा किंवा मुलगी होईल तिच्याविषयी त्या दिवसांचा नियम असा ठरवण्यात आला की, जोपर्यंत त्या मुलासाठीचे हे दिवस पूर्ण होत नाहीत, तोपर्यंत तिने कोणत्याही पवित्र वस्तूला स्पर्श करू नये किंवा पवित्रस्थानात प्रवेश करू नये.
१४ हा तो नियम व साक्ष आहे जो इस्राएल लोकांसाठी लिहून ठेवण्यात आला होता, यासाठी की त्यांनी सर्व दिवस त्याचे पालन करावे.
१५ आणि पहिल्या ज्युबिलीच्या पहिल्या आठवड्यात, [सकाळी १-७] आदाम आणि त्याची पत्नी सात वर्षे एदेन बागेत तिची मशागत व देखभाल करत होते, आणि आम्ही त्याला काम दिले आणि मशागतीसाठी योग्य असलेले सर्व काही करण्याची त्याला सूचना दिली.
१६ आणि त्याने (बागेची) मशागत केली, आणि तो नग्न होता व त्याला याची जाणीव नव्हती, आणि त्याला लाज वाटली नाही, आणि त्याने पक्षी, पशू व गुरेढोरे यांपासून बागेचे रक्षण केले, आणि तिची फळे गोळा करून खाल्ली, आणि उरलेले स्वतःसाठी व आपल्या पत्नीसाठी बाजूला ठेवले [आणि जे राखून ठेवले होते ते बाजूला ठेवले].
१७ आणि तेथे त्याने पूर्ण केलेली सात वर्षे, बरोबर सात वर्षे झाल्यावर, दुसऱ्या महिन्यात, महिन्याच्या सतराव्या दिवशी, तो सर्प येऊन त्या स्त्रीजवळ आला आणि सर्प त्या स्त्रीला म्हणाला, 'देवाने तुला अशी आज्ञा दिली आहे का, की तू बागेतील प्रत्येक झाडाचे फळ खाऊ नयेस?'
१८ आणि ती त्या झाडाला म्हणाली, 'बागेतील सर्व झाडांच्या फळांविषयी देवाने आम्हांला सांगितले आहे की, खा; परंतु बागेच्या मध्यभागी असलेल्या झाडाच्या फळाविषयी देवाने आम्हांला सांगितले आहे की, तुम्ही ते खाऊ नका किंवा त्याला स्पर्शही करू नका, नाहीतर तुम्ही मराल.'
१९ आणि सर्प त्या स्त्रीला म्हणाला, 'तुम्ही खचित मरणार नाही; कारण देवाला माहीत आहे की, ज्या दिवशी तुम्ही ते खाल, त्या दिवशी तुमचे डोळे उघडतील, तुम्ही देवांसारखे व्हाल आणि तुम्हाला चांगले व वाईट ओळखता येईल.
२० आणि त्या स्त्रीने ते झाड पाहिले, जे दिसायला सुंदर व सुखद होते आणि त्याचे फळही खाण्यायोग्य होते; म्हणून तिने ते घेऊन खाल्ले.
२१ आणि जेव्हा तिने प्रथम अंजिराच्या पानांनी आपली लाज झाकली, तेव्हा तिने ते आदामला दिले आणि त्याने ते खाल्ले, तेव्हा त्याचे डोळे उघडले आणि त्याने पाहिले की तो नग्न आहे.
२२ आणि त्याने अंजिराची पाने घेऊन ती एकत्र शिवली आणि स्वतःसाठी एक कमरेचे वस्त्र बनवून आपली लाज झाकली.
२३ आणि देवाने त्या सर्पाला शाप दिला आणि तो त्याच्यावर सदासर्वकाळ क्रोधित झाला . . .
२४ आणि ती स्त्री सर्पाच्या आवाजाकडे लक्ष देऊन खाल्ली म्हणून तो तिच्यावर क्रोधित झाला; आणि तो तिला म्हणाला: 'मी तुझे दुःख व वेदना फार वाढवीन; दुःखानेच तुला मुले होतील आणि तू तुझ्या पतीकडे परत जाशील व तो तुझ्यावर राज्य करील.'
२५ आणि तो आदामालाही म्हणाला, 'तू आपल्या पत्नीचे ऐकलेस आणि ज्या झाडाचे फळ खाऊ नकोस अशी मी तुला आज्ञा दिली होती, ते तू खाल्लेस, म्हणून तुझ्यामुळे भूमी शापित होवो; ती तुझ्यासाठी काटे व कुसळे उगवेल आणि ज्या पृथ्वीतून तुला घेतले होते, तिथे परत जाईपर्यंत तू कष्टाने भाकर खाशील; कारण तू पृथ्वीच आहेस आणि पृथ्वीतच परत जाशील.'
२६ आणि त्याने त्यांच्यासाठी कातड्याचे कपडे बनवले, त्यांना ते घातले आणि एदेन बागेतून बाहेर पाठवले.
२७ आणि ज्या दिवशी आदाम बागेतून बाहेर पडला, त्या दिवशी त्याने आपली लाज झाकल्याच्या दिवसापासून, सूर्योदयाबरोबर सकाळी लोबान, गल्बानम, स्टॅक्टे आणि सुगंधी द्रव्ये यांचा सुवास अर्पण केला.
२८ आणि त्या दिवशी सर्व पशू, गुरेढोरे, पक्षी, चालणारे प्राणी व हालचाल करणारे प्राणी यांचे तोंड बंद झाले, त्यामुळे ते बोलू शकले नाहीत; कारण ते सर्व एकाच ओठाने व एकाच जिभेने एकमेकांशी बोलले होते.

२९ आणि त्याने एदेन बागेतील सर्व प्राण्यांना बाहेर पाठवले; आणि सर्व प्राणी आपापल्या जातींनुसार व प्रकारांनुसार त्यांच्यासाठी निर्माण केलेल्या ठिकाणी पांगले.
३० आणि सर्व पशू व गुरेढोरे यांच्यापैकी केवळ आदामालाच त्याची लाज झाकण्यासाठी त्याने साधन दिले.
३१ या कारणास्तव, नियमशास्त्राचा न्याय जाणणाऱ्या सर्वांविषयी स्वर्गीय पाट्यांवर असे विहित केले आहे की, त्यांनी आपली लाज झाकावी आणि परराष्ट्रीयांप्रमाणे स्वतला उघडे करू नये.
३२ आणि चौथ्या महिन्याच्या अमावस्येला, आदाम आणि त्याची पत्नी एदेन बागेतून बाहेर पडले आणि ते त्यांच्या निर्मितीच्या देशात, एल्ड प्रांतात राहू लागले.
३३ आणि आदामने आपल्या पत्नीचे नाव हव्वा ठेवले.
३४ आणि पहिल्या ज्युबिलीपर्यंत त्यांना मुलगा नव्हता, [सकाळी ८ वा.] आणि यानंतर त्याने तिला ओळखले.
३५ आता, एदेन बागेत त्याला शिकवल्याप्रमाणे तो जमीन कसत होता.

प्रकरण ४

१ आणि दुसऱ्या ज्युबिलीच्या तिसऱ्या आठवड्यात [सकाळी ६४-७०] तिने काईनला जन्म दिला, आणि चौथ्या आठवड्यात [सकाळी ७१-७७] तिने हाबेलला जन्म दिला, आणि पाचव्या आठवड्यात [सकाळी ७८-८४] तिने आपली मुलगी आवानला जन्म दिला.
२ आणि तिसऱ्या ज्युबिलीच्या पहिल्या (वर्षात) [इ.स. ९९-१०५], केनने हाबेलला ठार मारले कारण (देवाने) हाबेलचे बलिदान स्वीकारले आणि केनचे अर्पण स्वीकारले नाही.
३ आणि त्याने त्याला शेतात ठार मारले; आणि त्याने त्याला ठार मारले म्हणून त्याचे रक्त जमिनीवरून आकाशाकडे ओरडून तक्रार करू लागले.
४ आणि परमेश्वराने हाबेलामुळे काईनाला दोष दिला, कारण त्याने त्याला ठार मारले होते, आणि त्याच्या भावाच्या रक्तामुळे त्याने त्याला पृथ्वीवर पळपुटा केले आणि पृथ्वीवर त्याला शाप दिला.
५ आणि याच कारणास्तव स्वर्गीय पाटांवर असे लिहिले आहे की, 'जो आपल्या शेजाऱ्याला कपटाने मारतो तो शापित आहे; आणि ज्यांनी हे पाहिले व ऐकले आहे, त्या सर्वांनी म्हणावे की, 'तसेच होवो'; आणि ज्या माणसाने हे पाहिले असूनही जाहीर केले नाही, तोही त्या दुसऱ्याप्रमाणे शापित होवो.'
६ आणि याच कारणास्तव, आम्ही आमचा देव परमेश्वर याच्यापुढे येतो तेव्हा स्वर्गात व पृथ्वीवर, प्रकाशात व अंधारात आणि सर्वत्र घडलेली सर्व पापे जाहीर करतो.
७ आणि आदाम व त्याची पत्नी हाबेलासाठी चार आठवडे शोक करत राहिले, आणि चौथ्या वर्षाच्या पाचव्या आठवड्यात ते आनंदित झाले, आणि आदाम आपल्या पत्नीशी पुन्हा संग करू लागला, आणि तिने त्याला एक मुलगा जन्म दिला, आणि त्याने त्याचे नाव सेथ ठेवले; कारण तो म्हणाला, 'देवाने हाबेलाच्या जागी पृथ्वीवर आमच्यासाठी दुसरा वंश उभा केला आहे; कारण काईनाने त्याला ठार मारले.'
८ आणि सहाव्या आठवड्यात [१३४-४० AM] त्याने आपली मुलगी अझूरा हिला जन्म दिला.
९ आणि केनने आपली बहीण आवान हिच्याशी विवाह केला आणि चौथ्या ज्युबिलीच्या शेवटी तिला एनोक नावाचा मुलगा झाला. [१९०-१९६ AM] आणि पाचव्या ज्युबिलीच्या पहिल्या आठवड्याच्या पहिल्या वर्षी, [१९७ AM] पृथ्वीवर घरे बांधली गेली, आणि केनने एक शहर वसवले, आणि आपल्या मुलगा एनोकच्या नावावरून त्याचे नाव ठेवले.
१० आणि आदामने आपली पत्नी हव्वा हिच्याशी संबंध ठेवला आणि तिला नऊ पुत्र झाले.
११ आणि पाचव्या ज्युबिलीच्या पाचव्या आठवड्यात [सकाळी २२५-३१] सेथने आपली बहीण अझूरा हिच्याशी लग्न केले आणि चौथ्या वर्षी (सहाव्या आठवड्यात) [सकाळी २३५] तिने त्याला एनोसला जन्म दिला.
१२ त्याने पृथ्वीवर परमेश्वराचा धावा करण्यास सुरुवात केली.
१३ आणि सातव्या ज्युबिलीच्या तिसऱ्या आठवड्यात [३०९-१५ AM] एनोसने आपली बहीण नोआम हिच्याशी लग्न केले आणि पाचव्या आठवड्याच्या तिसऱ्या वर्षी तिला एक मुलगा झाला आणि त्याने त्याचे नाव केनान ठेवले.
१४ आणि आठव्या ज्युबिलीच्या शेवटी [३२५, ३८६-३९९२ एएम] केनानने आपली बहीण मुआलेलेथ हिच्याशी लग्न केले आणि तिने त्याला नवव्या ज्युबिलीमध्ये, या आठवड्याच्या तिसऱ्या वर्षाच्या पहिल्या आठवड्यात एक मुलगा जन्म दिला, [३९५ एएम] आणि त्याने त्याचे नाव महाललेल ठेवले.
१५ आणि दहाव्या ज्युबिलीच्या दुसऱ्या आठवड्यात [४४९-५५ AM] महाललेलने आपल्या वडिलांच्या भावाची मुलगी बराकिएल हिच्याशी दीना हिच्याशी लग्न केले आणि सहाव्या वर्षाच्या तिसऱ्या आठवड्यात [४६१ AM] तिने त्याला एक मुलगा जन्म दिला आणि त्याने त्याचे नाव जारेद ठेवले, कारण त्याच्या दिवसांत परमेश्वराचे देवदूत पृथ्वीवर उतरले, ज्यांना 'पहरेकरी' म्हटले जाते, यासाठी की त्यांनी मनुष्याच्या मुलांना शिक्षण द्यावे आणि त्यांनी पृथ्वीवर न्याय व नीतिमत्ता स्थापित करावी.
१६ आणि अकराव्या ज्युबिलीमध्ये [इ.स. ५१२-१८] यारेदने आपल्या वडिलांच्या भावाची मुलगी, रासूजालची मुलगी, बराका हिच्याशी या ज्युबिलीच्या चौथ्या आठवड्यात [इ.स. ५२२] लग्न केले आणि ज्युबिलीच्या चौथ्या वर्षी, पाचव्या आठवड्यात तिने त्याला एका मुलाला जन्म दिला आणि त्याने त्याचे नाव एनोक ठेवले.
१७ आणि पृथ्वीवर जन्मलेल्या मनुष्यांमध्ये तो पहिला होता ज्याने लेखन, ज्ञान आणि बुद्धी शिकली आणि आकाशातील चिन्हे महिन्यांच्या क्रमानुसार एका पुस्तकात लिहून ठेवली, जेणेकरून मनुष्यांना वर्षांचे ऋतू त्यांच्या वेगवेगळ्या महिन्यांच्या क्रमानुसार कळावेत.
१८ आणि त्यानेच सर्वप्रथम साक्ष लिहिली आणि पृथ्वीवरील पिढ्यांमध्ये मनुष्याच्या पुत्रांना साक्ष दिली, आणि ज्युबिलींचे आठवडे सांगितले, आणि त्यांना वर्षांचे दिवस कळवले, आणि महिन्यांची मांडणी केली आणि आम्ही त्याला कळवल्याप्रमाणे वर्षांचे शब्बाथ सांगितले.
१९ आणि जे होते व जे होणार आहे, ते त्याने आपल्या स्वप्नातल्या दृष्टान्तात पाहिले; न्यायाच्या दिवसापर्यंत सर्व मानवांच्या पिढ्यानपिढ्या जसे घडणार आहे, तसे त्याला घडले. त्याने सर्व काही पाहिले व समजून घेतले आणि आपली साक्ष लिहून काढली, आणि सर्व मानवांसाठी व त्यांच्या पिढ्यांसाठी ती साक्ष पृथ्वीवर ठेवली.
20 आणि बाराव्या ज्युबिलीमध्ये, [582-88] त्याच्या सातव्या आठवड्यात, त्याने एक पत्नी केली, तिचे नाव एदना होते, ती

त्याच्या वडिलांच्या भावाची मुलगी दानेलची मुलगी होती आणि सहाव्या वर्षी याच आठवड्यात [587 AM] तिने त्याला एक मुलगा जन्म दिला आणि त्याने त्याचे नाव मथुशेला ठेवले.
२१ आणि तो त्या सहा ज्युबिली वर्षांपर्यंत देवाच्या दूतांबरोबर होता, आणि त्यांनी त्याला पृथ्वीवर व आकाशात असलेले सर्व काही, सूर्याचे राज्य दाखवले आणि त्याने सर्व काही लिहून घेतले.
२२ आणि त्याने पहारेकऱ्यांपुढे साक्ष दिली, ज्यांनी मानवकन्यांसोबत पाप केले होते; कारण ह्यांनी मानवकन्यांसोबत संगती करून स्वतला अशुद्ध करण्यास सुरुवात केली होती आणि हनोखाने त्या सर्वांविरुद्ध साक्ष दिली.
२३ आणि त्याला मनुष्यांमधून घेण्यात आले, आणि आम्ही त्याला वैभवाने व सन्मानाने एदेन बागेत आणले; आणि पाहा, तेथे तो जगाचा दोषारोप व न्यायनिवाडा आणि मनुष्यांची सर्व दुष्टता लिहून ठेवतो.
२४ आणि त्यामुळे (देवाने) एदेनच्या सर्व भूमीवर जलप्रलयाचे पाणी आणले; कारण तेथे त्याला एक चिन्ह म्हणून नेमले होते आणि त्याने सर्व मानवजातीच्या विरुद्ध साक्ष द्यावी, आणि शिक्षेच्या दिवसापर्यंत पिढ्यांच्या सर्व कृत्यांचे वर्णन करावे.
२५ आणि त्याने पवित्रस्थानातील धूप जाळला, म्हणजे डोंगरावर परमेश्वराला मान्य असलेले सुगंधी मसाले.
२६ कारण पृथ्वीवर परमेश्वराची चार ठिकाणे आहेत: एदेन बाग, पूर्वेकडील पर्वत, आणि ज्या पर्वतावर तू आज आहेस तो सीनाय पर्वत व सियोन पर्वत. नव्या सृष्टीत पृथ्वीच्या पवित्रीकरणासाठी हे पर्वत पवित्र केले जातील; त्याद्वारे जगाच्या सर्व पिढ्यानपिढ्या पृथ्वी तिच्या सर्व अपराधांपासून व अशुद्धतेपासून पवित्र केली जाईल.
२७ आणि चौदाव्या ज्युबिलीमध्ये [सकाळी ६५२] मथुशेलाने आपल्या वडिलांच्या भावाची मुलगी, अझ्रियलची मुलगी, एदना हिच्याशी लग्न केले, या आठवड्याच्या पहिल्या वर्षी, तिसऱ्या आठवड्यात, [सकाळी ७०१-७] आणि त्याला एक मुलगा झाला आणि त्याने त्याचे नाव लामेक ठेवले.
२८ आणि पंधराव्या ज्युबिलीच्या तिसऱ्या आठवड्यात लामेकने आपल्या वडिलांच्या भावाची मुलगी, बराकीईल हिची मुलगी, बेतेनोस हिच्याशी लग्न केले. त्याच आठवड्यात तिने त्याला एक मुलगा जन्म दिला आणि त्याने त्याचे नाव नोहा ठेवले. तो म्हणाला, 'हा माझ्या त्रासाबद्दल, माझ्या सर्व कामाबद्दल आणि परमेश्वराने शाप दिलेल्या जमिनीबद्दल मला धीर देईल.'
२९ आणि एकोणिसाव्या ज्युबिलीच्या शेवटी, त्याच्या सहाव्या वर्षाच्या सातव्या आठवड्यात [सकाळी ९:३० वाजता], आदाम मरण पावला आणि त्याच्या सर्व पुत्रांनी त्याला त्याच्या निर्मितीच्या भूमीत पुरले आणि तो पृथ्वीत पुरला गेलेला पहिला होता.
३० आणि त्याच्या एक हजार वर्षांपैकी सत्तर वर्षे कमी होती; कारण आकाशाच्या साक्षीत एक हजार वर्षे म्हणजे एक दिवसच होय, आणि म्हणूनच ज्ञानवृक्षाविषयी असे लिहिले होते: 'ज्या दिवशी तुम्ही त्याचे फळ खाल, त्या दिवशी तुम्ही मराल.' याच कारणामुळे त्याने त्या दिवसाची वर्षे पूर्ण केली नाहीत; कारण त्या दिवसादरम्यानच त्याचा मृत्यू झाला.
३१ या ज्युबिलीच्या शेवटी त्याच वर्षी त्याच्यानंतर काईन मारला गेला; कारण त्याचे घर त्याच्यावर कोसळले आणि तो घराच्या मध्यभागीच मरण पावला, आणि घरातील दगडांनी त्याला ठार मारण्यात आले; कारण त्याने एका दगडाने हाबेलला ठार मारले होते, आणि नीतिमान न्यायात त्याला एका दगडानेच ठार मारण्यात आले.
३२ याच कारणास्तव स्वर्गीय पाट्यांवर असे नेमले होते: 'ज्या हत्याराने एखादा मनुष्य आपल्या शेजाऱ्याला ठार मारतो, त्याच हत्याराने त्याला ठार मारले जाईल; ज्याप्रकारे त्याने त्याला जखमी केले, त्याचप्रकारे ते त्याच्याशी वागतील.'
३३ आणि पंचविसाव्या [१२:०५ AM] ज्युबिलीमध्ये नोहाने पत्नी केली, तिचे नाव एमझारा होते, ती त्याच्या वडिलांच्या भावाची मुलगी राकेलची मुलगी होती, पहिल्या वर्षी पाचव्या आठवड्यात [१२:०७ AM]: आणि त्याच्या तिसऱ्या वर्षी तिने त्याला शेम, पाचव्या वर्षी [१२:०९ AM] तिने त्याला हाम आणि पहिल्या वर्षी सहाव्या आठवड्यात [१२:१२ AM] तिने त्याला याफेथला जन्म दिला.

प्रकरण ५

१ आणि असे झाले की, जेव्हा पृथ्वीवर मनुष्यांची संख्या वाढू लागली आणि त्यांना मुली झाल्या, तेव्हा या ज्युबिलीच्या एका विशिष्ट वर्षी देवाच्या दूतांनी त्यांना पाहिले की, त्या दिसायला सुंदर होत्या; आणि त्यांनी आपल्या आवडीच्या सर्व स्त्रियांशी लग्न केले, आणि त्यांना मुले झाली आणि ते महाकाय होते.
२ आणि पृथ्वीवर अधर्म वाढला आणि सर्व प्राण्यांनी, म्हणजे माणसे, गुरेढोरे, पशू, पक्षी आणि पृथ्वीवर चालणाऱ्या प्रत्येक गोष्टीने, आपला मार्ग भ्रष्ट केला; त्या सर्वांनी आपले मार्ग व आपली व्यवस्था भ्रष्ट केली आणि ते एकमेकांना खाऊ लागले; आणि पृथ्वीवर अधर्म वाढला आणि सर्व माणसांच्या विचारांतील प्रत्येक कल्पना सतत अशाच प्रकारे दुष्ट होती.
३ आणि देवाने पृथ्वीकडे पाहिले, आणि पाहा, ती भ्रष्ट झाली होती; सर्व प्राण्यांनी आपल्या रीती बिघडवल्या होत्या आणि पृथ्वीवरील सर्वांनी त्याच्या डोळ्यांदेखत सर्व प्रकारची दुष्टाई केली होती.
४ आणि त्याने म्हटले की, त्याने निर्माण केलेल्या पृथ्वीवरील मनुष्य आणि सर्व प्राणीजगत तो नष्ट करील.
५ परंतु नोहाला परमेश्वराच्या दृष्टीने कृपा प्राप्त झाली.
६ आणि त्याने पृथ्वीवर पाठवलेल्या देवदूतांवर तो अतिशय क्रोधित झाला, आणि त्याने त्यांना त्यांच्या सर्व राज्यातून समूळ नष्ट करण्याची आज्ञा दिली, आणि त्याने आम्हाला त्यांना पृथ्वीच्या खोल गर्तेत बांधायला सांगितले; आणि पाहा, ते त्यांच्यामध्ये बांधलेले आहेत आणि वेगळे ठेवलेले आहेत.
७ आणि त्याच्या दर्शनापुढे त्यांच्या पुत्रांविरुद्ध अशी आज्ञा निघाली की, त्यांना तलवारीने ठार मारावे आणि आकाशाखालून काढून टाकावे.
८ आणि तो म्हणाला, 'माझा आत्मा मनुष्यावर सदैव राहणार नाही; कारण तेही देहधारी आहेत आणि त्यांचे आयुष्य एकशे वीस वर्षे असेल.'
९ आणि त्याने आपली तलवार त्यांच्यामध्ये पाठवली, यासाठी की प्रत्येकाने आपल्या शेजाऱ्याला ठार मारावे; आणि ते एकमेकांना ठार मारू लागले, अखेरीस ते सर्व तलवारीने मारले गेले आणि पृथ्वीवरून नष्ट झाले.
१० आणि त्यांचे पूर्वज (त्यांच्या नाशाचे) साक्षीदार होते, आणि यानंतर त्यांना पृथ्वीच्या खोल गर्तेत सर्वकाळ बांधून ठेवण्यात आले, त्या महानिंदेच्या दिवसापर्यंत, जेव्हा परमेश्वरासमोर आपले

मार्ग व आपली कृत्ये भ्रष्ट करणाऱ्या सर्वांवर न्यायनिवाडा केला जाईल.
११ आणि त्याने त्या सर्वांचा त्यांच्या स्थानांवरून नाश केला; आणि त्यांच्यापैकी असा एकही शिल्लक राहिला नाही, ज्याला त्याने त्यांच्या सर्व दुष्टतेनुसार न्याय दिला नाही.
१२ आणि त्याने त्याच्या सर्व कृत्यांसाठी एक नवीन व नीतिमान स्वभाव निर्माण केला, यासाठी की त्यांनी आपल्या संपूर्ण स्वभावाने सदासर्वकाळ पाप करू नये, तर प्रत्येकजण आपापल्या प्रकारात नेहमी नीतिमान असावा.
१३ आणि सर्वांचा न्यायनिवाडा नीतिमत्त्वाने नेमलेला व स्वर्गीय पाट्यांवर लिहिलेला आहे - म्हणजे त्या सर्वांचा न्यायनिवाडा, जे त्यांच्यासाठी नेमलेल्या मार्गापासून विचलित होतात; आणि जर ते त्या मार्गावर चालत नाहीत, तर प्रत्येक प्राण्यासाठी व प्रत्येक जातीसाठी न्यायनिवाडा लिहिलेला आहे.
१४ आणि स्वर्गात किंवा पृथ्वीवर, किंवा प्रकाशात किंवा अंधारात, किंवा अधोलोकात किंवा पाताळात, किंवा अंधकाराच्या ठिकाणी असे काहीही नाही (ज्याचा न्याय होत नाही); आणि त्यांचे सर्व न्यायनिवाडे नेमलेले, लिहिलेले आणि कोरलेले आहेत.
१५ तो सर्वांचा न्याय करील; थोरल्यांचा त्यांच्या थोरवीनुसार, लहानांचा त्यांच्या लहानपणानुसार आणि प्रत्येकाचा त्याच्या मार्गाप्रमाणे.
१६ आणि तो कोणाचाही जीव घेत नाही, किंवा तो देणग्या स्वीकारत नाही, जर तो म्हणतो की तो प्रत्येकावर न्याय करील: जरी कोणी पृथ्वीवरील सर्व काही दिले, तरी तो त्या देणग्यांचा किंवा कोणाच्या जीवाचा विचार करणार नाही, किंवा त्याच्याकडून काहीही स्वीकारणार नाही, कारण तो एक नीतिमान न्यायाधीश आहे.
१७ आणि इस्राएलाच्या मुलांविषयी असे लिहिले व नेमले आहे की: जर ते नीतिमत्त्वाने त्याच्याकडे वळले, तर तो त्यांचे सर्व अपराध क्षमा करील आणि त्यांची सर्व पापे माफ करील.
१८ असे लिहिले व नेमले आहे की, जे आपल्या सर्व अपराधांपासून दूर होतात, त्या सर्वांवर तो वर्षातून एकदा दया दाखवेल.
१९ आणि ज्या सर्वांनी जलप्रलयापूर्वी आपले मार्ग व विचार भ्रष्ट केले होते, त्यांपैकी केवळ नोहालाच स्वीकारण्यात आले; कारण त्याच्या पुत्रांच्या वतीने त्याला स्वीकारण्यात आले, ज्यांना (देवाने) त्याच्यामुळे जलप्रलयाच्या पाण्यातून वाचवले; कारण त्याच्याविषयी आज्ञा केल्याप्रमाणे त्याचे अंतकरण सर्व मार्गांत नीतिमान होते आणि त्याच्यासाठी नेमलेल्या कोणत्याही गोष्टीपासून तो दूर गेला नव्हता.
२० आणि परमेश्वराने सांगितले की तो पृथ्वीवरील सर्व काही, म्हणजे माणसे, गुरेढोरे, पशू, आकाशातील पक्षी आणि पृथ्वीवर संचार करणारे सर्व काही नष्ट करील. आणि त्याने नोहाला स्वतसाठी एक तारू बनवण्याची आज्ञा दिली, म्हणजे तो महापुराच्या पाण्यापासून स्वतला वाचवू शकेल.
२१ आणि नोहाने, देवाने त्याला आज्ञा केल्याप्रमाणे, सत्ताविसाव्या ज्युबिली वर्षात, पाचव्या वर्षाच्या पाचव्या आठवड्यात (पहिल्या महिन्याच्या अमावस्येला), तारू सर्वार्थाने बांधले. [१३०७ AM]
२२ आणि तो त्या महिन्याच्या सहाव्या वर्षी, [सकाळी १३०८] दुसऱ्या महिन्यात, दुसऱ्या महिन्याच्या अमावस्येला, सोळाव्या दिवसापर्यंत राहिला; आणि तो व आम्ही त्याच्यासाठी आणलेले सर्व काही तारवात ठेवले, आणि प्रभूने सतराव्या संध्याकाळी ते बाहेरून बंद केले.
२३ आणि परमेश्वराने आकाशाचे सात दरवाजे उघडले, आणि अथांग सागराच्या झऱ्यांची सात तोंडे उघडली.
२४ आणि चाळीस दिवस व चाळीस रात्री आकाशातून पाण्याचा वर्षाव सुरू झाला, आणि समुद्रतळाच्या झऱ्यांनीही पाणी वर काढले, इतके की सर्व जग पाण्याने भरून गेले.
२५ आणि पृथ्वीवर पाणी वाढत गेले: पाणी सर्व उंच पर्वतांच्या वर पंधरा हात उंच झाले, आणि तारू पृथ्वीच्या वर उचलले गेले, आणि ते पाण्याच्या पृष्ठभागावर सरपटू लागले.
२६ आणि पृथ्वीवर पाच महिने म्हणजे दीडशे दिवस पाणी होते.
२७ आणि तो कोश जाऊन अरारात पर्वतांपैकी एक असलेल्या लुबार पर्वताच्या शिखरावर स्थिरावला.
२८ आणि चौथ्या महिन्यात (अमावस्येच्या दिवशी) समुद्रसागराचे झरे बंद झाले आणि आकाशाचे दरवाजे रोखण्यात आले; आणि सातव्या महिन्याच्या अमावस्येच्या दिवशी पृथ्वीवरील सर्व पाताळांची तोंडे उघडली गेली आणि पाणी खोल समुद्रात उतरू लागले.
२९ आणि दहाव्या महिन्याच्या अमावस्येला पर्वतांची शिखरे दिसू लागली, आणि पहिल्या महिन्याच्या अमावस्येला पृथ्वी दिसू लागली.
३० आणि त्या महिन्याच्या सातव्या वर्षी [सकाळी १३०९] पाचव्या आठवड्यात पृथ्वीवरून पाणी नाहीसे झाले आणि दुसऱ्या महिन्याच्या सतराव्या दिवशी पृथ्वी कोरडी झाली.
३१ आणि त्या महिन्याच्या सत्ताविसाव्या दिवशी त्याने कोश उघडला आणि त्यातून पशू, गुरेढोरे, पक्षी व प्रत्येक सजीव प्राणी बाहेर पाठवले.

प्रकरण ६

१ आणि तिसऱ्या महिन्याच्या अमावस्येला तो कराराच्या कोशातून बाहेर पडला आणि त्या डोंगरावर एक वेदी बांधली.
२ आणि त्याने पृथ्वीसाठी प्रायश्चित्त केले, आणि एका बकऱ्याला घेऊन त्याच्या रक्ताने पृथ्वीच्या सर्व अपराधांसाठी प्रायश्चित्त केले; कारण नोहाबरोबर तारवात असलेल्यांना सोडून, पृथ्वीवरील सर्व काही नष्ट झाले होते.
३ आणि त्याने त्याची चरबी वेदीवर ठेवली, आणि त्याने एक बैल, एक बोकड, एक मेंढी व तिची पिल्ले, मीठ, एक पारवा व पारव्याचे पिल्लू घेतले, आणि वेदीवर होमबली अर्पण केला, आणि त्यावर तेलात मिसळलेले अर्पण ओतले, आणि द्राक्षारस शिंपडला व सर्व गोष्टींवर धूप पसरवला, आणि परमेश्वराला मान्य होईल असा सुवासिक सुगंध दरवळू दिला.
४ आणि परमेश्वराने तो सुवास अनुभवला आणि त्याच्याशी करार केला की पृथ्वीचा नाश करण्यासाठी पुन्हा कधीही जलप्रलय येणार नाही; पृथ्वीवरील पेरणी व कापणीचे सर्व दिवस कधीही संपणार नाहीत; थंडी व उष्णता, उन्हाळा व हिवाळा आणि दिवस व रात्र यांचा क्रम बदलणार नाही, किंवा ते कायमचे थांबणार नाहीत.
५ 'आणि तुम्ही पृथ्वीवर वाढा व बहुगुणित व्हा, आणि तिच्यावर अनेक व्हा, आणि तिच्यावर आशीर्वाद व्हा. पृथ्वीवरील व समुद्रातील प्रत्येक गोष्टीत मी तुमची भीती व धाक निर्माण करीन.
६ आणि पाहा, मी तुम्हाला सर्व पशू, सर्व पंख असलेले प्राणी, पृथ्वीवर संचार करणारे सर्व प्राणी, पाण्यातील मासे आणि

अन्नासाठीच्या सर्व गोष्टी दिल्या आहेत; हिरव्या वनस्पतींप्रमाणेच, मी तुम्हाला खाण्यासाठी सर्व काही दिले आहे.
७ परंतु, जीव असलेले मांस, रक्तासहित, तुम्ही खाऊ नका; कारण सर्व देहाचा जीव रक्तात असतो, यासाठी की तुमच्या प्राणांचे रक्त मागितले जाऊ नये. प्रत्येक मनुष्याच्या हातून, प्रत्येक पशूच्या हातून मी मनुष्याच्या रक्ताचा हिशोब घेईन.
८ जो कोणी मनुष्याच्या हातून मनुष्याचे रक्त सांडतो, त्याचे रक्त सांडले जाईल; कारण देवाने मनुष्याला आपल्या प्रतिरूपात निर्माण केले आहे.
९ आणि तुम्ही, पृथ्वीवर वाढा आणि वंशवृद्धी करा.'
१० आणि नोहाने व त्याच्या पुत्रांनी शपथ घेतली की, ते कोणत्याही मांसातील रक्त खाणार नाहीत, आणि त्याने त्या महिन्यात परमेश्वर देवापुढे पृथ्वीवरील सर्व पिढ्यांसाठी कायमचा करार केला.
११ या कारणास्तव त्याने तुला सांगितले की, तू या महिन्यात डोंगरावर इस्राएल लोकांबरोबर शपथेने करार करावा आणि परमेश्वराने त्यांच्याबरोबर सदासर्वकाळासाठी केलेल्या कराराच्या सर्व वचनांमुळे त्यांच्यावर रक्ताचा शिडकावा करावा.
१२ आणि तुमच्याविषयी ही साक्ष लिहिलेली आहे की तुम्ही तिचे सतत पालन करावे, म्हणजे पृथ्वीच्या सर्व दिवसांत तुम्ही कोणत्याही दिवशी पशू, पक्षी किंवा गुरेढोरे यांचे रक्त खाऊ नये; आणि जो कोणी पृथ्वीच्या सर्व दिवसांत पशू, गुरेढोरे किंवा पक्षी यांचे रक्त खाईल, त्याला व त्याच्या संततीला देशातून समूळ नष्ट केले जाईल.
१३ आणि तू इस्राएल लोकांना रक्त न खाण्याची आज्ञा दे, म्हणजे त्यांची नावे व त्यांची संतती आपला देव परमेश्वर याच्यासमोर सतत राहतील.
१४ आणि या नियमाला दिवसांची मर्यादा नाही, कारण तो सदासर्वकाळचा आहे. त्यांनी पिढ्यानपिढ्या त्याचे पालन करावे, यासाठी की ते वेदीसमोर रक्ताने तुमच्या वतीने सतत प्रार्थना करत राहावेत; दररोज आणि सकाळ-संध्याकाळच्या वेळी त्यांनी परमेश्वरासमोर तुमच्या वतीने निरंतर क्षमा मागावी, यासाठी की ते त्याचे पालन करतील आणि त्यांचे उच्चाटन होणार नाही.
१५ आणि पृथ्वीवर पुन्हा जलप्रलय होणार नाही, हे दर्शवण्यासाठी त्याने नोहा व त्याच्या पुत्रांना एक चिन्ह दिले.
१६ त्याने सार्वकालिक कराराचे चिन्ह म्हणून आपले इंद्रधनुष्य ढगात ठेवले, की पृथ्वीचा नाश करण्यासाठी पुन्हा कधीही जलप्रलय येणार नाही.
१७ याच कारणास्तव स्वर्गीय पाट्यांवर असे नेमलेले व लिहिलेले आहे की, त्यांनी दरवर्षी कराराचे नूतनीकरण करण्यासाठी, वर्षातून एकदा या महिन्यात सप्ताहांचा सण साजरा करावा.
१८ आणि हा संपूर्ण उत्सव सृष्टीच्या निर्मितीच्या दिवसापासून नोहाच्या काळापर्यंत स्वर्गात साजरा केला जात होता - सव्वीस ज्युबिली आणि पाच वर्षांचे आठवडे [इ.स. १३०९-१६५९]: आणि नोहा व त्याच्या मुलांनी तो सात ज्युबिली आणि एका वर्षाच्या आठवड्यासाठी, नोहाच्या मृत्यूच्या दिवसापर्यंत पाळला, आणि नोहाच्या मृत्यूच्या दिवसापासून त्याच्या मुलांनी अब्राहामाच्या काळापर्यंत तो बंद केला, आणि ते रक्त खातात.
१९ परंतु अब्राहाम, इसहाक, याकोब आणि त्याची मुले यांनी तुझ्या दिवसांपर्यंत तो पाळला; आणि तुझ्या काळात इस्राएल लोकांनी तो विसरला, जोपर्यंत तू या डोंगरावर तो पुन्हा साजरा केला नाहीस.
२० आणि तू इस्राएल लोकांना त्यांच्या सर्व पिढ्यांमध्ये हा सण पाळण्याची आज्ञा दे, म्हणजे त्यांच्यासाठी ही आज्ञा असेल की, वर्षातून एकदा या महिन्यात त्यांनी हा सण साजरा करावा.
२१ कारण हा सप्ताहांचा सण आणि प्रथम फळांचा सण आहे; हा सण दुहेरी स्वरूपाचा आहे; त्याविषयी जे लिहिलेले व कोरलेले आहे, त्याप्रमाणे तो साजरा करा.
२२ कारण मी पहिल्या नियमशास्त्राच्या पुस्तकात, जे मी तुझ्यासाठी लिहिले आहे, त्यात लिहिले आहे की, तू ते त्याच्या योग्य वेळी, वर्षातून एका दिवशी साजरे करावेस, आणि मी तुला त्यातील यज्ञार्यांविषयी समजावून सांगितले आहे, यासाठी की इस्राएलच्या मुलांनी ते स्मरणात ठेवावे आणि त्यांच्या पिढ्यानपिढ्या या महिन्यात, दरवर्षी एका दिवशी ते साजरे करावे.
२३ आणि पहिल्या महिन्याच्या अमावस्येला, आणि चौथ्या महिन्याच्या अमावस्येला, आणि सातव्या महिन्याच्या अमावस्येला, आणि दहाव्या महिन्याच्या अमावस्येला, हे स्मरणाचे दिवस आहेत, आणि वर्षाच्या चार विभागांतील ऋतूंचे दिवस आहेत. हे सर्वकाळासाठी साक्ष म्हणून लिहिलेले व नेमलेले आहेत.
२४ आणि नोहाने ते सण पिढ्यानपिढ्या कायमचे स्वतःसाठी नेमले, त्यामुळे ते त्याच्यासाठी एक स्मारक बनले आहेत.
२५ आणि पहिल्या महिन्याच्या अमावस्येला त्याला स्वतःसाठी एक तारू बनवण्याची आज्ञा देण्यात आली, आणि त्या दिवशी पृथ्वी कोरडी झाली आणि त्याने (तारू) उघडले आणि पृथ्वी पाहिली.
२६ आणि चौथ्या महिन्याच्या अमावस्येला पाताळाच्या खोल गर्तेची तोंडे बंद झाली. आणि सातव्या महिन्याच्या अमावस्येला पृथ्वीवरील सर्व गर्तेची तोंडे उघडली गेली, आणि पाणी त्यांत उतरू लागले.
२७ आणि दहाव्या महिन्याच्या अमावस्येला पर्वतांची शिखरे दिसली आणि नोहा आनंदित झाला.
२८ आणि याच कारणास्तव त्याने ते सण स्वतःसाठी सदासर्वकाळाचे स्मारक म्हणून नेमले, आणि अशाप्रकारे ते नेमले गेले आहेत.
२९ आणि त्यांनी त्या स्वर्गीय पाट्यांवर ठेवल्या, प्रत्येकामागे तेरा आठवडे होते; त्यांचे स्मारक एकामागून एक संपले, पहिल्यापासून दुसऱ्यापर्यंत, आणि दुसऱ्यापासून तिसऱ्यापर्यंत, आणि तिसऱ्यापासून चौथ्यापर्यंत.
३० आणि आज्ञेचे सर्व दिवस मिळून पंचावन्न आठवड्यांचे दिवस होतील आणि (याने) संपूर्ण वर्ष पूर्ण होईल. असे स्वर्गीय पाट्यांवर कोरलेले व नेमलेले आहे.
३१ आणि एका वर्षासाठी किंवा वर्षानुवर्षे (या आज्ञेकडे) दुर्लक्ष करू नये.
३२ आणि तू इस्राएल लोकांना आज्ञा दे की त्यांनी या गणनेनुसार वर्षे पाळावीत - तीनशे चौसष्ट दिवस, आणि (हे) एक पूर्ण वर्ष होईल, आणि त्यांनी त्याचे दिवस व सण विचलित करू नयेत; कारण सर्व काही त्यांच्या साक्षीनुसार घडेल, आणि त्यांनी कोणताही दिवस वगळू नये किंवा कोणताही सण विचलित करू नये.
३३ परंतु जर ते दुर्लक्ष करतील आणि त्याच्या आज्ञेप्रमाणे त्यांचे पालन करणार नाहीत, तर ते त्यांचे सर्व ऋतू बिघडवतील आणि वर्षे या (व्यवस्थेपासून) विचलित होतील.
३४ आणि इस्राएलाचे सर्व लोक विसरतील आणि त्यांना वर्षांचा मार्ग सापडणार नाही, आणि ते अमावस्या, ऋतू व शब्बाथ विसरतील आणि वर्षांच्या सर्व क्रमाच्या बाबतीत ते चुकतील.

३५ कारण मला माहीत आहे आणि यापुढे मी ते तुला जाहीर करीन; आणि ते माझ्या स्वतच्या मनाने रचलेले नाही; कारण ते पुस्तक माझ्यासमोर लिहिलेले आहे आणि स्वर्गीय पाट्यांवर दिवसांची विभागणी नेमलेली आहे, यासाठी की त्यांनी कराराचे सण विसरू नयेत आणि आपल्या चुकीनुसार व अज्ञानानुसार परराष्ट्रीयांच्या सणांप्रमाणे वागू नये.
३६ कारण असे काही जण असतील जे चंद्राचे निश्चितपणे निरीक्षण करतील की, तो कसा ऋतूंमध्ये व्यत्यय आणतो आणि दरवर्षी दहा दिवस लवकर येतो.
३७ या कारणास्तव त्यांच्यावर अशी वर्षे येतील जेव्हा ते (व्यवस्था) बिघडवतील आणि एका घृणास्पद (दिवसाला) साक्षीचा दिवस बनवतील, आणि एका अशुद्ध दिवसाला सणाचा दिवस बनवतील; आणि ते सर्व दिवस, पवित्र दिवसाला अशुद्ध दिवसासोबत आणि अशुद्ध दिवसाला पवित्र दिवसासोबत मिसळून टाकतील; कारण ते महिने, शब्बाथ, सण आणि ज्युबिली यांच्या बाबतीत चुकतील.
३८ या कारणास्तव मी तुला आज्ञा देतो व साक्ष देतो की तू त्यांना साक्ष द्यावी; कारण तुझ्या मृत्यूनंतर तुझी मुले त्यांना त्रास देतील, त्यामुळे ते वर्ष केवळ तीनशे चौसष्ट दिवसांचे ठेवणार नाहीत, आणि या कारणास्तव ते अमावस्या, ऋतू, शब्बाथ व सणांच्या बाबतीत चुकतील आणि ते सर्व प्रकारच्या मांसाबरोबर सर्व प्रकारचे रक्त खातील.

प्रकरण ७

१ आणि त्या सणाच्या पहिल्या वर्षी [१३१७ AM] सातव्या आठवड्यात, या ज्युबिलीमध्ये, नोहाने ज्या डोंगरावर तारू थांबले होते, त्या अरारात पर्वतांपैकी एक असलेल्या लुबार नावाच्या डोंगरावर द्राक्षांच्या वेली लावल्या, आणि चौथ्या वर्षी [१३२० AM] त्यांना फळे आली, आणि त्याने त्या फळांचे रक्षण केले, आणि या वर्षी सातव्या महिन्यात ती गोळा केली.
२ आणि त्याने त्यापासून द्राक्षारस बनवून एका भांड्यात ठेवला आणि पाचव्या वर्षापर्यंत, [१३२१ AM] पहिल्या महिन्याच्या अमावस्येच्या पहिल्या दिवसापर्यंत तो तसाच ठेवला.
३ आणि त्याने त्या सणाचा दिवस आनंदाने साजरा केला, आणि त्याने परमेश्वराला होमार्पण केले, एक तरुण बैल व एक मेंढा, आणि प्रत्येकी एक वर्षाच्या सात मेंढ्या व एक बकऱ्याचे पिल्लू, यांद्वारे त्याने स्वतसाठी व आपल्या मुलांसाठी प्रायश्चित्त करावे.
४ आणि त्याने प्रथम कोकरा तयार केला, आणि त्याने बनवलेल्या वेदीवर असलेल्या मांसावर त्याचे थोडे रक्त लावले, आणि सर्व चरबी त्याने होमबली अर्पण करण्याच्या वेदीवर ठेवली, आणि बैल, मेंढा व मेंढी, आणि त्याने त्यांचे सर्व मांस वेदीवर ठेवले.
५ आणि त्याने त्यांची सर्व अर्पणे तेलात मिसळून त्यावर ठेवली, आणि नंतर त्याने वेदीवर पूर्वीच पेटवलेल्या अग्नीवर द्राक्षारस शिंपडला, आणि त्याने वेदीवर धूप घातला आणि आपला देव परमेश्वर याला मान्य होईल असा सुवासिक सुगंध वर चढवला.
६ आणि तो आनंदित झाला व त्याने आणि त्याच्या मुलांनी मोठ्या आनंदाने तो द्राक्षारस प्यायला.
७ आणि संध्याकाळ झाली होती, आणि तो आपल्या तंबूत गेला, आणि दारूच्या नशेत तो झोपी गेला, आणि झोपेत असताना तंबूत त्याच्या अंगावर पांघरूण नव्हते.
८ आणि हामने आपला बाप नोहा याला नग्न अवस्थेत पाहिले, आणि बाहेर जाऊन आपल्या दोन भावांना हे सांगितले.
९ आणि शेमने त्याचे वस्त्र घेतले आणि तो व याफेथ उठले; त्यांनी ते वस्त्र आपल्या खांद्यांवर टाकले आणि मागे वळून आपल्या वडिलांची लज्जा झाकली; त्यांचे चेहरे पाठीमागे होते.
१० मग नोहा झोपेतून जागा झाला आणि त्याच्या धाकट्या मुलाने त्याच्याशी केलेले सर्व काही त्याला समजले. तेव्हा त्याने आपल्या मुलाला शाप दिला आणि म्हणाला: 'कनान शापित असो; तो आपल्या भावांचा गुलाम होईल.'
११ आणि त्याने शेमला आशीर्वाद देऊन म्हटले: 'शेमचा परमेश्वर देव धन्य असो, आणि कनान त्याचा सेवक होईल.
१२ परमेश्वर याफेथला वाढवील, आणि परमेश्वर शेमच्या निवासस्थानी वस्ती करील, आणि कनान त्याचा सेवक होईल.'
१३ आणि हामला कळले की त्याच्या वडिलांनी त्याच्या धाकट्या मुलाला शाप दिला होता, आणि वडिलांनी त्याला शाप दिल्यामुळे तो नाराज झाला. आणि तो, त्याचे मुलगे कूश, मिझ्राईम, पूत आणि कनान यांच्यासह आपल्या वडिलांपासून वेगळा झाला.
१४ आणि त्याने स्वतसाठी एक शहर बांधले आणि आपल्या पत्नीच्या नावावरून त्याचे नाव ठेवले.
१५ आणि याफेथने ते पाहिले आणि त्याला आपल्या भावाचा हेवा वाटला, आणि त्यानेही स्वतसाठी एक शहर बांधले आणि आपल्या पत्नीच्या नावावरून त्याचे नाव 'अदातानेसेस' ठेवले.
१६ आणि शेम आपला बाप नोहा याच्याबरोबर राहत होता, आणि त्याने डोंगरावर आपल्या बापाजवळ एक शहर वसवले आणि त्यानेही आपल्या पत्नीचे नाव सदेकेतेलेबाब ठेवले.
१७ आणि पाहा, ही तीन शहरे लुबार पर्वताजवळ आहेत; सदेकेतेलेबाब पर्वताच्या पूर्वेला, नाएलतामाउक दक्षिणेला आणि अदातानेस पश्चिमेकडे आहे.
१८ आणि शेमचे पुत्र हे आहेत: एलाम, अश्शूर, अर्पक्शाद - हा (पुत्र) जलप्रलयानंतर दोन वर्षांनी जन्मला - आणि लूद व अराम.
१९ याफेथचे पुत्र: गोमेर, मागोगा, मादाई, यावान, तुबाल, मेशेख आणि तिरास; हे नोहाचे पुत्र आहेत.
२० आणि अठ्ठाविसाव्या ज्युबिलीमध्ये [इ.स. १३२४-१३७२] नोहाने आपल्या नातवंडांना नियम, आज्ञा आणि त्याला ज्ञात असलेले सर्व न्यायनिवाडे शिकवायला सुरुवात केली आणि त्याने आपल्या पुत्रांना नीतिमत्त्व पाळण्याचा, आपल्या देहाची लाज झाकण्याचा, आपल्या निर्माणकर्त्याला धन्यवाद देण्याचा, आई-वडिलांचा आदर करण्याचा, आपल्या शेजाऱ्यावर प्रेम करण्याचा आणि व्यभिचार, अशुद्धता व सर्व प्रकारच्या दुष्कर्मांपासून आपल्या जिवांचे रक्षण करण्याचा उपदेश केला.
२१ कारण ह्या तीन गोष्टींमुळे पृथ्वीवर जलप्रलय आला, म्हणजे, पहारेकऱ्यांनी आपल्या नियमशास्त्राच्या नियमाविरुद्ध जाऊन व्यभिचार केला आणि मनुष्यांच्या कन्यांशी व्यभिचार केला, आणि आपल्या आवडीच्या सर्व स्त्रियांशी लग्न केले; आणि त्यांनी अशुद्धतेची सुरुवात केली.
२२ आणि त्यांनी नफीदीम नावाचे पुत्र जन्माला घातले; ते सर्व एकमेकांपेक्षा भिन्न होते आणि त्यांनी एकमेकांना खाऊन टाकले. राक्षसांनी नफीला ठार मारले, नफीने एल्जोला ठार मारले, आणि एल्जोने मानवजातीला व एकमेकांना ठार मारले.
२३ आणि प्रत्येकाने स्वतला अधर्म करण्यासाठी व पुष्कळ रक्तपात करण्यासाठी विकले आणि पृथ्वी अधर्माने भरून गेली.
२४ आणि यानंतर त्यांनी पशू व पक्षी, आणि पृथ्वीवर चालणाऱ्या व संचार करणाऱ्या सर्व प्राण्यांविरुद्ध पाप केले; आणि पृथ्वीवर

पुष्कळ रक्त सांडले गेले; आणि मनुष्याच्या प्रत्येक कल्पनेने व इच्छेने सतत व्यर्थ व दुष्ट गोष्टींची कल्पना केली.
२५ आणि परमेश्वराने पृथ्वीच्या पाठीवरून सर्वकाही नष्ट केले; त्यांच्या दुष्कृत्यांमुळे आणि त्यांनी पृथ्वीच्या मध्यभागी सांडलेल्या रक्तामुळे त्याने सर्वकाही नष्ट केले.
२६ 'आणि माझ्या मुलांनो, मी व तुम्ही, आणि आमच्याबरोबर तारवात प्रवेश केलेले सर्व काही, आम्हीच मागे राहिलो; आणि पाहा, तुम्ही नीतिमत्त्वाने वागत नाही, ही तुमची कृत्ये मी माझ्यासमोर पाहत आहे; कारण तुम्ही नाशाच्या मार्गावर चालू लागला आहात; आणि तुम्ही एकमेकांपासून वेगळे होत आहात, एकमेकांचा मत्सर करत आहात, आणि (त्यामुळे) माझ्या मुलांनो, तुम्ही प्रत्येक जण आपल्या भावाबरोबर एकोप्याने राहत नाही.
२७ कारण मी पाहतो की, भुतांनी तुमच्या व तुमच्या मुलांच्या विरोधात मोहारोप सुरू केले आहेत आणि आता मला तुमच्याविषयी भीती वाटते की, माझ्या मृत्यूनंतर तुम्ही पृथ्वीवर माणसांचे रक्त सांडाल आणि तुमचाही पृथ्वीच्या पाठीवरून नाश होईल.
२८ कारण जो कोणी मनुष्याचे रक्त सांडतो आणि जो कोणी मांसापैकी कोणत्याही प्राण्याचे रक्त खातो, त्या सर्वांचा पृथ्वीवरून नाश होईल.
२९ आणि जो कोणी रक्त खातो किंवा पृथ्वीवर मनुष्याचे रक्त सांडतो, असा कोणीही शिल्लक राहणार नाही; आणि आकाशाखाली त्याचा कोणताही वंशज किंवा संतती शिल्लक राहणार नाही; कारण ते अधोलोकात जातील, आणि शिक्षेच्या ठिकाणी उतरतील, आणि त्या सर्वांना भयंकर मृत्यू देऊन पाताळाच्या अंधारात टाकले जाईल.
३० ज्या दिवसांत तुम्ही कोणतेही पशू, गुरेढोरे किंवा पृथ्वीवर उडणारे जे काही प्राणी माराल, त्या सर्व दिवसांत होणाऱ्या रक्तापैकी एकही रक्त तुमच्यावर दिसणार नाही; आणि पृथ्वीच्या पृष्ठभागावर जे सांडले आहे ते झाकून तुम्ही आपल्या आत्म्यांसाठी एक चांगले कार्य करा.
३१ आणि तुम्ही रक्तासोबत भोजन करणाऱ्यासारखे होऊ नका, तर स्वतःचे रक्षण करा की तुमच्यासमोर कोणीही रक्त खाऊ नये: रक्त झाकून ठेवा, कारण तुम्हाला व तुमच्या मुलांना, तसेच सर्व मानवांना अशी साक्ष देण्याची मला आज्ञा झाली आहे.
३२ आणि देहाबरोबर जीवाला खाऊ देऊ नकोस, म्हणजे पृथ्वीवर रक्त सांडणाऱ्या कोणत्याही देहाच्या हातून तुझा जीव वाचवला जाईल.
३३ कारण पृथ्वीवर सांडलेल्या रक्तापासून ती शुद्ध होणार नाही; कारण केवळ रक्त सांडणाऱ्याच्या रक्ताद्वारेच पृथ्वी तिच्या सर्व पिढ्यांमध्ये शुद्ध होईल.
३४ आणि आता, माझ्या मुलांनो, ऐका: न्याय व नीतिमत्त्वाची कामे करा, म्हणजे तुम्ही संपूर्ण पृथ्वीवर नीतिमत्त्वात स्थापित व्हाल आणि ज्याने मला जलप्रलयाच्या पाण्यापासून वाचवले, त्या माझ्या देवापुढे तुमचा गौरव उंचावला जाईल.
३५ आणि पाहा, तुम्ही जाऊन स्वतःसाठी शहरे वसवता आणि त्यांत पृथ्वीवरील सर्व प्रकारच्या वनस्पती व सर्व फळझाडे लावता.
३६ तीन वर्षे जे काही खाल्ले जाते त्याचे फळ गोळा केले जाणार नाही; आणि चौथ्या वर्षी त्याचे फळ पवित्र मानले जाईल आणि ते प्रथमफळ अर्पण करतील, जे स्वर्ग, पृथ्वी आणि सर्व गोष्टी निर्माण करणाऱ्या परात्पर देवाच्या दृष्टीने स्वीकारार्ह असेल. त्यांनी द्राक्षारस व तेल यांपैकी पहिले फळ, ते स्वीकारणाऱ्या परमेश्वराच्या वेदीवर विपुलतेने अर्पण करावे; आणि जे काही उरेल, ते स्वीकारणाऱ्या वेदीसमोर परमेश्वराच्या मंदिरातील सेवकांनी खावे.
३७ आणि पाचव्या वर्षी तुम्ही ते नीतिमत्त्वाने व सरळपणाने सोडावे, म्हणजे तुम्ही नीतिमान ठराल आणि तुम्ही जे काही पेराल ते सर्व यशस्वी होईल.
३८ कारण तुमच्या वडिलांचे वडील हनोख यांनी आपला मुलगा मथुशेला आणि मथुशेला आपला मुलगा लामेक यांना अशीच आज्ञा दिली, आणि लामेकने मला त्या सर्व गोष्टींची आज्ञा दिली ज्या त्याच्या पूर्वजांनी त्याला दिल्या होत्या.
३९ आणि माझ्या मुलांनो, जसा हनोखने पहिल्या ज्युबिलींत आपल्या मुलाला आज्ञा दिली, तशी मीही तुम्हाला आज्ञा देईन; तो जिवंत असतानाच, आपल्या पिढीतील सातवा असताना, त्याने आपल्या मुलाला व त्याच्या नातवंडांना, त्याच्या मृत्यूपर्यंत आज्ञा दिली व साक्ष दिली.'

प्रकरण ८

१ एकोणतिसाव्या ज्युबिलीच्या पहिल्या आठवड्यात, [१३७३ AM] त्याच्या सुरुवातीला अर्पक्षदने एका स्त्रीशी लग्न केले आणि तिचे नाव रसुएजा होते, जी एलामची मुलगी सुसानची मुलगी होती आणि तिने त्याला तिसऱ्या वर्षी याच आठवड्यात एका मुलाला जन्म दिला, [१३७५ AM] आणि त्याने त्याचे नाव कैनाम ठेवले.
२ आणि मुलगा मोठा झाला, आणि त्याच्या वडिलांनी त्याला लिहायला शिकवले, आणि तो स्वतःसाठी एक शहर ताब्यात घेण्यासाठी जागा शोधायला गेला.
३ आणि त्याला पूर्वीच्या पिढ्यांनी खडकावर कोरलेले एक लिखाण सापडले, आणि त्याने त्यावर जे लिहिले होते ते वाचले, आणि त्याने ते उतरवून घेतले आणि त्यामुळे त्याने पाप केले; कारण त्यात पहारेकऱ्यांची शिकवण होती, ज्यानुसार ते आकाशातील सर्व चिन्हांमध्ये सूर्य, चंद्र आणि ताऱ्यांच्या शकुनांचे निरीक्षण करत असत.
४ आणि त्याने ते लिहून ठेवले व त्याविषयी काहीही सांगितले नाही; कारण त्यावरून नोहा त्याच्यावर रागावेल या भीतीने तो त्याला त्याविषयी बोलण्यास घाबरत होता.
५ आणि तिसाव्या ज्युबिलीमध्ये, [१४२९ AM] त्याच्या पहिल्या वर्षाच्या दुसऱ्या आठवड्यात, त्याने ह्याफेथचा मुलगा मादाई याची मुलगी मेल्का हिच्याशी लग्न केले आणि चौथ्या वर्षी [१४३२ AM] त्याला एक मुलगा झाला, आणि त्याने त्याचे नाव शेला ठेवले; कारण तो म्हणाला: 'खरोखर मला पाठवले गेले आहे.'
६ [आणि चौथ्या वर्षी त्याचा जन्म झाला], आणि शेला मोठा झाला आणि त्याने आपल्या वडिलांचा भाऊ केसेद याची मुलगी मुआक हिच्याशी विवाह केला, एकतिसाव्या ज्युबिलीच्या पहिल्या वर्षी [१४९९ AM] पाचव्या आठवड्यात.
७ आणि तिने त्याला पाचव्या वर्षी [१५०३ AM] एका मुलाला जन्म दिला आणि त्याने त्याचे नाव एबर ठेवले: आणि त्याने बत्तीसाव्या ज्युबिलीमध्ये, सातव्या आठवड्यात, तिसऱ्या वर्षी [१५६४ AM] नब्रोदची मुलगी अझूराद नावाची पत्नी केली.
८ आणि त्याच्या सहाव्या वर्षी [इ.स. १५६७] तिने त्याला एक मुलगा जन्म दिला आणि त्याने त्याचे नाव पेलेग ठेवले; कारण त्याच्या जन्माच्या दिवसांत नोहाच्या मुलांनी पृथ्वी आपापसात

वाटून घेण्यास सुरुवात केली: याच कारणास्तव त्याने त्याचे नाव पेलेग ठेवले.
९ आणि त्यांनी ते आपापसात गुप्तपणे वाटून घेतले आणि नोहाला सांगितले.
१० आणि असे झाले की तेहतीसाव्या ज्युबिलीच्या [१५६९ AM] सुरुवातीला त्यांनी शेम, हाम आणि याफेथ यांच्यासाठी, प्रत्येकाच्या वतनानुसार पृथ्वीचे तीन भाग केले, पहिल्या वर्षी पहिल्या आठवड्यात, जेव्हा आमच्यापैकी पाठवलेला एक त्यांच्यासोबत होता.
११ आणि त्याने आपल्या पुत्रांना बोलावले, आणि ते व त्यांची मुले त्याच्याजवळ आले, आणि त्याने पृथ्वीचे तुकडे केले, जे त्याच्या तीन पुत्रांना वसणार होते, आणि त्यांनी आपले हात पुढे करून, आपला पिता नोहा याच्या कुशीतून ते लिखाण घेतले.
१२ आणि त्या लेखनावर शेमच्या वाट्याला पृथ्वीचा मध्यभाग आला, जो त्याने स्वतःसाठी व आपल्या पुत्रांसाठी अनंतकाळाच्या पिढ्यांकरिता वतन म्हणून घ्यावा; तो राफा पर्वतरांगेच्या मध्यभागापासून, तिना नदीच्या मुखापासून सुरू होतो. त्याचा वाटा या नदीच्या मध्यातून पश्चिमेकडे जातो आणि तो पाताळाच्या पाण्यापर्यंत पसरतो; जिथून ही नदी उगम पावते आणि आपले पाणी मेआत समुद्रात ओतते, आणि ही नदी मोठ्या समुद्राला जाऊन मिळते. आणि उत्तरेकडील सर्व काही याफेथचे आहे, आणि दक्षिणेकडील सर्व काही शेमचे आहे.
१३ आणि ते कारासोपर्यंत पसरते: हे दक्षिणेकडे तोंड असलेल्या जिभेच्या उदरात आहे.
१४ आणि त्याचा वाटा विशाल समुद्राच्या काठाने पसरलेला आहे, आणि तो दक्षिणेकडे तोंड करणाऱ्या जिभेच्या पश्चिमेपर्यंत सरळ रेषेत पसरलेला आहे: कारण या समुद्राला मिसरी समुद्राची जीभ असे नाव आहे.
१५ आणि ते येथून दक्षिणेकडे, मोठ्या समुद्राच्या मुखाकडे, त्याच्या पाण्याच्या किनाऱ्याकडे वळते, आणि ते पश्चिमेकडे अफ्रापर्यंत पसरते, आणि ते गिहोन नदीच्या पाण्यापर्यंत पोहोचते, आणि गिहोनच्या पाण्याच्या दक्षिणेला, या नदीच्या काठांपर्यंत पसरते.
१६ आणि ते पूर्वेकडे पसरते, जोपर्यंत ते एदेन बागेपर्यंत पोहोचत नाही, तिच्या दक्षिणेला, आणि संपूर्ण एदेन देशाच्या पूर्वेकडून आणि संपूर्ण पूर्वेकडून, ते पूर्वेकडे वळते आणि राफा नावाच्या पर्वताच्या पूर्वेपर्यंत पुढे जाते, आणि ते तिना नदीच्या मुखाच्या काठापर्यंत खाली उतरते.
१७ हा वाटा शेम व त्याच्या पुत्रांसाठी चिठ्ठी टाकून काढण्यात आला, जेणेकरून त्याच्या पिढ्यानपिढ्या तो कायमचा त्यांच्या मालकीचा राहावा.
१८ आणि शेम व त्याच्या पुत्रांसाठी हा वाटा आल्यामुळे नोहा आनंदित झाला; आणि त्याने आपल्या मुखाने भविष्यवाणीत जे काही म्हटले होते ते सर्व त्याला आठवले; कारण तो म्हणाला होता: 'शेमचा परमेश्वर देव धन्य असो आणि परमेश्वर शेमच्या निवासस्थानी वास करो.'
१९ आणि त्याला माहीत होते की एदेन बाग हे परमपवित्र स्थान व परमेश्वराचे निवासस्थान आहे, आणि सीनाय पर्वत वाळवंटाच्या मध्यभागी आहे, आणि सियोन पर्वत पृथ्वीच्या नाभीच्या मध्यभागी आहे: ही तिन्ही एकमेकांसमोर पवित्र स्थाने म्हणून निर्माण केली गेली होती.
२० आणि त्याने देवांच्या देवाची स्तुती केली, ज्याने परमेश्वराचे वचन त्याच्या मुखात घातले होते, आणि सर्वकाळच्या परमेश्वराचीही स्तुती केली.
२१ आणि त्याला माहीत होते की शेम व त्याच्या पुत्रांना पिढ्यानपिढ्या एक धन्य वाटा व आशीर्वाद मिळाला आहे - एदेनचा संपूर्ण प्रदेश, तांबड्या समुद्राजवळील संपूर्ण प्रदेश, पूर्वेकडील व भारतातील संपूर्ण प्रदेश, तांबड्या समुद्राजवळील प्रदेश व त्याचे पर्वत, बाशानचा संपूर्ण प्रदेश, लेबनानचा संपूर्ण प्रदेश व काफ्तूरची बेटे, सनीर व अमानाचे सर्व पर्वत, उत्तरेकडील अश्शूरचे पर्वत, एलाम, अश्शूर व बाबेल, सुसान व माएदाई यांचा संपूर्ण प्रदेश, अरारातचे सर्व पर्वत आणि समुद्रापलीकडील सर्व प्रदेश, जो अश्शूरच्या पर्वतांच्या पलीकडे उत्तरेकडे आहे; हा एक धन्य व विशाल प्रदेश आहे आणि त्यातील सर्व काही अतिशय उत्तम आहे.
२२ आणि हामसाठी दुसरा भाग निघाला, जो गिहोनच्या पलीकडे दक्षिणेकडे बागेच्या उजवीकडे होता, आणि तो दक्षिणेकडे अग्नीच्या सर्व पर्वतांपर्यंत पसरला आहे, आणि तो पश्चिमेकडे अतेलच्या समुद्रापर्यंत पसरला आहे, आणि तो पश्चिमेकडे माऊकच्या समुद्रापर्यंत पसरला आहे - तो (समुद्र) ज्यात सर्व अविनाशी वस्तू उतरतात.
२३ आणि ते उत्तरेकडे गादीरच्या सीमेपर्यंत जाते, आणि ते समुद्राच्या किनाऱ्याने मोठ्या समुद्रापर्यंत जाते, जोपर्यंत ते गिहोन नदीजवळ येत नाही, आणि एदेन बागेच्या उजवीकडे पोहोचेपर्यंत गिहोन नदीच्या काठाने जाते.
२४ आणि ही ती भूमी आहे जी हामला त्याचा वाटा म्हणून मिळाली होती, जी त्याने स्वतःसाठी आणि त्याच्या मुलांसाठी त्यांच्या पिढ्यानपिढ्या कायमची ताब्यात ठेवायची होती.
२५ आणि याफेथसाठी तिसरा भाग तिना नदीच्या पलीकडे, तिच्या प्रवाहाच्या उत्तरेकडे सुरू झाला आणि तो ईशान्येकडे गोगच्या संपूर्ण प्रदेशापर्यंत आणि त्याच्या पूर्वेकडील सर्व देशापर्यंत पसरला आहे.
२६ आणि ते उत्तरेकडे उत्तरेला पसरते, आणि ते उत्तरेला केल्टच्या पर्वतांपर्यंत आणि माऊकच्या समुद्रापर्यंत पसरते, आणि ते गादीरच्या पूर्वेला समुद्राच्या पाण्याच्या प्रदेशापर्यंत जाते.
२७ आणि ते फाराच्या पश्चिमेपर्यंत पसरते आणि 'अफेरागकडे परत फिरते, आणि पूर्वेकडे मे'आत समुद्राच्या पाण्यापर्यंत पसरते.
२८ आणि ते ईशान्य दिशेने तिना नदीच्या प्रदेशापर्यंत पसरते, राफा पर्वताजवळील तिच्या पाण्याच्या सीमेजवळ येईपर्यंत, आणि ते उत्तरेकडे वळते.
२९ ही ती भूमी आहे जी याफेथ व त्याच्या पुत्रांसाठी त्याच्या वतनाचा वाटा म्हणून मिळाली होती, जी त्याने स्वतःसाठी व आपल्या पुत्रांसाठी, त्यांच्या पिढ्यानपिढ्या कायमची ताब्यात ठेवावी; पाच मोठी बेटे आणि उत्तरेकडील एक मोठा प्रदेश.
३० परंतु तेथे थंडी आहे, आणि हामचा प्रदेश उष्ण आहे, आणि शेमचा प्रदेश उष्णही नाही आणि थंडही नाही, तर तो थंडी आणि उष्णता यांचे मिश्रण आहे.

प्रकरण ९

१ आणि हामने आपल्या मुलांमध्ये वाटणी केली, आणि पहिला वाटा पूर्वेकडे कूशसाठी, आणि त्याच्या पश्चिमेस मिझ्राईमसाठी,

आणि त्याच्या पश्चिमेस पूतसाठी, आणि त्याच्या पश्चिमेस [आणि त्याच्या पश्चिमेस] समुद्राजवळ कनानसाठी आला.
२ आणि शेमनेही आपल्या मुलांमध्ये वाटणी केली, आणि पहिला वाटा हाम व त्याच्या मुलांना मिळाला; तो म्हणजे टायग्रिस नदीच्या पूर्वेकडील, ती पूर्वेकडे येईपर्यंतचा प्रदेश, संपूर्ण भारतभूमी, आणि तांबड्या समुद्राचा किनारा, आणि देदानचे पाणी, आणि मेब्री व एलाचे सर्व पर्वत, आणि सुसानची सर्व भूमी, आणि फर्नकच्या बाजूने तांबड्या समुद्रापर्यंत व तिना नदीपर्यंतचा सर्व प्रदेश.
३ आणि अश्शूरमधून दुसरा भाग वेगळा झाला, म्हणजे अश्शूर, निनवे, शिनार हा सर्व प्रदेश आणि भारताच्या सीमेपर्यंतचा भाग; आणि तो चढून नदीच्या काठाने जातो.
४ आणि अर्पाक्षदसाठी तिसरा भाग वेगळा करण्यात आला, तो म्हणजे युफ्रेटिसच्या पूर्वेकडील खाल्द्यांच्या प्रदेशातील तांबड्या समुद्राला लागून असलेला सर्व भूभाग, आणि इजिप्तकडे तोंड करून असलेल्या समुद्राच्या जिभेजवळील वाळवंटातील सर्व पाणी, म्हणजे लेबनॉन, सनीर आणि अमानाचा युफ्रेटिसच्या सीमेपर्यंतचा सर्व भूभाग.
५ आणि अरामला चौथा वाटा मिळाला, तो म्हणजे टायग्रिस आणि युफ्रेटिस नद्यांच्या दरम्यानचा, खाल्द्यांच्या उत्तरेकडील, अश्शूर पर्वतांच्या सीमेपर्यंत आणि अरारा देशापर्यंतचा मेसोपोटेमियाचा सर्व प्रदेश.
६ आणि लूदाला पाचवा वाटा मिळाला, तो म्हणजे अश्शूरचे पर्वत आणि त्यांच्याशी संबंधित असलेला सर्व प्रदेश, जो समुद्रापर्यंत आणि त्याचा भाऊ अश्शूरच्या पूर्वेपर्यंत पसरलेला होता.
७ आणि याफेथनेही आपल्या वतनाची जमीन आपल्या मुलांमध्ये वाटून दिली.
८ आणि पहिला भाग गोमेरसाठी उत्तरेकडून पूर्वेकडे तिना नदीपर्यंत पसरला; आणि उत्तरेकडे मागोगासाठी उत्तरेकडील सर्व आतील भाग मेआत समुद्रापर्यंत पसरला.
९ आणि मादाईला त्याचा वाटा मिळाला की, त्याने आपल्या दोन भावांच्या पश्चिमेपासून बेटांपर्यंत आणि बेटांच्या किनाऱ्यांपर्यंतचा प्रदेश ताब्यात घ्यावा.
१० आणि यावानासाठी चौथा हिस्सा म्हणजे प्रत्येक बेट आणि लूदच्या सीमेकडे असलेली बेटे होती.
११ आणि तुबालसाठी, लूदच्या भागाच्या सीमेकडे दुसऱ्या जिभेपर्यंत, दुसऱ्या जिभेच्या पलीकडील तिसऱ्या जिभेपर्यंतच्या प्रदेशाकडे येणाऱ्या जिभेच्या मध्यभागी पाचवा भाग बाहेर आला.
१२ आणि मेशेखसाठी सहावा भाग आला, म्हणजे तिसऱ्या भाषेच्या पलीकडील, गादीरच्या पूर्वेकडे येईपर्यंतचा सर्व प्रदेश.
१३ आणि तिराससाठी सातवा वाटा निघाला, तो म्हणजे समुद्राच्या मध्यभागी असलेली चार मोठी बेटे, जी हामच्या वाट्यापर्यंत पोहोचतात [आणि कामातुरीची बेटे अर्पक्षदच्या पुत्रांना त्याचा वारसा म्हणून चिठ्ठी टाकून मिळाली].
१४ आणि अशाप्रकारे नोहाच्या मुलांनी, आपला पिता नोहा याच्या समक्ष, आपल्या मुलांमध्ये वाटणी केली; आणि जो कोणी आपल्या वाट्याला न आलेला हिस्सा बळकावण्याचा प्रयत्न करेल, त्या प्रत्येकावर शाप देण्याची शपथ त्याने त्या सर्वांना बांधली.
१५ आणि ते सर्व म्हणाले, 'तथास्तु; तथास्तु,' त्यांच्या स्वतःसाठी आणि त्यांच्या पुत्रांसाठी, पिढ्यानपिढ्या न्यायाच्या दिवसापर्यंत सर्वकाळ असेच राहो; ज्या दिवशी परमेश्वर देव त्यांच्या चुकांच्या सर्व अशुद्ध दुष्टतेबद्दल तलवारीने व अग्नीने त्यांचा न्याय करील, ज्या चुकांनी त्यांनी पृथ्वीला उल्लंघन, अशुद्धता, व्यभिचार आणि पापाने भरले आहे.

प्रकरण १०

१ आणि या ज्युबिलीच्या तिसऱ्या आठवड्यात अशुद्ध भुतांनी नोहाच्या पुत्रांच्या मुलांना बहकवण्यास, त्यांना चुकीच्या मार्गावर नेण्यास व त्यांचा नाश करण्यास सुरुवात केली.
२ आणि नोहाचे पुत्र आपला पिता नोहा याच्याकडे आले आणि त्यांनी त्याला त्या भुतांविषयी सांगितले, जी त्याच्या नातवंडांना बहकवत होती, आंधळे करत होती आणि ठार मारत होती.
३ आणि त्याने आपला देव परमेश्वर याच्यापुढे प्रार्थना केली आणि म्हणाला: 'सर्व देहांच्या आत्म्यांच्या देवा, तू माझ्यावर दया केली आहेस. आणि तू मला व माझ्या पुत्रांना जलप्रलयाच्या पाण्यापासून वाचवले आहेस, आणि जसा तू नाश पावणाऱ्या पुत्रांचा नाश केलास, तसा तू माझा नाश होऊ दिला नाहीस; कारण तुझी कृपा माझ्यावर मोठी आहे, आणि तुझी दया माझ्या जिवावर मोठी आहे; तुझी कृपा माझ्या पुत्रांवर उंचावू दे, आणि दुष्ट आत्म्यांना त्यांच्यावर राज्य करू देऊ नको. नाहीतर ते त्यांना पृथ्वीवरून नष्ट करतील.
४ पण तू मला व माझ्या पुत्रांना आशीर्वाद दे, म्हणजे आमची वाढ होऊन आम्ही पृथ्वीला वसवू.
५ आणि तुला माहीत आहे की, तुझ्या पहारेकऱ्यांनी, म्हणजे या आत्म्यांच्या जनकांनी, माझ्या काळात कसे कार्य केले: आणि जे आत्मे जिवंत आहेत, त्यांना कैदेत ठेव आणि शिक्षेच्या ठिकाणी घट्ट धरून ठेव, आणि त्यांना तुझ्या सेवकाच्या, माझ्या देवाच्या, पुत्रांवर विनाश आणू देऊ नकोस; कारण हे दुष्ट आहेत आणि नाश करण्यासाठीच निर्माण केले आहेत.
६ आणि त्यांना जिवंतांच्या आत्म्यांवर राज्य करू देऊ नका; कारण केवळ तूच त्यांच्यावर सत्ता गाजवू शकतोस. आणि आतापासून व सदासर्वकाळासाठी त्यांना नीतिमानांच्या पुत्रांवर अधिकार मिळू नये.'
७ आणि आमच्या परमेश्वराने आम्हांला सर्व काही बांधायला सांगितले.
८ आणि आत्म्यांचा प्रमुख, मास्तेमा, येऊन म्हणाला: 'हे प्रभु, सृष्टिकर्त्या, त्यांच्यापैकी काहींना माझ्यासमोर राहू दे, आणि त्यांनी माझे ऐकावे व मी त्यांना जे काही सांगेन ते सर्व करावे; कारण जर त्यांच्यापैकी काहींना माझ्यासाठी सोडले नाही, तर मी मनुष्याच्या पुत्रांवर माझ्या इच्छेची शक्ती अंमलात आणू शकणार नाही; कारण हे माझ्या न्यायासमोर नाशासाठी व मार्गभ्रष्ट करण्यासाठी आहेत, कारण मनुष्याच्या पुत्रांची दुष्टता मोठी आहे.'
९ आणि तो म्हणाला: 'त्यांच्यापैकी दहावा भाग त्याच्यासमोर राहू दे, आणि नव्वद भाग शिक्षेच्या ठिकाणी उतरू दे.'
१० आणि आमच्यापैकी एकाला त्याने आज्ञा दिली की, आपण नोहाला त्यांची सर्व औषधे शिकवावीत; कारण त्याला माहीत होते की ते सरळ मार्गाने चालणार नाहीत आणि नीतिमत्त्वाने प्रयत्न करणार नाहीत.
११ आणि आम्ही त्याच्या सर्व वचनांप्रमाणे केले: आम्ही सर्व दुष्ट आणि वाईट लोकांना शिक्षेच्या ठिकाणी बांधले आणि त्यांच्यापैकी दशांश लोकांना पृथ्वीवर सैतानाच्या अधीन राहण्यासाठी सोडून दिले.

१२ आणि आम्ही नोहाला त्यांच्या आजारांवरील सर्व औषधे, तसेच त्यांचे मोहही समजावून सांगितले, की तो पृथ्वीवरील वनस्पतींनी त्यांना कसे बरे करू शकेल.
१३ आणि आम्ही नोहाला सर्व प्रकारच्या औषधांविषयी जसे शिकवले होते, तसे त्याने सर्व काही एका पुस्तकात लिहून ठेवले. त्यामुळे दुष्ट आत्म्यांना नोहाच्या पुत्रांना इजा करण्यापासून रोखण्यात आले.
१४ आणि त्याने जे काही लिहिले होते ते सर्व आपला ज्येष्ठ पुत्र शेम याला दिले; कारण तो आपल्या सर्व पुत्रांपेक्षा त्याच्यावर अधिक प्रेम करत होता.
१५ आणि नोहा आपल्या पूर्वजांबरोबर निजला आणि अरारात देशातील लुबार पर्वतावर त्याला दफन करण्यात आले.
१६ त्याने आपल्या आयुष्यात नऊशे पन्नास वर्षे, एकोणीस ज्युबिली, दोन आठवडे आणि पाच वर्षे पूर्ण केली. [१६५९ एएम]
१७ आणि पृथ्वीवरील त्याच्या जीवनात, हनोख वगळता तो सर्व मानवांपेक्षा श्रेष्ठ होता, कारण तो नीतिमत्त्वात परिपूर्ण होता. कारण हनोखाचे पद जगाच्या पिढ्यांसाठी साक्ष म्हणून नेमले होते, जेणेकरून त्याने न्यायाच्या दिवसापर्यंत पिढ्यानपिढ्या सर्व कृत्यांचे कथन करावे.
१८ आणि तेहतीसाव्या ज्युबिलीमध्ये, पहिल्या वर्षाच्या दुसऱ्या आठवड्यात, पेलेगने सीनारची कन्या लोम्रा हिच्याशी विवाह केला; आणि त्याच आठवड्याच्या चौथ्या वर्षी तिने त्याला एका मुलाला जन्म दिला, आणि त्याने त्याचे नाव रेऊ ठेवले; कारण तो म्हणाला: 'पाहा, शिनार देशात स्वतःसाठी एक शहर व एक बुरुज बांधण्याच्या दुष्ट हेतूमुळे मानवजात दुष्ट झाली आहे.'
१९ कारण ते अरारात देशातून पूर्वेकडे शिनारकडे निघाले; कारण त्याच्या दिवसांत त्यांनी ते शहर व तो बुरुज बांधला आणि म्हणाले, 'चला, त्याद्वारे आपण स्वर्गात चढू.'
२० आणि त्यांनी बांधकाम सुरू केले, आणि चौथ्या आठवड्यात त्यांनी अग्नीने विटा बनवल्या, आणि त्या विटा त्यांनी दगडाऐवजी वापरल्या, आणि ज्या मातीने त्यांनी त्या एकत्र जोडल्या ती डांबर होती, जी समुद्रातून आणि शिनार देशातील पाण्याच्या झऱ्यांमधून येते.
२१ आणि त्यांनी ते बांधले: ते ते त्रेचाळीस वर्षे [इ.स. १६४५-१६८८] बांधत होते; त्याची रुंदी २०३ विटा होती, आणि (एका विटेची) उंची एका विटेच्या एक तृतीयांश होती; त्याची उंची ५४३३ हात आणि २ पाम होती, आणि (एका भिंतीचा विस्तार) तेरा स्टेड्स (आणि दुसऱ्याचा तीस स्टेड्स) होता.
२२ आणि आपला परमेश्वर देव आम्हांला म्हणाला: 'पाहा, ते एकच लोक आहेत आणि त्यांनी हे करायला सुरुवात केली आहे; आता त्यांच्यापासून काहीही रोखले जाणार नाही. चला, आपण खाली जाऊन त्यांची भाषा गोंधळात टाकूया, म्हणजे त्यांना एकमेकांचे बोलणे समजू नये, आणि ते शहरांमध्ये व राष्ट्रांमध्ये पांगले जावेत; आणि न्यायाच्या दिवसापर्यंत त्यांच्यामध्ये एकच उद्देश टिकून राहणार नाही.'
२३ आणि परमेश्वर खाली उतरला, आणि मनुष्यांनी बांधलेले शहर व बुरुज पाहण्यासाठी आम्हीही त्याच्याबरोबर खाली उतरलो.
२४ आणि त्याने त्यांची भाषा गोंधळात टाकली, आणि ते एकमेकांचे बोलणे समजू लागले नाहीत, आणि मग त्यांनी शहर व बुरुज बांधणे थांबवले.
२५ याच कारणामुळे शिनारचा संपूर्ण प्रदेश बाबेल म्हणून ओळखला जातो, कारण तेथे परमेश्वराने सर्व मानवांची भाषा गोंधळात टाकली आणि तेथून ते आपापल्या भाषेतून व राष्ट्रानुसार शहरांमध्ये पांगले.
२६ आणि परमेश्वराने त्या बुरुजावर एक प्रचंड वादळ पाठवून त्याला पृथ्वीवर उलथवून टाकले; आणि पाहा, ते शिनार देशात अश्शूर व बाबेल यांच्यामध्ये होते, आणि त्यांनी त्याचे नाव 'उलथवून टाकणे' असे ठेवले.
२७ पहिल्या वर्षाच्या [इ.स. १६८८] चौथ्या आठवड्यात, त्याच्या सुरुवातीला चौतीसाव्या ज्युबिलीमध्ये, ते शिनार देशातून पांगले गेले.
२८ आणि हाम व त्याचे पुत्र, दक्षिणेकडील प्रदेशात त्याच्या वाट्याला आलेल्या प्रदेशात गेले.
२९ आणि कनानने लेबनानचा प्रदेश मिसर नदीपर्यंत पाहिला, तेव्हा तो प्रदेश फार चांगला होता; तो पश्चिमेकडील (म्हणजे समुद्राकडील) आपल्या वतन प्रदेशात गेला नाही; आणि तो लेबनानच्या प्रदेशात, यार्देन नदीच्या सीमेपासून पूर्वेकडे व पश्चिमेकडे आणि समुद्राच्या सीमेपर्यंत राहत होता.
३० आणि त्याचा बाप हाम, आणि त्याचे भाऊ कूश व मिझ्राईम त्याला म्हणाले: 'तू अशा देशात स्थायिक झाला आहेस जो तुझा नाही आणि जो आम्हाला चिठ्ठीने मिळाला नाही. असे करू नकोस; कारण जर तू असे केलेस, तर तू आणि तुझे पुत्र त्या देशात पडतील आणि बंडखोरीमुळे शापित व्हाल; कारण तुम्ही बंडखोरीने स्थायिक झाला आहात, आणि बंडखोरीनेच तुझी मुले पडतील, आणि तुझे सदासर्वदा उच्चाटन केले जाईल.
३१ शेमच्या निवासस्थानी राहू नका; कारण ते शेम आणि त्याच्या पुत्रांच्या वाट्याला आले आहे.
३२ 'ज्या शापाने आम्ही पवित्र न्यायाधीशासमोर आणि आमचे वडील नोहा यांच्यासमोर शपथ घेऊन स्वतला बांधून घेतले, त्या शापाने तू नोहाच्या सर्व पुत्रांपेक्षा अधिक शापित होशील.'
३३ परंतु त्याने त्यांचे ऐकले नाही आणि तो व त्याचे पुत्र आजपर्यंत हमाथपासून मिसर देशात प्रवेश करेपर्यंत लबानोन देशात राहिले.
३४ आणि याच कारणामुळे त्या देशाला कनान असे नाव पडले.
३५ आणि याफेथ व त्याचे पुत्र समुद्राकडे गेले आणि आपल्या वाट्याच्या प्रदेशात राहू लागले. मादाईने समुद्राजवळील प्रदेश पाहिला, पण तो त्याला आवडला नाही. म्हणून त्याने हाम, अश्शूर व आपल्या पत्नीचा भाऊ अर्पाक्षद यांच्याकडे आपला वाटा मागितला आणि तो आजपर्यंत आपल्या पत्नीच्या भावाजवळ, मीडिया देशात राहत होता.
३६ आणि त्याने आपल्या निवासस्थानाला व आपल्या मुलांच्या निवासस्थानाला, त्यांचे वडील मदाई यांच्या नावावरून 'मीडिया' असे नाव दिले.

अध्याय ११

१ आणि पस्तीसाव्या ज्युबिलीमध्ये, त्याच्या पहिल्या वर्षी [सकाळी १६८१] तिसऱ्या आठवड्यात, रेऊने स्वतःशी एक पत्नी केली, तिचे नाव 'ओरा' होते, जी केसेदचा मुलगा 'उर' याची मुलगी होती, आणि तिने त्याला एका मुलाला जन्म दिला, आणि त्याने त्याचे नाव सेरोह ठेवले, या ज्युबिलीतील याच आठवड्याच्या सातव्या वर्षी. [सकाळी १६८७]
२ आणि नोहाचे पुत्र आपापसांत युद्ध करू लागले, एकमेकांना बंदी बनवू लागले व ठार मारू लागले, पृथ्वीवर माणसांचे रक्त सांडू लागले, रक्त खाऊ लागले, मजबूत शहरे, भिंती व बुरुज

बांधू लागले आणि काही जण राष्ट्रापेक्षा स्वतला श्रेष्ठ समजू लागले, राज्यांची स्थापना करू लागले आणि माणसे माणसांविरुद्ध, राष्ट्र राष्ट्राविरुद्ध, आणि शहर शहराविरुद्ध युद्ध करू लागले; ते सर्व दुष्टाई करू लागले, शस्त्रे मिळवू लागले, आपल्या पुत्रांना युद्ध शिकवू लागले, आणि त्यांनी शहरे काबीज करण्यास व स्त्री-पुरुषांना गुलाम म्हणून विकण्यास सुरुवात केली.
३ आणि केसेदचा मुलगा 'उर याने खाल्द्यांचे 'आरा शहर वसवले आणि त्याचे नाव स्वतच्या नावावरून व आपल्या वडिलांच्या नावावरून ठेवले. आणि त्यांनी स्वतसाठी ओतलेल्या मूर्ती बनवल्या आणि त्यांनी स्वतसाठी बनवलेल्या प्रत्येक ओतलेल्या मूर्तीची पूजा केली; आणि त्यांनी कोरलेल्या मूर्ती व अशुद्ध प्रतिरूपे बनवण्यास सुरुवात केली आणि दुष्ट आत्म्यांनी त्यांना अपराध व अशुद्धता करण्यास मदत केली व मोहात पाडले.
४ आणि राजकुमार मस्तेमाने हे सर्व करण्यासाठी प्रयत्न केले, आणि त्याने आपल्या हाताखाली ठेवलेल्या इतर आत्म्यांना सर्व प्रकारचे अन्याय व पाप, सर्व प्रकारचे उल्लंघन करण्यासाठी, भ्रष्ट व नष्ट करण्यासाठी आणि पृथ्वीवर रक्तपात करण्यासाठी पाठवले.
५ याच कारणामुळे त्याने सेरोहचे नाव सेरुग ठेवले, कारण प्रत्येकजण सर्व प्रकारची पापे व अपराध करण्याकडे वळला.
६ आणि तो मोठा झाला आणि खाल्द्यांच्या ऊरमध्ये, आपल्या पत्नीच्या आईच्या वडिलांजवळ राहू लागला आणि तो मूर्तींची पूजा करू लागला आणि त्याने छत्तीसव्या ज्युबिलीच्या पहिल्या वर्षी, पाचव्या आठवड्यात, [१७४४ AM] एक पत्नी केली आणि तिचे नाव मेल्का होते, ती त्याच्या वडिलांच्या भावाची मुलगी, काबेरची मुलगी होती.
७ आणि या आठवड्याच्या पहिल्या वर्षी तिने त्याला नाफोरला जन्म दिला, आणि तो वाढला व खाल्द्यांच्या ऊरमध्ये राहू लागला, आणि त्याच्या वडिलांनी त्याला आकाशातील चिन्हांनुसार भविष्य सांगण्याचे व शकुन करण्याचे खाल्द्यांचे ज्ञान शिकवले.
८ आणि सदतीसाव्या ज्युबिलीच्या सहाव्या आठवड्यात, त्याच्या पहिल्या वर्षी, [सकाळी १८०० वाजता] त्याने एक पत्नी केली, तिचे नाव खाल्द्यांच्या नेस्टागची मुलगी 'इयस्का' होते.
९ आणि याच आठवड्याच्या सातव्या वर्षी तिने त्याला तेरहला जन्म दिला. [१८०६ AM]
१० आणि राजकुमार मस्तेमाने भूमीचा नाश करण्यासाठी व मानवांच्या श्रमाची लूट करण्यासाठी, भूमीत पेरलेले बी खाऊन टाकण्याकरिता कावळे व इतर पक्षी पाठवले. त्यांनी बी नांगरण्यापूर्वीच, कावळ्यांनी ते जमिनीच्या पृष्ठभागावरून वेचून घेतले.
११ आणि याच कारणासाठी त्याने त्याचे नाव तेरह ठेवले, कारण कावळ्यांनी व इतर पक्ष्यांनी त्यांना कंगाल केले आणि त्यांचे बी खाऊन टाकले.
१२ आणि पक्ष्यांमुळे वर्षे निष्फळ होऊ लागली आणि त्यांनी झाडांची सर्व फळे खाऊन टाकली; मोठ्या प्रयत्नानेच ते आपल्या दिवसांत पृथ्वीवरील सर्व फळांपैकी थोडेच वाचवू शकले.
१३ आणि ह्या एकोणचाळीसाव्या ज्युबिलीमध्ये, पहिल्या वर्षाच्या दुसऱ्या आठवड्यात, तेरहने स्वतशी लग्न केले, तिचे नाव एदना होते, ती अब्रामाची मुलगी, त्याच्या वडिलांच्या बहिणीची मुलगी होती. आणि ह्या आठवड्याच्या सातव्या वर्षी तिने त्याला एक मुलगा जन्म दिला, आणि त्याने त्याच्या आईच्या वडिलांच्या नावावरून त्याचे नाव अब्राम ठेवले;
१४ कारण त्याच्या मुलीला मुलगा होण्यापूर्वीच त्याचे निधन झाले होते.
१५ आणि त्या मुलाला पृथ्वीवरील चुका समजू लागल्या की सर्वजण कोरलेल्या मूर्तींच्या आणि अशुद्धतेच्या मागे भरकटले आहेत, आणि त्याच्या वडिलांनी त्याला लिहायला शिकवले, आणि तो दोन आठवड्यांचा होता, [१८९० AM] आणि त्याने स्वतला आपल्या वडिलांपासून वेगळे केले, यासाठी की त्याने त्यांच्याबरोबर मूर्तींची पूजा करू नये.
१६ आणि त्याने सर्व गोष्टींच्या निर्माणकर्त्याकडे प्रार्थना करण्यास सुरुवात केली की, त्याने त्याला मानवांच्या चुकांपासून वाचवावे आणि अशुद्धता व नीचतेनंतर त्याचा वाटाही चुकीत पडू नये.
१७ आणि जमिनीवर बी पेरण्याची वेळ आली, आणि कावळ्यांपासून आपल्या संततीचे रक्षण करण्यासाठी ते सर्वजण एकत्र बाहेर गेले, आणि अब्रामही त्यांच्यासोबत गेला; तेव्हा ते बाळ चौदा वर्षांचे होते.
१८ आणि ते बी खाण्यासाठी कावळ्यांचा एक थवा आला, आणि ते जमिनीवर बसण्यापूर्वीच अब्राम त्यांना सामोरा गेला, आणि ते बी खाण्यासाठी जमिनीवर बसण्यापूर्वीच तो त्यांना ओरडून म्हणाला, 'खाली उतरू नका: तुम्ही जिथून आलात तिथे परत जा,' आणि ते परत फिरले.
१९ आणि त्याने त्या दिवशी कावळ्यांच्या थव्यांना सत्तर वेळा मागे फिरवले, आणि अब्राम जेथे होता त्या सर्व प्रदेशातील कावळ्यांपैकी एकही तेथे स्थिरावला नाही.
२० आणि सर्व देशात जे त्याच्याबरोबर होते त्या सर्वांनी त्याला ओरडताना पाहिले, आणि सर्व कावळे मागे फिरले, आणि खाल्द्यांच्या सर्व देशात त्याचे नाव मोठे झाले.
२१ आणि त्या वर्षी पेरणी करू इच्छिणारे सर्वजण त्याच्याकडे आले आणि पेरणीचा हंगाम संपेपर्यंत तो त्यांच्याबरोबर राहिला. त्यांनी आपल्या जमिनीची पेरणी केली आणि त्या वर्षी ते घरी पुरेसे धान्य घेऊन आले, खाऊन तृप्त झाले.
२२ आणि पाचव्या आठवड्याच्या पहिल्या वर्षी [१८९१ AM] अब्रामाने बैलांसाठी अवजारे बनवणाऱ्यांना, म्हणजे लाकडाच्या कारागिरांना शिकवले, आणि त्यांनी नांगराच्या चौकटीसमोर जमिनीवर एक भांडे बनवले, जेणेकरून त्यावर बी ठेवता येईल, आणि त्यातून बी नांगराच्या फाळावर पडत असे, आणि जमिनीत लपून जात असे, आणि त्यांना कावळ्यांची भीती वाटत नसे.
२३ आणि अशाप्रकारे त्यांनी नांगरांच्या सर्व चौकटींवर जमिनीवर भांडी बनवली आणि अब्रामाच्या आज्ञेप्रमाणे त्यांनी सर्व जमिनीची पेरणी व मशागत केली आणि त्यांना पक्ष्यांची भीती वाटत राहिली नाही.

प्रकरण १२

१ आणि असे झाले की, त्या महिन्याच्या सातव्या वर्षी, सहाव्या आठवड्यात, [१९०४ AM] अब्राम आपला पिता तेरह याला म्हणाला, 'बाबा!'
२ आणि तो म्हणाला, 'पाहा, माझ्या मुला, मी येथे आहे.' आणि तो म्हणाला,
तू ज्या मूर्तींची पूजा करतोस, त्यांपासून आम्हाला काय मदत आणि फायदा होणार?
आणि ज्याच्यापुढे तू नतमस्तक होतोस?
३ कारण त्यांच्यामध्ये आत्मा नाही.

कारण त्या मुक्या आकृत्या असून हृदयाची दिशाभूल करणाऱ्या आहेत.
त्यांची पूजा करू नका.
४ स्वर्गातील देवाची उपासना करा.
पृथ्वीवर पाऊस आणि दव कोण पाडतो?
आणि पृथ्वीवर सर्व काही करतो,
आणि त्याने आपल्या शब्दाने सर्वकाही निर्माण केले आहे.
आणि सर्व जीवन त्याच्या मुखासमोरूनच सुरू होते.
५ ज्या वस्तूंमध्ये आत्मा नाही, त्यांची तुम्ही उपासना का करता?
कारण त्या माणसांच्या हातांनी बनवलेल्या आहेत.
आणि तुम्ही ते तुमच्या खांद्यावर वाहता.
आणि तुम्हाला त्यांच्याकडून काही मदत मिळत नाही.
परंतु जे ते बनवतात, त्यांच्यासाठी त्या मोठ्या शरमेचे कारण ठरतात.
आणि जे त्यांची उपासना करतात त्यांच्या हृदयाची दिशाभूल:
त्यांची पूजा करू नका.
६ आणि त्याचे वडील त्याला म्हणाले, "बाळा, हे मलाही माहीत आहे, पण ज्या लोकांनी मला त्यांच्यासमोर सेवा करायला लावली आहे, त्यांचे मी काय करू?"
७ आणि जर मी त्यांना सत्य सांगितले, तर ते मला ठार मारतील; कारण त्यांची उपासना व सन्मान करण्यासाठी त्यांचा जीव त्यांना चिकटून आहे.
८ 'माझ्या मुला, गप्प राहा, नाहीतर ते तुला ठार मारतील.' आणि तो आपल्या दोन भावांना असे म्हणाला, तेव्हा ते त्याच्यावर रागावले आणि तो गप्प राहिला.
९ आणि चाळीसाव्या ज्युबिलीच्या सातव्या वर्षी, दुसऱ्या आठवड्यात, अब्रामाने आपल्या वडिलांची मुलगी साराई हिला पत्नी म्हणून स्वीकारले.
१० आणि त्याचा भाऊ हारान याने तिसऱ्या आठवड्याच्या तिसऱ्या वर्षी एक पत्नी केली, आणि तिने त्याला त्याच आठवड्याच्या सातव्या वर्षी एक मुलगा जन्म दिला, आणि त्याने त्याचे नाव लोट ठेवले.
११ आणि त्याचा भाऊ नाफोर याने पत्नी केली.
१२ आणि अब्रामाच्या आयुष्याच्या साठाव्या वर्षी, म्हणजे त्याच्या चौथ्या वर्षाच्या चौथ्या आठवड्यात, अब्राम रात्री उठला आणि त्याने मूर्तींचे मंदिर जाळले, आणि त्याने घरातील सर्व काही जाळले आणि हे कोणालाही कळले नाही.
१३ आणि ते रात्री उठले आणि आपल्या दैवतांना अग्नीच्या मध्यातून वाचवू लागले.
१४ आणि हारान त्यांना वाचवण्यासाठी घाई करू लागला, पण अग्नी त्याच्याभोवती भडकला आणि तो आगीत जळून गेला, आणि खाल्द्यांच्या ऊरमध्ये त्याचा पिता तेरह याच्यासमोर त्याचा मृत्यू झाला आणि त्यांनी त्याला खाल्द्यांच्या ऊरमध्येच पुरले.
१५ आणि तेरह आपल्या मुलांसहित खाल्द्यांच्या ऊरमधून निघून लेबनान व कनान देशात गेला; आणि तो हारान देशात राहिला; आणि अब्राम आपला बाप तेरह याच्याबरोबर हारानमध्ये दोन वर्षे राहिला.
१६ आणि त्या महिन्याच्या पाचव्या वर्षी, सहाव्या आठवड्यात, सातव्या महिन्याच्या अमावस्येच्या रात्री अब्राम रात्रभर जागा राहिला, जेणेकरून पावसाच्या बाबतीत त्या वर्षाचे स्वरूप कसे असेल हे पाहण्यासाठी तो संध्याकाळपासून सकाळपर्यंत ताऱ्यांचे निरीक्षण करू शकेल, आणि तो बसून निरीक्षण करत असताना एकटाच होता.
१७ आणि त्याच्या मनात असा शब्द आला की, तो म्हणाला: ताऱ्यांची, चंद्राची व सूर्याची सर्व चिन्हे परमेश्वराच्या हातात आहेत. मग मी त्यांचा शोध का घेत आहे?
१८ त्याची इच्छा असल्यास, तो सकाळ व संध्याकाळ पाऊस पाडतो;
आणि जर त्याची इच्छा असेल, तर तो ते रोखून धरतो.
आणि सर्व काही त्याच्या हाती आहे.
१९ आणि त्या रात्री त्याने प्रार्थना करून म्हटले,
हे माझ्या देवा, सर्वश्रेष्ठ देवा, तूच माझा एकटा देव आहेस.
आणि मी तुला व तुझे राज्य निवडले आहे.
आणि तूच सर्व गोष्टी निर्माण केल्या आहेत.
आणि तुझ्या हातांनी केलेल्या सर्व गोष्टी.
२० माणसांच्या अंतकरणातील विचारांवर सत्ता गाजवणाऱ्या दुष्ट आत्म्यांच्या हातून माझी सुटका कर.
आणि त्यांना मला तुझ्यापासून, माझ्या देवा, आडवाटेला नेऊ देऊ नकोस.
आणि मला व माझ्या संततीला सदासर्वकाळ स्थिर कर.
की आपण आतापासून आणि सदासर्वकाळ मार्गभ्रष्ट होऊ नये.
२१ आणि तो म्हणाला, 'जे खाल्द्यांचा शोध घेत आहेत, त्यांच्याकडे मी परत जावे म्हणून मी तिथे परत जावे का? मी याच ठिकाणी राहावे का? हे माझ्या देवा, तुझ्यासमोरील सरळ मार्ग तुझ्या सेवकाच्या हाती यशस्वी कर, म्हणजे तो तो पूर्ण करील आणि मी माझ्या अंतकरणाच्या कपटीपणात चालणार नाही.'
२२ आणि त्याचे बोलणे व प्रार्थना करणे संपले, आणि पाहा, माझ्याद्वारे परमेश्वराचा संदेश त्याला पाठवण्यात आला, तो असा की: 'तू आपला देश, आपले नातेवाईक आणि आपल्या वडिलांचे घर सोडून मी तुला दाखवलेल्या देशात जा, आणि मी तुला एक मोठे व असंख्य राष्ट्र बनवीन.
२३ आणि मी तुला आशीर्वाद देईन
आणि मी तुझे नाव मोठे करीन.
आणि पृथ्वीवर तुला आशीर्वाद मिळेल.
आणि तुझ्याद्वारे पृथ्वीवरील सर्व कुळे आशीर्वादित होतील.
आणि जे तुला आशीर्वाद देतील, त्यांना मी आशीर्वाद देईन.
आणि जे तुला शाप देतात, त्यांना तू शाप दे.
२४ आणि मी तुझा, तुझ्या पुत्राचा, तुझ्या नातवाचा आणि तुझ्या सर्व वंशजांचा देव होईन; भिऊ नकोस, आजपासून व पृथ्वीवरील सर्व पिढ्यांपर्यंत मी तुझा देव आहे.'
२५ आणि परमेश्वर देवाने म्हटले: 'त्याचे तोंड आणि त्याचे कान उघडा, म्हणजे तो ऐकेल आणि प्रकट झालेल्या भाषेत आपल्या मुखाने बोलेल'; कारण (बाबेलच्या) नाशाच्या दिवसापासून ती भाषा सर्व मानवांच्या मुखातून बंद झाली होती.
२६ आणि मी त्याचे तोंड, त्याचे कान व त्याचे ओठ उघडले आणि सृष्टीच्या भाषेत, हिब्रूमध्ये त्याच्याशी बोलू लागलो.
२७ आणि त्याने आपल्या पूर्वजांची पुस्तके घेतली; ती हिब्रू भाषेत लिहिलेली होती; त्याने ती उतरवून घेतली आणि तेव्हापासून त्याने त्यांचा अभ्यास करण्यास सुरुवात केली. जे त्याला समजत नव्हते ते मी त्याला समजावून सांगितले आणि त्याने सहा पावसाळी महिन्यांत त्यांचा अभ्यास केला.

२८ आणि असे झाले की सातव्या वर्षी सहाव्या आठवड्यात त्याने आपल्या वडिलांना सांगितले की, तो हारान सोडून कनान देश पाहण्यासाठी जाईल आणि नंतर त्याच्याकडे परत येईल.
२९ आणि त्याचा बाप तेरह त्याला म्हणाला; तू सुखरूप जा.
शाश्वत परमेश्वर तुझा मार्ग सरळ करो.
आणि परमेश्वर तुझ्याबरोबर असो, आणि सर्व वाईटापासून तुझे रक्षण करो.
आणि जे तुला पाहतात त्यांच्यासमोर देव तुला कृपा, दया आणि अनुग्रह प्रदान करो.
आणि मानवांपैकी कोणालाही तुला इजा पोहोचवण्याची सत्ता मिळू नये;
शांतीने जा.
३० आणि जर तुला राहण्यायोग्य असा एखादा प्रदेश दिसला, तर ऊठ आणि मला तुझ्याकडे घेऊन ये, आणि तुझा भाऊ हारानचा मुलगा लोट यालाही तुझ्याबरोबर घेऊन ये, जणू तो तुझा स्वतःचा मुलगा आहे. परमेश्वर तुझ्याबरोबर असो.
३१ आणि तू सुखरूप परत येईपर्यंत तुझा भाऊ नाफोर माझ्यासोबत राहा, आणि आम्ही सर्वजण तुझ्याबरोबर जाऊ.'

प्रकरण १३

१ आणि अब्राम हारानहून निघाला आणि त्याने आपली पत्नी साराई व आपला भाऊ हारानचा मुलगा लोट यांना सोबत घेऊन कनान देशात गेला. तो अश्शूर प्रांतात आला आणि पुढे शखेमला जाऊन एका उंच ओक वृक्षाजवळ राहू लागला.
२ आणि त्याने पाहिले, आणि पाहा, हमाथच्या प्रवेशद्वारापासून त्या उंच ओक वृक्षापर्यंतचा प्रदेश फारच रमणीय होता.
३ आणि परमेश्वर त्याला म्हणाला: 'मी ही भूमी तुला व तुझ्या संततीला देईन.'
४ आणि त्याने तेथे एक वेदी बांधली आणि त्याला दर्शन दिलेल्या परमेश्वराला त्यावर होमबली अर्पण केला.
५ आणि तो तेथून निघून डोंगराकडे गेला... पश्चिमेला बेथेल व पूर्वेला ऐ, आणि तेथे त्याने आपला तंबू ठोकला.
६ आणि त्याने पाहिले, तर ती भूमी फार विस्तीर्ण व सुपीक होती, आणि त्यावर सर्व काही उगवत होते - द्राक्षवेली, अंजीर, डाळिंब, ओक, इलेक्स, टेरेबिंथ, तेलबिया, देवदार, सरू, खजूर आणि शेतातील सर्व प्रकारची झाडे होती, आणि पर्वतांवर पाणी होते.
७ आणि ज्या परमेश्वराने त्याला खाल्द्यांच्या ऊरमधून बाहेर काढून या देशात आणले होते, त्या परमेश्वराचे त्याने आभार मानले.
८ आणि असे झाले की पहिल्या वर्षी, सातव्या आठवड्यात, पहिल्या महिन्याच्या अमावस्येला, १९५४ साली त्याने या डोंगरावर एक वेदी बांधली आणि परमेश्वराच्या नावाने धावा केला: 'हे सनातन देवा, तूच माझा देव आहेस.'
९ आणि त्याने वेदीवर परमेश्वराला होमबली अर्पण केला, यासाठी की परमेश्वर त्याच्याबरोबर असावा आणि त्याच्या आयुष्याच्या सर्व दिवसांत त्याला सोडून जाऊ नये.
१० आणि तो तेथून निघून दक्षिणेकडे गेला आणि तो हेब्रोनला आला. हेब्रोन त्या वेळी वसलेले होते. तो तेथे दोन वर्षे राहिला आणि तेथून तो दक्षिणेकडील देशात, बीलोथ येथे गेला. त्या देशात दुष्काळ पडला होता.
११ आणि त्या आठवड्याच्या तिसऱ्या वर्षी अब्राम मिसर देशात गेला आणि त्याची पत्नी त्याच्यापासून तोडली जाण्यापूर्वी तो पाच वर्षे मिसर देशात राहिला.
१२ आता इजिप्तमधील तनाइस हे हेब्रोनच्या सात वर्षांनंतर त्या वेळी बांधले गेले.
१३ आणि असे झाले की जेव्हा फारोने अब्रामाची पत्नी साराई हिला पकडले, तेव्हा अब्रामाची पत्नी साराई हिच्यामुळे परमेश्वराने फारो व त्याच्या घराण्यावर मोठ्या पीडा आणल्या.
१४ आणि अब्राम त्याच्या मेंढ्या, गुरे, गाढवे, घोडे, उंट, नोकरचाकर, नोकरचाकरणी आणि विपुल प्रमाणात चांदी व सोन्याच्या संपत्तीमुळे फार वैभवशाली होता. आणि त्याचा भाचा लोटसुद्धा श्रीमंत होता.
१५ आणि फारोने अब्रामाची पत्नी साराई हिला परत दिले आणि त्याला मिसर देशातून बाहेर पाठवले. त्याने सुरुवातीला आपला तंबू ठोकला होता त्या ठिकाणी, म्हणजे वेदीच्या जागी प्रवास केला; त्या प्रदेशाच्या पूर्वेला ऐ आणि पश्चिमेला बेथेल होते. ज्या परमेश्वराने त्याला सुखरूप परत आणले होते, त्याचे त्याने आभार मानले.
१६ आणि असे झाले की, एकोणचाळीसाव्या ज्युबिलीच्या तिसऱ्या वर्षी, पहिल्या सप्ताहात, तो त्या ठिकाणी परत आला आणि त्याने तेथे होमबली अर्पण केला, आणि परमेश्वराच्या नावाचा धावा करून म्हणाला: 'हे परात्पर देवा, तूच माझा देव युगानुयुग आहेस.'
१७ आणि त्या आठवड्याच्या चौथ्या वर्षी लोट त्याच्यापासून वेगळा झाला, आणि लोट सदोममध्ये राहू लागला; आणि सदोमचे लोक अत्यंत पापी होते.
१८ आणि त्याच्या भावाचा मुलगा त्याच्यापासून वेगळा झाला होता, याचे त्याला अंतःकरणात दुःख झाले; कारण त्याला मुले नव्हती.
१९ ज्या वर्षी लोटाला बंदी बनवण्यात आले, त्याच वर्षी, लोट त्याच्यापासून वेगळा झाल्यावर, ह्या आठवड्याच्या चौथ्या वर्षी परमेश्वर अब्रामाला म्हणाला: 'तू जेथे राहत आहेस त्या ठिकाणावरून उत्तरेकडे, दक्षिणेकडे, पश्चिमेकडे आणि पूर्वेकडे आपली दृष्टी वर उचल.
२० कारण तू पाहत असलेली सर्व भूमी मी तुला व तुझ्या संततीला कायमची देईन आणि तुझ्या संततीला समुद्राच्या वाळूसारखे करीन; जरी मनुष्य पृथ्वीवरील धूळ मोजू शकला, तरी तुझी संतती मोजली जाणार नाही.
२१ ऊठ, त्या देशाच्या कानाकोपऱ्यात फिर आणि ते सर्व पाहून घे; कारण मी ते तुझ्या संततीला देईन.' आणि अब्राम हेब्रोनला गेला व तेथे राहिला.
२२ आणि त्याच वर्षी एलामचा राजा केदोर्लाओमेर, शिनारचा राजा अम्राफेल, सेल्लासारचा राजा आरिओख आणि राष्ट्रांचा राजा तेरगल आले आणि त्यांनी गमोराच्या राजाला ठार मारले, आणि सदोमचा राजा पळून गेला, आणि मिठाच्या समुद्राजवळ सिद्दीमच्या खोऱ्यात पुष्कळ लोक जखमांमुळे मारले गेले.
२३ आणि त्यांनी सदोम, आदाम व जबोईम यांना बंदी बनवले; आणि अब्रामाच्या भावाचा मुलगा लोट यालाही व त्याच्या सर्व मालमत्तेला बंदी बनवले; आणि ते दानला गेले.
२४ आणि जो निसटून गेला होता, त्यापैकी एकाने येऊन अब्रामाला सांगितले की, त्याच्या भावाच्या मुलाला कैद करण्यात आले आहे आणि (अब्रामाने) आपल्या घरातील नोकरांना शस्त्रसज्ज केले...

२५ . . . . अब्रामासाठी आणि त्याच्या संततीसाठी, प्रथम फळांचा दशांश परमेश्वराला द्यावा, आणि परमेश्वराने हा नियम कायमचा नेमला की, त्यांनी ते त्याच्यासमोर सेवा करणाऱ्या याजकांना द्यावे, म्हणजे ते कायमचे त्यांच्या मालकीचे राहील.
२६ आणि या नियमाला दिवसांची मर्यादा नाही; कारण त्याने पिढ्यानपिढ्या असा नियम केला आहे की, त्यांनी परमेश्वराला सर्व गोष्टींचा दशांश द्यावा, म्हणजे बियाणे, द्राक्षारस, तेल, गुरेढोरे आणि मेंढ्या यांचा.
२७ आणि त्याने ते आपल्या याजकांना त्याच्यासमोर आनंदाने खाण्यासाठी व पिण्यासाठी दिले.
२८ मग सदोमचा राजा त्याच्याकडे आला आणि त्याच्यापुढे नतमस्तक होऊन म्हणाला, 'हे आमच्या प्रभू अब्राम, तू वाचवलेले जीव आम्हाला परत दे, पण लूट तूच घे.'
२९ आणि अब्राम त्याला म्हणाला: 'मी परात्पर देवाची शपथ घेऊन सांगतो की, तुझ्याकडील धाग्यापासून ते पादत्राणाच्या बंदापर्यंत काहीही मी घेणार नाही, यासाठी की तू असे म्हणू नयेस की, 'मी अब्रामाला श्रीमंत केले आहे'; केवळ तरुणांनी खाल्लेले अन्न आणि माझ्यासोबत गेलेल्या माणसांचा - अनेर, एशोल व माम्रे यांचा वाटा मी घेईन. हे त्यांचा वाटा घेतील.'

अध्याय १४

१ ह्या गोष्टींनंतर, याच आठवड्याच्या चौथ्या वर्षी, तिसऱ्या महिन्याच्या अमावस्येला, परमेश्वराचा संदेश अब्रामाला स्वप्नात आला, तो म्हणाला: 'अब्रामा, भिऊ नकोस; मी तुझा रक्षक आहे आणि तुझे प्रतिफळ फार मोठे असेल.'
२ आणि तो म्हणाला: 'प्रभू, प्रभू, तू मला काय देणार आहेस? मी निपुत्रिक जात आहे, आणि माझ्या दासीचा मुलगा मासेक हाच दम्मासेक एलीएझर आहे; तो माझा वारस होईल, आणि तू मला संतती दिलेली नाहीस.'
३ आणि तो त्याला म्हणाला: 'हा तुझा वारस होणार नाही, तर जो तुझ्याच उदरातून निघेल, तोच तुझा वारस होईल.'
४ आणि त्याने त्याला बाहेर आणले आणि त्याला म्हणाला: 'आकाशाकडे बघ आणि तुला मोजता येत असेल तर तारे मोज.'
५ आणि त्याने आकाशाकडे पाहिले व त्याला तारे दिसले. आणि तो त्याला म्हणाला: 'तुझी संतती अशीच होईल.'
६ आणि त्याने परमेश्वरावर विश्वास ठेवला, आणि ते त्याच्यासाठी नीतिमत्त्व मानले गेले.
७ आणि तो त्याला म्हणाला: 'मी तो परमेश्वर आहे ज्याने तुला खाल्द्यांच्या ऊरमधून बाहेर आणले, यासाठी की मी तुला कनानी लोकांची भूमी कायमची वतन म्हणून द्यावी; आणि मी तुझा व तुझ्या वंशजांचा देव होईन.'
८ आणि तो म्हणाला: 'प्रभू, प्रभू, मला त्याचा वारसा मिळेल हे मी कसे ओळखू?'
९ आणि तो त्याला म्हणाला: 'माझ्यासाठी तीन वर्षांची एक कालवड, तीन वर्षांचा एक बोकड, तीन वर्षांची एक मेंढी, एक पारवा आणि एक पारवा घे.'
१० आणि त्याने महिन्याच्या मध्यात हे सर्व घेतले आणि तो हेब्रोनजवळ असलेल्या माम्रेच्या ओक वृक्षाजवळ राहू लागला.
११ आणि त्याने तेथे एक वेदी बांधली आणि त्या सर्वांचा बळी दिला; आणि त्याने त्यांचे रक्त वेदीवर ओतले, आणि त्यांना मध्यभागी विभागले, आणि एकमेकांसमोर ठेवले; परंतु त्याने पक्ष्यांना विभागले नाही.
१२ आणि पक्षी त्या तुकड्यांवर उतरले, तेव्हा अब्रामाने त्यांना हाकलून दिले आणि त्या पक्ष्यांना त्यांना स्पर्श करू दिला नाही.
१३ आणि असे झाले की, जेव्हा सूर्य मावळला, तेव्हा अब्रामावर एक उन्माद कोसळला, आणि पाहा! त्याच्यावर मोठ्या अंधकाराची भीती पसरली, आणि अब्रामाला सांगण्यात आले: 'हे निश्चितपणे जाणून घे की तुझी संतती परक्या देशात परदेशी होईल, आणि ते त्यांना गुलामगिरीत आणतील, आणि चारशे वर्षे त्यांचा छळ करतील.
१४ आणि ज्या राष्ट्राच्या गुलामगिरीत ते असतील, त्याचाही मी न्याय करीन; आणि त्यानंतर तेथून ते पुष्कळ संपत्तीसह बाहेर येतील.
१५ आणि तू सुखरूप आपल्या पूर्वजांकडे जाशील आणि म्हातारपणी चांगल्या स्थितीत तुझे दफन केले जाईल.
१६ परंतु चौथ्या पिढीत ते येथे परत येतील; कारण अमोरी लोकांचा अधर्म अजून पूर्ण झाला नाही.
१७ आणि तो झोपेतून जागा झाला, आणि उठला, तेव्हा सूर्य मावळला होता; आणि तेथे एक ज्वाळा होती, आणि पाहा! भट्टीतून धूर निघत होता, आणि आगीची एक ज्वाळा त्या तुकड्यांमधून जात होती.
१८ आणि त्या दिवशी परमेश्वराने अब्रामाबरोबर करार केला, तो म्हणाला: 'मी तुझ्या वंशजांना ही भूमी देईन, मिसर देशाच्या नदीपासून महान नदी, म्हणजे फरात नदीपर्यंत; आणि त्यात केनी, केनिज्जी, कादमोनी, पेरिझ्झी, रफाईम, फाकोरी, हिव्ही, अमोरी, कनानी, गिर्गाशी आणि यबूसी हे लोक असतील.
१९ आणि दिवस सरला, आणि अब्रामाने तुकडे, पक्षी, त्यांची फळअर्पणे व त्यांची पेयअर्पणे अर्पण केली, आणि अग्नीने त्या सर्वांना भस्म केले.
२० आणि त्या दिवशी आम्ही अब्रामाबरोबर तसाच करार केला जसा आम्ही या महिन्यात नोहाबरोबर केला होता; आणि अब्रामाने तो सण व तो नियम स्वतःसाठी कायमचा नूतनीकरण केला.
२१ आणि अब्राम आनंदित झाला, आणि त्याने ह्या सर्व गोष्टी आपली पत्नी साराई हिला सांगितल्या; आणि त्याला वाटले की त्याला संतती होईल, परंतु तिला गर्भधारणा झाली नाही.
२२ आणि साराईने आपला पती अब्राम याला सल्ला दिला आणि त्याला म्हणाली: 'तू माझी मिसरी दासी हागार हिच्याकडे जा. कदाचित तिच्याद्वारे मी तुझा वंश वाढवीन.'
२३ आणि अब्रामने आपली पत्नी साराई हिचे ऐकले आणि तिला म्हणाला, 'तसे कर.' मग साराईने आपली मिसरी दासी हागार हिला घेतले आणि आपला पती अब्राम याला पत्नी म्हणून दिली.
२४ आणि तो तिच्याकडे गेला, आणि ती गर्भवती झाली आणि तिने त्याला एक मुलगा जन्म दिला, आणि त्याने त्याचे नाव इश्माएल ठेवले, या आठवड्याच्या पाचव्या वर्षी [१९६५ AM]; आणि हे अब्रामाच्या आयुष्याचे शहाऐंशीवे वर्ष होते.

प्रकरण १५

१ आणि या ज्युबिलीच्या चौथ्या आठवड्याच्या पाचव्या वर्षी, तिसऱ्या महिन्यात, महिन्याच्या मध्यात, अब्रामाने धान्याच्या कापणीच्या पहिल्या फळांचा सण साजरा केला.

२ आणि त्याने परमेश्वरासाठी वेदीवर उत्पन्नातील प्रथम फळे, म्हणजे नवीन अर्पणे अर्पण केली; एक कालवड, एक बोकड व एक मेंढी परमेश्वराला होमार्पण म्हणून वेदीवर अर्पण केली; त्यांची फळअर्पणे व पेयअर्पणे त्याने धूपासहित वेदीवर अर्पण केली.
३ आणि परमेश्वर अब्रामाला दिसला आणि त्याला म्हणाला: 'मी सर्वशक्तिमान देव आहे; माझ्यासमोर स्वतला सिद्ध कर आणि परिपूर्ण हो.
४ आणि मी माझ्या व तुझ्यामध्ये माझा करार करीन आणि मी तुला अतिशय वाढवीन.'
५ आणि अब्राम पालथा पडला, आणि देवाने त्याच्याशी बोलून म्हटले:
६ पाहा, माझा नियम तुझ्याबरोबर आहे.
आणि तू अनेक राष्ट्रांचा पिता होशील.
७ यापुढे तुझे नाव अब्राम असे ठेवले जाणार नाही.
परंतु आतापासून सदासर्वकाळ तुझे नाव अब्राहम असेच राहील.
मी तुला अनेक राष्ट्रांचा पिता बनवले आहे.
८ आणि मी तुला फार मोठे करीन.
आणि मी तुला राष्ट्रे करीन.
आणि तुझ्यापासून राजे निघतील.
९ आणि मी माझ्या व तुझ्यामध्ये, आणि तुझ्या नंतरच्या तुझ्या वंशजांमध्ये, त्यांच्या पिढ्यानपिढ्या एक सार्वकालिक करार स्थापित करीन, यासाठी की मी तुझा व तुझ्या नंतरच्या तुझ्या वंशजांचा देव व्हावा.
१० आणि ज्या देशात तू परदेशी होतास, तो कनान देश मी तुला व तुझ्या वंशजांना देईन, म्हणजे तू तो कायमचा ताब्यात ठेवशील आणि मी त्यांचा देव होईन.'
११ आणि परमेश्वर अब्राहामाला म्हणाला: 'तू आणि तुझ्या पुढील संततीने माझा करार पाळावा; आणि तुमच्यापैकी प्रत्येक पुरुषाची सुंता करा व तुमच्या शिश्नाच्या टोकाची सुंता करा; म्हणजे माझ्या व तुमच्यामधील सार्वकालिक कराराचे ते चिन्ह होईल.'
१२ आणि आठव्या दिवशी त्या मुलाची सुंता करा, तुमच्या सर्व पिढ्यांमधील प्रत्येक पुरुष मुलाची, मग तो घरात जन्मलेला असो, किंवा तुम्ही कोणत्याही परक्याकडून पैशाने विकत घेतलेला असो, जो तुमच्या वंशाचा नाही.
१३ जो तुझ्या घरात जन्मला आहे त्याची सुंता नक्कीच केली जावी, आणि ज्यांना तू पैशाने विकत घेतले आहेस त्यांचीही सुंता केली जावी, आणि माझा करार तुमच्या शरीरात सार्वकालिक विधी म्हणून राहील.
१४ आणि जो सुंता न केलेला पुरुष आठव्या दिवशी आपल्या शिश्नाच्या त्वचेची सुंता करत नाही, त्याला त्याच्या लोकांमधून काढून टाकले जाईल, कारण त्याने माझा करार मोडला आहे.
१५ आणि देवाने अब्राहामाला सांगितले: 'तुझी पत्नी साराई हिचे नाव यापुढे साराई असे म्हटले जाणार नाही, तर तिचे नाव सारा असे राहील.
१६ आणि मी तिला आशीर्वाद देईन, आणि तिच्याद्वारे तुला एक पुत्र देईन, आणि मी त्याला आशीर्वाद देईन, आणि तो एक राष्ट्र बनेल, आणि त्याच्यापासून राष्ट्रांचे राजे निघतील.'
१७ तेव्हा अब्राहाम पालथा पडला आणि आनंदित होऊन मनात म्हणाला, 'शंभर वर्षांच्या माणसाला मुलगा होईल काय, आणि नव्वद वर्षांची सारा प्रसूती करील काय?'
१८ आणि अब्राहाम देवाला म्हणाला, 'इश्माएल तुझ्यासमोर जिवंत राहिला असता तर बरे झाले असते!'
१९ आणि देवाने म्हटले: 'होय, आणि साराही तुला एक पुत्र प्रसवेल, आणि तू त्याचे नाव इसहाक ठेवशील, आणि मी त्याच्याबरोबर माझा करार, एक सार्वकालिक करार, स्थापित करीन, आणि त्याच्यानंतर त्याच्या संततीसाठीही तो कायमचा असेल.
२० आणि इश्माएलाविषयीही मी तुझे ऐकले आहे; आणि पाहा, मी त्याला आशीर्वाद देईन, आणि त्याला मोठे करीन, आणि त्याची संतती अतिशय वाढवीन; आणि तो बारा सरदारांना जन्म देईल, आणि मी त्याला एक मोठे राष्ट्र बनवीन.
२१ परंतु सारा तुला जन्म देईल त्या इसहाकाबरोबर, याच दिवसांत, पुढच्या वर्षी मी माझा करार स्थापित करीन.
२२ आणि त्याने त्याच्याशी बोलणे थांबवले आणि देव अब्राहामापासून वर गेला.
२३ आणि देवाने अब्राहामाला सांगितल्याप्रमाणे त्याने केले; त्याने आपला मुलगा इश्माएल, आणि त्याच्या घरात जन्मलेले व त्याने आपल्या पैशाने विकत घेतलेले सर्व पुरुष घेतले आणि त्यांच्या शिश्नाग्र त्वचेची सुंता केली.
२४ आणि त्याच दिवशी अब्राहामाची सुंता झाली आणि त्याच्या घरातील सर्व पुरुषांची, घरात जन्मलेल्यांची आणि परक्याच्या मुलांकडून पैशाने विकत घेतलेल्या सर्वांचीही त्याच्याबरोबर सुंता झाली.
२५ हा नियम सर्व पिढ्यांसाठी सदासर्वकाळासाठी आहे, आणि दिवसांची सुंता नाही, आणि आठ दिवसांपैकी एकही दिवस वगळलेला नाही; कारण हा एक सार्वकालिक नियम आहे, जो स्वर्गीय पाट्यांवर नेमलेला व लिहिलेला आहे.
२६ आणि जो कोणी जन्मतो, ज्याच्या शिश्नाच्या त्वचेची आठव्या दिवशी सुंता झालेली नाही, तो परमेश्वराने अब्राहामाबरोबर केलेल्या कराराच्या मुलांपैकी नाही, तर नाशाच्या मुलांपैकी आहे; इतकेच नव्हे तर, तो परमेश्वराचा आहे याचे कोणतेही चिन्ह त्याच्यावर नसते, उलट त्याचा नाश होणे व पृथ्वीवरून त्याला समूळ नष्ट करणे हे त्याचेच नशीब आहे, कारण त्याने आपला देव परमेश्वर याचा करार मोडला आहे.
२७ कारण उपस्थितीचे सर्व देवदूत आणि पवित्रीकरणाचे सर्व देवदूत त्यांच्या निर्मितीच्या दिवसापासून असेच निर्माण केले गेले आहेत, आणि उपस्थितीच्या देवदूतांच्या व पवित्रीकरणाच्या देवदूतांच्या समक्ष त्याने इस्राएलाला पवित्र केले आहे, यासाठी की त्यांनी त्याच्याबरोबर आणि त्याच्या पवित्र देवदूतांबरोबर असावे.
२८ आणि तू इस्राएल लोकांना आज्ञा दे की त्यांनी या कराराचे चिन्ह त्यांच्या पिढ्यानपिढ्या सार्वकालिक नियम म्हणून पाळावे, म्हणजे त्यांना देशातून समूळ नष्ट केले जाणार नाही.
२९ कारण ही आज्ञा एका करारासाठी नेमलेली आहे, की त्यांनी इस्राएलच्या सर्व मुलांमध्ये ती सदासर्वकाळ पाळावी.
३० कारण इश्माएल, त्याचे पुत्र, त्याचे भाऊ आणि एसाव यांना परमेश्वराने स्वतजवळ येऊ दिले नाही; आणि ते अब्राहामाचे वंशज आहेत म्हणून, किंवा तो त्यांना ओळखत होता म्हणून, त्याने त्यांची निवड केली नाही, तर त्याने इस्राएलाला आपले लोक म्हणून निवडले.
३१ आणि त्याने ते पवित्र केले, आणि सर्व मानवांमधून त्याला एकत्र केले; कारण पुष्कळ राष्ट्रे व पुष्कळ लोक आहेत, आणि ते सर्व त्याचे आहेत, आणि त्याने त्या सर्वांवर त्यांना स्वतपासून बहकवण्यासाठी अधिकारात आत्मे नेमले आहेत.
३२ परंतु त्याने इस्राएलांवर कोणत्याही देवदूताला किंवा आत्म्याला नेमले नाही, कारण तो एकटाच त्यांचा शासक आहे, आणि तो

आपल्या देवदूतांच्या व आत्म्यांच्या साहाय्याने आणि आपल्या सर्व सामर्थ्यांच्या साहाय्याने त्यांचे रक्षण करील व त्यांची परतफेड करील, यासाठी की तो त्यांचे रक्षण करील व त्यांना आशीर्वाद देवील, आणि आतापासून सदासर्वकाळ ते त्याचे व तो त्यांचा व्हावा.
३३ आणि आता मी तुला जाहीर करतो की इस्राएलाचे लोक या नियमाचे पालन करणार नाहीत आणि ते या सर्व नियमाप्रमाणे आपल्या मुलांची सुंता करणार नाहीत; कारण स्वतःच्या सुंतेच्या देहात ते आपल्या मुलांची सुंता करणार नाहीत आणि ते सर्व, बेलियारचे पुत्र, आपल्या मुलांना जन्मतः जसे होते तसे सुंता न करताच ठेवतील.
३४ आणि परमेश्वराचा इस्राएल लोकांविरुद्ध मोठा क्रोध ओढवेल. कारण त्यांनी त्याचा करार सोडला आहे व त्याच्या वचनापासून दूर गेले आहेत, आणि त्यांनी चिथावणी दिली व देवाचा अपमान केला आहे, कारण ते या नियमशास्त्राच्या आज्ञा पाळत नाहीत; कारण त्यांनी आपल्या अवयवांना परराष्ट्रीयांप्रमाणे वागवले आहे, यासाठी की त्यांना देशातून काढून टाकले जावे व समूळ नष्ट केले जावे. आणि या सार्वकालिक चुकीच्या सर्व पापांसाठी त्यांना यापुढे क्षमा किंवा माफी मिळणार नाही.

प्रकरण १६

१ आणि चौथ्या महिन्याच्या अमावस्येला आम्ही मम्रेच्या ओक वृक्षाजवळ अब्राहामाला दर्शन दिले आणि त्याच्याशी बोललो; आम्ही त्याला सांगितले की त्याची पत्नी सारा हिच्यापासून त्याला एक मुलगा होईल.
२ आणि सारा हसली, कारण आम्ही अब्राहामाबरोबर हे शब्द बोललो होतो आणि तिला फटकारले होते हे तिने ऐकले होते, आणि त्यामुळे ती घाबरली आणि त्या शब्दांमुळे आपण हसलो होतो हे तिने नाकारले.
३ आणि आम्ही तिला तिच्या मुलाचे नाव सांगितले, जसे त्याचे नाव स्वर्गीय पाट्यांवर नेमलेले व लिहिलेले आहे, (म्हणजे) इसहाक.
४ आणि जेव्हा आम्ही एका ठरलेल्या वेळी तिच्याकडे परत येऊ, तेव्हा ती गर्भवती झालेली असेल.
५ आणि याच महिन्यात परमेश्वराने सदोम, गमोरा, जबोईम आणि यार्देन नदीच्या सर्व प्रदेशावर आपला न्यायदंड बजावला; आणि त्याने त्यांना अग्नी व गंधकाने जाळून टाकले आणि आजपर्यंत त्यांचा नाश केला; जसे मी तुला त्यांची सर्व कृत्ये सांगितली आहेत, की ते अत्यंत दुष्ट व पापी आहेत; ते स्वतःला अपवित्र करतात, आपल्या देहात व्यभिचार करतात आणि पृथ्वीवर अशुद्धता पसरवतात.
६ आणि त्याचप्रमाणे, सदोमवासीयांच्या अशुद्धतेनुसार त्यांनी जेथे जेथे कृत्ये केली आहेत, त्या ठिकाणी देव सदोमच्या न्यायाप्रमाणे न्याय करील.
७ पण आम्ही लोटाला वाचवले; कारण देवाने अब्राहामाची आठवण ठेवली आणि त्याला नाशाच्या मध्यातून बाहेर काढले.
८ आणि त्याने व त्याच्या मुलींनी पृथ्वीवर असे पाप केले, जे आदामच्या काळापासून त्याच्या काळापर्यंत पृथ्वीवर कधीही झाले नव्हते; कारण त्या पुरुषाने आपल्या मुलींशी व्यभिचार केला.
९ आणि पाहा, त्याच्या सर्व संततीविषयी स्वर्गीय पाट्यांवर अशी आज्ञा व कोरणी करण्यात आली होती की, त्यांना काढून टाकावे व सदोमच्या न्यायनिवाड्याप्रमाणे त्यांच्यावर न्यायनिवाडा करावा आणि शिक्षेच्या दिवशी पृथ्वीवर त्या मनुष्याची कोणतीही संतती शिल्लक ठेवू नये.
१० आणि त्याच महिन्यात अब्राहाम हेब्रोन सोडून गेला आणि कादेश व शूर यांच्या दरम्यान गरारच्या डोंगराळ प्रदेशात राहू लागला.
११ आणि पाचव्या महिन्याच्या मध्यास तो तेथून निघून गेला आणि शपथेच्या विहिरीजवळ राहू लागला.
१२ आणि सहाव्या महिन्याच्या मध्यावर परमेश्वराने साराला भेट दिली आणि त्याने सांगितल्याप्रमाणे तिच्याशी घडले आणि ती गर्भवती झाली.
१३ आणि तिसऱ्या महिन्यात, महिन्याच्या मध्यास, परमेश्वराने अब्राहामाला सांगितल्याप्रमाणे, कापणीच्या पहिल्या फळांच्या सणाच्या दिवशी, इसहाक जन्मला.
१४ आणि अब्राहामाने आठव्या दिवशी आपल्या मुलाची सुंता केली; सदासर्वकाळासाठी नेमलेल्या करारानुसार सुंता झालेला तो पहिला होता.
१५ आणि चौथ्या आठवड्याच्या सहाव्या वर्षी आम्ही अब्राहामाकडे, शपथेच्या विहिरीपाशी आलो आणि आम्ही त्याला दर्शन दिले, जसे आम्ही साराला सांगितले होते की आम्ही तिच्याकडे परत येऊ आणि तिला मुलगा होईल.
१६ आणि आम्ही सातव्या महिन्यात परत आलो, तेव्हा सारा आमच्यासमोर गर्भवती आढळली; आणि आम्ही त्याला आशीर्वाद दिला; आणि त्याच्याविषयी जे काही ठरले होते, ते सर्व आम्ही त्याला सांगितले; की त्याला आणखी सहा पुत्र होईपर्यंत तो मरणार नाही आणि मरण्यापूर्वी तो त्यांना पाहील; परंतु त्याचे नाव व वंश इसहाकाच्या नावाने ओळखले जाईल.
१७ आणि त्याच्या पुत्रांचे सर्व वंशज परराष्ट्रीय असावेत आणि त्यांची गणना परराष्ट्रीयांमध्ये केली जावी; परंतु इसहाकाच्या पुत्रांमधून एक पवित्र वंशज व्हावा आणि त्याची गणना परराष्ट्रीयांमध्ये केली जाऊ नये.
१८ कारण तो परात्पर देवाचा वाटा होणार होता, आणि त्याची सर्व संतती देवाच्या मालकीची झाली होती, यासाठी की ते सर्व राष्ट्रांपेक्षा श्रेष्ठ असे प्रभूसाठी त्याचे लोक व्हावे आणि ते एक राज्य, याजक व एक पवित्र राष्ट्र बनावे.
१९ आणि आम्ही आमच्या मार्गाने गेलो, आणि आम्ही त्याला जे काही सांगितले होते ते सर्व साराला सांगितले; आणि ते दोघेही अतिशय आनंदित झाले.
२० आणि ज्या परमेश्वराने त्याला वाचवले होते व जो त्याला त्याच्या प्रवासाच्या देशात आनंदित करत होता, त्या परमेश्वरासाठी त्याने तेथे एक वेदी बांधली आणि शपथेच्या विहिरीजवळ त्याने बांधलेल्या वेदीजवळ, त्या महिन्यात सात दिवसांचा आनंदाचा उत्सव साजरा केला.
२१ आणि त्याने या सणाच्या दिवशी स्वतःसाठी व आपल्या सेवकांसाठी मंडप उभारले आणि पृथ्वीवर मंडपांचा सण साजरा करणारा तो पहिला होता.
२२ आणि या सात दिवसांत तो दररोज परमेश्वराला होमार्पण म्हणून दोन बैल, दोन मेंढे, सात मेंढ्या, एक बोकड आणत असे; हे पापार्पण असे, जेणेकरून त्याद्वारे तो स्वतःसाठी आणि आपल्या संततीसाठी प्रायश्चित्त करू शकेल.
२३ आणि, आभारप्रदर्शन म्हणून, सात मेंढरे, सात करडे, सात बोकड आणि त्यांची फळअर्पणे व पेयअर्पणे; आणि त्याने त्या

सर्वांची चरबी वेदीवर जाळली; तो परमेश्वरासाठी सुवासित होण्याकरिता एक निवडक अर्पण होता.
२४ आणि सकाळ-संध्याकाळ तो सुगंधी पदार्थ, म्हणजे लोबान, गल्बान, खजूर, जटामांसीचा कोथिंबीर, गंधरस, मसाले आणि कोस्तुर जाळत असे; हे सातही पदार्थ तो समान भागांत एकत्र मिसळून, शुद्ध स्वरूपात अर्पण करत असे.
२५ आणि त्याने सात दिवस हा सण साजरा केला, तो आणि त्याच्या घरातील सर्वजण मनापासून व जिवाने आनंदित झाले; त्याच्याबरोबर कोणीही परका किंवा सुंता न केलेला नव्हता.
२६ आणि त्याने आपल्या निर्माणकर्त्याला आशीर्वाद दिला, ज्याने त्याला त्याच्या पिढीत निर्माण केले होते, कारण त्याने त्याला आपल्या मर्जीप्रमाणे निर्माण केले होते; कारण त्याला माहीत होते व त्याने ओळखले होते की, त्याच्यापासून सार्वकालिक पिढ्यांसाठी नीतिमत्त्वाचे रोप उगवेल आणि त्याच्यापासून एक पवित्र बीज उगवेल, जेणेकरून ते सर्व गोष्टी निर्माण करणाऱ्या त्याच्यासारखे होईल.
२७ आणि त्याने आशीर्वाद दिला व आनंद व्यक्त केला, आणि त्याने या सणाचे नाव परमेश्वराचा सण असे ठेवले, जो परात्पर देवाला मान्य असलेला आनंद आहे.
२८ आणि आम्ही त्याला सर्वकाळ धन्य मानले, आणि त्याच्यानंतर पृथ्वीवरील सर्व पिढ्यांमध्ये त्याच्या सर्व वंशजांनाही, कारण त्याने स्वर्गीय पाट्यांवरील साक्षीनुसार हा सण योग्य वेळी साजरा केला.
२९ याच कारणास्तव इस्राएलांविषयी स्वर्गीय पाट्यांवर असे नेमले आहे की, त्यांनी सातव्या महिन्यात, परमेश्वराला मान्य असलेला मंडपांचा सण सात दिवस आनंदाने साजरा करावा - हा त्यांच्या पिढ्यानपिढ्या दरवर्षी कायमचा नियम आहे.
३० आणि याला दिवसांची मर्यादा नाही; कारण इस्राएल लोकांसाठी हे सर्वकाळासाठी ठरलेले आहे की, त्यांनी तो साजरा करावा आणि मंडपात राहावे, आपल्या डोक्यावर हार घालावेत, आणि ओढ्याजवळच्या पानांच्या फांद्या व वेलीची झाडे घ्यावीत.
३१ आणि अब्राहामाने खजुरीच्या झाडांच्या फांद्या व चांगल्या झाडांची फळे घेतली आणि दररोज सकाळी त्या फांद्यांसह वेदीभोवती सात वेळा प्रदक्षिणा घालून, तो आनंदाने सर्व गोष्टींबद्दल आपल्या देवाचे स्तवन व आभार मानत असे.

अध्याय १७

१ आणि या ज्युबिलीमध्ये पाचव्या आठवड्याच्या पहिल्या वर्षी इसहाकचे दूध सोडवले गेले, [१९८२ AM] आणि तिसऱ्या महिन्यात, ज्या दिवशी त्याचा मुलगा इसहाकचे दूध सोडवले गेले त्या दिवशी अब्राहामाने एक मोठी मेजवानी दिली.
२ आणि मिसरी हागारचा मुलगा इश्माएल, त्याचा बाप अब्राहाम याच्यासमोर त्याच्या जागी उभा होता; आणि अब्राहाम आनंदित झाला व त्याने देवाचे आभार मानले, कारण त्याने आपल्या मुलांना पाहिले होते आणि तो निसंतान मरण पावला नव्हता.
३ आणि ज्या दिवशी लोट त्याच्यापासून वेगळा झाला, त्या दिवशी देवाने त्याला जे शब्द सांगितले होते ते त्याला आठवले, आणि परमेश्वराने त्याला पृथ्वीचा वारसा मिळवण्यासाठी पृथ्वीवर वंश दिला होता म्हणून तो आनंदित झाला, आणि त्याने आपल्या संपूर्ण मुखाने सर्व गोष्टींच्या निर्माणकर्त्याला आशीर्वाद दिला.
४ आणि साराने इश्माएलला खेळताना व नाचताना आणि अब्राहाम मोठ्या आनंदाने हर्षित होताना पाहिले; तेव्हा तिला इश्माएलचा मत्सर वाटला आणि ती अब्राहामाला म्हणाली, 'या दासीला व तिच्या मुलाला हाकलून दे; कारण या दासीचा मुलगा माझा मुलगा इसहाक याच्याबरोबर वारस होणार नाही.'
५ आणि अब्राहामाला ही गोष्ट त्याच्या दासीमुळे व मुलामुळे दुखद वाटली की, त्याने त्यांना आपल्यापासून दूर हाकलून द्यावे.
६ आणि देवाने अब्राहामाला सांगितले, 'त्या मुलामुळे आणि त्या दासीमुळे तुझ्या दृष्टीने दुख होऊ देऊ नकोस; साराने तुला जे काही सांगितले आहे, ते सर्व तू ऐक आणि त्याप्रमाणे वाग; कारण इसहाकाच्या नावानेच तुझे नाव व तुझा वंश ओळखला जाईल.'
७ परंतु या दासीच्या पुत्राला मी एक मोठे राष्ट्र बनवीन, कारण तो तुझ्या वंशाचा आहे.'
८ आणि अब्राहाम सकाळी लवकर उठला, आणि भाकरी व पाण्याची बाटली घेऊन हागार व तिच्या बाळाच्या खांद्यावर ठेवली आणि तिला पाठवून दिले.
९ आणि ती निघून गेली व बेरशेबाच्या वाळवंटात भटकू लागली; बाटलीतील पाणी संपले आणि मुलाला तहान लागली; त्याला पुढे जाणे शक्य झाले नाही आणि तो खाली पडला.
१० आणि त्याच्या आईने त्याला उचलून एका जैतुनाच्या झाडाखाली ठेवले आणि धनुष्यबाणाच्या अंतरावर त्याच्या समोर जाऊन बसली; कारण ती म्हणाली, 'माझ्या मुलाचा मृत्यू मला पाहता येऊ नये,' आणि बसून ती रडली.
११ आणि देवाच्या पवित्र दूतांपैकी एकाने तिला म्हटले, 'हे हागार, तू का रडत आहेस? ऊठ, बाळाला घे आणि त्याला आपल्या हातात धर; कारण देवाने तुझा आवाज ऐकला आहे आणि बाळाला पाहिले आहे.'
१२ आणि तिने डोळे उघडले, तेव्हा तिला पाण्याची एक विहीर दिसली; ती गेली आणि तिने आपली बाटली पाण्याने भरली, आणि तिने आपल्या मुलाला पाणी पाजले, आणि ती उठून पारानच्या वाळवंटाकडे गेली.
१३ आणि ते बाळ मोठे होऊन धनुर्धारी झाले, आणि देव त्याच्याबरोबर होता, आणि त्याच्या आईने इजिप्तच्या कन्यांपैकी एकीशी त्याच्यासाठी लग्न केले.
१४ आणि तिने त्याला एक मुलगा जन्म दिला आणि त्याने त्याचे नाव नबायोथ ठेवले; कारण ती म्हणाली, 'जेव्हा मी परमेश्वराला हाक मारली, तेव्हा तो माझ्या जवळ होता.'
१५ आणि असे झाले की, त्या महिन्याच्या पहिल्या वर्षी, सातव्या आठवड्यात, पहिल्या महिन्यात, त्या महिन्याच्या बाराव्या दिवशी, अब्राहामाविषयी स्वर्गात वाणी झाली की, त्याने त्याला जे काही सांगितले होते त्या सर्वात तो विश्वासू होता, त्याचे प्रभूवर प्रेम होते आणि प्रत्येक संकटात तो विश्वासू होता.
१६ आणि राजकुमार मस्तेमा येऊन परमेश्वरापुढे म्हणाला, 'पाहा, अब्राहाम आपला मुलगा इसहाक यावर प्रेम करतो आणि त्याला त्याच्याविषयी सर्व गोष्टींपेक्षा अधिक आनंद वाटतो; त्याला वेदीवर होमबली म्हणून अर्पण करण्याची आज्ञा दे, म्हणजे तो ही आज्ञा पाळतो की नाही हे तू पाहशील, आणि तू त्याची परीक्षा ज्या ज्या गोष्टींमध्ये घेशील, त्या सर्व बाबतीत तो विश्वासू आहे की नाही हे तुला कळेल.
१७ आणि परमेश्वराला माहीत होते की अब्राहाम आपल्या सर्व संकटांमध्ये विश्वासू होता; कारण त्याने त्याच्या देशाद्वारे व दुष्काळाने त्याची परीक्षा घेतली होती, आणि राजांच्या संपत्तीने त्याची परीक्षा घेतली होती, आणि जेव्हा त्याची पत्नी त्याच्यापासून दुरावली गेली तेव्हा तिच्याद्वारे व सुंता करून त्याने त्याची पुन्हा

परीक्षा घेतली होती; आणि जेव्हा त्याने इश्माएल व त्याची दासी हागार यांना दूर पाठवले, तेव्हा त्याने त्यांचीही परीक्षा घेतली होती.
१८ आणि ज्या ज्या गोष्टींमध्ये त्याने त्याची परीक्षा घेतली, त्या सर्वांत तो विश्वासू आढळला; त्याचा जीव अधीर नव्हता आणि त्याने कृती करण्यास विलंब लावला नाही; कारण तो विश्वासू व प्रभूवर प्रेम करणारा होता.

अध्याय १८

१ आणि देवाने त्याला म्हटले, 'अब्राहाम, अब्राहाम'; आणि तो म्हणाला, 'पाहा, मी येथे आहे.'
२ आणि तो म्हणाला, 'तुझा प्रिय पुत्र इसहाक याला घे आणि उंच रानात जा, आणि मी तुला दाखवलेल्या पर्वतांपैकी एकावर त्याचा बळी दे.'
३ आणि तो सकाळी लवकर उठला आणि त्याने आपल्या गाढवावर खोगीर घातले, आणि आपले दोन तरुण सेवक व आपला मुलगा इसहाक यांना सोबत घेतले, आणि होमबलीचे लाकूड फोडले, आणि तिसऱ्या दिवशी तो त्या ठिकाणी गेला, आणि त्याने ते ठिकाण दुरून पाहिले.
४ आणि तो एका पाण्याच्या विहिरीजवळ आला आणि आपल्या तरुण सेवकांना म्हणाला, 'तुम्ही गाढवासह येथेच थांबा, मी आणि मुलगा (तिकडे) जाऊ, आणि आमची उपासना झाल्यावर आम्ही तुमच्याकडे परत येऊ.'
५ आणि त्याने होमबलीचे लाकूड घेऊन ते आपला मुलगा इसहाक याच्यावर ठेवले, आणि त्याने आपल्या हातात अग्नी व सुरी घेतली, आणि ते दोघे एकत्र त्या ठिकाणी गेले.
६ आणि इसहाक आपल्या वडिलांना म्हणाला, 'बाबा,' ते म्हणाले, 'मी येथे आहे, माझ्या मुला.' तो त्याला म्हणाला, 'पाहा, अग्नी, सुरी आणि लाकूड आहे; पण बाबा, होमबलीसाठी मेंढी कोठे आहे?'
७ आणि तो म्हणाला, 'माझ्या मुला, देव स्वतःसाठी होमार्पणाकरिता एक मेंढी देईल.' आणि तो देवाच्या पर्वताजवळ आला.
८ आणि त्याने एक वेदी बांधली, आणि वेदीवर लाकूड ठेवले, आणि आपला मुलगा इसहाक याला बांधले, आणि वेदीवर असलेल्या लाकडावर त्याला बसवले, आणि आपला मुलगा इसहाक याचा वध करण्यासाठी सुरी घेण्यासाठी त्याने हात पुढे केला.
९ आणि मी त्याच्यासमोर व राजकुमार मस्तेमासमोर उभा राहिलो, आणि परमेश्वर म्हणाला, 'त्या मुलावर हात टाकू नकोस किंवा त्याला काहीही करू नकोस, अशी त्याला आज्ञा कर, कारण मी दाखवून दिले आहे की तो परमेश्वराचे भय बाळगतो.'
१० आणि मी आकाशातून त्याला हाक मारून म्हटले, 'अब्राहाम, अब्राहाम!' तेव्हा तो घाबरला आणि म्हणाला, 'पाहा, मी येथे आहे.'
११ आणि मी त्याला म्हणालो: 'त्या मुलावर हात टाकू नकोस, आणि त्याला काहीही करू नकोस; कारण आता मी दाखवून दिले आहे की, तू परमेश्वराचे भय बाळगतोस आणि आपला मुलगा, आपला ज्येष्ठ पुत्र, माझ्यापासून रोखून धरला नाहीस.'
१२ आणि राजकुमार मस्तेमा लज्जित झाला; आणि अब्राहामाने वर पाहिले, तर त्याला दिसले की, एक मेंढा त्याच्या शिंगांनी अडकलेला होता; आणि अब्राहाम जाऊन त्या मेंढ्याला घेऊन आला आणि आपल्या मुलाऐवजी त्याचा होमार्पण केला.
१३ आणि अब्राहामाने त्या जागेला 'परमेश्वराने पाहिले आहे' असे नाव दिले, म्हणून असे म्हटले जाते की पर्वतावर परमेश्वराने पाहिले आहे; तो सियोन पर्वत आहे.
१४ आणि परमेश्वराने स्वर्गातून अब्राहामाला त्याच्या नावाने दुसऱ्यांदा हाक मारली, आणि परमेश्वराच्या नावाने त्याच्याशी बोलण्यासाठी त्याने आम्हाला प्रकट केले.
१५ आणि तो म्हणाला: 'प्रभू म्हणतो, 'तू हे कृत्य केले आहेस आणि आपला पुत्र, आपला प्रिय पुत्र, माझ्यापासून रोखून धरला नाहीस, म्हणून मी तुला आशीर्वाद देईन आणि तुझ्या संततीची वाढ करीन. आकाशातील ताऱ्यांप्रमाणे आणि समुद्राच्या किनाऱ्यावरील वाळूप्रमाणे. आणि तुझी संतती आपल्या शत्रूंच्या शहरांचा वारसा मिळवेल.'
१६ आणि तुझ्या संततीद्वारे पृथ्वीवरील सर्व राष्ट्रे आशीर्वादित होतील; कारण तू माझ्या वाणीचे पालन केले आहेस, आणि मी तुला जे काही सांगितले आहे त्या सर्व बाबतीत तू माझ्याशी विश्वासू आहेस हे मी सर्वांना दाखवून दिले आहे: 'शांतीने जा.'
१७ आणि अब्राहाम आपल्या तरुण सेवकांकडे गेला, आणि ते उठून एकत्र बेअरशेबाला गेले, आणि अब्राहाम शपथेच्या विहिरीजवळ राहिला.
१८ आणि तो दरवर्षी हा सण सात दिवस आनंदाने साजरा करत असे आणि ज्या सात दिवसांत तो जाऊन परत आला, त्यावरून त्याने त्याला परमेश्वराचा सण असे म्हटले.
१९ आणि त्यानुसार इस्राएल व त्याच्या संततीविषयी स्वर्गीय पाटांवर असे नेमले व लिहिले आहे की, त्यांनी हा सण सात दिवस उत्सवाच्या आनंदाने पाळावा.

प्रकरण १९

१ आणि बेचाळीसाव्या ज्युबिलीच्या पहिल्या वर्षाच्या पहिल्या आठवड्यात, अब्राहाम परत आला आणि हेब्रोनच्या समोर, म्हणजेच किर्याथ अर्बा, दोन आठवड्यांच्या वर्षांनी राहिला.
२ आणि या ज्युबिलीच्या तिसऱ्या आठवड्याच्या पहिल्या वर्षी साराचे आयुष्य संपले आणि ती हेब्रोनमध्ये मरण पावली.
३ आणि अब्राहाम तिच्यासाठी शोक करायला व तिला दफन करायला गेला; आणि आम्ही त्याची परीक्षा घेतली की त्याचा आत्मा सहनशील आहे की नाही आणि तो आपल्या तोंडाने संतापत नाही की नाही; आणि तो या बाबतीत सहनशील आढळला व विचलित झाला नाही.
४ कारण त्याने धीर धरून हेथच्या मुलांशी संवाद साधला, यासाठी की त्यांनी त्याला त्याच्या मृतांना पुरण्यासाठी जागा द्यावी.
५ आणि परमेश्वराने त्याला पाहणाऱ्या सर्वांसमोर कृपा दिली, आणि त्याने नम्रपणे हेथच्या पुत्रांची विनंती केली, आणि त्यांनी त्याला माम्रेच्या समोरील दुहेरी गुहेची जमीन, म्हणजेच हेब्रोन, चारशे चांदीच्या नाण्यांच्या मोबदल्यात दिली.
६ आणि त्यांनी त्याला विनंती केली की, आम्ही ते तुला विनामूल्य देऊ; परंतु त्याने ते त्यांच्याकडून विनामूल्य घेतले नाही, कारण त्याने त्या जागेची किंमत, पूर्ण पैसे दिले आणि तो त्यांच्यासमोर दोनदा नतमस्तक झाला आणि यानंतर त्याने आपल्या मृतांना दुहेरी गुहेत पुरले.
७ आणि साराच्या आयुष्याचे सर्व दिवस एकशे सत्तावीस वर्षे होते, म्हणजे दोन ज्युबिली, चार आठवडे आणि एक वर्ष: हे साराच्या आयुष्याच्या वर्षांचे दिवस आहेत.

८ ही दहावी परीक्षा आहे, ज्याद्वारे अब्राहामाची परीक्षा झाली आणि तो विश्वासू व सहनशील स्वभावाचा आढळला.
९ आणि देशात अशी अफवा पसरली होती की, देवाने म्हटले होते की तो ते त्याला व त्याच्यानंतर त्याच्या वंशजांना देईल, आणि त्याने आपल्या मृतांना पुरण्यासाठी तेथे जागा मागितली होती; त्याविषयी त्याने चकार शब्दही काढला नाही; कारण तो विश्वासू आढळला होता आणि स्वर्गीय पाट्यांवर देवाचा मित्र म्हणून त्याची नोंद झाली होती.
१० आणि त्याच्या चौथ्या वर्षी त्याने आपला मुलगा इसहाक याच्यासाठी एक पत्नी निवडली, तिचे नाव रिबेका होते; ती अब्राहामाचा भाऊ नाफोर याचा मुलगा बेथुएल याची मुलगी होती, जी लाबानची बहीण आणि बेथुएलची मुलगी होती; आणि बेथुएल हा मेल्का याचा मुलगा होता, जो अब्राहामाचा भाऊ नाफोर याची पत्नी होती.
११ आणि अब्राहामाने आपल्या घरातील सेवकांच्या मुलींपैकी केतुरा नावाची तिसरी पत्नी केली, कारण साराच्या आधी हागार मरण पावली होती. आणि तिने त्याला वर्षांच्या दोन आठवड्यांत झिम्राम, योकशान, मेदान, मिद्यान, इश्बक आणि शुआ हे सहा पुत्र प्रसवले.
१२ आणि त्याच्या दुसऱ्या वर्षी, सहाव्या आठवड्यात, रिबेकाला इसहाकाला याकोब व एसाव हे दोन पुत्र झाले.
१३ आणि याकोब एक शांत व सरळ मनुष्य होता, आणि एसाव क्रूर, रानटी व केसाळ मनुष्य होता, आणि याकोब तंबूत राहत असे.
१४ आणि ते तरुण मोठे झाले आणि याकोब लिहायला शिकला; पण एसाव शिकला नाही, कारण तो रानटी माणूस व शिकारी होता आणि तो युद्धकला शिकला होता, आणि त्याची सर्व कृत्ये क्रूर होती.
१५ आणि अब्राहामचे याकोबावर प्रेम होते, पण इसहाकाचे एसावावर प्रेम होते.
१६ आणि अब्राहामाने एसावाची कृत्ये पाहिली आणि त्याला कळून चुकले की त्याचे नाव व वंश याकोबाच्या नावानेच ओळखले जाईल; म्हणून त्याने रिबेकाला बोलावून याकोबाच्या बाबतीत आज्ञा दिली, कारण त्याला माहीत होते की तिचेही एसावापेक्षा याकोबावर अधिक प्रेम होते.
१७ आणि तो तिला म्हणाला: माझ्या मुली, माझा मुलगा याकोब याची काळजी घे, कारण तो पृथ्वीवर माझ्या जागी असेल, आणि मानवांमध्ये आशीर्वादासाठी, आणि शेमच्या संपूर्ण वंशजांच्या गौरवासाठी.
१८ कारण मला माहीत आहे की, पृथ्वीवरील सर्व लोकांपेक्षा परमेश्वर त्याला स्वतःची वतन म्हणून निवडेल.
१९ आणि पाहा, माझा मुलगा इसहाक याकोबापेक्षा एसावावर अधिक प्रेम करतो, पण मला दिसते की तुझे याकोबावर खरे प्रेम आहे.
२० त्याच्यावर तुझी दया आणखी वाढव, आणि प्रीतीने त्याच्याकडे बघत राहा; कारण तो आतापासून पृथ्वीवरील सर्व पिढ्यांसाठी आपल्यासाठी आशीर्वाद ठरेल.
२१ तुझे हात बळकट असोत, आणि तुझा पुत्र याकोब याच्यामध्ये तुझे अंतकरण आनंदित होवो; कारण मी माझ्या सर्व पुत्रांपेक्षा त्याच्यावर अधिक प्रेम केले आहे. तो सदासर्वकाळ धन्य होईल, आणि त्याची संतती संपूर्ण पृथ्वी व्यापून टाकेल.
२२ जर एखादा माणूस पृथ्वीवरील वाळूचे कण मोजू शकतो, तर त्याची संततीही मोजली जाईल.
२३ आणि परमेश्वराने मला व माझ्या वंशजांना दिलेले सर्व आशीर्वाद सदैव याकोब व त्याच्या वंशजांचे राहतील.
२४ आणि त्याच्या संततीद्वारे माझे नाव धन्य होईल, आणि माझे पूर्वज, शेम, नोहाब, हनोख, महाललेल, एनोस, सेथ आणि आदाम यांची नावेही धन्य होतील.
२५ आणि ह्या गोष्टी आकाशाचा पाया घालण्यासाठी, पृथ्वीला बळकट करण्यासाठी आणि आकाशातील सर्व तेजस्वी ताऱ्यांना नवीन करण्यासाठी उपयोगी पडतील.
२६ आणि त्याने त्याची आई रिबेका हिच्या डोळ्यांदेखत याकोबाला बोलावले, त्याचे चुंबन घेतले, त्याला आशीर्वाद दिला आणि म्हणाला:
२७ याकोब, माझ्या प्रिय पुत्रा, ज्याच्यावर माझ्या जिवाचे प्रेम आहे, परमेश्वर तुला आकाशातून आशीर्वाद देवो, आणि त्याने आदाम, हनोख, नोहा व शेम यांना जे सर्व आशीर्वाद दिले, ते सर्व तो तुला देवो; आणि ज्या सर्व गोष्टींविषयी त्याने मला सांगितले होते, व ज्या सर्व गोष्टी देण्याचे त्याने मला वचन दिले होते, त्या सर्व गोष्टी पृथ्वीवरील आकाशाच्या दिवसांप्रमाणे, तो तुला व तुझ्या संततीला सदासर्वकाळ चिकटून राहो.
२८ आणि मास्तेमाचे आत्मे तुझ्यावर किंवा तुझ्या संततीवर राज्य करणार नाहीत, यासाठी की ते तुला परमेश्वरापासून, जो आतापासून सदासर्वकाळ तुझा देव आहे, दूर करतील.
२९ आणि परमेश्वर देव तुझा पिता असो, तू ज्येष्ठ पुत्र आहेस, आणि तो लोकांचाही सदैव पिता असो.
३० 'माझ्या मुला, तू शांतीने जा.' आणि ते दोघे अब्राहामापासून एकत्र निघाले.
३१ आणि रिबेका एसावापेक्षा याकोबावर आपल्या सर्व अंतकरणाने आणि सर्व जिवाने अधिक प्रेम केले; परंतु इसहाक याकोबापेक्षा एसावावर अधिक प्रेम करत होता.

प्रकरण २०

१ आणि बेचाळीसाव्या ज्युबिलीमध्ये, सातव्या आठवड्याच्या पहिल्या वर्षी, अब्राहामाने इश्माएल, [२०५२ (२०४५?) AM] आणि त्याचे बारा पुत्र, आणि इसहाक व त्याचे दोन पुत्र, आणि केतुराचे सहा पुत्र व त्यांचे पुत्र यांना बोलावले.
२ आणि त्याने त्यांना आज्ञा दिली की, त्यांनी परमेश्वराच्या मार्गाचे पालन करावे; त्यांनी नीतिमत्त्वाची कामे करावीत, प्रत्येकाने आपल्या शेजाऱ्यावर प्रेम करावे आणि सर्व लोकांमध्ये याच रीतीने वागावे; त्यांनी प्रत्येकाने पृथ्वीवर न्याय व नीतिमत्त्व प्रस्थापित होईल अशाप्रकारे त्यांच्या बाबतीत वागावे.
३ की, त्याने त्यांच्याबरोबर केलेल्या कराराप्रमाणे त्यांनी आपल्या मुलांची सुंता करावी, आणि प्रभूने आम्हाला आज्ञा केलेल्या सर्व मार्गांपासून उजवीकडे किंवा डावीकडे विचलित होऊ नये; आणि आपण स्वतला सर्व प्रकारच्या व्यभिचारापासून व अशुद्धतेपासून दूर ठेवावे, [आणि आपल्यामधून सर्व व्यभिचार व अशुद्धतेचा त्याग करावा].
४ आणि तुमच्यापैकी कोणतीही स्त्री किंवा दासी व्यभिचार करील, तर तिला अग्नीत जाळून टाका; आणि त्यांनी आपल्या डोळ्यांनी व मनाने तिच्याबरोबर व्यभिचार करू नये; आणि त्यांनी कनानच्या

कन्यांमधून स्वतसाठी पत्नी निवडू नये; कारण कनानचा वंश देशातून समूळ नष्ट केला जाईल.
५ आणि त्याने त्यांना राक्षसांच्या न्यायनिवाड्याविषयी व सदोमवासीयांच्या न्यायनिवाड्याविषयी सांगितले; की त्यांच्या दुष्टतेमुळे त्यांचा कसा न्यायनिवाडा झाला होता, आणि त्यांच्या व्यभिचारामुळे, अशुद्धतेमुळे व व्यभिचारामुळे झालेल्या परस्पर भ्रष्टतेमुळे ते कसे मरण पावले होते.
६ 'आणि सर्व प्रकारच्या व्यभिचारापासून व अशुद्धतेपासून, आणि पापाच्या सर्व प्रदूषणापासून स्वतचे रक्षण करा, नाहीतर तुम्ही आमच्या नावाला शाप द्याल, आणि तुमचे संपूर्ण आयुष्य उपहासाचे ठरेल, आणि तुमचे सर्व पुत्र तलवारीने नष्ट होतील, आणि तुम्ही सदोमप्रमाणे शापित व्हाल, आणि तुमचे सर्व उरलेले लोक गमोराच्या पुत्रांप्रमाणे शापित होतील.
७ माझ्या मुलांनो, मी तुम्हाला विनंती करतो की, स्वर्गातील देवावर प्रीती करा आणि त्याच्या सर्व आज्ञा पाळा. त्यांच्या मूर्तींच्या आणि त्यांच्या अशुद्ध गोष्टींच्या मागे चालू नका.
८ आणि स्वतसाठी ओतलेले किंवा कोरलेले देव बनवू नका; कारण ते व्यर्थ आहेत आणि त्यांच्यामध्ये आत्मा नाही; कारण ते माणसांच्या हातांनी बनवलेले आहेत आणि जे कोणी त्यांच्यावर विश्वास ठेवतात, ते कशावरच विश्वास ठेवत नाहीत.
९ त्यांची सेवा करू नका, किंवा त्यांची उपासनाही करू नका, तर तुम्ही परात्पर देवाची सेवा करा आणि त्याची सतत उपासना करा: आणि त्याच्या कृपेची नेहमी आशा बाळगा, आणि त्याच्यासमोर सरळपणाने व नीतिमत्त्वाने वागा, म्हणजे तो तुमच्यावर प्रसन्न होईल आणि तुम्हाला त्याची दया देईल, आणि तुमच्यावर सकाळ-संध्याकाळ पाऊस पाठवेल, आणि पृथ्वीवर तुम्ही केलेल्या तुमच्या सर्व कामांना आशीर्वाद देईल, आणि तुमच्या भाकरीला व पाण्याला आशीर्वाद देईल, आणि तुमच्या गर्भाच्या फळाला व तुमच्या जमिनीच्या फळाला, आणि तुमच्या गुरांच्या कळपांना व तुमच्या मेंढ्यांच्या थव्यांना आशीर्वाद देईल.
१० आणि तुम्ही पृथ्वीवर आशीर्वादाचे ठराल, आणि पृथ्वीवरील सर्व राष्ट्रे तुमची इच्छा करतील, आणि माझ्या नावाने आपल्या पुत्रांना आशीर्वाद द्या, म्हणजे जसा मी धन्य आहे, तसे तेही धन्य होतील.
११ आणि त्याने इश्माएल व त्याचे पुत्र आणि केतुराचे पुत्र यांना भेटी दिल्या आणि आपला पुत्र इसहाक याच्यापासून त्यांना दूर पाठवले, आणि त्याने सर्व काही आपला पुत्र इसहाक याला दिले.
१२ आणि इश्माएल व त्याचे पुत्र, आणि केतुराचे पुत्र व त्यांचे पुत्र, हे सर्व एकत्र जाऊन पारानपासून बाबेलच्या प्रवेशद्वारापर्यंत, पूर्वेकडे वाळवंटाला लागून असलेल्या सर्व प्रदेशात राहिले.
१३ आणि हे एकमेकांत मिसळून गेले आणि त्यांचे नाव अरब व इश्माएल असे पडले.

अध्याय २१

१ आणि या ज्युबिलीच्या सातव्या सप्ताहाच्या सहाव्या वर्षी अब्राहामाने आपला मुलगा इसहाक याला बोलावले आणि त्याला आज्ञा दिली, 'मी म्हातारा झालो आहे, आणि माझ्या मरणाचा दिवस मला माहीत नाही, आणि माझे आयुष्य पूर्ण झाले आहे.
२ आणि पाहा, मी एकशे पंचाहत्तर वर्षांचा आहे, आणि माझ्या आयुष्याच्या सर्व दिवसांत मी प्रभूचे स्मरण केले आहे, आणि मनापासून त्याची इच्छा पूर्ण करण्याचा व त्याच्या सर्व मार्गांत सरळपणे चालण्याचा प्रयत्न केला आहे.
३ माझ्या जिवाने मूर्तींचा द्वेष केला आहे, आणि त्यांची सेवा करणाऱ्यांचा तिरस्कार केला आहे, आणि ज्याने मला निर्माण केले त्याच्या इच्छेप्रमाणे वागावे म्हणून मी माझे हृदय व आत्मा अर्पण केले आहेत.
४ कारण तो जिवंत देव आहे, आणि तो पवित्र व विश्वासू आहे, आणि तो सर्वांपेक्षा नीतिमान आहे, आणि तो माणसांचा स्वार्थ स्वीकारत नाही व देणग्याही स्वीकारत नाही; कारण देव नीतिमान आहे, आणि जे कोणी त्याच्या आज्ञा मोडतात व त्याच्या कराराचा धिक्कार करतात, त्या सर्वांवर तो न्याय करतो.
५ आणि माझ्या मुला, तू त्याच्या आज्ञा, नियम आणि न्याय पाळ; आणि घृणास्पद गोष्टींच्या, कोरलेल्या मूर्तींच्या व ओतलेल्या मूर्तींच्या मागे जाऊ नको.
६ आणि जनावरांचे किंवा गुरांचे, किंवा आकाशात उडणाऱ्या कोणत्याही पक्ष्याचे रक्त मुळीच खाऊ नका.
७ आणि जर तू स्वीकारार्ह शांतीअर्पणासाठी बळी देणार असशील, तर त्याला मार आणि त्याचे रक्त वेदीवर ओता; आणि त्या अर्पणातील सर्व चरबी, उत्तम पीठ, तेलात मिसळलेले अन्नार्पण आणि त्याचे पेयार्पण हे सर्व वेदीवर एकत्र अर्पण करा; परमेश्वरासमोर त्याचा सुगंध दरवळतो.
८ आणि तू वेदीवरील अग्नीवर धन्यवादार्पणाच्या बलिदानाची चरबी, पोटावरची चरबी, आतड्यांवरची सर्व चरबी, दोन्ही मूत्रपिंडे आणि त्यांच्यावरची सर्व चरबी, आणि कंबरेवरची व यकृतावरची चरबी, मूत्रपिंडांसहित काढून अर्पण करशील.
९ आणि परमेश्वराच्या दृष्टीने स्वीकारार्ह असा मधुर सुगंध म्हणून हे सर्व अर्पण करा, त्याच्या मांसार्पणासह व पेयार्पणासह, परमेश्वराला अर्पण केलेल्या भाकरीसह, मधुर सुगंध म्हणून.
१० आणि त्या दिवशी व दुसऱ्या दिवशी त्याचे मांस खा; ते खाऊन होईपर्यंत दुसऱ्या दिवशीचा सूर्य त्यावर मावळू देऊ नका; आणि तिसऱ्या दिवसासाठी काहीही शिल्लक ठेवू नका; कारण ते स्वीकारार्ह नाही आणि ते पुन्हा खाऊ नये; आणि जे कोणी ते खातील ते स्वतवर पाप ओढवून घेतील; कारण माझ्या पूर्वजांच्या ग्रंथांमध्ये, हनोखच्या वचनांमध्ये आणि नोहाच्या वचनांमध्ये असे लिहिलेले मला आढळले आहे.
११ आणि तू आपल्या सर्व अर्पणांवर मीठ पसरावे; आणि परमेश्वरासमोरच्या तुझ्या सर्व अर्पणांमध्ये कराराच्या मिठाची उणीव भासू नये.
१२ आणि यज्ञार्पणाच्या लाकडाविषयी सांगायचे झाल्यास, सरू, तेजपत्ता, बदाम, फर, पाईन, देवदार, साविन, अंजीर, जैतुण, गंधरस, तेजपत्ता, अस्पॅलॅथस यांव्यतिरिक्त वेदीसाठी दुसरे लाकूड आणू नये, याची खबरदारी घे.
१३ आणि यज्ञाखाली वेदीवर अशा प्रकारची लाकडे ठेवा, जी दिसण्यावरून पारखलेली असतील; आणि त्यावर कोणतेही फाटलेले किंवा काळे लाकूड ठेवू नका, तर कठीण, स्वच्छ, निर्दोष, सुदृढ आणि नवीन वाढलेले लाकूड ठेवा; आणि त्यावर जुने लाकूड ठेवू नका, कारण त्याचा सुगंध निघून गेला आहे; पूर्वीसारखा सुगंध आता त्यात राहिलेला नाही.
१४ ह्या प्रकारच्या लाकडांशिवाय दुसरे कोणतेही लाकूड तू (वेदीवर) ठेवू नकोस, कारण त्याचा सुगंध पसरतो आणि त्याचा गंध स्वर्गापर्यंत जात नाही.

१५ माझ्या मुला, ही आज्ञा पाळ आणि त्याप्रमाणे वाग, म्हणजे तू आपल्या सर्व कृत्यांत नीतिमान होशील.
१६ आणि तू आपल्या शरीराने नेहमी शुद्ध राहा, आणि वेदीवर अर्पण करण्यास जाण्यापूर्वी पाण्याने स्नान कर, आणि वेदीजवळ जाण्यापूर्वी आपले हात व पाय धुऊन घे; आणि जेव्हा तुझे अर्पण करून होईल, तेव्हा पुन्हा आपले हात व पाय धुऊन घे.
१७ आणि तुझ्यावर किंवा तुझ्या कपड्यांवर रक्त दिसू नये; माझ्या मुला, रक्तापासून सावध राहा, अतिशय सावध राहा; ते धुळीने झाकून टाक.
१८ आणि रक्त अजिबात खाऊ नका, कारण ते आत्मा आहे; मुळीच रक्त खाऊ नका.
१९ आणि मनुष्याच्या रक्तासाठी लाच घेऊ नका, यासाठी की ते रक्त शिक्षेशिवाय आणि न्यायाशिवाय सांडले जाऊ नये; कारण जे रक्त सांडले जाते, त्यामुळेच पृथ्वी पाप करते, आणि ज्याने ते रक्त सांडले त्याच्या रक्ताशिवाय पृथ्वीला मनुष्याच्या रक्तापासून शुद्ध करता येत नाही.
२० आणि मनुष्याच्या रक्तासाठी कोणतीही भेटवस्तू किंवा भेट घेऊ नका: रक्तास रक्त द्या, यासाठी की परमेश्वर, सर्वश्रेष्ठ देवापुढे तुमचा स्वीकार व्हावा; कारण तो चांगल्यांचे रक्षक आहे: आणि यासाठी की तुमचे सर्व वाईटापासून रक्षण व्हावे, आणि तो तुम्हाला प्रत्येक प्रकारच्या मृत्यूपासून वाचवो.
२१ माझ्या मुला, मला दिसते की, मनुष्याची सर्व कृत्ये पाप व दुष्टता आहेत, आणि त्यांची सर्व कृत्ये अशुद्धता, घृणास्पद व अपवित्र आहेत, आणि त्यांच्या ठायी नीतिमत्व नाही.
२२ सावध राहा, नाहीतर तू त्यांच्या मार्गांवर चालशील व त्यांच्या वाटांवर पाऊल ठेवशील आणि परात्पर देवापुढे मरणास कारणीभूत ठरेल असे पाप करशील. नाहीतर तो तुझ्यापासून आपले मुख लपवेल, आणि तुला तुझ्या अपराधांच्या हाती परत सोपवील, आणि तुला देशातून समूळ उपटून टाकील, व त्याचप्रमाणे तुझ्या संततीला आकाशाखालूनही समूळ नष्ट करील, आणि तुझे नाव व तुझी संतती संपूर्ण पृथ्वीवरून नाहीशी होईल.
२३ त्यांच्या सर्व कृत्यांपासून आणि त्यांच्या सर्व अशुद्धतेपासून दूर व्हा, आणि परात्पर देवाच्या नियमांचे पालन करा, आणि त्याची इच्छा पूर्ण करा व सर्व गोष्टींमध्ये नीतिमान व्हा.
२४ आणि तो तुझ्या सर्व कृत्यांमध्ये तुला आशीर्वाद देईल, आणि पृथ्वीच्या सर्व पिढ्यांमध्ये, सर्व पृथ्वीवर तुझ्यापासून नीतिमत्त्वाचे रोप उगवेल, आणि माझे नाव व तुझे नाव आकाशाखाली कधीही विसरले जाणार नाही.
२५ हे माझ्या पुत्रा, तू शांतीने जा. परमश्रेष्ठ देव, जो माझा आणि तुझाही देव आहे, तो तुला त्याची इच्छा पूर्ण करण्याचे सामर्थ्य देवो, आणि तो तुझ्या सर्व संततीला व तिच्या उरलेल्या वंशजांना पिढ्यानपिढ्या सर्व नीतिमान आशीर्वादांनी आशीर्वादित करो, म्हणजे तू संपूर्ण पृथ्वीवर एक आशीर्वाद होशील.
२६ आणि तो आनंदित होऊन त्याच्यापासून बाहेर गेला.

अध्याय २२

१ आणि असे झाले की चव्वेचाळीसाव्या ज्युबिलीच्या पहिल्या आठवड्यात, दुसऱ्या वर्षी, म्हणजे ज्या वर्षी अब्राहाम मरण पावला, त्या वर्षी इसहाक आणि इश्माएल शपथेच्या विहिरीतून सप्ताहांचा सण - म्हणजे कापणीच्या पहिल्या फळांचा सण - साजरा करण्यासाठी त्यांचे वडील अब्राहाम यांच्याकडे आले आणि आपले दोन पुत्र आल्यामुळे अब्राहाम आनंदित झाले.
२ कारण बेअरशेबामध्ये इसहाकाची पुष्कळ मालमत्ता होती आणि इसहाक आपली मालमत्ता पाहण्यासाठी व आपल्या वडिलांकडे परत येण्यासाठी जात असे.
३ आणि त्या दिवसांत इश्माएल आपल्या वडिलांना भेटायला आला, आणि ते दोघे एकत्र जमले, आणि इसहाकाने होमार्पणाचा यज्ञ केला, आणि तो हेब्रोनमध्ये त्याने बनवलेल्या आपल्या वडिलांच्या वेदीवर अर्पण केला.
४ आणि त्याने आपला भाऊ इश्माएल याच्यासमोर आभारप्रदर्शन अर्पण केले व आनंदाची मेजवानी दिली; आणि रिबेकाने नव्या धान्यापासून नव्या भाकरी बनवल्या व त्या आपला मुलगा याकोब याला दिल्या, जेणेकरून त्याने त्या आपल्या पिता अब्राहामाकडे, जमिनीच्या पहिल्या पिकातून, घेऊन जाव्यात, आणि मरण्यापूर्वी त्या खाऊन सर्व गोष्टींच्या निर्माणकर्त्याची स्तुती करावी.
५ आणि इसहाकानेही याकोबाच्या हातून अब्राहामाला उत्तम धन्यवादार्पण पाठवले, म्हणजे त्याने खावे व प्यावे.
६ आणि त्याने खाल्ले व प्यायले आणि त्या परात्पर देवाची स्तुती केली, ज्याने आकाश व पृथ्वी निर्माण केली आहे, ज्याने पृथ्वीवरील सर्व समृद्ध गोष्टी बनवल्या आहेत आणि त्या मानवांना दिल्या आहेत, यासाठी की त्यांनी खावे, प्यावे आणि आपल्या निर्माणकर्त्याची स्तुती करावी.
७ आणि आता, हे माझ्या देवा, मी तुझे आभार मानतो, कारण तू मला हा दिवस पाहायला लावला आहेस: पाहा, मी एकशे सत्तर वर्षांचा, वृद्ध आणि पूर्णायुषी झालो आहे, आणि माझे सर्व दिवस मला शांतीने गेले आहेत.
८ माझ्या आयुष्याच्या सर्व दिवसांत, आजपर्यंत तू मला आणि माझ्या मुलांना जे काही दिले आहेस, त्या सर्वांत शत्रूच्या तलवारीने माझ्यावर विजय मिळवला नाही.
९ हे माझ्या देवा, तुझ्या सेवकावर आणि त्याच्या पुत्रांच्या वंशजांवर तुझी दया व शांती असो, म्हणजे आजपासून पृथ्वीवरील पिढ्यानपिढ्या, सर्व युगांपर्यंत, ते पृथ्वीवरील सर्व राष्ट्रांमधून तुझे निवडलेले राष्ट्र व वतन होतील.
१० आणि त्याने याकोबाला बोलावून म्हटले: 'माझ्या पुत्रा याकोबा, सर्वांचा देव तुला आशीर्वाद देवो आणि नीतिमत्त्वाचे आचरण करण्यास तुला सामर्थ्य देवो, आणि त्याच्या इच्छेपुढे त्याची इच्छा पूर्ण करो; आणि तो तुझी व तुझ्या संततीची निवड करो, म्हणजे तुम्ही त्याच्या इच्छेनुसार सदैव त्याचे वतन होणारे लोक व्हाल.
११ आणि हे माझ्या पुत्रा, याकोबा, जवळ येऊन माझे चुंबन घे.' आणि तो जवळ आला व त्याने त्याचे चुंबन घेतले आणि तो म्हणाला: 'धन्य असो माझा पुत्र याकोब, आणि सर्व युगांपर्यंत परात्पर देवाचे सर्व पुत्र: देव तुला नीतिमत्त्वाची संतती देवो; आणि तो तुझ्या काही पुत्रांना संपूर्ण पृथ्वीभर पवित्र करो; राष्ट्रे तुझी सेवा करोत, आणि सर्व राष्ट्रे तुझ्या संततीपुढे नतमस्तक होवोत.
१२ लोकांसमक्ष सामर्थ्यवान हो, आणि सेथच्या सर्व वंशजांवर अधिकार गाजव. म्हणजे तुझे व तुझ्या पुत्रांचे मार्ग योग्य ठरतील, आणि ते एक पवित्र राष्ट्र बनतील.
१३ परमेश्वर तुला ते सर्व आशीर्वाद देवो, ज्यांनी त्याने मला, नोहा आणि आदाम यांना आशीर्वाद दिले आहेत; ते तुझ्या संततीच्या पवित्र मस्तकावर पिढ्यानपिढ्या सदासर्वकाळ राहोत.
१४ आणि तो तुला सर्व अधर्मापासून व अशुद्धतेपासून शुद्ध करो, म्हणजे तू अज्ञानाने केलेल्या सर्व अपराधांची तुला क्षमा होईल.

आणि तो तुला सामर्थ्य देवो, व तुला आशीर्वाद देवो. आणि तुला संपूर्ण पृथ्वीचा वारसा मिळो.
१५ आणि तो तुझ्याबरोबर आपला करार नव्याने करो. म्हणजे तू सर्व युगांसाठी त्याचे वतन म्हणून एक राष्ट्र होशील, आणि तो पृथ्वीच्या सर्व दिवसांमध्ये तुझ्यासाठी व तुझ्या संततीसाठी सत्य आणि नीतिमत्त्वाचा देव होईल.
१६ आणि हे माझ्या पुत्रा याकोबा, तू माझे शब्द आठव आणि तुझा पिता अब्राहाम याच्या आज्ञा पाळ: राष्ट्रांपासून स्वतःला वेगळे ठेव आणि त्यांच्याबरोबर खाऊ नकोस; त्यांच्या कृत्यांप्रमाणे वागू नकोस आणि त्यांचा सोबती होऊ नकोस; कारण त्यांची कृत्ये अशुद्ध आहेत आणि त्यांचे सर्व मार्ग अशुद्धता, घृणास्पद व अशुद्ध आहेत.
१७ ते मेलेल्यांना यज्ञ अर्पण करतात, ते दुष्ट आत्म्यांची उपासना करतात, ते कबरींवर जेवण करतात आणि त्यांची सर्व कृत्ये व्यर्थ व निरर्थक आहेत.
१८ समजण्याची त्यांच्यात दया नाही, आणि त्यांची कृत्ये काय आहेत हे त्यांचे डोळे पाहत नाहीत, आणि लाकडाच्या तुकड्याला 'तू माझा देव आहेस,' आणि दगडाला 'तू माझा स्वामी आणि तू माझा तारणारा आहेस,' असे म्हणण्यात ते कशी चूक करतात.
१९ आणि हे माझ्या पुत्रा याकोबा, परात्पर देव तुला साहाय्य करो, आणि स्वर्गाचा देव तुला आशीर्वाद देवो, आणि तुला त्यांच्या अशुद्धतेपासून व त्यांच्या सर्व चुकीपासून दूर करो.
२० हे माझ्या पुत्रा याकोबा, कनान देशाच्या कन्यांपैकी कोणाशीही पत्नी करण्याविषयी तू सावध राहा; कारण त्याची सर्व संतती पृथ्वीतून समूळ नष्ट केली जाईल.
२१ कारण, हामच्या अपराधामुळे कनान चुकला, आणि त्याचे सर्व वंशज पृथ्वीवरून व तिच्या उर्वरित भागातून नष्ट होतील, आणि न्यायाच्या दिवशी त्याच्यापासून उत्पन्न झालेला कोणीही वाचणार नाही.
२२ आणि मूर्तिपूजक व अधर्मी लोकांबद्दल बोलायचे झाल्यास...
(अ) जिवंतांच्या देशात त्यांच्यासाठी कोणतीही आशा राहणार नाही;
(ब) आणि पृथ्वीवर त्यांची आठवण राहणार नाही;
(c) कारण ते अधोलोकात उतरतील,
(ड) आणि ते शिक्षेच्या ठिकाणी जातील.
जसे सदोमच्या लोकांना पृथ्वीवरून काढून टाकण्यात आले, तसेच मूर्तिपूजा करणाऱ्या सर्वांनाही काढून टाकले जाईल.
२३ हे माझ्या याकोबा, भिऊ नकोस, आणि हे अब्राहामाच्या पुत्रा, घाबरू नकोस: परमेश्वर तुला नाशापासून वाचवो, आणि सर्व चुकीच्या मार्गांपासून तुझा बचाव करो.
२४ हे घर मी स्वतःसाठी बांधले आहे, यासाठी की मी पृथ्वीवर त्यावर माझे नाव स्थापित करावे: [ते तुला व तुझ्या संततीला सर्वकाळसाठी दिले आहे], आणि त्याचे नाव अब्राहामाचे घराणे असे ठेवले जाईल; ते तुला व तुझ्या संततीला सर्वकाळसाठी दिले आहे; कारण तू माझे घर बांधशील आणि देवापुढे माझे नाव सर्वकाळसाठी स्थापित करशील: तुझी संतती आणि तुझे नाव पृथ्वीच्या सर्व पिढ्यांमध्ये टिकून राहील.'
२५ आणि त्याने त्याला आज्ञा देणे व आशीर्वाद देणे थांबवले.
२६ आणि ते दोघे एकाच पलंगावर एकत्र झोपले, आणि याकोब आपला आजोबा अब्राहाम याच्या मांडीवर झोपला आणि त्याने त्याचे सात वेळा चुंबन घेतले, आणि त्याचे प्रेम व त्याचे हृदय त्याच्यामुळे आनंदित झाले.
२७ आणि त्याने त्याला मनापासून आशीर्वाद दिला आणि म्हटले: 'सर्वश्रेष्ठ देव, सर्वांचा देव आणि सर्वांचा निर्माणकर्ता, ज्याने मला खाल्द्यांच्या ऊरमधून बाहेर आणले, यासाठी की त्याने मला ही भूमी कायमची वतन म्हणून द्यावी आणि मी एक पवित्र वंश स्थापित करावा—सर्वश्रेष्ठ देवाचे सदासर्वकाळ आभार असोत.'
२८ आणि त्याने याकोबाला आशीर्वाद देऊन म्हटले: 'माझ्या पुत्रा, ज्याच्यावर मी माझ्या संपूर्ण अंतःकरणाने आणि प्रेमाने आनंदित आहे, त्याच्यावर आणि त्याच्या संततीवर तुझी कृपा आणि तुझी दया सदैव असो.
२९ आणि आतापासून अनंतकाळापर्यंत त्याला सोडू नकोस, किंवा त्याचा तिरस्कार करू नकोस; आणि त्याच्यावर व त्याच्या संततीवर तुझे डोळे उघडले जावोत, यासाठी की तू त्याचे रक्षण करावेस, त्याला आशीर्वाद द्यावास आणि एक राष्ट्र म्हणून त्याला आपला वारसा म्हणून पवित्र करावेस;
३० आणि आतापासून अनंतकाळाच्या सर्व दिवसांपर्यंत त्याला तुझ्या सर्व आशीर्वादांनी आशीर्वादित कर, आणि पृथ्वीवरील सर्व पिढ्यांसाठी, तुझ्या सर्व मर्जीप्रमाणे त्याच्याशी व त्याच्या संततीशी तुझा करार व तुझी कृपा नव्याने प्रस्थापित कर.'

प्रकरण २३

१ आणि त्याने याकोबाची दोन बोटे त्याच्या डोळ्यांवर ठेवली, आणि त्याने देवांच्या देवाला आशीर्वाद दिला, आणि त्याने आपला चेहरा झाकला व आपले पाय पसरले आणि अनंतकाळची झोप घेतली, आणि तो आपल्या पूर्वजांमध्ये सामील झाला.
२ आणि हे सर्व असूनही याकोब त्याच्या मांडीवर पहुडला होता, आणि त्याचे आजोबा अब्राहाम मरण पावले आहेत हे त्याला माहीत नव्हते.
३ आणि याकोब झोपेतून जागा झाला, तेव्हा त्याने पाहिले की अब्राहाम बर्फासारखा थंड पडला होता. तो म्हणाला, 'बाबा, बाबा,' पण बोलणारे कोणीही नव्हते, आणि त्याला समजले की तो मेला आहे.
४ आणि तो त्याच्या मांडीवरून उठून धावत गेला आणि आपली आई रिबेका हिला सांगितले; आणि रिबेका रात्री इसहाककडे गेली आणि त्याला सांगितले; आणि ते एकत्र गेले, याकोबही त्यांच्यासोबत होता, आणि त्याच्या हातात दिवा होता, आणि जेव्हा ते आत गेले तेव्हा त्यांना अब्राहाम मेलेला आढळला.
५ आणि इसहाक आपल्या वडिलांच्या चरणी पडला आणि रडून त्याने त्यांचे चुंबन घेतले.
६ आणि अब्राहामाच्या घरात आवाज ऐकू आले, तेव्हा त्याचा मुलगा इश्माएल उठून आपला बाप अब्राहाम याच्याकडे गेला आणि तो, त्याचे वडील अब्राहाम, व अब्राहामाचे सर्व घराणे त्याच्यासाठी रडले; ते सर्वजण मोठ्याने रडले.
७ आणि त्याचे पुत्र इसहाक व इश्माएल यांनी त्याला त्याची पत्नी सारा हिच्याजवळ दुहेरी गुहेत पुरले; आणि त्याच्या घरातील सर्व पुरुष, इसहाक व इश्माएल, त्यांचे सर्व पुत्र आणि केतुराचे सर्व पुत्र आपापल्या जागी बसून चाळीस दिवस त्याच्यासाठी रडले; आणि अब्राहामासाठी रडण्याचे दिवस संपले.
८ आणि तो तीन ज्युबिली व चार आठवडे वर्षे, म्हणजे एकशे पंचाहत्तर वर्षे जगला आणि वृद्ध व पूर्णायुषी होऊन त्याने आपले आयुष्य पूर्ण केले.

९ कारण त्यांच्या पूर्वजांचे आयुष्य एकोणीस ज्युबिली होते; आणि जलप्रलयानंतर, अब्राहाम वगळता, अनेक संकटे व त्यांच्या दुष्ट मार्गांमुळे त्यांचे आयुष्य एकोणीस ज्युबिलींपेक्षा कमी होऊ लागले, त्यांचे ज्युबिलींचे वय घटू लागले, ते लवकर वृद्ध होऊ लागले आणि त्यांचे आयुष्य संपले.

१० कारण अब्राहाम आपल्या सर्व कृत्यांत परमेश्वराच्या दृष्टीने नीतिमत्वपूर्ण होता आणि आयुष्यभर नीतिमत्त्वाने परमेश्वराला संतोष देणारा होता; आणि पाहा, दुष्टपणामुळे वृद्ध होऊन त्याचे आयुष्य पूर्ण झाले, तेव्हा त्याने आपल्या आयुष्यात चार ज्युबिली पूर्ण केले नाहीत.

११ आणि या वेळेपासून महान न्यायाच्या दिवसापर्यंत ज्या सर्व पिढ्या निर्माण होतील, त्या दोन ज्युबिली पूर्ण होण्यापूर्वीच लवकर वृद्ध होतील, आणि त्यांच्या वृद्धत्वामुळे त्यांचे ज्ञान त्यांना सोडून जाईल व त्यांचे सर्व ज्ञान नाहीसे होईल.

१२ आणि त्या दिवसांत, जर एखादा माणूस दीड जुबिली वर्षे जगला, तर त्याच्याविषयी असे म्हटले जाईल: 'तो दीर्घायुषी झाला आहे, आणि त्याच्या आयुष्याचा बराचसा काळ दुख, वेदना व संकटांनी भरलेला आहे आणि त्याला शांती नाही.'

१३ कारण एकामागोमाग एक संकटे येतात, एकामागोमाग एक जखमा होतात, एकामागोमाग एक संकटे येतात, एकामागोमाग एक वाईट बातम्या येतात, एकामागोमाग एक आजार येतात, आणि आजार व पराभव, बर्फवृष्टी, दंव व हिम, ताप, थंडी, सुस्ती, दुष्काळ, मृत्यू, तलवार, बंदिवास आणि सर्व प्रकारची संकटे व दुखे एकामागोमाग एक येतात.

१४ आणि ह्या सर्व गोष्टी पृथ्वीवर अपराध करणाऱ्या दुष्ट पिढीवर येतील; त्यांची कृत्ये अशुद्धता, व्यभिचार, प्रदूषण आणि घृणास्पद गोष्टी आहेत.

१५ मग ते म्हणतील: 'आमच्या पूर्वजांचे दिवस खूप होते, हजार वर्षांपर्यंत; आणि ते चांगले होते; परंतु पाहा, आमचा माणूस जर खूप जगला असेल, तर आमचे आयुष्य सत्तर वर्षे असते, आणि तो सशक्त असेल, तर ऐंशी वर्षे; आणि तेही वाईट; आणि या दुष्ट पिढीच्या दिवसांत शांती नाही.'

१६ आणि त्या पिढीत पुत्र आपल्या बापांना व वडीलधाऱ्यांना त्यांच्या पापाबद्दल व अधर्माबद्दल, त्यांच्या तोंडाच्या शब्दांबद्दल व त्यांनी केलेल्या मोठ्या दुष्ट कृत्यांबद्दल, आणि परमेश्वराने त्यांच्यामध्ये व त्याच्यामध्ये केलेल्या कराराचा भंग केल्याबद्दल दोषी ठरवतील; तो करार असा होता की, त्यांनी उजवीकडे किंवा डावीकडे न जाता त्याच्या सर्व आज्ञा, नियम व कायदे पाळावेत.

१७ कारण सर्वांनी दुष्टाई केली आहे, आणि प्रत्येक तोंड अधर्म बोलते; त्यांची सर्व कृत्ये अशुद्ध व घृणास्पद आहेत, आणि त्यांचे सर्व मार्ग प्रदूषण, अशुद्धता व नाशकारक आहेत.

१८ पाहा, त्यांच्या सर्व कृत्यांमुळे पृथ्वीचा नाश होईल, आणि द्राक्षवेलीचे बी आणि तेलही शिल्लक राहणार नाही; कारण त्यांची कृत्ये पूर्णपणे विश्वासघातकी आहेत, आणि मानवांच्या संततीमुळे पशू, गुरेढोरे, पक्षी आणि समुद्रातील सर्व मासे यांसह ते सर्वजण एकत्र नाश पावतील.

१९ आणि ते नियमशास्त्र व करारामुळे एकमेकांशी भांडतील; तरुण वृद्धांशी, वृद्ध तरुणांशी, गरीब श्रीमंतांशी, दीनदुबळ्या थोरल्यांशी आणि भिकारी राजाशी भांडतील. कारण ते आज्ञा, करार, सण, महिने, शब्बाथ, ज्युबिली आणि सर्व न्यायनिवाडे विसरले आहेत.

२० आणि ते धनुष्य व तलवारी घेऊन उभे राहतील आणि त्यांना पुन्हा मार्गावर आणण्यासाठी युद्ध करतील; परंतु पृथ्वीवर एकमेकांकडून पुष्कळ रक्त सांडल्याशिवाय ते परत येणार नाहीत.

२१ आणि जे सुटले आहेत ते आपल्या दुष्टपणापासून नीतिमार्गाकडे परत येणार नाहीत, उलट ते सर्व फसवणूक आणि संपत्तीच्या आहारी जाऊन स्वतला मोठे समजतील, यासाठी की प्रत्येकजण आपल्या शेजाऱ्याचे सर्व काही हिसकावून घेईल, आणि ते मोठे नाव घेतील, पण सत्याने व नीतिमत्त्वाने नव्हे, आणि ते आपल्या अशुद्धतेने व आपल्या प्रदूषणाच्या भ्रष्टतेने परमपवित्र स्थानाला अपवित्र करतील.

२२ आणि या पिढीच्या कृत्यांवर परमेश्वराकडून मोठी शिक्षा येईल, आणि तो त्यांना तलवारीच्या, न्यायाच्या, बंदिवासाच्या स्वाधीन करील, आणि त्यांची लूटमार व नाश होईल.

२३ आणि तो त्यांच्याविरुद्ध परराष्ट्रीय पापी लोकांना उठवेल, ज्यांच्या मनात दया किंवा करुणा नाही आणि जे वृद्ध, तरुण किंवा इतर कोणाचाही पक्षपातीपणा करत नाहीत; कारण ते सर्व मानवांपेक्षा अधिक दुष्ट व वाईट करण्यास अधिक सामर्थ्यवान आहेत. आणि ते इस्राएलाविरुद्ध हिंसाचार व याकोबाविरुद्ध अपराध करतील. पृथ्वीवर पुष्कळ रक्त सांडले जाईल आणि ते गोळा करायला व पुरायला कोणीही उरणार नाही.

२४ त्या दिवसांत ते मोठ्याने ओरडतील आणि पापी व परराष्ट्रीय लोकांच्या हातून सुटका व्हावी म्हणून प्रार्थना करतील; परंतु कोणाचीही सुटका होणार नाही.

२५ आणि मुलांची डोकी राखाडी केसांनी पांढरी होतील, आणि तीन आठवड्यांचे बाळ शंभर वर्षांच्या माणसासारखे वृद्ध दिसेल, आणि संकटे व छळामुळे त्यांची उंची कमी होईल.

२६ आणि त्या दिवसांत मुले नियमशास्त्राचा अभ्यास करू लागतील, आज्ञा शोधू लागतील आणि नीतिमार्गाकडे परत येतील.

२७ आणि त्या मानवांच्या संततीमध्ये दिवस वाढत जाऊ लागतील, आणि त्यांचे दिवस जवळजवळ एक हजार वर्षांपर्यंत पोहोचतील. आणि दिवसांची संख्या पूर्वी होती त्यापेक्षाही अधिक वर्षे होतील.

२८ आणि कोणीही वृद्ध असणार नाही, किंवा आपल्या आयुष्याने तृप्त न होणाराही कोणी नसेल, कारण सर्वजण लहान मुलांसारखे व तरुणांसारखे असतील.

२९ आणि ते आपले सर्व दिवस शांतीने व आनंदाने घालवतील आणि तेथे सैतान किंवा कोणताही दुष्ट संहारक नसेल; कारण त्यांचे सर्व दिवस आशीर्वादाचे व आरोग्याचे दिवस असतील.

३० आणि त्या वेळी परमेश्वर आपल्या सेवकांना बरे करील, आणि ते उठून मोठी शांती पाहतील, आणि आपल्या शत्रूंना हाकलून देतील. आणि नीतिमान हे पाहून कृतज्ञ होतील, आणि सर्वकाळ आनंदाने हर्षित होतील, आणि आपल्या शत्रूंवरील त्यांचे सर्व न्यायनिवाडे व त्यांचे सर्व शाप पाहतील.

३१ आणि त्यांची हाडे पृथ्वीतळाशी विसावतील, आणि त्यांच्या आत्म्यांना फार आनंद होईल, आणि त्यांना कळेल की न्याय करणारा परमेश्वरच आहे, आणि तो शेकडो व हजारो लोकांवर आणि त्याच्यावर प्रेम करणाऱ्या सर्वांवर दया दाखवतो.

३२ आणि हे मोशे, तू हे शब्द लिहून ठेव; कारण ते असेच लिहिलेले आहेत, आणि पिढ्यानपिढ्या साक्षीदाखल ते स्वर्गीय पाट्यांवर नोंदवलेले आहेत.

अध्याय २४

१ आणि असे झाले की अब्राहामाच्या मृत्यूनंतर, परमेश्वराने त्याचा मुलगा इसहाक याला आशीर्वाद दिला, आणि तो हेब्रोनहून उठून गेला आणि या ज्युबिलीच्या तिसऱ्या आठवड्याच्या पहिल्या वर्षी, सात वर्षांनी, दृष्टांताच्या विहिरीजवळ राहू लागला.
२ आणि चौथ्या आठवड्याच्या पहिल्या वर्षी देशात दुष्काळ सुरू झाला, [२०८० AM] जो अब्राहामाच्या दिवसांत झालेल्या पहिल्या दुष्काळाव्यतिरिक्त होता.
३ आणि याकोबाने मसूर डाळीची खिचडी बनवली. तेव्हा एसाव भुकेलेला शेतातून परत आला. तो आपला भाऊ याकोब याला म्हणाला, 'मला या लाल खिचडीतील थोडे दे.' तेव्हा याकोब त्याला म्हणाला, 'तू आपला ज्येष्ठता हक्क मला विक, म्हणजे मी तुला भाकर आणि या मसूर डाळीतील थोडे पीठही देईन.'
४ आणि एसाव मनातल्या मनात म्हणाला, 'मी मरणारच आहे; या जन्मसिद्ध हक्काचा मला काय फायदा?'
५ आणि तो याकोबाला म्हणाला: 'मी ते तुला देतो.' आणि याकोब म्हणाला: 'आज माझ्याशी शपथ घे,' आणि त्याने त्याच्याशी शपथ घेतली.
६ आणि याकोबाने आपला भाऊ एसाव याला भाकरी व खिचडी दिली आणि तो तृप्त होईपर्यंत खात राहिला, परंतु एसावाने आपल्या जन्मसिद्ध हक्काचा धिक्कार केला; याच कारणामुळे, याकोबाने त्याला जन्मसिद्ध हक्क म्हणून दिलेल्या लाल रंगाच्या खिचडीमुळे, एसावाचे नाव एदोम असे पडले.
७ आणि याकोब मोठा झाला आणि एसावाला त्याच्या प्रतिष्ठेवरून खाली उतरवण्यात आले.
८ आणि देशभर दुष्काळ पडला होता, आणि या आठवड्याच्या दुसऱ्या वर्षी इसहाक मिसर देशात जाण्यासाठी निघाला आणि तो गरार येथील पलिष्ट्यांच्या राजाकडे, अबीमेलेकाकडे गेला.
९ आणि परमेश्वर त्याला दिसला आणि त्याला म्हणाला: 'मिसर देशात जाऊ नकोस; मी तुला ज्या देशाविषयी सांगेन, तेथेच राहा आणि त्या देशात वास्तव्य कर, म्हणजे मी तुझ्याबरोबर असेन व तुला आशीर्वाद देईन.
१० कारण मी तुला व तुझ्या संततीला ही सर्व भूमी देईन, आणि तुझा पिता अब्राहाम याच्याशी मी जी शपथ घेतली होती ती मी पूर्ण करीन, आणि मी तुझी संतती आकाशातील ताऱ्यांप्रमाणे वाढवीन, आणि तुझ्या संततीला ही सर्व भूमी देईन.
११ आणि तुझ्या संततीद्वारे पृथ्वीवरील सर्व राष्ट्रे आशीर्वादित होतील, कारण तुझ्या पित्याने माझी वाणी ऐकली, आणि माझी आज्ञा, माझे नियम, माझे विधी आणि माझा करार पाळला; आणि आता तो माझी वाणी ऐकून या देशात राहतो.
१२ आणि तो तीन आठवडे वर्षे गेलारमध्ये राहिला.
१३ आणि अबीमेलेकाने त्याच्याविषयी व त्याच्या सर्व मालमत्तेविषयी अशी आज्ञा दिली की, 'जो कोणी त्याला किंवा त्याच्या कोणत्याही वस्तूला स्पर्श करील, तो निश्चितच मरेल.'
१४ आणि इसहाक पलिष्ट्यांमध्ये सामर्थ्यवान झाला आणि त्याने पुष्कळ संपत्ती, बैल, मेंढ्या, उंट, गाढवे व मोठे कुटुंब मिळवले.
१५ आणि त्याने पलिष्ट्यांच्या देशात पेरणी केली आणि शंभरपट पीक काढले, आणि इसहाक अतिशय मोठा झाला आणि पलिष्ट्यांना त्याचा हेवा वाटू लागला.
१६ आता अब्राहामाच्या सेवकांनी त्याच्या हयातीत ज्या सर्व विहिरी खोदल्या होत्या, त्या अब्राहामाच्या मृत्यूनंतर पलिष्ट्यांनी बुजवून मातीने भरून टाकल्या होत्या.
१७ आणि अबीमेलेक इसहाकला म्हणाला: 'आमच्यापासून निघून जा, कारण तू आमच्यापेक्षा फार सामर्थ्यवान आहेस', आणि सातव्या सप्ताहाच्या पहिल्या वर्षी इसहाक तेथून निघून गेला आणि गरारच्या खोऱ्यांमध्ये राहिला.
१८ आणि त्यांनी, त्याचे वडील अब्राहाम यांच्या सेवकांनी खोदलेल्या व त्यांच्या मृत्यूनंतर पलिष्ट्यांनी बंद केलेल्या पाण्याच्या विहिरी पुन्हा खोदल्या, आणि जसे त्याचे वडील अब्राहाम यांनी त्यांना नावे दिली होती, तशीच नावे त्यांनी त्यांना दिली.
१९ आणि इसहाकाच्या सेवकांनी दरीत एक विहीर खोदली, आणि त्यांना जिवंत पाणी सापडले; तेव्हा गरारचे मेंढपाळ इसहाकाच्या मेंढपाळांशी भांडू लागले आणि म्हणाले, 'हे पाणी आमचे आहे.' आणि इसहाकाने त्या विहिरीचे नाव 'दुष्टता' ठेवले, कारण ते आमच्याशी दुष्टपणे वागले होते.
२० आणि त्यांनी दुसरी विहीर खोदली, आणि तिच्यासाठीही त्यांनी संघर्ष केला, आणि त्याने तिचे नाव 'शत्रुत्व' ठेवले. आणि तो तेथून उठला आणि त्यांनी आणखी एक विहीर खोदली, आणि तिच्यासाठी त्यांनी संघर्ष केला नाही, आणि त्याने तिचे नाव 'जागा' ठेवले, आणि इसहाक म्हणाला: 'आता परमेश्वराने आमच्यासाठी जागा केली आहे, आणि आम्ही या देशात वाढलो आहोत.'
21 आणि तो तेथून चव्वेचाळीसाव्या ज्युबिलीच्या पहिल्या वर्षाच्या पहिल्या आठवड्यात शपथेच्या विहिरीकडे गेला.
२२ आणि त्या रात्री, पहिल्या महिन्याच्या अमावस्येच्या दिवशी, परमेश्वर त्याला दिसला आणि त्याला म्हणाला: 'मी तुझा पिता अब्राहाम याचा देव आहे; भिऊ नकोस, कारण मी तुझ्याबरोबर आहे, आणि मी तुला आशीर्वाद देईन आणि माझा सेवक अब्राहाम याच्यासाठी, पृथ्वीवरील वाळूप्रमाणे तुझ्या संततीची निश्चितपणे वाढ करीन.'
२३ आणि त्याने तेथे एक वेदी बांधली, जी त्याचे वडील अब्राहाम यांनी प्रथम बांधली होती, आणि त्याने परमेश्वराच्या नावाचा धावा केला आणि आपले वडील अब्राहाम यांच्या देवाला यज्ञ अर्पण केला.
२४ आणि त्यांनी एक विहीर खोदली आणि त्यांना जिवंत पाणी सापडले.
२५ मग इसहाकाच्या सेवकांनी दुसरी विहीर खोदली, पण त्यांना पाणी सापडले नाही. त्यांनी जाऊन इसहाकला सांगितले की, त्यांना पाणी सापडले नाही. तेव्हा इसहाक म्हणाला, 'मी आज पलिष्ट्यांपुढे शपथ घेतली आहे आणि ही गोष्ट आम्हाला कळवण्यात आली आहे.'
२६ आणि त्याने त्या जागेचे नाव 'शपथेची विहीर' असे ठेवले; कारण तेथे त्याने अबीमेलेक, त्याचा मित्र अहुज्जत आणि त्याचा सैन्यदल अधिकारी फिकोल यांना शपथ घेतली होती.
२७ आणि इसहाकला त्या दिवशी कळले की, दबावाखाली त्याने त्यांच्याशी सलोखा करण्याची शपथ घेतली होती.
२८ आणि त्या दिवशी इसहाकाने पलिष्ट्यांना शाप दिला आणि म्हणाला: 'सर्व राष्ट्रांतून देवाच्या क्रोधाच्या व संतापाच्या दिवसापर्यंत पलिष्ट्यांवर शाप असो; देव त्यांना पापी परराष्ट्रीयांच्या आणि कित्तिमांच्या हातून उपहासाचे, शापाचे आणि क्रोधाचे व संतापाचे पात्र बनवो.
२९ आणि जो कोणी शत्रूच्या व कित्तिमच्या तलवारीतून सुटेल, त्याला नीतिमान राष्ट्र आकाशाखालून न्यायाने समूळ नष्ट करो; कारण ते पृथ्वीवर पिढ्यानपिढ्या माझ्या मुलांचे शत्रू व वैरी होतील.

३० आणि त्यांचा कोणीही अवशेष शिल्लक राहणार नाही, न्यायाच्या क्रोधाच्या दिवशी एकही वाचणार नाही; कारण पलिष्ट्यांच्या संपूर्ण वंशजांचा नाश, समूळ उच्चाटन आणि पृथ्वीवरून हकालपट्टी (निश्चित) केली आहे, आणि या कफ्तोरीमसाठी पृथ्वीवर यापुढे कोणतेही नाव किंवा वंश शिल्लक राहणार नाही.
३१ कारण जरी तो स्वर्गात चढला, तरी त्याला तेथून खाली आणले जाईल, आणि जरी तो पृथ्वीवर स्वतला सामर्थ्यवान बनवेल, तरी त्याला तेथून ओढून नेले जाईल, आणि जरी तो राष्ट्रांमध्ये लपून राहील, तरी तेथूनच त्याला समूळ नष्ट केले जाईल; आणि जरी तो अधोलोकात उतरला, तरी तेथेही त्याची शिक्षा मोठी असेल, आणि तेथेही त्याला शांती मिळणार नाही.
३२ आणि जर तो बंदिवासात गेला, तर त्याचा जीव घेऊ पाहणारे त्याला वाटेतच ठार मारतील, आणि संपूर्ण पृथ्वीवर त्याचे नाव किंवा वंशज काहीही शिल्लक राहणार नाही; कारण तो सार्वकालिक शापात जाईल.
३३ आणि त्याच्याविषयी स्वर्गीय पाट्यांवर असे लिहिले व कोरले आहे की, न्यायाच्या दिवशी त्याला पृथ्वीवरून समूळ नष्ट करावे.

प्रकरण २५

१ आणि या ज्युबिलीच्या या आठवड्याच्या दुसऱ्या वर्षी, रिबेकाने आपला मुलगा याकोब याला बोलावून म्हटले, "माझ्या मुला, तुझा भाऊ एसाव याने जसे कनानच्या कन्यांपैकी दोन स्त्रियांना पत्नी म्हणून स्वीकारले, तसे तू कनानच्या कन्यांपैकी स्त्रीशी विवाह करू नकोस; आणि त्यांनी आपल्या सर्व अशुद्ध कृत्यांनी माझा जीव कडू केला आहे; कारण त्यांची सर्व कृत्ये व्यभिचार व वासना आहेत आणि त्यांच्यामध्ये नीतिमत्ता नाही, कारण (त्यांची कृत्ये) दुष्ट आहेत."
२ आणि माझ्या मुला, माझे तुझ्यावर अतिशय प्रेम आहे, आणि माझे अंतकरण व माझे प्रेम दिवसाच्या प्रत्येक क्षणी आणि रात्रीच्या प्रत्येक प्रहरी तुला आशीर्वाद देतात.
३ आणि आता, माझ्या मुला, माझे ऐक आणि तुझ्या आईची इच्छा पूर्ण कर. या देशातील मुलींपैकी पत्नी निवडू नकोस, तर केवळ माझ्या वडिलांच्या घराण्यातील व त्यांच्या नातेवाईकांपैकीच पत्नी निवड. तू माझ्या वडिलांच्या घराण्यातील पत्नीच निवडशील, आणि परात्पर देव तुला आशीर्वाद देईल, आणि तुझी संतती एक नीतिमान पिढी व पवित्र वंश होईल.
४ मग याकोब आपली आई रिबेका हिला म्हणाला, 'आई, पाहा, मी नऊ आठवड्यांचा झालो आहे, आणि मी कोणत्याही स्त्रीला ओळखत नाही किंवा स्पर्शही केलेला नाही, कोणाशीही माझे वाग्दान झालेले नाही, आणि कनानी कन्यांपैकी कोणाशी तरी पत्नी करण्याचा विचारही माझ्या मनात नाही.
५ कारण, आई, मला आपले वडील अब्राहाम यांचे शब्द आठवतात; त्यांनी मला आज्ञा दिली होती की, मी कनानी स्त्रियांपैकी पत्नी निवडू नये, तर माझ्या वडिलांच्या घराण्याच्या वंशजांमधून व माझ्या आप्तजनांमधून पत्नी निवडावी.
६ मी पूर्वी ऐकले आहे की तुझा भाऊ लाबान याला मुली झाल्या आहेत आणि त्यांच्यापैकी एकीशी लग्न करण्याचा मी निश्चय केला आहे.
७ आणि याच कारणास्तव मी माझ्या आयुष्याच्या सर्व दिवसांत, माझ्या सर्व मार्गांत पाप करण्यापासून किंवा भ्रष्ट होण्यापासून माझ्या आत्म्याने स्वतच्रे रक्षण केले आहे; कारण वासना आणि व्यभिचार यांविषयी माझे वडील अब्राहाम यांनी मला पुष्कळ आज्ञा दिल्या होत्या.
८ आणि, त्याने मला आज्ञा केलेल्या सर्व गोष्टी असूनही, गेल्या बावीस वर्षांपासून माझा भाऊ माझ्याशी भांडत आहे आणि वारंवार मला म्हणत आहे: 'माझ्या भावा, माझ्या दोन बायकांपैकी एका बहिणीशी लग्न कर'; पण त्याने जसे केले आहे तसे करण्यास मी नकार देतो.
९ आई, मी तुझ्यासमोर शपथ घेतो की, माझ्या आयुष्यभर मी कनानच्या वंशातील मुलींशी लग्न करणार नाही आणि माझ्या भावाप्रमाणे दुष्टपणा करणार नाही.
१० आई, भिऊ नकोस; निश्चिंत राहा, मी तुझी इच्छा पूर्ण करीन व सरळ मार्गाने चालीन आणि माझे मार्ग सदैव बिघडवणार नाही.
११ आणि तेव्हा तिने आपले तोंड आकाशाकडे उचलले आणि आपल्या हातांची बोटे पसरवली, आणि आपले तोंड उघडून, ज्याने आकाश व पृथ्वी निर्माण केली त्या परात्पर देवाला आशीर्वाद दिला आणि त्याचे आभार मानले व त्याची स्तुती केली.
१२ आणि ती म्हणाली: 'परमेश्वर देव धन्य असो, आणि त्याचे पवित्र नाव युगानुयुग धन्य असो, ज्याने मला याकोबाला एक शुद्ध पुत्र व पवित्र वंशज म्हणून दिले आहे; कारण तो तुझा आहे, आणि त्याचा वंश निरंतर व सर्व पिढ्यानपिढ्या सदासर्वकाळ तुझाच राहील.
१३ हे प्रभू, त्याला आशीर्वाद दे आणि माझ्या मुखात नीतिमत्त्वाचा आशीर्वाद ठेव, म्हणजे मी त्याला आशीर्वाद देऊ शकेन.'
१४ आणि त्याच वेळी, जेव्हा नीतिमत्त्वाचा आत्मा तिच्या मुखात उतरला, तेव्हा तिने याकोबाच्या डोक्यावर आपले दोन्ही हात ठेवून म्हटले:
१५ हे नीतिमत्त्वाच्या प्रभू आणि युगांच्या देवा, तू धन्य आहेस, आणि तो तुला मानवांच्या सर्व पिढ्यांच्या पलीकडे आशीर्वाद देवो. हे माझ्या पुत्रा, तो तुला नीतिमत्त्वाचा मार्ग देवो, आणि तुझ्या संततीला नीतिमत्त्व प्रकट करो.
१६ आणि तुझ्या हयातीत तो तुझे पुत्र पुष्कळ करो, आणि वर्षातील महिन्यांच्या संख्येप्रमाणे त्यांची वाढ होवो. आणि त्यांचे पुत्र आकाशातील ताऱ्यांपलीकडे पुष्कळ व महान होवोत, आणि त्यांची संख्या समुद्रातील वाळूच्या कणांपेक्षाही अधिक असो.
१७ आणि तो त्यांना ही उत्तम भूमी देवो - जशी त्याने अब्राहामाला आणि त्याच्यानंतर त्याच्या वंशजांना सदैव देण्याचे वचन दिले होते - आणि त्यांनी ती कायमची आपली मालमत्ता म्हणून ठेवावी.
१८ आणि हे माझ्या पुत्रा, माझ्या हयातीत तुला धन्य संतती जन्मलेली मला दिसो, आणि तुझी सर्व संतती धन्य व पवित्र होवो.
१९ आणि जसे तू तुझ्या आईच्या हयातीत तिच्या आत्म्याला ताजेतवाने केलेस, तसे तुला जन्म देणाऱ्या मातेचे गर्भाशय तुला असा आशीर्वाद देते, [माझे प्रेम] आणि माझे स्तन तुला आशीर्वाद देतात आणि माझे तोंड व माझी जीभ तुझी खूप स्तुती करतात.
२० वाढ आणि पृथ्वीवर पसर, आणि तुझी संतती स्वर्ग व पृथ्वीच्या आनंदात सदासर्वकाळ परिपूर्ण होवो; आणि तुझी संतती आनंदित होवो, आणि शांतीच्या महान दिवशी तिला शांती मिळो.
२१ आणि तुझे नाव व तुझी संतती सर्व युगांयुगे टिकून राहो, आणि परात्पर देव त्यांचा देव असो, आणि नीतिमत्त्वाचा देव त्यांच्याबरोबर वस्ती करो, आणि त्यांच्याद्वारे त्याचे पवित्रस्थान सर्व युगांकरिता बांधले जावो.
२२ जो तुला आशीर्वाद देतो तो धन्य असो, आणि जे सर्व मानवजात तुला खोटा शाप देते, ती शापित होवो.

२३ आणि तिने त्याचे चुंबन घेतले आणि त्याला म्हणाली; 'ज्याप्रमाणे तुझ्या आईचे हृदय व तिचे प्रेम तुझ्यात आनंदित होऊन तुला आशीर्वाद देते, त्याचप्रमाणे जगाचा स्वामी तुझ्यावर प्रीती करो.' आणि तिने आशीर्वाद देणे थांबवले.

अध्याय २६

१ आणि त्या आठवड्याच्या सातव्या वर्षी इसहाकाने आपला मोठा मुलगा एसाव याला बोलावून म्हटले: 'माझ्या मुला, मी म्हातारा झालो आहे आणि पाहा, माझी दृष्टी अंधुक झाली आहे आणि माझ्या मरणाचा दिवस मला माहीत नाही.
२ आणि आता तुझी शिकारीची शस्त्रे, तुझा भाता आणि तुझे धनुष्य घे, आणि रानात जा, आणि माझ्या मुला, शिकार करून मला (हरणाचे मांस) पकड, आणि माझ्या जिवाला आवडेल असे रुचकर मांस माझ्यासाठी बनव, आणि ते माझ्यासाठी घेऊन ये, म्हणजे मी ते खाईन, आणि माझ्या मरण्यापूर्वी माझा आत्मा तुला आशीर्वाद देवो.'
३ पण रिबेकाने इसहाक एसावाशी बोलत असल्याचे ऐकले.
४ आणि एसाव आपल्या वडिलांसाठी शिकार करून मासे पकडून घरी आणण्यासाठी सकाळीच रानात गेला.
५ आणि रिबेका आपला मुलगा याकोब याला बोलावून म्हणाली: 'पाहा, मी तुझे वडील इसहाक यांना तुझा भाऊ एसाव याला असे म्हणताना ऐकले की, "माझ्यासाठी शिकार कर, आणि माझ्यासाठी रुचकर मांस तयार करून ते माझ्याकडे घेऊन ये."
६ मी मरण्यापूर्वी परमेश्वरासमोर भोजन करीन आणि तुला आशीर्वाद देईन." आणि आता, माझ्या मुला, मी तुला जी आज्ञा देतो त्याप्रमाणे माझे ऐक: तुझ्या कळपात जा आणि माझ्यासाठी बकऱ्यांची दोन चांगली पिल्ले घेऊन ये, आणि मी तुझ्या वडिलांसाठी, त्यांना आवडेल असे रुचकर मांस तयार करीन, आणि तू ते तुझ्या वडिलांसाठी घेऊन ये, म्हणजे ते मरण्यापूर्वी परमेश्वरासमोर भोजन करतील आणि तुला आशीर्वाद देतील, आणि तुलाही आशीर्वाद मिळेल.'
७ आणि याकोब आपली आई रिबेका हिला म्हणाला: 'आई, माझ्या वडिलांना जे खायला आवडेल आणि जे त्यांना आवडेल, ते मी त्यांना देण्यास नकार देणार नाही; फक्त मला भीती वाटते की, ते माझा आवाज ओळखतील आणि मला स्पर्श करण्याची इच्छा करतील.
८ आणि तुला माहीत आहे की, मी गुळगुळीत आहे आणि माझा भाऊ एसाव केसाळ आहे; आणि मी त्याच्या डोळ्यांदेखत एक दुष्कर्मी म्हणून दिसेन, आणि त्याने मला आज्ञा न दिलेले कृत्य मी करीन; आणि तो माझ्यावर क्रोधित होईल, आणि मी स्वतवर आशीर्वाद नव्हे, तर शाप ओढवून घेईन.
९ आणि त्याची आई रिबेका त्याला म्हणाली: 'माझ्या मुला, तुझा शाप माझ्यावर येवो, फक्त माझे ऐक.'
१० आणि याकोबाने आपली आई रिबेका हिचे ऐकले आणि जाऊन बकऱ्यांची दोन चांगली व गुबगुबीत पिल्ले आणून आपल्या आईला दिली आणि त्याच्या आईने त्याचे आवडते रुचकर मांस बनवले.
११ आणि रिबेकाने आपला थोरला मुलगा एसाव याचे सुंदर वस्त्र घेतले, जो तिच्याजवळ घरात होता, आणि तिने आपला धाकटा मुलगा याकोब याला ते वस्त्र घातले, आणि तिने बकऱ्यांची कातडी त्याच्या हातांवर आणि मानेच्या उघड्या भागांवर घातली.
१२ आणि तिने तयार केलेले मांस व भाकर आपला मुलगा याकोब याच्या हाती दिले.
१३ मग याकोब आपल्या वडिलांकडे गेला आणि म्हणाला: 'मी तुमचा मुलगा आहे. तुम्ही सांगितल्याप्रमाणे मी केले आहे. बाबा, उठा आणि बसा, आणि मी जे पकडले आहे ते खा, म्हणजे तुम्हाला माझा आशीर्वाद मिळेल.'
१४ आणि इसहाक आपल्या मुलाला म्हणाला: 'माझ्या मुला, तुला इतक्या लवकर कसे सापडले?
१५ आणि याकोब म्हणाला: 'कारण तुझ्या देवाने, परमेश्वराने, मला ते शोधून काढायला लावले.'
१६ आणि इसहाक त्याला म्हणाला, 'माझ्या मुला, जवळ ये, म्हणजे तू माझा मुलगा एसाव आहेस की नाही हे मी तुला स्पर्श करून पाहू शकेन.'
१७ मग याकोब आपला बाप इसहाक याच्याजवळ गेला आणि त्याने त्याला स्पर्श करून म्हटले: 'हा आवाज याकोबाचा आहे, पण हे हात एसावाचे आहेत.'
१८ आणि त्याने त्याला ओळखले नाही, कारण त्याची आकलनशक्ती काढून घेणे ही स्वर्गाची योजना होती आणि इसहाकाने ओळखले नाही, कारण त्याचे हात त्याचा भाऊ एसावप्रमाणे केसाळ होते, म्हणून त्याने त्याला आशीर्वाद दिला.
१९ आणि तो म्हणाला: 'तू माझा मुलगा एसाव आहेस का?' तो म्हणाला: 'मी तुझा मुलगा आहे.' आणि तो म्हणाला, 'माझ्या मुला, तू जे पकडले आहेस ते माझ्या जवळ आण, म्हणजे मी ते खाईन आणि माझा जीव तुला आशीर्वाद देईल.'
२० आणि त्याने ते त्याच्याजवळ आणले, आणि त्याने भोजन केले, आणि त्याने त्याला द्राक्षारस आणून दिला व तो प्यायला.
२१ आणि त्याचा बाप इसहाक त्याला म्हणाला, 'माझ्या मुला, जवळ येऊन माझे चुंबन घे.
२२ आणि तो जवळ आला व त्याने त्याचे चुंबन घेतले. त्याने त्याच्या वस्त्रांचा वास घेतला आणि त्याला आशीर्वाद देऊन म्हणाला: 'पाहा, माझ्या पुत्राचा वास परमेश्वराने आशीर्वाद दिलेल्या भरगच्च शेताच्या वासासारखा आहे.
२३ आणि परमेश्वर तुला आकाशातील दव व पृथ्वीवरील दव, आणि विपुल धान्य व तेल देवो: राष्ट्रे तुझी सेवा करोत, आणि लोक तुझ्यापुढे नतमस्तक होवोत.
२४ तू आपल्या भावांवर अधिपती हो, आणि तुझ्या आईचे पुत्र तुला नमन करोत; आणि परमेश्वराने मला व माझे वडील अब्राहाम यांना दिलेले सर्व आशीर्वाद तुला व तुझ्या वंशजांना सदासर्वकाळ मिळोत: जो तुला शाप देईल तो शापित होवो, आणि जो तुला आशीर्वाद देईल तो धन्य होवो.
२५ आणि असे झाले की, इसहाकाने आपला मुलगा याकोब याला आशीर्वाद देऊन झाल्यावर, याकोब आपला बाप इसहाक याच्यापासून दूर गेला आणि तो लपून बसला, आणि त्याचा भाऊ एसाव शिकारीवरून परत आला.
२६ आणि त्याने रुचकर मांस बनवून आपल्या वडिलांकडे आणले आणि त्यांना म्हणाला, 'माझ्या वडिलांनो, उठा आणि मी बनवलेले हरणाचे मांस खा, म्हणजे तुमचा आत्मा मला आशीर्वाद देईल.'
२७ मग त्याचा बाप इसहाक त्याला म्हणाला, 'तू कोण आहेस?' तो त्याला म्हणाला, 'मी तुझा ज्येष्ठ पुत्र एसाव आहे. तू मला आज्ञा केल्याप्रमाणे मी केले आहे.'
२८ आणि इसहाक फारच आश्चर्यचकित झाला आणि म्हणाला: 'तो कोण आहे ज्याने याची शिकार करून त्याला पकडून माझ्यासाठी

आणले? तू येण्यापूर्वीच मी ते सर्व खाल्ले आहे आणि त्याला आशीर्वादही दिला आहे; आणि तो व त्याची सर्व संतती सदासर्वकाळ धन्य होतील.'
२९ आणि असे झाले की, जेव्हा एसावाने आपला बाप इसहाक याचे शब्द ऐकले, तेव्हा तो अतिशय मोठ्याने व कळवळून रडला आणि आपल्या बापाला म्हणाला, 'बाबा, मलाही आशीर्वाद द्या.'
३० आणि तो त्याला म्हणाला: 'तुझा भाऊ कपटाने आला आणि त्याने तुझा आशीर्वाद काढून घेतला आहे.' आणि तो म्हणाला: 'आता मला कळले की त्याचे नाव याकोब का आहे: पाहा, त्याने या दोन वेळा माझे स्थान बळकावले आहे: त्याने माझा जन्मसिद्ध हक्क काढून घेतला आणि आता त्याने माझा आशीर्वादही काढून घेतला आहे.'
३१ आणि तो म्हणाला: 'बाबा, तुम्ही माझ्यासाठी काही आशीर्वाद राखून ठेवला नाही का?' तेव्हा इसहाक एसावाला म्हणाला: 'पाहा, मी त्याला तुझा स्वामी केले आहे, आणि त्याच्या सर्व भावांना मी त्याचे सेवक म्हणून दिले आहे, आणि विपुल धान्य, द्राक्षारस व तेल देऊन मी त्याला सशक्त केले आहे: तर आता माझ्या मुला, मी तुझ्यासाठी काय करू?'
३२ आणि एसाव आपला बाप इसहाक याला म्हणाला: 'हे वडिला, तुमचा आशीर्वाद एकच आहे का? वडिला, मलाही आशीर्वाद द्या.'
३३ तेव्हा एसाव मोठ्याने रडला. तेव्हा इसहाक त्याला म्हणाला, 'पाहा, तुझे निवासस्थान पृथ्वीवरील दवबिंदूंपासून दूर आणि वरच्या आकाशातील दवबिंदूंपासून दूर असेल.
३४ आणि तू आपल्या तलवारीने जगशील आणि आपल्या भावाची सेवा करशील. आणि असे होईल की, जेव्हा तू मोठा होशील आणि त्याच्या जोखडाला आपल्या मानेवरून झुगारून देशील, तेव्हा तू मरणास कारणीभूत होणारे संपूर्ण पाप करशील आणि तुझी संतती आकाशाखालून समूळ नष्ट केली जाईल.
३५ आणि एसाव याकोबाच्या वडिलांनी त्याला दिलेल्या आशीर्वादामुळे त्याला धमक्या देत राहिला; आणि तो मनात म्हणाला, 'माझ्या वडिलांच्या दुखाचे दिवस आता येवोत, म्हणजे मी माझा भाऊ याकोब याला ठार मारेन.'

प्रकरण २७

१ आणि तिचा थोरला मुलगा एसाव याचे शब्द रिबेकाला स्वप्नात कळले, आणि रिबेकाने आपला धाकटा मुलगा याकोब याला बोलावून आणले.
२ आणि त्याला म्हणाला: 'पाहा, तुझा भाऊ एसाव तुला ठार मारून तुझा सूड घेईल.
३ तर आता, माझ्या मुला, माझे ऐक आणि ऊठ व माझा भाऊ लाबान याच्याकडे हारानला पळून जा. तुझ्या भावाचा राग शांत होईपर्यंत आणि तो तुझ्यावरील राग काढून घेईपर्यंत, आणि तू केलेले सर्व विसरेपर्यंत, तू त्याच्याजवळ काही दिवस राहा; मग मी तुला तेथून आणण्यासाठी पाठवीन.
४ आणि याकोब म्हणाला: 'मी घाबरत नाही; जर त्याला मला मारायचे असेल, तर मी त्याला मारीन.'
५ पण ती त्याला म्हणाली, 'एकाच दिवशी मला माझ्या दोन्ही मुलांपासून वंचित होऊ देऊ नकोस.'
६ आणि याकोब आपली आई रिबेका हिला म्हणाला: 'पाहा, तुला माहीत आहे की माझे वडील वृद्ध झाले आहेत आणि त्यांचे डोळे जड झाल्यामुळे त्यांना दिसत नाही. जर मी त्यांना सोडून तुझ्यापासून दूर गेलो, तर ते त्यांच्या दृष्टीने वाईट होईल, कारण मी त्यांना सोडून तुझ्यापासून दूर जाईन आणि माझे वडील रागावतील व मला शाप देतील. मी जाणार नाही; जेव्हा ते मला पाठवतील, तेव्हाच मी जाईन.'
७ आणि रिबेका याकोबाला म्हणाली, 'मी आत जाऊन त्याच्याशी बोलेन आणि तो तुला निरोप देईल.'
८ आणि रिबेका आत जाऊन इसहाकला म्हणाली: 'एसावाने हेथच्या ज्या दोन मुलींना पत्नी म्हणून स्वीकारले आहे, त्यांच्यामुळे मला माझ्या जीवाची घृणा वाटते; आणि जर याकोबानेही देशातील ह्या मुलींपैकी एखाद्या मुलीशी लग्न केले, तर मी आणखी जगून काय अर्थ आहे, कारण कनानच्या मुली दुष्ट आहेत.'
९ आणि इसहाकाने याकोबाला बोलावून त्याला आशीर्वाद दिला आणि त्याला ताकीद देऊन म्हटले: 'कनान देशातील कोणत्याही कन्येशी विवाह करू नकोस;
१० ऊठ आणि मेसोपोटेमियाला, तुझ्या आईचे वडील बेथुएल यांच्या घरी जा आणि तेथून तुझ्या आईचा भाऊ लाबान याच्या मुलींपैकी एक पत्नी म्हणून घे.
११ आणि सर्वशक्तिमान देव तुला आशीर्वाद देवो आणि तुझी वाढ व बहुगुणितता करो, म्हणजे तू राष्ट्रांचा समुदाय होशील, आणि माझे पूर्वज अब्राहाम यांचे आशीर्वाद तुला व तुझ्या नंतरच्या तुझ्या वंशजांना देवो, म्हणजे तू तुझ्या वास्तव्याच्या भूमीचा आणि देवाने अब्राहामाला दिलेल्या सर्व भूमीचा वारसा मिळवशील: माझ्या मुला, शांतीने जा.'
१२ मग इसहाकाने याकोबाला पाठवून दिले, आणि तो मेसोपोटेमियाला, याकोबाची आई रिबेका हिचा भाऊ, सीरियन बेथुएलचा मुलगा लाबान याच्याकडे गेला.
१३ आणि असे झाले की याकोब मेसोपोटेमियाला जाण्यासाठी उठल्यावर, रिबेका आपल्या मुलाच्या दुखाने व्याकूळ झाली आणि रडली.
१४ आणि इसहाक रिबेकाला म्हणाला: 'माझ्या बहिणी, माझा मुलगा याकोब याच्यासाठी रडू नकोस; कारण तो सुखरूप जात आहे आणि सुखरूप परत येईल.
१५ परमश्रेष्ठ परमेश्वर त्याला सर्व संकटांपासून वाचवील आणि त्याच्याबरोबर राहील; कारण तो त्याच्या सर्व दिवसांत त्याला टाकून देणार नाही;
१६ कारण मला माहीत आहे की, तो शांतीने आमच्याकडे परत येईपर्यंत आणि आम्ही त्याला शांतीत पाहीपर्यंत, तो जेथे जेथे जाईल तेथे त्याचे मार्ग सर्व बाबतीत यशस्वी होतील.
१७ माझ्या बहिणी, त्याच्यामुळे भिऊ नकोस; कारण तो सरळ मार्गावर आहे व तो निर्दोष आहे; आणि तो विश्वासू असून त्याचा नाश होणार नाही. रडू नकोस.
१८ आणि इसहाकाने तिचा मुलगा याकोब याच्याविषयी रिबेकाला धीर दिला आणि त्याला आशीर्वाद दिला.
१९ आणि याकोब चव्वेचाळीसाव्या ज्युबिलीच्या दुसऱ्या आठवड्याच्या पहिल्या वर्षी शपथेच्या विहिरीपासून हारानला जाण्यासाठी निघाला, आणि तो डोंगरावरील लूज म्हणजे बेथेल येथे, या आठवड्याच्या पहिल्या महिन्याच्या अमावस्येला आला, [रात्री २१:१५] आणि तो संध्याकाळी त्या ठिकाणी आला आणि त्या रात्री रस्त्याच्या पश्चिमेकडील मार्गाकडे वळला: आणि तो तेथे झोपला; कारण सूर्य मावळला होता.

२० आणि त्याने त्या जागेतील एक दगड घेतला आणि तो झाडाखाली आपल्या डोक्याशी ठेवला, आणि तो एकटाच प्रवास करत होता, आणि तो झोपला.
२१ आणि त्या रात्री त्याला स्वप्न पडले, आणि पाहा, पृथ्वीवर एक शिडी उभी होती, आणि तिचे टोक स्वर्गापर्यंत पोहोचले होते, आणि पाहा, परमेश्वराचे देवदूत तिच्यावरून वर-खाली येत होते; आणि पाहा, परमेश्वर तिच्यावर उभा होता.
२२ आणि तो याकोबाला म्हणाला: 'मी तुझा पिता अब्राहाम याचा देव आणि इसहाक याचा देव आहे; ज्या भूमीवर तू झोपला आहेस, ती मी तुला व तुझ्या वंशजांना देईन.
२३ आणि तुझी संतती पृथ्वीवरील धुळीसारखी होईल, आणि तू पश्चिमेला व पूर्वेला, उत्तरेला व दक्षिणेला वाढत जाशील, आणि तुझ्याद्वारे व तुझ्या संततीद्वारे राष्ट्रांतील सर्व कुळे आशीर्वादित होतील.
२४ आणि पाहा, मी तुझ्याबरोबर असेन, आणि तू कोठेही जाशील तेथे मी तुझे रक्षण करीन, आणि मी तुला या देशात सुखरूप परत आणीन; कारण मी तुला सांगितलेले सर्व काही पूर्ण केल्याशिवाय मी तुला सोडून जाणार नाही.'
२५ मग याकोब झोपेतून जागा झाला आणि म्हणाला, 'खरोखर हे ठिकाण परमेश्वराचे मंदिर आहे आणि मला ते माहीत नव्हते.' आणि तो घाबरला व म्हणाला: 'हे ठिकाण भयंकर आहे; हे देवाचे मंदिर असून, हे स्वर्गाचे प्रवेशद्वार आहे.'
२६ आणि याकोब सकाळी लवकर उठला आणि त्याने आपल्या डोक्याखाली ठेवलेला दगड घेतला व चिन्ह म्हणून त्याचा एक स्तंभ उभा केला, आणि त्याने त्याच्या माथ्यावर तेल ओतले. आणि त्याने त्या जागेचे नाव बेथेल ठेवले; परंतु पूर्वी त्या जागेचे नाव लूज होते.
२७ आणि याकोबाने परमेश्वराशी नवस केला, तो म्हणाला: 'जर परमेश्वर माझ्याबरोबर राहो आणि मी जात असलेल्या या मार्गात माझे रक्षण करो, आणि मला खायला भाकर व घालायला वस्त्रे देवो, आणि मी माझ्या वडिलांच्या घरी सुखरूप परत येईन, तर परमेश्वर माझा देव होईल, आणि या ठिकाणी मी चिन्ह म्हणून स्तंभ उभा केलेला हा दगड परमेश्वराचे घर होईल, आणि तू मला जे काही देशील, त्यातील दशांश मी तुला, माझ्या देवा, देईन.'

प्रकरण २८

१ आणि तो प्रवासाला निघाला आणि पूर्वेकडील देशात, रिबेकाचा भाऊ लाबान याच्याकडे आला; तो त्याच्याबरोबर राहिला आणि त्याची मुलगी राहेल हिच्यासाठी एक आठवडा त्याची सेवा केली.
२ आणि पहिल्या वर्षी तिसऱ्या आठवड्याच्या दिवशी [रात्री २१:२२ वाजता] तो त्याला म्हणाला: 'माझी पत्नी मला दे, जिच्यासाठी मी सात वर्षे तुझी सेवा केली आहे.' तेव्हा लाबान याकोबाला म्हणाला: 'मी तुला तुझी पत्नी देईन.'
३ आणि लाबानाने मेजवानी दिली, आणि आपली मोठी मुलगी लेआ हिला याकोबाला पत्नी म्हणून दिले, आणि आपली दासी जिल्पा हिला तिची दासी म्हणून दिले; आणि याकोबाला हे कळले नाही, कारण त्याला वाटले की ती राहेल आहे.
४ आणि तो तिच्याकडे गेला; आणि पाहा, ती लेआ होती; आणि याकोब लाबानावर रागावला होता, आणि त्याला म्हणाला: 'तू माझ्याशी असे का वागलास? मी लेआसाठी नव्हे, तर राहेलसाठी तुझी सेवा केली नव्हती का? तू माझ्यावर अन्याय का केलास?'
५ 'तू तुझ्या मुलीला घे, म्हणजे मी जाईन; कारण तू माझ्याशी वाईट वागला आहेस.' कारण याकोब लेआपेक्षा राहेलवर अधिक प्रेम करत होता; कारण लेआचे डोळे कमजोर होते, पण तिचे शरीर अतिशय सुंदर होते; परंतु राहेलचे डोळे सुंदर होते आणि तिचे शरीरही सुंदर व अतिशय आकर्षक होते.
६ आणि लाबान याकोबाला म्हणाला: 'आमच्या देशात मोठ्या मुलीच्या आधी धाकटी मुलगी देण्याची प्रथा नाही.' आणि असे करणे योग्य नाही; कारण स्वर्गीय पाट्यांवर असा नियम व लिहिलेला आहे की, कोणीही आपल्या धाकट्या मुलीला मोठ्या मुलीच्या आधी देऊ नये; तर मोठी मुलगी प्रथम आणि तिच्यानंतर धाकटी मुलगी द्यावी - आणि जो कोणी असे करतो, त्याच्यावर स्वर्गात दोष नोंदवला जातो, आणि असे करणारा कोणीही नीतिमान नाही, कारण हे कृत्य परमेश्वराच्या दृष्टीने वाईट आहे.
७ आणि तू इस्राएल लोकांना आज्ञा दे की त्यांनी असे करू नये; थोरल्याला दिल्याशिवाय त्यांनी धाकट्याला घेऊ नये किंवा देऊ नये, कारण हे फार दुष्टपणाचे आहे.
८ आणि लाबान याकोबाला म्हणाला: 'या सणाचे सात दिवस जाऊ दे, आणि मी राहेल तुला देईन, म्हणजे तू आणखी सात वर्षे माझी सेवा करशील आणि पूर्वीच्या आठवड्याप्रमाणे माझ्या मेंढ्या चरवशील.'
९ आणि लेआच्या सणाचे सात दिवस संपल्यावर, लाबानाने राहेलला याकोबाला दिले, यासाठी की त्याने आणखी सात वर्षे त्याची सेवा करावी, आणि त्याने राहेलला जिल्पाची बहीण बिल्हा हिला दासी म्हणून दिले.
१० आणि त्याने राहेलसाठी आणखी सात वर्षे सेवा केली, कारण लेआला त्याला फुकटच देण्यात आले होते.
११ आणि परमेश्वराने लेआचे गर्भाशय उघडले, आणि ती गर्भवती झाली व तिने याकोबाला एक मुलगा जन्म दिला, आणि त्याने त्याचे नाव रूबेन ठेवले, नवव्या महिन्याच्या चौदाव्या दिवशी, पहिल्या वर्षाच्या तिसऱ्या आठवड्यात. [२१२२ AM]
१२ परंतु राहेलचे गर्भाशय बंद झाले, कारण परमेश्वराने पाहिले की लेआचा द्वेष केला जात होता आणि राहेलवर प्रेम केले जात होते.
१३ आणि याकोब पुन्हा लेयाकडे गेला, आणि ती गर्भवती झाली, आणि तिने याकोबाला दुसरा मुलगा जन्म दिला, आणि त्याने त्याचे नाव शिमोन ठेवले, दहाव्या महिन्याच्या एकविसाव्या दिवशी, आणि या आठवड्याच्या तिसऱ्या वर्षी. [२१२४ AM]
१४ आणि याकोब पुन्हा लेयाकडे गेला, आणि ती गर्भवती झाली, आणि तिने त्याला तिसरा मुलगा जन्म दिला, आणि त्याने त्याचे नाव लेवी ठेवले, या आठवड्याच्या सहाव्या वर्षी पहिल्या महिन्याच्या अमावस्येला. [२१२७ AM]
१५ आणि याकोब पुन्हा तिच्याकडे गेला, आणि ती गर्भवती झाली, आणि तिने त्याला चौथा मुलगा जन्म दिला, आणि त्याने त्याचे नाव यहूदा ठेवले, तिसऱ्या महिन्याच्या पंधराव्या दिवशी, चौथ्या आठवड्याच्या पहिल्या वर्षी. [२१२९ AM]
१६ आणि या सर्वांमुळे राहेलला लेआचा हेवा वाटू लागला, कारण तिला मूलबाळ झाले नव्हते, आणि ती याकोबाला म्हणाली: 'मला मुले दे.' तेव्हा याकोब म्हणाला: 'मी तुला तुझ्या गर्भाचे फळ देण्यास नकार दिला आहे काय? मी तुला सोडून दिले आहे काय?'
१७ आणि जेव्हा राहेलने पाहिले की लेआला याकोबापासून रूबेन, शिमोन, लेवी व यहूदा हे चार पुत्र झाले आहेत, तेव्हा ती त्याला म्हणाली: 'माझी दासी बिल्हा हिच्याकडे जा, म्हणजे ती गर्भवती

होईल आणि मला एक पुत्र होईल.' (आणि तिने आपली दासी बिल्हा हिला पत्नी म्हणून दिले).
१८ आणि तो तिच्याकडे गेला, आणि ती गर्भवती झाली, आणि तिने त्याला एक मुलगा जन्म दिला, आणि त्याने त्याचे नाव दान ठेवले, सहाव्या महिन्याच्या नवव्या दिवशी, तिसऱ्या आठवड्याच्या सहाव्या वर्षी. [२१२७ AM]
१९ आणि याकोब दुसऱ्यांदा बिल्हाकडे गेला, आणि ती गर्भवती झाली, आणि तिने याकोबाला आणखी एक मुलगा जन्म दिला, आणि राहेलने त्याचे नाव नप्ताली ठेवले, सातव्या महिन्याच्या पाचव्या दिवशी, चौथ्या आठवड्याच्या दुसऱ्या वर्षी. [२१३० AM]
२० आणि जेव्हा लेआने पाहिले की ती वांझ झाली आहे आणि तिला मूल होत नाही, तेव्हा तिला राहेलचा हेवा वाटला, आणि तिनेही आपली दासी जिल्पा हिला याकोबाला पत्नी म्हणून दिले; आणि ती गर्भवती झाली व तिने एका मुलाला जन्म दिला; लेआने त्याचे नाव गाद ठेवले; हे आठव्या महिन्याच्या बाराव्या दिवशी, चौथ्या आठवड्याच्या तिसऱ्या वर्षी घडले. [२१३१ AM]
२१ आणि तो पुन्हा तिच्याकडे गेला, आणि ती गर्भवती झाली, आणि तिने त्याला दुसरा मुलगा जन्म दिला, आणि लेआने त्याचे नाव आशेर ठेवले, अकराव्या महिन्याच्या दुसऱ्या दिवशी, चौथ्या आठवड्याच्या पाचव्या वर्षी. [२१३३ AM]
२२ आणि याकोब लेयाकडे गेला, आणि ती गर्भवती झाली, आणि तिने एका मुलाला जन्म दिला, आणि तिने त्याचे नाव इस्साखार ठेवले, पाचव्या महिन्याच्या चौथ्या दिवशी, चौथ्या वर्षाच्या चौथ्या आठवड्यात, आणि तिने त्याला एका दाईच्या स्वाधीन केले.
२३ आणि याकोब पुन्हा तिच्याकडे गेला, आणि ती गर्भवती झाली, आणि तिने एका मुलाला व एका मुलीला जन्म दिला. तिने मुलाचे नाव जबुलोन आणि मुलीचे नाव दीना ठेवले. हे सातव्या महिन्याच्या सातव्या दिवशी, चौथ्या आठवड्याच्या सहाव्या वर्षी घडले. [२१३४ AM]
२४ आणि परमेश्वर राहेलवर कृपाळू झाला, आणि त्याने तिचे गर्भाशय उघडले, आणि ती गर्भवती झाली, आणि तिने एका मुलाला जन्म दिला, आणि तिने त्याचे नाव योसेफ ठेवले, सहाव्या वर्षी या चौथ्या आठवड्यात, चौथ्या महिन्याच्या अमावस्येला. [२१३४ AM]
२५ योसेफाच्या जन्माच्या दिवसांत, याकोब लाबानाला म्हणाला: 'माझ्या बायका व पुत्र मला परत दे, आणि मला माझे वडील इसहाक यांच्याकडे जाऊ दे, आणि मला माझे घर वसवू दे; कारण तुझ्या दोन मुलींसाठी तुझी सेवा करण्याची वर्षे मी पूर्ण केली आहेत, आणि मी माझ्या वडिलांच्या घरी जाईन.'
२६ आणि लाबान याकोबाला म्हणाला, 'तुझी मजुरी मिळेपर्यंत माझ्यापाशी थांब, पुन्हा माझ्या कळपाचे रक्षण कर आणि तुझी मजुरी घे.'
२७ आणि त्यांनी आपापसात ठरवले की, त्याने त्याला त्याचा मोबदला म्हणून काळे, ठिपके असलेले आणि पांढरे जन्मलेले कोकरे व बकऱ्यांची पिल्ले द्यावीत.
२८ आणि सर्व मेंढ्या ठिपकेदार, डागदार व काळ्या, विविध खुणा असलेल्या प्रसवल्या आणि त्यांनी आपल्यासारख्याच कोकरांना जन्म दिला; आणि ज्या ठिपकेदार होत्या त्या याकोबाच्या होत्या व ज्या नव्हत्या त्या लाबानाच्या होत्या.
२९ आणि याकोबाची मालमत्ता फार वाढली; त्याच्याकडे बैल, मेंढ्या, गाढवे, उंट, पुरुष सेवक आणि स्त्री सेवक होते.
३० आणि लाबान व त्याच्या मुलांनी याकोबाचा मत्सर केला आणि लाबानाने त्याच्याकडून त्याच्या मेंढ्या परत घेतल्या व तो त्याच्याकडे वाईट हेतूने पाहू लागला.

प्रकरण २९

१ आणि असे झाले की, जेव्हा राहेलने योसेफाला जन्म दिला, तेव्हा लाबान आपल्या मेंढ्यांची लोकर कापायला गेला; कारण त्या त्याच्यापासून तीन दिवसांच्या प्रवासाच्या अंतरावर होत्या.
२ आणि याकोबाने पाहिले की लाबान आपल्या मेंढ्यांची लोकर कापायला जात होता, म्हणून याकोबाने लेआ व राहेल यांना बोलावून, त्यांनी त्याच्याबरोबर कनान देशात यावे असे त्यांना प्रेमाने सांगितले.
३ कारण, त्याने स्वप्नात पाहिलेले सर्व काही, म्हणजे देवाने त्याला आपल्या वडिलांच्या घरी परत जावे असे सांगितलेले सर्व काही, त्याने त्यांना सांगितले; आणि ते म्हणाले: 'तू जिथे जिथे जाशील, तिथे तिथे आम्ही तुझ्याबरोबर येऊ.'
४ आणि याकोबाने आपला पिता इसहाक याच्या देवाला व आपल्या आजोबा अब्राहाम याच्या देवाला धन्यवाद दिले; आणि तो उठून आपल्या बायका व मुलांवर स्वार झाला, आणि आपली सर्व मालमत्ता घेऊन नदी पार करून गिलद देशात आला; आणि याकोबाने आपला हेतू लाबानापासून लपवून ठेवला व त्याला काहीही सांगितले नाही.
५ आणि सातव्या वर्षी चौथ्या सप्ताहात, याकोब पहिल्या महिन्यात, त्याच्या एकविसाव्या दिवशी, गिलदकडे वळला. [२१३५ AM] आणि लाबानाने त्याचा पाठलाग केला आणि तिसऱ्या महिन्यात, त्याच्या तेराव्या दिवशी, गिलदच्या डोंगरावर याकोबाला गाठले.
६ आणि परमेश्वराने त्याला याकोबाला इजा करू दिली नाही; कारण तो रात्री त्याला स्वप्नात दिसला. आणि लाबान याकोबाशी बोलला.
७ आणि त्या दिवसांपैकी पंधराव्या दिवशी याकोबाने लाबानासाठी व त्याच्याबरोबर आलेल्या सर्वांसाठी मेजवानी दिली; आणि त्या दिवशी याकोबाने लाबानाला व लाबानानेही याकोबाला शपथ वाहिली की, त्या दोघांपैकी कोणीही दुष्ट हेतूने एकमेकांकडे गिलद पर्वत ओलांडणार नाही.
८ आणि त्याने तेथे साक्षीसाठी एक ढिगारा केला; म्हणून त्या ढिगाऱ्याच्या नावावरून त्या जागेचे नाव 'साक्षीचा ढिगारा' असे पडले.
९ परंतु पूर्वी ते गिलदच्या प्रदेशाला रफाईमचा प्रदेश म्हणत असत; कारण तो रफाईमचा प्रदेश होता, आणि तेथे रफाईम जन्मले होते; ते दहा, नऊ, आठ ते सात हात उंचीचे राक्षस होते.
१० आणि त्यांचे वास्तव्य अम्मोनी लोकांच्या देशापासून हेर्मोन पर्वतापर्यंत होते आणि कर्नाइम, अष्टारोथ, एद्रेई, मिसूर व बेओन ही त्यांच्या राज्याची प्रमुख केंद्रे होती.
११ आणि परमेश्वराने त्यांच्या दुष्कृत्यांमुळे त्यांचा नाश केला; कारण ते फार दुष्ट होते, आणि त्यांच्या जागी दुष्ट व पापी अमोरी लोक राहत होते, आणि आज असा कोणताही लोकसमूह नाही ज्याने आपली सर्व पापे पूर्णपणे केली आहेत, आणि पृथ्वीवर त्यांचे आयुष्य अधिक काळ टिकत नाही.
१२ मग याकोबाने लाबानाला निरोप दिला आणि तो पूर्वेकडील देश मेसोपोटेमियात निघून गेला; आणि याकोब गिलद देशात परत आला.

१३ आणि त्याने नवव्या महिन्यात, त्याच्या अकराव्या दिवशी यब्बोक नदी ओलांडली. आणि त्या दिवशी त्याचा भाऊ एसाव त्याच्याकडे आला, आणि त्याचा त्याच्याशी सलोखा झाला, आणि तो त्याच्यापासून दूर सेईर देशाकडे निघून गेला, परंतु याकोब तंबूमध्ये राहिला.
१४ आणि या ज्युबिलीच्या पाचव्या आठवड्याच्या पहिल्या वर्षी [२१३६ AM] त्याने यार्देन नदी ओलांडली आणि तो यार्देनच्या पलीकडे राहिला आणि त्याने आपली मेंढरे ढिगाऱ्याच्या समुद्रापासून बेथशान, दोथान आणि अक्रब्बीमच्या अरण्यापर्यंत चरवली.
१५ आणि त्याने आपला बाप इसहाक याला आपली सर्व संपत्ती, कपडे, अन्न, मांस, पेय, दूध, लोणी, चीज आणि दरीतील काही खजूर पाठवले.
१६ आणि त्याची आई रिबेका हिच्याकडेही वर्षातून चार वेळा, महिन्यांच्या मधल्या काळात, नांगरणी व कापणीच्या मधल्या काळात, आणि शरद ऋतू व पावसाळ्याच्या मधल्या काळात, आणि हिवाळा व वसंत ऋतूच्या मधल्या काळात, अब्राहामाच्या बुरुजाकडे.
१७ कारण इसहाक शपथेच्या विहिरीवरून परत येऊन आपला बाप अब्राहाम याच्या बुरुजावर गेला होता आणि तो तेथे आपला मुलगा एसाव याच्यापासून वेगळा राहत होता.
१८ कारण याकोब मेसोपोटेमियाला गेला त्या दिवसांत, एसावाने इश्माएलची मुलगी महालथ हिच्याशी लग्न केले आणि त्याने आपल्या वडिलांचे व त्यांच्या पत्नींचे सर्व कळप एकत्र केले आणि तो वर चढून सेईर पर्वतावर राहू लागला आणि आपला बाप इसहाक याला शपथेच्या विहिरीजवळ एकटे सोडले.
१९ आणि इसहाक शपथेच्या विहिरीतून वर चढून हेब्रोनच्या डोंगरांवरील आपला पिता अब्राहाम याच्या बुरुजात राहू लागला.
२० आणि याकोबाने वेळोवेळी आपल्या आई-वडिलांना जे काही पाठवत असे, म्हणजे त्यांच्या गरजेच्या सर्व वस्तू, त्या तेथे पाठवल्या; आणि त्यांनी मनापासून व जिवापाड आशीर्वाद दिला.

प्रकरण ३०

१ आणि पहिल्या वर्षी सहाव्या आठवड्यात [२१४३ AM] तो चौथ्या महिन्यात, शखेमच्या पूर्वेला असलेल्या सालेम येथे सुखरूप गेला.
२ आणि तेथे त्यांनी याकोबाची मुलगी दीना हिला, त्या देशाचा अधिपती असलेल्या हिव्वी हामोरचा मुलगा शखेम याच्या घरी नेले; आणि त्याने तिच्याशी संभोग केला व तिला भ्रष्ट केले; ती एक लहान मुलगी होती, अवघ्या बारा वर्षांची.
३ आणि त्याने आपल्या वडिलांना व तिच्या भावांना विनंती केली की, तिला पत्नी म्हणून द्यावे. शखेमच्या माणसांमुळे याकोब व त्याचे पुत्र संतप्त झाले होते; कारण त्यांनी त्यांची बहीण दीना हिला भ्रष्ट केले होते, आणि ते त्यांच्याशी वाईट हेतूने बोलले होते, त्यांच्याशी कपटाने वागले होते व त्यांना फसवले होते.
४ आणि शिमोन व लेवी अनपेक्षितपणे शखेममध्ये आले आणि त्यांनी शखेममधील सर्व पुरुषांवर न्यायनिवाडा केला, आणि तेथे आढळलेल्या सर्व पुरुषांना ठार मारले, आणि तेथे एकालाही जिवंत सोडले नाही: त्यांनी सर्वांना यातना देऊन ठार मारले कारण त्यांनी त्यांची बहीण दीना हिचा अपमान केला होता.
५ आणि यापुढे इस्राएलाची कोणतीही कन्या पुन्हा अपवित्र होऊ नये; कारण त्यांनी इस्राएलावर लज्जास्पद कृत्य केल्यामुळे, शखेमी लोकांच्या सर्व पुरुषांचा तलवारीने नाश करावा, असा न्याय स्वर्गात नेमलेला आहे.
६ आणि परमेश्वराने त्यांना याकोबाच्या पुत्रांच्या हाती सोपवले, यासाठी की त्यांनी तलवारीने त्यांचा संहार करावा व त्यांच्यावर न्यायनिवाडा करावा, आणि इस्राएलमध्ये पुन्हा असे घडू नये की इस्राएलची एखादी कुमारी विटाळली जावी.
७ आणि इस्राएलमध्ये जर कोणी पुरुष आपली मुलगी किंवा बहीण परराष्ट्रीय वंशातील कोणत्याही पुरुषाला देऊ इच्छितो, तर तो निश्चितच मरेल आणि त्याला दगडांनी ठेचून मारले जाईल; कारण त्याने इस्राएलवर लज्जास्पद कृत्य केले आहे; आणि त्या स्त्रीला अग्नीत जाळले जाईल, कारण तिने आपल्या वडिलांच्या घराण्याच्या नावाला कलंक लावला आहे, आणि तिला इस्राएलमधून समूळ नष्ट केले जाईल.
८ आणि पृथ्वीच्या पिढ्यानपिढ्या इस्राएलमध्ये व्यभिचारिणी किंवा कोणतीही अशुद्धता आढळू नये; कारण इस्राएल परमेश्वरासाठी पवित्र आहे, आणि जो कोणी त्याला अपवित्र करील तो निश्चितच मरेल: त्याला दगडांनी ठेचून मारले जाईल.
९ कारण इस्राएलाच्या सर्व वंशजांविषयी स्वर्गीय पाट्यांवर असे नेमून लिहिले आहे की: जो कोणी ते अपवित्र करतो, तो निश्चितच मरेल आणि त्याला दगडांनी ठेचून मारले जाईल.
१० आणि या नियमशास्त्राला दिवसांची मर्यादा नाही, क्षमा नाही, किंवा प्रायश्चित्तही नाही: परंतु ज्या मनुष्याने आपल्या मुलीला भ्रष्ट केले आहे, त्याला सर्व इस्राएलांमधून समूळ नष्ट केले जाईल, कारण त्याने आपले बीज मोलोखला दिले आहे आणि त्याला भ्रष्ट करण्याइतके अधार्मिक कृत्य केले आहे.
११ आणि हे मोशे, तू इस्राएल लोकांना आज्ञा दे आणि त्यांना उपदेश कर की, त्यांनी आपल्या मुली परराष्ट्रीयांना देऊ नयेत आणि परराष्ट्रीयांच्या मुलींपैकी कोणालाही आपल्या मुलांसाठी घेऊ नये, कारण हे परमेश्वराच्या दृष्टीने घृणास्पद आहे.
१२ याच कारणास्तव, शखेमी लोकांनी दीनाच्या विरुद्ध केलेली सर्व कृत्ये, आणि याकोबाच्या पुत्रांनी असे म्हटले की: 'आम्ही आमच्या मुलीला सुंता न केलेल्या पुरुषाला देणार नाही; कारण ते आमच्यासाठी अपमानास्पद ठरेल,' हे मी नियमशास्त्राच्या वचनांत तुझ्यासाठी लिहिले आहे.
१३ आणि इस्राएलावर, जिवंत असलेल्यांवर आणि परराष्ट्रीयांच्या मुलींशी विवाह करणाऱ्यांवर ही अपमानाची गोष्ट आहे; कारण हे इस्राएलासाठी अशुद्ध व घृणास्पद आहे.
१४ आणि जर इस्राएलने परराष्ट्रीय वंशातील मुलीशी पत्नी केली असेल, किंवा आपल्या मुलींपैकी कोणत्याही मुलीला परराष्ट्रीय वंशातील पुरुषाशी विवाह लावून दिला असेल, तर तो या अशुद्धतेपासून मुक्त होणार नाही.
१५ कारण त्याच्यावर एकावर एक पीडा, एकावर एक शाप येतील आणि प्रत्येक न्यायनिवाडा, पीडा व शाप त्याच्यावर येतील; जर त्याने हे कृत्य केले, किंवा जे अशुद्धता करतात, किंवा जे परमेश्वराचे पवित्रस्थान अपवित्र करतात, किंवा जे त्याच्या पवित्र नावाला कलंकित करतात, त्यांच्याकडे त्याने डोळेझाक केली, तर त्या माणसाच्या सर्व अशुद्धतेबद्दल आणि अपवित्रतेबद्दल संपूर्ण राष्ट्राचा एकत्रितपणे न्यायनिवाडा केला जाईल.
१६ आणि व्यक्तींचा पक्षपात केला जाणार नाही [आणि व्यक्तींचा विचारही केला जाणार नाही] आणि त्याच्याकडून फळे, अर्पणे, होमार्पणे व चरबी स्वीकारली जाणार नाही, किंवा सुवासिक द्रव्याचा सुगंधही स्वीकारला जाणार नाही: आणि इस्राएलमधील

प्रत्येक पुरुष किंवा स्त्री जो पवित्रस्थानाला अपवित्र करतो, त्याचीही अशीच अवस्था होईल.
१७ याच कारणास्तव मी तुला आज्ञा दिली आहे, की: 'इस्राएलाला ही साक्ष दे: पाहा, शखेमी लोकांची व त्यांच्या पुत्रांची काय अवस्था झाली: त्यांना याकोबाच्या दोन पुत्रांच्या हाती कसे सोपवण्यात आले, आणि त्यांनी त्यांना छळ करून ठार मारले; आणि हे त्यांच्यासाठी नीतिमत्त्व मानले गेले, व त्यांच्या नीतिमत्त्वासाठी ते लिहून ठेवले आहे.
१८ आणि लेवीच्या वंशजांना याजकपदासाठी व लेवी होण्यासाठी निवडण्यात आले, यासाठी की त्यांनी आमच्याप्रमाणे परमेश्वरासमोर सतत सेवा करावी आणि लेवी व त्याचे पुत्र सदासर्वकाळ आशीर्वादित व्हावेत; कारण इस्राएलाविरुद्ध उठलेल्या सर्वांवर नीतिमत्व, न्याय व सूड उगवण्यासाठी तो उत्साही होता.
१९ आणि म्हणून त्यांनी त्याच्या कृपेची साक्ष म्हणून त्या स्वर्गीय पाट्यांवर 'सर्वांच्या देवापुढे आशीर्वाद व नीतिमत्व' असे कोरले:
२० आणि त्या मनुष्याने आपल्या हयातीत, वर्षभरातील सर्व काळात जे नीतिमत्व पाळले, त्याचे आम्ही स्मरण करतो; हजार पिढ्यांपर्यंत ते त्याची नोंद ठेवतील, आणि ते त्याच्यापर्यंत व त्याच्यानंतर त्याच्या वंशजांपर्यंत पोहोचेल, आणि स्वर्गीय पाट्यांवर त्याची नोंद एक मित्र व नीतिमान मनुष्य म्हणून झाली आहे.
२१ हा सर्व वृत्तांत मी तुझ्यासाठी लिहिला आहे, आणि इस्राएल लोकांना असे सांगण्याची तुला आज्ञा दिली आहे की, त्यांनी पाप करू नये, नियमांचे उल्लंघन करू नये, किंवा त्यांच्यासाठी नेमलेला करार मोडू नये, (परंतु) त्यांनी तो पूर्ण करावा आणि मित्र म्हणून त्यांची नोंद व्हावी.
२२ परंतु जर ते उल्लंघन करतील आणि सर्व प्रकारे अशुद्ध कृत्ये करतील, तर त्यांची नोंद स्वर्गीय पाटांवर शत्रू म्हणून केली जाईल, आणि जीवनाच्या पुस्तकातून त्यांचा नाश केला जाईल, आणि ज्यांचा नाश होईल त्यांच्या पुस्तकात व ज्यांना पृथ्वीवरून समूळ नष्ट केले जाईल त्यांच्यासोबत त्यांची नोंद केली जाईल.
२३ आणि ज्या दिवशी याकोबाच्या पुत्रांनी शखेमला ठार मारले, त्या दिवशी स्वर्गात त्यांच्या बाजूने असे लिहिले गेले की, त्यांनी नीतिमत्व, प्रामाणिकपणा व पापी लोकांवर सूड उगवला; आणि ते आशीर्वादासाठी लिहिले गेले होते.
२४ आणि त्यांनी त्यांची बहीण दीना हिला शखेमच्या घरातून बाहेर आणले आणि शखेममध्ये जे काही होते ते सर्व, त्यांची मेंढरे, बैल, गाढवे, त्यांची सर्व संपत्ती आणि त्यांचे सर्व कळप, हे सर्व त्यांनी कैद केले आणि त्या सर्वांना त्यांचे वडील याकोब यांच्याकडे आणले.
२५ आणि त्यांनी शहराची कत्तल केल्यामुळे त्याने त्यांना दोष दिला, कारण त्याला त्या देशात राहणाऱ्या कनानी व पेरिझ्झाईट लोकांची भीती वाटत होती.
२६ आणि शखेमच्या सभोवतालच्या सर्व शहरांवर परमेश्वराचे भय पसरले होते, आणि ते याकोबाच्या पुत्रांचा पाठलाग करण्यासाठी उठले नाहीत; कारण त्यांच्यावर दहशत पसरली होती.

अध्याय ३१

१ आणि महिन्याच्या अमावस्येच्या दिवशी याकोब आपल्या घरातील सर्व लोकांना म्हणाला: 'तुम्ही स्वतला शुद्ध करा आणि आपली वस्त्रे बदला, आणि आपण उठून बेथेलला जाऊ या; ज्या दिवशी मी माझा भाऊ एसाव याच्यापासून पळून गेलो, त्या दिवशी मी त्याला तेथे नवस केला होता; कारण तो माझ्यासोबत होता आणि त्याने मला या देशात सुखरूप आणले आहे; आणि तुमच्यामध्ये असलेले परके देव दूर करा.'
२ आणि त्यांनी परके देव, त्यांच्या कानांतले व गळ्यातले देव आणि राहेलने आपला बाप लाबान याच्याकडून चोरलेल्या मूर्ती सोडून दिल्या आणि त्या पूर्णपणे याकोबाला दिल्या. त्याने त्या जाळून, त्यांचे तुकडे तुकडे करून नष्ट केल्या आणि शखेम प्रांतातील एका ओक वृक्षाखाली लपवून ठेवल्या.
३ आणि तो सातव्या महिन्याच्या अमावस्येला बेथेलला गेला. आणि जिथे तो झोपला होता त्या ठिकाणी त्याने एक वेदी बांधली, आणि तेथे एक स्तंभ उभारला, आणि त्याने आपला पिता इसहाक व आपली आई रिबेका यांना त्याच्या यज्ञासाठी त्याच्याकडे येण्याचा निरोप पाठवला.
४ आणि इसहाक म्हणाला: 'माझा मुलगा याकोब येऊ द्या, म्हणजे माझ्या मरणापूर्वी मला त्याला पाहता येईल.'
५ आणि याकोब आपला बाप इसहाक व आपली आई रिबेका यांच्याकडे, म्हणजेच आपला बाप अब्राहाम याच्या घरी गेला; आणि त्याने आपले दोन मुलगे, लेवी व यहूदा यांना आपल्याबरोबर घेतले आणि तो आपला बाप इसहाक व आपली आई रिबेका यांच्याकडे आला.
६ आणि रिबेका याकोबाचे चुंबन घेण्यासाठी व त्याला मिठी मारण्यासाठी बुरुजातून बाहेर त्याच्या समोर आली; कारण 'पाहा, तुझा मुलगा याकोब आला आहे' हे ऐकून तिचा जीव ताजातवाना झाला होता; आणि तिने त्याचे चुंबन घेतले.
७ आणि तिने त्याच्या दोन मुलांना पाहिले आणि त्यांना ओळखले. ती त्याला म्हणाली, 'माझ्या मुला, हे तुझेच पुत्र आहेत का?' आणि तिने त्यांना मिठी मारून त्यांचे चुंबन घेतले आणि त्यांना आशीर्वाद देत म्हणाली, 'तुमच्यामुळे अब्राहामाचा वंश गौरवशाली होईल आणि तुम्ही पृथ्वीवर आशीर्वादरूप व्हाल.'
८ आणि याकोब आपला बाप इसहाक शयन करत असलेल्या खोलीत गेला; त्याचे दोन्ही मुलगे त्याच्याबरोबर होते. त्याने आपल्या बापाचा हात धरला आणि खाली वाकून त्याचे चुंबन घेतले. इसहाक आपला मुलगा याकोब याच्या गळ्याला बिलगून त्याच्या गळ्यात रडला.
९ आणि इसहाकाच्या डोळ्यांवरचा अंधार नाहीसा झाला, आणि त्याने याकोबाचे दोन पुत्र, लेवी व यहूदा यांना पाहिले आणि तो म्हणाला: 'माझ्या मुला, हे तुझे पुत्र आहेत काय? कारण ते तुझ्यासारखे दिसतात.'
१० आणि तो त्याला म्हणाला की ते खरोखर त्याचे पुत्र होते: 'आणि तू पाहिले आहेस की ते खरोखर माझे पुत्र आहेत.'
११ आणि ते त्याच्याजवळ आले, तेव्हा त्याने वळून त्यांचे चुंबन घेतले आणि त्या दोघांनाही एकत्र मिठी मारली.
१२ आणि भविष्यवाणीचा आत्मा त्याच्या तोंडात उतरला, आणि त्याने लेवीला उजव्या हाताने व यहूदाला डाव्या हाताने धरले.
१३ आणि तो प्रथम लेवीकडे वळला आणि त्याला प्रथम आशीर्वाद देऊ लागला व त्याला म्हणाला: सर्वांचा देव, सर्व युगांचा स्वामी, सर्व युगांमध्ये तुला व तुझ्या मुलांना आशीर्वाद देवो.
१४ आणि परमेश्वर तुला व तुझ्या संततीला मोठेपण व मोठा गौरव देवो, आणि सर्व मानवांमध्ये तुला व तुझ्या संततीला, उपस्थितीतील देवदूतांप्रमाणे व पवित्र जनांप्रमाणे त्याच्या पवित्रस्थानात सेवा करण्यासाठी त्याच्याजवळ येण्यास प्रवृत्त करो.

त्यांच्याप्रमाणेच, तुझ्या पुत्रांची संतती गौरव, मोठेपण व पवित्रतेसाठी असेल, आणि तो त्यांना सर्व युगांसाठी महान करो.
१५ आणि ते न्यायाधीश, अधिपती व याकोबाच्या पुत्रांच्या सर्व वंशजांचे प्रमुख होतील; ते परमेश्वराचे वचन नीतिमत्त्वाने बोलतील, आणि त्याचे सर्व न्यायनिवाडे नीतिमत्त्वाने करतील. आणि ते याकोबाला माझे मार्ग व इस्राएलाला माझे मार्ग जाहीर करतील. प्रियजनाच्या सर्व वंशजांना आशीर्वाद देण्यासाठी परमेश्वराचा आशीर्वाद त्यांच्या मुखात दिला जाईल.
१६ तुझ्या आईने तुझे नाव लेवी ठेवले आहे, आणि तिने ते योग्यच ठेवले आहे; तू परमेश्वराशी एकरूप होशील आणि याकोबाच्या सर्व पुत्रांचा सोबती होशील; त्याचे मेज तुझे असो, आणि तू व तुझे पुत्र त्यावरील भोजन करोत; आणि तुझे मेज सर्व पिढ्यांसाठी भरलेले राहो, आणि सर्व युगांमध्ये तुझे अन्न कधीही कमी पडू नये.
१७ आणि जे कोणी तुझा द्वेष करतात ते सर्व तुझ्यासमोर नतमस्तक होवोत, आणि तुझे सर्व विरोधक समूळ नष्ट होवोत; जो तुला आशीर्वाद देतो तो धन्य, आणि जे कोणी तुला शाप देते ते प्रत्येक राष्ट्र शापित होवो.
१८ आणि तो यहूदाला म्हणाला: 'परमेश्वर तुला सामर्थ्य आणि शक्ती देवो, जेणेकरून तू तुझा द्वेष करणाऱ्या सर्वांना तुडवून टाकशील; तू आणि तुझा एक मुलगा, याकोबाच्या पुत्रांवर अधिपती व्हाल; तुझे नाव आणि तुझ्या पुत्रांचे नाव सर्वत्र पसरो आणि प्रत्येक देश व प्रदेशात फिरो. तेव्हा परराष्ट्रीय तुझ्यापुढे भयभीत होतील आणि सर्व राष्ट्रे थरथर कापतील.
१९ तुझ्यात याकोबाची साहाय्यता आहे आणि तुझ्यातच इस्राएलाचे तारण आढळेल.
२० आणि जेव्हा तू आपल्या नीतिमत्त्वाच्या सन्मानाच्या सिंहासनावर विराजमान होशील, तेव्हा तुझ्या प्रिय पुत्रांच्या सर्व वंशजांना मोठी शांती मिळेल; जो तुला आशीर्वाद देतो तो धन्य असो, आणि जे सर्व तुझा द्वेष करतात, तुला पीडा देतात व तुला शाप देतात, ते पृथ्वीवरून समूळ नष्ट केले जातील आणि शापित होतील.
२१ आणि वळून त्याने त्याचे पुन्हा चुंबन घेतले व त्याला मिठी मारली आणि त्याला फार आनंद झाला; कारण त्याने आपला मुलगा याकोब याच्या पुत्रांना खरोखर पाहिले होते.
२२ आणि तो त्याच्या पायांमधून बाहेर आला आणि खाली पडून त्याला नमन केले; आणि त्याने त्यांना आशीर्वाद दिला आणि त्या रात्री आपला पिता इसहाक याच्याबरोबर तेथे विश्रांती घेतली; आणि त्यांनी आनंदाने खाल्ले व प्यायले.
२३ आणि त्याने याकोबाच्या दोन्ही पुत्रांना, एकाला आपल्या उजवीकडे व दुसऱ्याला आपल्या डावीकडे झोपवले आणि हे त्याच्यासाठी एक पुण्यकर्म मानले गेले.
२४ आणि याकोबाने रात्री आपल्या वडिलांना सर्व काही सांगितले, की परमेश्वराने त्याच्यावर कशी मोठी दया दाखवली होती, त्याच्या सर्व मार्गांत त्याला कसे यशस्वी केले होते आणि सर्व वाईटापासून त्याचे रक्षण केले होते.
२५ आणि इसहाकाने आपला पिता अब्राहाम याच्या देवाची स्तुती केली, ज्याने आपला सेवक इसहाक याच्या मुलांवरून आपली दया आणि आपले नीतिमत्व काढून घेतले नव्हते.
२६ आणि सकाळी याकोबाने आपला बाप इसहाक याला, त्याने परमेश्वराला केलेला नवस, त्याला दिसलेले दर्शन, त्याने बांधलेली वेदी, नवसाप्रमाणे परमेश्वरापुढे यज्ञ करण्यासाठी सर्व तयारी झाली आहे आणि तो त्याला गाढवावर बसवण्यासाठी आला आहे, हे सर्व सांगितले.
२७ मग इसहाक आपला मुलगा याकोब याला म्हणाला, 'मी तुझ्याबरोबर येऊ शकत नाही; कारण मी म्हातारा झालो आहे आणि प्रवास सहन करू शकत नाही. माझ्या मुला, तू सुखरूप जा; कारण आज मी एकशे पासष्ट वर्षांचा झालो आहे; मी आता प्रवास करू शकत नाही. तुझ्या आईला गाढवावर बसव आणि तिला तुझ्याबरोबर जाऊ दे.'
२८ आणि मला माहीत आहे, माझ्या मुला, की तू माझ्यामुळे आला आहेस; आणि आजचा दिवस धन्य असो, कारण तू मला जिवंत पाहिलेस आणि मीही तुला पाहिले, माझ्या मुला.
२९ तुझी भरभराट होवो आणि तू केलेला नवस तू पूर्ण कर; आणि आपला नवस सोडू नकोस; कारण त्या नवसाविषयी तुला जाब विचारला जाईल; म्हणून आता तो पूर्ण करण्यास त्वरा कर, आणि ज्याने सर्व गोष्टी निर्माण केल्या आहेत, ज्याला तू नवस केला आहेस, तो प्रसन्न होवो.
३० आणि तो रिबेकाला म्हणाला: 'तू तुझा मुलगा याकोब याच्याबरोबर जा'; आणि रिबेका आपला मुलगा याकोब याच्याबरोबर गेली, आणि देबोरा तिच्याबरोबर गेली, आणि ते बेथेलला आले.
३१ आणि याकोबाला ती प्रार्थना आठवली, ज्याद्वारे त्याच्या वडिलांनी त्याला व त्याचे दोन पुत्र लेवी आणि यहूदा यांना आशीर्वाद दिला होता; आणि तो आनंदित झाला व त्याने आपले पूर्वज अब्राहाम आणि इसहाक यांच्या देवाला आशीर्वाद दिला.
३२ आणि तो म्हणाला: 'आता मला कळले आहे की, सर्वांच्या देवापुढे मला आणि माझ्या पुत्रांनाही सार्वकालिक आशा आहे'; आणि त्या दोघांविषयी असेच ठरलेले आहे; आणि इसहाकाने त्यांना कसा आशीर्वाद दिला, हे ते त्यांच्यासाठी सार्वकालिक साक्ष म्हणून स्वर्गीय पाट्यांवर नोंदवतात.

अध्याय ३२

१ आणि तो त्या रात्री बेथेलमध्ये राहिला, आणि लेवीला स्वप्न पडले की त्यांनी त्याला व त्याच्या पुत्रांना सर्वकाळासाठी परात्पर देवाचा याजक म्हणून नेमले आहे; आणि तो झोपेतून जागा झाला व त्याने परमेश्वराची स्तुती केली.
२ आणि याकोब त्या महिन्याच्या चौदाव्या दिवशी सकाळी लवकर उठला आणि त्याने आपल्याबरोबर आलेल्या सर्व गोष्टींचा, म्हणजे माणसे व गुरेढोरे, सोने, प्रत्येक भांडे व वस्त्र, या सर्वांचा दशांश दिला; होय, त्याने सर्व गोष्टींचा दशांश दिला.
३ आणि त्या दिवसांत राहेल आपला मुलगा बन्यामीनसह गर्भवती झाली. आणि याकोबाने त्याच्यापासून वरपर्यंत आपल्या मुलांची गणना केली आणि लेवी परमेश्वराच्या वाट्याला आला, आणि त्याच्या वडिलांनी त्याला याजकपदाचे वस्त्र परिधान केले आणि त्याचे हात भरले.
४ आणि या महिन्याच्या पंधराव्या दिवशी, त्याने जनावरांमधून चौदा बैल, अठ्ठावीस मेंढे, एकोणचाळीस मेंढ्या, सात कोकरे आणि एकवीस बकऱ्यांची पिल्ले यज्ञवेदीवर होमार्पण म्हणून आणली; ती देवाला मधुर वासामुळे अत्यंत प्रिय होती.
५ त्यांच्या फळअर्पणांबरोबर आणि पेयअर्पणांबरोबर दशांश देण्याचे त्याने जे नवस केले होते, त्या नवसाच्या परिणामी हे त्याचे अर्पण होते.

६ आणि अग्नीने ते भस्म केल्यावर, त्याने अग्नीवर धूप जाळला आणि आभारप्रदर्शन म्हणून दोन बैल, चार मेंढे, चार मेंढ्या, चार बोकड, एक वर्षाच्या दोन मेंढ्या आणि बोकडांची दोन पिल्ले अर्पण केली; आणि त्याने सात दिवस दररोज असेच केले.
७ आणि तो, त्याचे सर्व पुत्र व त्याचे साथीदार सात दिवस तेथे आनंदाने जेवत होते आणि ज्या परमेश्वराने त्याला त्याच्या सर्व संकटांतून सोडवले होते व त्याचे नवस फेडले होते, त्याचे आभार मानत होते व त्याला आशीर्वाद देत होते.
८ आणि त्याने सर्व शुद्ध जनावरांचा दशांश दिला आणि होमबली केला, पण अशुद्ध जनावरे त्याने आपला मुलगा लेवी याला दिली नाहीत, आणि त्याने त्याला सर्व माणसांचे प्राण दिले.
९ आणि लेवीने आपल्या दहा भावांपेक्षा श्रेष्ठ होऊन, आपला पिता याकोब याच्यासमोर बेथेल येथे याजकपद सांभाळले; तो तेथे याजक होता आणि याकोबाने नवस केला. अशाप्रकारे त्याने दशांश पुन्हा परमेश्वराला अर्पण केला व तो पवित्र केला, आणि तो त्याच्यासाठी पवित्र झाला.
१० आणि याच कारणास्तव, ज्या ठिकाणी त्याचे नाव वस्ती करावे असे निवडले आहे, त्या ठिकाणी दरवर्षी परमेश्वरासमोर खाण्यासाठी दशांश पुन्हा देण्याचा नियम स्वर्गीय पाटांवर कोरलेला आहे, आणि या नियमाला सदासर्वकाळ दिवसांची मर्यादा नाही.
११ हा नियम असा लिहिला आहे की, निवडलेल्या ठिकाणी परमेश्वरासमोर दुसरा दशांश खाऊन तो दरवर्षी पूर्ण व्हावा आणि या वर्षापासून पुढच्या वर्षापर्यंत त्यातील काहीही शिल्लक राहू नये.
१२ कारण त्या वर्षात, त्या वर्षाच्या बी काढण्याच्या दिवसांपर्यंत बी खाल्ले जाईल, द्राक्षारसाच्या दिवसांपर्यंत द्राक्षारस खाल्ला जाईल आणि तेल त्याच्या हंगामाच्या दिवसांपर्यंत खाल्ले जाईल.
१३ आणि त्यातील जे काही शिल्लक राहील आणि जुने होईल, ते अशुद्ध समजावे; ते अग्नीत जाळून टाकावे, कारण ते अशुद्ध आहे.
१४ आणि अशाप्रकारे त्यांनी ते पवित्रस्थानात एकत्र खावे आणि ते शिळे होऊ देऊ नये.
१५ आणि बैल व मेंढरे यांचा सर्व दशांश परमेश्वराच्या दृष्टीने पवित्र असेल आणि तो त्याच्या याजकांचा असेल, जो ते वर्षानुवर्षे त्याच्यासमोर खातील; कारण स्वर्गीय पाट्यांवर दशांशाविषयी असेच नेमलेले व कोरलेले आहे.
१६ आणि दुसऱ्या रात्री, त्या महिन्याच्या बाविसाव्या दिवशी, याकोबाने ते स्थान बांधण्याचा, अंगणाला तटबंदी घालण्याचा, आणि ते स्वतःसाठी व आपल्यानंतर येणाऱ्या आपल्या मुलांसाठी सर्वकाळ पवित्र व पावन करण्याचा निश्चय केला.
१७ आणि परमेश्वर रात्री त्याला दिसला आणि त्याने त्याला आशीर्वाद देऊन म्हटले: 'तुझे नाव याकोब असे ठेवले जाणार नाही, तर इस्राएल असे तुला म्हटले जाईल.'
१८ आणि तो त्याला पुन्हा म्हणाला: 'मी तो परमेश्वर आहे ज्याने आकाश व पृथ्वी निर्माण केली, आणि मी तुझी वाढ करीन व तुला अतिशय बहुगुणित करीन, आणि तुझ्यापासून राजे निघतील, आणि जिथे जिथे मनुष्याच्या पुत्रांनी पाऊल ठेवले आहे, तिथे ते न्यायनिवाडा करतील.
१९ आणि मी तुझ्या संततीला आकाशाखालची सर्व पृथ्वी देईन; आणि ते सर्व राष्ट्रांचा त्यांच्या इच्छेनुसार न्याय करील; आणि त्यानंतर त्यांना संपूर्ण पृथ्वीचा ताबा मिळेल व तिचा वारसा त्यांना कायमचा मिळेल.'
२० आणि त्याने त्याच्याशी बोलणे संपवले आणि तो त्याच्यावरून वर गेला. आणि तो स्वर्गात जाईपर्यंत याकोब पाहत राहिला.
२१ आणि त्याने रात्रीच्या दृष्टान्तात पाहिले की, पाहा, एक देवदूत आपल्या हातात सात पाट्या घेऊन स्वर्गातून खाली उतरला आणि त्याने त्या याकोबाला दिल्या; आणि त्याने त्या वाचल्या व त्यात लिहिलेले सर्व काही जाणले, जे सर्व युगांमध्ये त्याच्यावर व त्याच्या मुलांवर ओढवणार होते.
२२ आणि त्याने त्याला त्या पाट्यांवर लिहिलेले सर्व काही दाखवले आणि त्याला म्हणाला: 'हे स्थान बांधू नकोस, आणि याचे सार्वकालिक पवित्रस्थान बनवू नकोस, आणि येथे राहू नकोस; कारण हे ते स्थान नाही. तू तुझे वडील अब्राहाम यांच्या घरी जा आणि तुझ्या वडिलांच्या मृत्यूपर्यंत त्यांचे वडील इसहाक यांच्यासोबत राहा.
२३ कारण मिसर देशात तू शांतपणे मरण पावशील, आणि या देशात अब्राहाम व इसहाक यांच्यासह तुझ्या पूर्वजांच्या कबरेत तुला सन्मानाने दफन केले जाईल.
२४ भिऊ नकोस, कारण जसे तू पाहिले आहेस व वाचले आहेस, तसेच सर्व काही होईल; आणि जसे तू पाहिले आहेस व वाचले आहेस, ते सर्व लिहून ठेव.
२५ तेव्हा याकोब म्हणाला, 'प्रभू, मी जे काही वाचले व पाहिले आहे, ते सर्व मला कसे आठवेल?' त्यावर तो म्हणाला, 'मी तुला सर्व गोष्टींची आठवण करून देईन.'
२६ आणि तो त्याच्यापासून वर गेला, आणि झोपेतून जागा झाला, आणि त्याने जे काही वाचले होते व पाहिले होते ते सर्व त्याला आठवले, आणि त्याने वाचलेले व पाहिलेले सर्व शब्द लिहून ठेवले.
२७ आणि त्याने तेथे आणखी एक दिवस उत्सव साजरा केला, आणि पूर्वीच्या दिवसांप्रमाणे त्याने त्या दिवशीही यज्ञ केला, आणि त्याचे नाव 'वाढवलेला दिवस' ठेवले, कारण हा दिवस वाढवला गेला आणि पूर्वीच्या दिवसांना त्याने 'उत्सव' म्हटले.
२८ आणि असे व्हावे हे प्रकट झाले होते, आणि ते स्वर्गीय पाट्यांवर लिहिलेले आहे: म्हणून त्याला हे प्रकट झाले की त्याने ते साजरे करावे आणि सणाच्या सात दिवसांमध्ये त्याची भर घालावी.
२९ आणि त्याचे नाव 'बेरीज' असे ठेवले गेले, कारण वर्षातील दिवसांच्या संख्येनुसार सणांच्या दिवसांमध्ये त्याची नोंद केली गेली होती.
३० आणि त्याच महिन्याच्या तेविसाव्या दिवशी रात्री, रिबेका हिची दाई दबोरा मरण पावली, आणि त्यांनी तिला शहराखाली, नदीकाठच्या ओक वृक्षाखाली पुरले; आणि त्याने त्या जागेचे नाव 'दबोराची नदी' व त्या ओक वृक्षाचे नाव 'दबोराच्या शोकाचा ओक वृक्ष' असे ठेवले.
३१ आणि रिबेका जाऊन त्याचे वडील इसहाक यांच्याकडे घरी परत आली, आणि याकोबाने तिच्यामार्फत मेंढे, मेंढ्या व बोकड पाठवले, म्हणजे तिने त्याच्या वडिलांच्या इच्छेनुसार जेवण तयार करावे.
३२ आणि तो आपल्या आईच्या मागे कब्रतान देशात गेला आणि तेथे राहिला.
३३ आणि राहेलने रात्री एका मुलाला जन्म दिला आणि त्याचे नाव 'माझ्या दुःखाचा पुत्र' ठेवले; कारण त्याला जन्म देताना तिला खूप दुःख झाले होते. परंतु त्याच्या वडिलांनी, या ज्युबिलीच्या सहाव्या आठवड्याच्या पहिल्या दिवशी, आठव्या महिन्याच्या अकराव्या दिवशी, त्याचे नाव बेंजामिन ठेवले. [२१४३ AM]

३४ आणि राहेल तेथेच मरण पावली आणि तिला एफ्राथ प्रांतात, म्हणजेच बेथलेहेममध्ये, पुरण्यात आले; आणि याकोबाने राहेलच्या कबरीवर, तिच्या कबरीच्या वरील रस्त्यावर एक स्तंभ उभारला.

अध्याय ३३

१ आणि याकोब मग्दलाद्राएफच्या दक्षिणेला जाऊन राहिला. आणि तो, त्याची पत्नी लेआ यांच्यासह, दहाव्या महिन्याच्या अमावस्येला आपला पिता इसहाक याच्याकडे गेला.
२ आणि रूबेनाने आपल्या वडिलांची उपपत्नी, राहेलची दासी बिल्हा हिला एका गुप्त ठिकाणी पाण्यात स्नान करताना पाहिले आणि तो तिच्यावर प्रेम करू लागला.
३ आणि तो रात्री लपून बसला आणि बिल्हाच्या घरी गेला; तेव्हा ती घरातल्या पलंगावर एकटीच झोपलेली त्याला आढळली.
४ आणि तो तिच्याबरोबर शयन करत होता, आणि ती जागी झाली व तिने पाहिले, तर पाहा, रूबेन तिच्याबरोबर पलंगावर शयन करत होता, आणि तिने आपल्या पांघरुणाची किनार उघडून त्याला पकडले, आणि ओरडली, तेव्हा तिला कळून आले की तो रूबेन होता.
५ आणि त्याच्यामुळे तिला लाज वाटली, म्हणून तिने त्याच्यावरून आपला हात काढला आणि तो पळून गेला.
६ आणि ती ह्या गोष्टीमुळे फारच दुखी झाली, आणि तिने ती कोणालाही सांगितली नाही.
७ आणि जेव्हा याकोब परत आला व तिला शोधू लागला, तेव्हा ती त्याला म्हणाली: 'मी तुझ्यासाठी शुद्ध नाही, कारण तुझ्या बाबतीत मी अपवित्र झाले आहे; कारण रूबेनाने मला अपवित्र केले आहे आणि रात्री तो माझ्याबरोबर झोपला होता; मी झोपलेली होते आणि त्याने माझा झगा उघडा करून माझ्याबरोबर झोपेपर्यंत मला ते कळले नाही.'
८ आणि रुबेनने बिल्हासोबत शरीरसंबंध ठेवल्यामुळे, तसेच त्याच्या वडिलांचा झगा उघडा केल्यामुळे, याकोब त्याच्यावर अतिशय संतापला होता.
९ आणि याकोब तिच्याजवळ पुन्हा गेला नाही, कारण रूबेनाने तिला अपवित्र केले होते. आणि जो कोणी आपल्या वडिलांच्या वस्त्राचा पदर उघडा करतो, त्याचे कृत्य अत्यंत दुष्ट आहे, कारण तो परमेश्वराच्या दृष्टीने घृणास्पद आहे.
१० याच कारणास्तव स्वर्गीय पाट्यांवर असे लिहिले व नेमले आहे की, पुरुषाने आपल्या वडिलांच्या पत्नीबरोबर शयन करू नये आणि आपल्या वडिलांच्या वस्त्राचा झगा उघडा ठेवू नये, कारण हे अशुद्ध आहे: जो पुरुष आपल्या वडिलांच्या पत्नीबरोबर शयन करतो तो आणि ती स्त्रीसुद्धा, हे तिघेही एकत्र मरतील, कारण त्यांनी पृथ्वीवर अशुद्धता केली आहे.
११ आणि ज्या राष्ट्राला देवाने स्वतःसाठी वसवले आहे, त्या राष्ट्रात आपल्या देवाच्या दृष्टीने काहीही अशुद्ध असणार नाही.
१२ आणि पुन्हा, दुसऱ्यांदा असे लिहिले आहे: 'जो आपल्या बापाच्या पत्नीबरोबर व्यभिचार करतो तो शापित असो, कारण त्याने आपल्या बापाची लज्जा उघड केली आहे'; आणि परमेश्वराच्या सर्व पवित्र जनांनी म्हटले, 'तथास्तु; तथास्तु.'
१३ आणि हे मोशे, तू इस्राएल लोकांना आज्ञा दे की त्यांनी या वचनाचे पालन करावे; कारण त्यात मृत्यूदंडाची शिक्षा आहे; आणि ते अशुद्ध आहे, आणि ज्या माणसाने हे केले आहे त्याच्यासाठी कायमचे प्रायश्चित्त नाही, परंतु त्याला ठार मारले जावे, दगडांनी ठेचून मारले जावे आणि आपल्या देवाच्या लोकांमध्ये समूळ नष्ट केले जावे.
१४ कारण इस्राएलमध्ये जो कोणी असे करतो, त्याला पृथ्वीवर एक दिवसही जिवंत राहण्याची परवानगी नाही, कारण तो घृणास्पद व अशुद्ध आहे.
१५ आणि त्यांनी असे म्हणू नये की: रूबेनाने आपल्या वडिलांच्या उपपत्नीशी शयन केले असूनही त्याला जीवन व क्षमा मिळाली, आणि तिला पती असूनही व तिचा पती, त्याचा पिता याकोब, जिवंत असूनही तिलाही क्षमा मिळाली.
१६ कारण त्या वेळेपर्यंत सर्वांसाठी नियम, न्याय आणि नियमशास्त्र पूर्णपणे प्रकट झाले नव्हते, परंतु तुझ्या दिवसांत ते ऋतू व दिवसांचा नियम म्हणून आणि सार्वकालिक पिढ्यांसाठी सार्वकालिक नियम म्हणून प्रकट झाले आहे.
१७ आणि या नियमासाठी दिवसांची समाप्ती नाही आणि त्यासाठी प्रायश्चित्तही नाही, परंतु ते दोन्ही राष्ट्राच्या मध्यातून समूळ नष्ट केले पाहिजेत: ज्या दिवशी त्यांनी तो नियम केला, त्याच दिवशी त्यांना ठार मारावे.
१८ आणि हे मोशे, तू इस्राएलांसाठी हे लिहून ठेव, म्हणजे ते त्याचे पालन करतील, ह्या वचनांप्रमाणे वागतील आणि मरणास कारणीभूत होणारे पाप करणार नाहीत; कारण आपला परमेश्वर देव न्यायाधीश आहे, जो पक्षपात करत नाही आणि देणग्या स्वीकारत नाही.
१९ आणि त्यांना कराराचे हे शब्द सांगा, म्हणजे ते ऐकून त्यांचे पालन करतील, त्याविषयी सावध राहतील आणि देशातून त्यांचा नाश होऊन समूळ उच्चाटन होणार नाही; कारण जे कोणी पृथ्वीवर हे कृत्य करतात, ते सर्व आपल्या देवापुढे अशुद्धता, घृणास्पदता, अपवित्रता आणि प्रदूषण आहेत.
२० आणि पृथ्वीवर ते करत असलेल्या व्यभिचारापेक्षा मोठे पाप नाही; कारण इस्राएल हे परमेश्वर, त्याचा देव, याच्यासाठी एक पवित्र राष्ट्र, वतनाचे राष्ट्र, याजकीय व राजेशाही राष्ट्र आणि (त्याच्या स्वतःच्या) मालकीचे आहे; आणि त्या पवित्र राष्ट्रामध्ये अशी अशुद्धता प्रकट होणार नाही.
२१ आणि या सहाव्या आठवड्याच्या तिसऱ्या वर्षी [२१४५ AM] याकोब आणि त्याचे सर्व पुत्र जाऊन अब्राहामाच्या घरी, त्याचे वडील इसहाक व त्याची आई रिबेका यांच्याजवळ राहिले.
२२ आणि याकोबाच्या मुलांची नावे ही होती: ज्येष्ठ पुत्र रूबेन, शिमोन, लेवी, यहूदा, इस्साखार, जबुलून; आणि राहेलचे पुत्र योसेफ व बेंजामिन; आणि बिल्हाचे पुत्र दान व नफताली; आणि जिल्पाचे पुत्र गाद व आशेर; आणि लेआची मुलगी दीना, जी याकोबाची एकुलती एक मुलगी होती.
२३ आणि ते आले आणि त्यांनी इसहाक व रिबेका यांना नमन केले आणि त्यांना पाहून त्यांनी याकोब व त्याच्या सर्व पुत्रांना आशीर्वाद दिला. इसहाक अत्यंत आनंदित झाला, कारण त्याने आपला धाकटा मुलगा याकोब याच्या पुत्रांना पाहिले आणि त्यांना आशीर्वाद दिला.

अध्याय ३४

१ आणि या चव्वेचाळीसाव्या ज्युबिलीच्या [२१४८ AM] या आठवड्याच्या सहाव्या वर्षी याकोबाने आपल्या मुलांना त्यांची मेंढरे चरायला पाठवले आणि त्यांच्याबरोबर आपल्या सेवकांनाही शखेमच्या कुरणांत पाठवले.

२ आणि अमोरी लोकांचे सात राजे त्यांना ठार मारण्यासाठी झाडांखाली लपून बसले आणि त्यांची गुरेढोरे लुटण्यासाठी त्यांच्याविरुद्ध एकत्र जमले.
३ आणि याकोब, लेवी, यहूदा व योसेफ हे त्यांचे वडील इसहाक यांच्यासोबत घरात होते; कारण ते खूप दुखी होते आणि ते त्यांना सोडून जाऊ शकत नव्हते. बिन्यामीन सर्वात लहान असल्यामुळे तो आपल्या वडिलांबरोबर राहिला.
४ आणि तेथे ताफूचे राजे, अरेसाचे राजे, सरागानचे राजे, सेलोचे राजे, गाआसचे राजे, बेथोरोनचा राजा, मानिसाकीरचा राजा, आणि या पर्वतांमध्ये व कनान देशातील अरण्यात राहणारे सर्व लोक आले.
५ आणि त्यांनी याकोबाला सांगितले की, 'पाहा, अमोरी लोकांच्या राजांनी तुझ्या पुत्रांना वेढा घातला असून, त्यांची गुरेढोरे लुटली आहेत.'
६ आणि तो, त्याचे तीन मुलगे, त्याच्या वडिलांचे सर्व सेवक व त्याचे स्वतःचे सेवक यांच्यासह घरातून उठला आणि तलवारी घेतलेल्या सहा हजार माणसांना घेऊन त्यांच्यावर चाल करून गेला.
७ आणि त्याने शखेमच्या कुरणांत त्यांना ठार मारले, आणि जे पळून गेले त्यांचा पाठलाग केला, आणि त्याने त्यांना तलवारीच्या धारेने ठार मारले, आणि त्याने 'अरेसा आणि तफू आणि सारेगान आणि सेलो आणि 'अमानी-साकिर आणि गा[गा]'अस यांना ठार मारले, आणि त्याने आपली गुरेढोरे परत मिळवली.
८ आणि त्याने त्यांच्यावर विजय मिळवला, आणि त्यांच्यावर खंडणी लादली की त्यांनी त्याला त्यांच्या जमिनीच्या पाच फळांच्या उत्पन्नाची खंडणी द्यावी, आणि त्याने रोबेल व तमनतारेस ही शहरे वसवली.
९ आणि तो सुखरूप परत आला, आणि त्याने त्यांच्याशी सलोखा केला; तो व त्याचे पुत्र इजिप्त देशात जाईपर्यंत ते त्याचे सेवक झाले.
१० आणि या आठवड्याच्या सातव्या वर्षी [२१४९ AM] त्याने योसेफाला त्याच्या घरच्या भावांच्या कल्याणाची चौकशी करण्यासाठी शखेम देशात पाठवले, आणि त्याने त्यांना दोथान देशात शोधून काढले.
११ आणि त्यांनी त्याच्याशी विश्वासघात केला आणि त्याला ठार मारण्याचा कट रचला, परंतु नंतर त्यांचे मन बदलले आणि त्यांनी त्याला इश्माएलीच्या व्यापाऱ्यांना विकले आणि त्याला इजिप्त देशात आणले. त्यांनी त्याला फारोचा खोजा, पोटीफर, जो स्वयंपाक्यांचा प्रमुख आणि एलेव शहराचा याजक होता, त्याला विकले.
१२ आणि याकोबाच्या मुलांनी एक कोकरू कापले, योसेफाचा झगा त्याच्या रक्तात बुडवला आणि सातव्या महिन्याच्या दहाव्या दिवशी तो आपला बाप याकोब याला पाठवला.
१३ आणि तो त्या रात्रीभर शोक करत राहिला, कारण त्यांनी ते संध्याकाळी त्याच्याकडे आणले होते, आणि त्याच्या मृत्यूच्या शोकाने तो तापग्रस्त झाला, आणि तो म्हणाला: 'एका दुष्ट श्वापदाने योसेफाला खाऊन टाकले आहे'; आणि त्याच्या घरातील सर्व सदस्य त्या दिवशी त्याच्याबरोबर शोक करत होते, आणि ते दिवसभर त्याच्याबरोबर दुखी व शोकग्रस्त होते.
१४ आणि त्याचे मुलगे व मुलगी त्याला धीर देण्यासाठी उठले, पण त्याने आपल्या मुलासाठी धीर धरण्यास नकार दिला.
१५ आणि त्या दिवशी बिल्हाने ऐकले की योसेफ मरण पावला आहे, आणि ती काफरातेफमध्ये राहत होती व त्याच्यासाठी शोक करत मरण पावली. योसेफ मरण पावल्यानंतर त्याची मुलगी दीना हिचाही मृत्यू झाला.
१६ आणि एकाच महिन्यात इस्राएलावर हे तीन शोक आले. त्यांनी राहेलच्या कबरेसमोर बिल्हाला आणि तिची मुलगी दीना हिलाही तेथेच पुरले.
१७ आणि त्याने योसेफासाठी एक वर्षभर शोक केला आणि तो थांबला नाही, कारण तो म्हणाला, 'माझ्या मुलासाठी शोक करत मी कबरेपर्यंत जाऊ दे.'
१८ याच कारणास्तव इस्राएल लोकांसाठी असा नियम केला आहे की, त्यांनी सातव्या महिन्याच्या दहाव्या दिवशी - ज्या दिवशी योसेफासाठी रडायला लावणारी बातमी त्याचा पिता याकोब याला मिळाली, त्या दिवशी - स्वतला दुख द्यावे आणि वर्षातून एकदा, सातव्या महिन्याच्या दहाव्या दिवशी, आपल्या पापांविषयी एका कोकराने प्रायश्चित्त करावे; कारण त्यांनी आपला मुलगा योसेफ याच्याविषयी आपल्या पित्याच्या प्रेमाला व्यथित केले होते.
१९ आणि हा दिवस यासाठी नेमण्यात आला आहे की, त्यांनी आपल्या पापांविषयी, आपल्या सर्व अपराधांविषयी आणि आपल्या सर्व चुकांविषयी त्या दिवशी शोक करावा, जेणेकरून वर्षातून एकदा त्या दिवशी ते स्वतला शुद्ध करू शकतील.
२० आणि योसेफ मरण पावल्यानंतर, याकोबाच्या पुत्रांनी बायका केल्या. रूबेनच्या पत्नीचे नाव आदा; शिमोनच्या पत्नीचे नाव अदलबा, जी कनानी होती; लेवीच्या पत्नीचे नाव मेलका, जी अरामच्या कन्यांपैकी, तेरहच्या पुत्रांच्या वंशातील होती; यहूदाच्या पत्नीचे नाव बेतशुएल, जी कनानी होती; इस्साखारच्या पत्नीचे नाव हिजका; जबुलोनच्या पत्नीचे नाव नीमान; दानच्या पत्नीचे नाव एग्ला; नफतालीच्या पत्नीचे नाव रसू, जी मेसोपोटेमियाची होती; गादच्या पत्नीचे नाव माका; आशेरच्या पत्नीचे नाव इजोना; योसेफच्या पत्नीचे नाव असेनाथ, जी मिसरी होती; आणि बिन्यामीनच्या पत्नीचे नाव इजासाका.
२१ आणि शिमोनला पश्चात्ताप झाला, आणि त्याने आपल्या भावाप्रमाणे मेसोपोटेमियातून दुसरी पत्नी केली.

प्रकरण ३५

१ आणि पंचेचाळीसाव्या ज्युबिलीच्या पहिल्या वर्षाच्या पहिल्या आठवड्यात [२१५७ AM] रिबेकाने आपला मुलगा याकोब याला बोलावून त्याच्या वडिलांविषयी आणि भावाविषयी त्याला आज्ञा दिली की, त्याने आयुष्यभर त्यांचा आदर करावा.
२ आणि याकोब म्हणाला: 'तू मला आज्ञा केल्याप्रमाणे मी सर्वकाही करीन; कारण मी त्यांचा सन्मान करावा, यातच माझा गौरव व मोठेपणा आहे आणि परमेश्वराच्या दृष्टीने हेच नीतिमत्व आहे.'
३ आणि आई, माझ्या जन्मापासून आजपर्यंतची माझी सर्व कृत्ये आणि माझ्या मनातले सर्व काही तुलाही माहीत आहे, की मी नेहमी सर्वांविषयी चांगलेच विचार करतो.
४ आणि तू मला आज्ञा केलेली गोष्ट, म्हणजे माझ्या वडिलांचा व भावाचा आदर करावा, ही मी कशी नाही करू!
५ आई, मला सांग, माझ्यात तुला कोणता दुराचार दिसला आहे, म्हणजे मी त्यापासून दूर होईन आणि माझ्यावर दया होईल.
६ आणि ती त्याला म्हणाली: 'माझ्या मुला, माझ्या आयुष्यात मी तुझ्यात कोणतेही दुष्ट कृत्य पाहिले नाही, तर केवळ सरळ कृत्येच पाहिली आहेत. तरीही, माझ्या मुला, मी तुला सत्य सांगते: मी याच

वर्षी मरणार आहे, आणि मी हे वर्ष जगणार नाही; कारण माझ्या मरणाच्या दिवशी मी स्वप्नात पाहिले आहे की, मी एकशे पंचावन्न वर्षांपेक्षा जास्त जगणार नाही: आणि पाहा, मला जगायचे असलेले माझ्या आयुष्याचे सर्व दिवस मी पूर्ण केले आहेत.'
७ आणि याकोब आपल्या आईच्या शब्दांवर हसला. कारण त्याच्या आईने त्याला सांगितले होते की ती मरणार आहे; तरीही ती त्याच्या समोर पूर्ण शक्तीनिशी बसली होती आणि ती अशक्त नव्हती; कारण ती आत-बाहेर जाऊ शकत होती व पाहू शकत होती, तिचे दात मजबूत होते आणि तिच्या आयुष्यात तिला कोणताही आजार झाला नव्हता.
८ आणि याकोब तिला म्हणाला: 'आई, मी धन्य आहे, जर माझे दिवस तुझ्या आयुष्याच्या दिवसांइतके आले आणि तुझ्या शक्तीप्रमाणे माझी शक्तीही टिकून राहिली; आणि तू मरणार नाहीस, कारण तू तुझ्या मृत्यूविषयी माझी व्यर्थ थट्टा करत आहेस.'
९ आणि ती इसहाकाकडे गेली आणि त्याला म्हणाली: 'माझी तुझ्याकडे एक विनंती आहे: एसावाला शपथ घ्यायला लाव की तो याकोबाला इजा करणार नाही, किंवा त्याच्याशी वैरभावाने त्याचा पाठलाग करणार नाही; कारण तुला एसावाचे विचार माहीत आहेत की ते लहानपणापासूनच दुष्ट आहेत आणि त्याच्यामध्ये चांगुलपणा नाही; कारण तुझ्या मृत्यूनंतर तो त्याला ठार मारू इच्छितो.
१० आणि ज्या दिवशी त्याचा भाऊ याकोब हारानला गेला, त्या दिवसापासून आजपर्यंत त्याने जे काही केले आहे ते सर्व तुला माहीत आहे: त्याने आपल्याला पूर्ण मनाने कसे सोडून दिले आहे आणि आपले वाईट केले आहे; त्याने तुझ्या मेंढ्या स्वतःकडे घेतल्या आहेत आणि तुझी सर्व मालमत्ता तुझ्या डोळ्यांदेखत घेऊन गेला आहे.
११ आणि जेव्हा आम्ही आमच्या स्वतःच्या वस्तूंसाठी त्याची विनवणी केली, तेव्हा त्याने आमच्यावर दया आल्याप्रमाणे केले.
१२ आणि तो तुझ्यावर नाराज आहे, कारण तू तुझा निष्कलंक व नीतिमान पुत्र याकोब याला आशीर्वाद दिलास; कारण त्याच्यामध्ये दुष्टता नसून केवळ चांगुलपणाच आहे, आणि तो हारानहून आल्यापासून आजपर्यंत त्याने आमची कोणतीही वस्तू लुटली नाही, कारण तो आम्हाला नेहमी योग्य वेळी सर्व काही आणून देतो, आणि जेव्हा आम्ही त्याच्याकडून वस्तू घेतो व तो आम्हाला आशीर्वाद देतो, तेव्हा तो मनापासून आनंदित होतो, आणि तो हारानहून आल्यापासून आजपर्यंत आमच्यापासून दूर झालेला नाही, आणि तो आमचा सन्मान करत सतत घरी आमच्यासोबत राहतो.
१३ आणि इसहाक तिला म्हणाला: 'आपल्याबरोबर असलेल्या याकोबाची कृत्ये मलाही माहीत आहेत व दिसतात; तो मनापासून आपला आदर करतो; परंतु पूर्वी मी याकोबापेक्षा एसावावर अधिक प्रेम करत होतो, कारण तो ज्येष्ठ पुत्र होता; पण आता मी एसावापेक्षा याकोबावर अधिक प्रेम करतो, कारण त्याने पुष्कळ दुष्ट कृत्ये केली आहेत आणि त्याच्यामध्ये नीतिमत्त्व नाही; त्याचे सर्व मार्ग अनीतीचे व हिंसक आहेत आणि त्याच्या सभोवती नीतिमत्त्व नाही.'
१४ आणि आता त्याच्या सर्व कृत्यांमुळे माझे हृदय अस्वस्थ झाले आहे; आणि तो किंवा त्याची संतती वाचवली जाणार नाही; कारण तेच पृथ्वीवरून नष्ट होतील आणि आकाशाखालून समूळ नष्ट केले जातील; कारण त्याने व त्याच्या मुलांनी अब्राहामाच्या देवाला सोडून आपल्या पत्नींच्या, त्यांच्या अशुद्धतेच्या आणि त्यांच्या चुकीच्या मार्गावर वाटचाल केली आहे.
१५ आणि तू मला त्याच्याकडून शपथ घ्यायला लावतोस की तो आपला भाऊ याकोब याचा वध करणार नाही; जरी त्याने शपथ घेतली तरी तो ती पाळणार नाही, आणि तो चांगले नव्हे तर केवळ वाईटच करेल.
१६ परंतु जर तो आपला भाऊ याकोब याला ठार मारू इच्छितो, तर त्याला याकोबाच्या हाती दिले जाईल, आणि तो त्याच्या हातून सुटणार नाही, कारण तो त्याच्या हाती लागेलच.
१७ आणि याकोबामुळे भिऊ नकोस; कारण याकोबाचा रक्षक एसावाच्या रक्षकापेक्षा महान, सामर्थ्यवान, सन्मानित आणि अधिक प्रशंसनीय आहे.
१८ मग रिबेकाने एसावाला बोलावून आणले आणि तो तिच्याकडे आला. ती त्याला म्हणाली, 'माझ्या मुला, माझी तुझ्याकडे एक विनंती आहे; तू ती पूर्ण करण्याचे वचन दे.'
१९ आणि तो म्हणाला: 'तू मला जे काही सांगशील ते सर्व मी करीन आणि तुझी विनंती मी नाकारणार नाही.'
२० आणि ती त्याला म्हणाली: 'माझी तुला विनंती आहे की, ज्या दिवशी मी मरेन, त्या दिवशी तू मला तुझ्या घरी आणून तुझी आई सारा हिच्याजवळ दफन करावेस; आणि तू व याकोब एकमेकांवर प्रेम करावेस आणि दोघांपैकी कोणीही एकमेकांचे वाईट चिंतू नये, तर केवळ एकमेकांवर प्रेम करावे; आणि मग, माझ्या मुलांनो, तुमची भरभराट होईल आणि देशात तुमचा सन्मान होईल; कोणताही शत्रू तुमच्यामुळे आनंदित होणार नाही आणि जे तुमच्यावर प्रेम करतात, त्या सर्वांच्या दृष्टीने तुम्ही एक आशीर्वाद व कृपा व्हाल.'
२१ आणि तो म्हणाला: 'तू मला सांगितलेले सर्व मी करीन, आणि ज्या दिवशी तू मरशील, त्या दिवशी मी तुला माझ्या वडिलांची आई सारा हिच्याजवळ दफन करीन, कारण तुझी इच्छा आहे की तिची हाडे तुझ्या हाडांजवळ असावीत.
२२ आणि माझा भाऊ याकोब यावरही मी सर्व मानवांपेक्षा अधिक प्रेम करीन; कारण पृथ्वीवर त्याच्याशिवाय मला दुसरा कोणी भाऊ नाही. आणि जर मी त्याच्यावर प्रेम केले, तर त्यात माझे काही मोठे पुण्य नाही; कारण तो माझा भाऊ आहे, आणि तुझ्या शरीरात आमची एकत्र पेरणी झाली व तुझ्या गर्भातून आम्ही एकत्रच बाहेर आलो. आणि जर मी माझ्या भावावर प्रेम केले नाही, तर मी कोणावर प्रेम करीन?
२३ आणि मी स्वतः तुला विनंती करतो की, तू माझ्याविषयी आणि माझ्या मुलांविषयी याकोबाला उपदेश कर; कारण मला माहीत आहे की तो निश्चितपणे माझ्यावर आणि माझ्या मुलांवर राजा होईल, कारण ज्या दिवशी माझ्या वडिलांनी त्याला आशीर्वाद दिला, त्या दिवशी त्यांनी त्याला श्रेष्ठ आणि मला कनिष्ठ ठरवले.
२४ आणि मी तुला शपथपूर्वक सांगतो की, मी त्याच्यावर प्रीती करीन आणि माझ्या आयुष्यभर त्याचे वाईट चिंतणार नाही, तर केवळ त्याचे चांगलेच चिंतीन.
२५ आणि त्याने ह्या सगळ्या गोष्टींविषयी तिला शपथ दिली. मग तिने एसावाच्या डोळ्यांदेखत याकोबाला बोलावून, एसावाला सांगितलेल्या शब्दांप्रमाणे त्याला आज्ञा दिली.
२६ आणि तो म्हणाला: 'मी तुझी इच्छा पूर्ण करीन; माझ्यावर विश्वास ठेव की माझ्याकडून किंवा माझ्या मुलांकडून एसावाचे कोणतेही नुकसान होणार नाही, आणि केवळ प्रेमाखेरीज इतर कोणत्याही गोष्टीत मी श्रेष्ठ ठरणार नाही.'

२७ आणि त्या रात्री तिने व तिच्या मुलांनी खाल्ले व प्यायले आणि त्याच रात्री, तीन जुब्बले, एक आठवडा आणि एक वर्षाची असताना, तिचा मृत्यू झाला आणि तिचे दोन मुलगे, एसाव व याकोब यांनी तिला त्यांच्या वडिलांची आई सारा हिच्याजवळच्या दुहेरी गुहेत पुरले.

अध्याय ३६

१ आणि त्या आठवड्याच्या सहाव्या वर्षी [२१६२ AM] इसहाकाने आपले दोन पुत्र एसाव व याकोब यांना बोलावले, आणि ते त्याच्याकडे आले, आणि तो त्यांना म्हणाला: 'माझ्या मुलांनो, मी माझ्या पूर्वजांच्या मार्गाने, माझ्या पूर्वजांच्या शाश्वत मंदिरात जात आहे.
२ म्हणून मला माझे वडील अब्राहाम यांच्याजवळ, हित्ती एफ्रोनच्या शेतातील दुहेरी गुहेत दफन करा; जिथे अब्राहामाने दफन करण्यासाठी एक कबर विकत घेतली होती; जी कबर मी स्वतःसाठी खोदली आहे, तिथेच मला दफन करा.
३ आणि माझ्या मुलांनो, मी तुम्हाला ही आज्ञा देतो की, तुम्ही पृथ्वीवर नीतिमत्त्व व सरळपणाचे आचरण करा, म्हणजे परमेश्वराने अब्राहाम व त्याच्या संततीसाठी जे काही करण्याचे वचन दिले होते, ते सर्व तो तुमच्यावर पूर्ण करील.
४ आणि माझ्या मुलांनो, जसा एखादा माणूस आपल्या जिवावर प्रेम करतो, तसे तुम्ही एकमेकांवर, आपल्या भावांवर प्रेम करा; आणि प्रत्येकाने आपल्या भावाच्या हितासाठी प्रयत्न करावेत आणि पृथ्वीवर एकत्र काम करावे; आणि त्यांनी एकमेकांवर आपल्या जिवावर प्रेम करावे.
५ आणि मूर्तींच्या बाबतीत, मी तुम्हाला आज्ञा व ताकीद देतो की, तुम्ही त्यांचा त्याग करा, त्यांचा द्वेष करा आणि त्यांच्यावर प्रेम करू नका; कारण जे त्यांची उपासना करतात व जे त्यांना नमन करतात, त्या सर्वांसाठी त्या फसवणुकीने परिपूर्ण आहेत.
६ माझ्या मुलांनो, तुमचे वडील अब्राहाम यांचे परमेश्वर देव यांचे स्मरण करा; आणि मीसुद्धा नीतिमत्त्वाने व आनंदाने त्याची उपासना व सेवा कशी केली, हे आठवा; यासाठी की, त्याने तुमची व तुमच्या संततीची आकाशातील ताऱ्यांप्रमाणे विपुल वाढ करावी आणि पृथ्वीवर तुम्हाला नीतिमत्त्वाच्या रोपाप्रमाणे स्थापित करावे, जे सर्व पिढ्यांसाठी कायमचे उपटून टाकले जाणार नाही.
७ आणि आता मी तुम्हाला एक मोठी शपथ घ्यायला लावीन—कारण ज्याने आकाश, पृथ्वी आणि सर्व काही निर्माण केले, त्या गौरवशाली, सन्मानित, महान, भव्य, अद्भुत आणि सामर्थ्यवान नावाच्या शपथेपेक्षा मोठी दुसरी कोणतीही शपथ नाही—की तुम्ही त्याचे भय बाळगाल आणि त्याची उपासना कराल.
८ आणि प्रत्येकाने आपल्या भावावर प्रीती व नीतिमत्त्वाने प्रेम करावे आणि आजपासून सदासर्वकाळ, आयुष्यभर कोणीही आपल्या भावाचे वाईट चिंतू नये, यासाठी की तुम्ही आपल्या सर्व कामांमध्ये यशस्वी व्हावे आणि तुमचा नाश होऊ नये.
९ आणि जर तुमच्यापैकी कोणी आपल्या भावाविरुद्ध वाईट करण्याचा विचार करील, तर हे जाणून घ्या की यापुढे जो कोणी आपल्या भावाविरुद्ध वाईट करण्याचा विचार करील, तो त्याच्या हाती लागेल, आणि जिवंतांच्या देशातून समूळ नष्ट केला जाईल, आणि त्याची संतती आकाशाखालून नाहीशी केली जाईल.
१० परंतु गोंधळ, शाप, संताप आणि क्रोधाच्या दिवशी, जसा त्याने सदोम शहर जाळले, त्याचप्रमाणे तो त्याचा देश, त्याचे शहर आणि त्याचे सर्व काही जाळून टाकील; आणि मानवांच्या शिक्षेच्या पुस्तकातून त्याचे नाव खोडून टाकले जाईल, आणि जीवनाच्या पुस्तकात त्याची नोंद होणार नाही, तर नाशासाठी नेमलेल्या पुस्तकात त्याची नोंद होईल; आणि तो सार्वकालिक शापामध्ये निघून जाईल; यासाठी की द्वेष, शाप, क्रोध, यातना, संताप, पीडा आणि रोगराई यांमध्ये त्यांची शिक्षा सदासर्वकाळ नूतनीकरण केली जावी.
११ माझ्या मुलांनो, जो माणूस आपल्या भावाला इजा पोहोचवू इच्छितो, त्याच्यावर जो न्यायनिवाडा होईल त्याप्रमाणे मी तुम्हाला सांगतो आणि साक्ष देतो.
१२ आणि त्या दिवशी त्याने आपली सर्व मालमत्ता त्या दोघांमध्ये वाटून दिली आणि मोठा वाटा ज्येष्ठ मुलाला दिला, तसेच बुरुज व त्याच्या सभोवतालची सर्व मालमत्ता आणि शपथेच्या विहिरीजवळ अब्राहामाची सर्व मालमत्ताही दिली.
१३ आणि तो म्हणाला: 'हा मोठा वाटा मी ज्येष्ठ पुत्राला देईन.'
१४ आणि एसाव म्हणाला, 'मी याकोबाला विकले आहे आणि माझा ज्येष्ठत्वाचा हक्कही त्याला दिला आहे; तो त्यालाच दिला जावो, आणि त्याविषयी मला एक शब्दही बोलायचे नाही, कारण ते त्याचेच आहे.'
१५ आणि इसहाक म्हणाला, "माझ्या मुलांनो, आज तुमच्यावर आणि तुमच्या संततीवर आशीर्वाद असो, कारण तुम्ही मला निश्चिंत केले आहे आणि ज्येष्ठत्वाच्या हक्काविषयी माझ्या मनात दुःख नाही, की तुम्ही त्या कारणास्तव दुष्टपणा करू नये."
१६ जो मनुष्य नीतिमत्त्वाने वागतो, त्याला आणि त्याच्या संततीला परमेश्वर सदासर्वकाळ आशीर्वाद देवो.
१७ आणि त्याने त्यांना आज्ञा देऊन आशीर्वाद दिला, आणि ते त्याच्यासमोर एकत्र खाल्ले व प्यायले; आणि त्यांच्यामध्ये एकमत झाल्यामुळे तो आनंदित झाला; आणि ते त्याच्यापासून दूर गेले व त्या दिवशी विश्रांती घेऊन झोपले.
१८ आणि त्या दिवशी इसहाक आपल्या पलंगावर आनंदित होऊन झोपला; आणि तो सार्वकालिक निद्राधीन झाला व एकशे ऐंशी वर्षांचा होऊन मरण पावला. त्याचे पंचवीस आठवडे व पाच वर्षे पूर्ण झाली होती; आणि त्याचे दोन पुत्र एसाव व याकोब यांनी त्याला दफन केले.
१९ आणि एसाव अदोम देशात, सेईर पर्वतांजवळ गेला आणि तेथे राहिला.
२० आणि याकोब हेब्रोनच्या पर्वतांमध्ये, आपले वडील अब्राहाम यांच्या वास्तव्याच्या देशातील बुरुजात राहत होता, आणि त्याने परमेश्वराने आपल्या पिढ्यांचे दिवस जसे विभागले होते, त्याप्रमाणे दृश्य आज्ञांनुसार, पूर्ण अंतःकरणाने परमेश्वराची उपासना केली.
२१ आणि पंचेचाळीसाव्या ज्युबिलीच्या चौथ्या वर्षी, दुसऱ्या आठवड्यात त्याची पत्नी लेआ मरण पावली, आणि त्याने तिला, त्याची आई रिबेका हिच्याजवळ, त्याच्या वडिलांची आई सारा हिच्या कबरीच्या डावीकडे असलेल्या दुहेरी गुहेत पुरले.
२२ आणि तिची सर्व मुले व त्याचे मुलगे, त्याची पत्नी लेआ हिच्यासाठी शोक करण्यास व तिच्याविषयी त्याचे सांत्वन करण्यास आले; कारण तिची बहीण राहेल मरण पावल्यानंतर तो तिच्यावर अतिशय प्रेम करत असल्यामुळे तिच्यासाठी विलाप करत होता.
२३ कारण ती आपल्या सर्व मार्गांत निष्कलंक व सरळ होती आणि तिने याकोबाचा आदर केला; आणि ती त्याच्यासोबत राहिली त्या सर्व दिवसांत त्याने तिच्या तोंडून एकही कठोर शब्द

ऐकला नाही, कारण ती सौम्य, शांतताप्रिय, सरळ व सन्माननीय होती.
२४ आणि त्याने तिच्या हयातीत केलेल्या सर्व कृत्यांचे स्मरण केले आणि त्याला तिचा अतिशय खेद वाटला; कारण तो तिच्यावर मनापासून प्रेम करत होता.

अध्याय ३७

१ आणि ज्या दिवशी याकोब व एसाव यांचा बाप इसहाक मरण पावला, [२१६२ AM] तेव्हा एसावाच्या मुलांनी ऐकले की इसहाकाने थोरल्याचा वाटा आपला धाकटा मुलगा याकोब याला दिला आहे आणि ते फार संतापले.
२ आणि ते आपल्या बापाशी भांडले, म्हणाले, 'तू मोठा आणि याकोब धाकटा असूनही, तुझ्या बापाने याकोबाला थोरल्याचा वाटा देऊन तुला का वगळले?'
३ आणि तो त्यांना म्हणाला, 'मी माझा जन्मसिद्ध हक्क याकोबाला थोड्याशा मसूरच्या दाण्यांसाठी विकला, आणि ज्या दिवशी माझ्या वडिलांनी मला शिकार करून काहीतरी खायला आणायला पाठवले, जेणेकरून ते मला आशीर्वाद देतील, तेव्हा तो कपटाने आला आणि माझ्या वडिलांसाठी अन्नपाणी घेऊन आला, आणि माझ्या वडिलांनी त्याला आशीर्वाद दिला आणि मला त्याच्या अधिपत्याखाली ठेवले.
४ आणि आता आमच्या वडिलांनी मला व त्यांना शपथ घ्यायला लावली आहे की, आम्ही एकमेकांचे वाईट चिंतणार नाही, अगदी त्यांच्या भावाच्याही विरुद्ध नाही; आम्ही दोघेही आपापल्या भावाशी प्रीतीने व शांतीने राहू आणि आमचे मार्ग भ्रष्ट होऊ देणार नाही.
५ आणि ते त्याला म्हणाले, 'आम्ही त्याच्याशी सलोखा करण्यासाठी तुझे ऐकणार नाही; कारण आमचे सामर्थ्य त्याच्या सामर्थ्यापेक्षा मोठे आहे आणि आम्ही त्याच्यापेक्षा अधिक शक्तिशाली आहोत; आम्ही त्याच्यावर चाल करून जाऊ आणि त्याला ठार मारू, आणि त्याला व त्याच्या पुत्रांना नष्ट करू. आणि जर तू आमच्याबरोबर येणार नाहीस, तर आम्ही तुलाही इजा पोहोचवू.
६ आणि आता आमचे ऐका: आपण अराम, पलिष्टी, मोआब व अम्मोनी यांच्याकडे माणसे पाठवूया आणि युद्धासाठी उत्साही असलेले निवडक पुरुष आपल्यासाठी निवडूया, आणि आपण त्याच्यावर चाल करून त्याच्याशी युद्ध करूया, आणि तो बलवान होण्यापूर्वीच त्याला पृथ्वीवरून समूळ नष्ट करूया.
७ आणि त्यांचे वडील त्यांना म्हणाले, 'तुम्ही जाऊ नका आणि त्याच्याशी युद्ध करू नका, नाहीतर तुम्ही त्याच्यापुढे मारले जाल.'
८ आणि ते त्याला म्हणाले, 'तुझ्या तारुण्यापासून आजपर्यंत तुझी वागणूक अगदी अशीच आहे, आणि तू आपले मान त्याच्या जोखडाखाली घालत आहेस.'
९ आम्ही ह्या शब्दांकडे लक्ष देणार नाही.' आणि त्यांनी अराम व अदुराम येथील त्यांच्या वडिलांच्या मित्राकडे निरोप पाठवला आणि त्यांच्यासोबत एक हजार निवडक योद्धे भाड्याने घेतले.
१० आणि मोआब व अम्मोनी लोकांतून भाड्याने घेतलेले एक हजार निवडक पुरुष, आणि पलिष्ट्यांतून एक हजार निवडक योद्धे, आणि एदोम व होरी लोकांतून एक हजार निवडक लढवय्ये, आणि कित्तिम लोकांतून पराक्रमी योद्धे त्यांच्याकडे आले.
११ आणि ते आपल्या बापाला म्हणाले, 'तू त्यांच्याबरोबर बाहेर जा आणि त्यांना घेऊन जा, नाहीतर आम्ही तुला ठार मारू.'
१२ आणि त्याचे पुत्र त्याला आपला भाऊ याकोब याच्याविरुद्ध त्यांच्यापुढे जाऊन नेतृत्व करण्यास भाग पाडत आहेत हे पाहून तो क्रोधाने व संतापाने भडकला.
१३ परंतु नंतर, आपला भाऊ याकोब याच्याविरुद्ध त्याच्या मनात दडलेले सर्व दुष्ट विचार त्याला आठवले; आणि त्याने आपल्या आई-वडिलांना दिलेली शपथ त्याला आठवली नाही, की तो आयुष्यभर आपला भाऊ याकोब याच्याविरुद्ध कोणताही दुष्ट विचार करणार नाही.
१४ आणि हे सर्व असूनही, ते त्याच्यावर लढायला येत आहेत हे याकोबाला कळले नाही, आणि चार हजार योद्धे व निवडक युद्धवीरांसह ते बुरुजाजवळ येईपर्यंत तो आपली पत्नी लेआ हिच्यासाठी शोक करत होता.
१५ आणि हेब्रोनच्या लोकांनी त्याला निरोप पाठवला की, 'पाहा, तुझा भाऊ तुझ्याशी लढायला आला आहे. त्याच्याबरोबर तलवारीने सज्ज असलेले चार हजार सैनिक असून, त्यांच्याजवळ ढाली व शस्त्रे आहेत.' कारण ते एसावापेक्षा याकोबावर अधिक प्रेम करत होते. त्यांनी त्याला तसे सांगितले; कारण याकोब एसावापेक्षा अधिक उदार व दयाळू मनुष्य होता.
१६ पण ते बुरुजाच्या अगदी जवळ येईपर्यंत याकोबाने विश्वास ठेवला नाही.
१७ आणि त्याने बुरुजाचे दरवाजे बंद केले; आणि तो बुरुजावर उभा राहून आपला भाऊ एसाव याला म्हणाला, 'माझ्या मृत पत्नीबद्दल मला सांत्वन देण्यासाठी तू जे सांत्वन घेऊन आला आहेस, ते किती थोर आहे. हीच ती शपथ आहे का, जी तू तुझ्या वडिलांना आणि पुन्हा तुझ्या आईला त्यांच्या मृत्यूपूर्वी घेतली होतीस? तू ती शपथ मोडली आहेस, आणि ज्या क्षणी तू तुझ्या वडिलांना शपथ घेतली, त्याच क्षणी तू दोषी ठरलास.'
१८ तेव्हा एसाव त्याला म्हणाला, 'मनुष्यपुत्रांनी किंवा पृथ्वीवरील पशूंनी सदासर्वकाळ टिकणारी अशी नीतिमत्त्वाची कोणतीही शपथ घेतलेली नाही; उलट ते दररोज एकमेकांविरुद्ध दुष्ट कारस्थान रचतात आणि प्रत्येकजण आपल्या विरोधकाला व शत्रूला कसे ठार मारावे याचा विचार करतो.'
१९ आणि तू माझा व माझ्या मुलांचा सदासर्वकाळ द्वेष करतोस. आणि तुझ्याबरोबर बंधुत्वाचे नाते पाळणे शक्य नाही.
२० मी तुला सांगत असलेले हे शब्द ऐक, जर डुक्कर आपली कातडी बदलून आपले केस लोकरीसारखे मऊ करू शकत असेल, किंवा हरणाच्या वा मेंढीच्या शिंगांप्रमाणे आपल्या डोक्यावर शिंगे उगवू शकत असेल, तर मी तुझ्याबरोबर बंधुत्वाचे नाते पाळीन, आणि जरी स्तन आपल्या आईपासून वेगळे झाले तरी, कारण तू माझा भाऊ झाला नाहीस.
२१ आणि जर लांडगे कोकरांशी सलोखा करतील, म्हणजे त्यांना खाणार नाहीत किंवा त्यांच्यावर हिंसा करणार नाहीत, आणि जर त्यांची अंतकरणे त्यांच्याप्रती चांगल्या हेतूने असतील, तर तुझ्याविषयी माझ्या अंतकरणातही शांती नांदेल.
२२ आणि जर सिंह बैलाचा मित्र झाला आणि त्याच्याशी सलोखा केला, आणि जर तो त्याच्याबरोबर एकाच जोखडाखाली बांधला गेला आणि त्याच्याबरोबर नांगरणी केली, तर मी तुझ्याबरोबर सलोखा करीन.
२३ आणि जेव्हा कावळा राळेसारखा पांढरा होईल, तेव्हा हे समजून घे की मी तुझ्यावर प्रेम केले आहे, आणि तुझ्याशी

सलोखा करीन. तुला समूळ नष्ट केले जाईल, आणि तुझ्या
पुत्रांनाही समूळ नष्ट केले जाईल, आणि तुला कधीही शांती
मिळणार नाही.
२४ आणि जेव्हा याकोबाने पाहिले की, तो आपल्या अंतकरणात व
जिवाने त्याच्याविषयी इतका दुष्ट विचार करत होता की, तो त्याला
ठार मारणार होता; आणि जसा एखादा रानडुक्कर त्याला भेदून
ठार करणाऱ्या भाल्यावर झडप घालून येतो, आणि मागे हटत
नाही, त्याप्रमाणे तो त्याच्यावर झडप घालण्यासाठी आला होता;
२५ मग त्याने आपल्या माणसांना व सेवकांना सांगितले की, त्यांनी
त्याच्यावर आणि त्याच्या सर्व सोबत्यांवर हल्ला करावा.

अध्याय ३८

१ आणि त्यानंतर यहूदा आपला पिता याकोब याच्याशी बोलला
आणि त्याला म्हणाला: 'हे पित्या, तुझे धनुष्य सज्ज कर, तुझे बाण
सोड आणि शत्रूला खाली पाड व वैऱ्याचा वध कर; आणि तुला
सामर्थ्य मिळो, कारण आम्ही तुझ्या भावाचा वध करणार नाही,
कारण तो तुझ्यासारखाच आहे आणि तुझ्यासारखा असल्यामुळे
आपण त्याला (हा) सन्मान देऊ या.'
२ मग याकोबाने आपले धनुष्य ताणून बाण सोडला आणि आपला
भाऊ एसाव याच्या उजव्या छातीवर मारून त्याला ठार केले.
३ आणि त्याने पुन्हा एक बाण सोडून अरामी अदोरानच्या डाव्या
छातीवर घाव घातला, आणि त्याला मागे ढकलून ठार मारले.
४ आणि मग याकोबाचे पुत्र व त्यांचे सेवक बाहेर पडले आणि
बुरुजाच्या चारही बाजूंना आपापल्या तुकड्यांमध्ये विभागले गेले.
५ आणि यहूदा पुढे गेला, आणि त्याच्याबरोबर नफताली व गाद
आणि त्याचे पन्नास सेवक बुरुजाच्या दक्षिण बाजूला होते, आणि
त्यांनी त्यांच्यासमोर सापडलेल्या सर्वांना ठार मारले, आणि
त्यांच्यापैकी एकही जण निसटला नाही.
६ आणि लेवी, दान व आशेर हे त्यांच्याबरोबरच्या पन्नास
माणसांना घेऊन बुरुजाच्या पूर्वेकडील बाजूने बाहेर गेले आणि
त्यांनी मोआब व अम्मोनी योद्ध्यांना ठार मारले.
७ मग रूबेन, इस्साखार व जबुलून हे आपल्याबरोबर पन्नास
माणसे घेऊन बुरुजाच्या उत्तरेकडील बाजूने बाहेर गेले आणि
त्यांनी पलिष्ट्यांच्या लढवय्या सैनिकांना ठार मारले.
८ आणि शिमोन, बेंजामिन व रूबेनचा मुलगा हनोख, हे
त्यांच्याबरोबर असलेल्या पन्नास माणसांसह बुरुजाच्या पश्चिम
बाजूने बाहेर गेले आणि त्यांनी एदोम व होरी लोकांपैकी चारशे
शूर योद्ध्यांना ठार मारले; आणि सहाशे जण पळून गेले, आणि
एसावाचे चार मुलगे त्यांच्याबरोबर पळून गेले, आणि
अदुरममधील टेकडीवर जसा त्यांचा बाप पडला होता, तसाच
त्याला ठार अवस्थेत सोडून दिले.
९ आणि याकोबाचे पुत्र सेईरच्या पर्वतांपर्यंत त्यांचा पाठलाग करत
गेले. आणि याकोबाने आपल्या भावाला अदुरममधील टेकडीवर
पुरले आणि तो आपल्या घरी परतला.
१० आणि याकोबाच्या पुत्रांनी सेईर पर्वतांमध्ये एसावाच्या पुत्रांवर
मोठा दबाव आणला आणि त्यांच्यापुढे मान झुकवली, ज्यामुळे ते
याकोबाच्या पुत्रांचे सेवक बनले.
११ आणि त्यांनी आपल्या वडिलांकडे निरोप पाठवून विचारले की,
त्यांच्याशी तह करावा की त्यांना ठार मारावे.
१२ आणि याकोबाने आपल्या पुत्रांना निरोप पाठवला की त्यांनी
त्यांच्याशी सलोखा करावा, आणि त्यांनी त्यांच्याशी सलोखा केला,
आणि त्यांच्यावर गुलामगिरीचे जोखड ठेवले, त्यामुळे ते
याकोबाला व त्याच्या पुत्रांना सदैव खंडणी देत असत.
१३ आणि याकोब इजिप्त देशात जाईपर्यंत ते त्याला खंडणी देत
राहिले.
१४ आणि याकोबाच्या बारा पुत्रांनी एदोमच्या पुत्रांवर लादलेल्या
गुलामगिरीच्या जोखडातून ते आजपर्यंत मुक्त झाले नाहीत.
१५ आणि हे ते राजे आहेत ज्यांनी एदोम देशात इस्राएल लोकांवर
राजा राज्य करण्यापूर्वी [आजपर्यंत] राज्य केले.
१६ आणि बओरचा मुलगा बालाक अदोमवर राज्य करत होता
आणि त्याच्या शहराचे नाव दानाबा होते.
१७ आणि बालाक मरण पावला आणि त्याच्या जागी बोसेरचा
मुलगा झाराचा योबाब राज्य करू लागला.
१८ आणि योबाब मरण पावला आणि तेमान प्रांताचा आसाम
त्याच्या जागी राज्य करू लागला.
१९ आणि आसाम मरण पावला, आणि ज्याने मोआबच्या मैदानात
मिद्यानाला ठार मारले होते, तो बारादचा मुलगा आदाथ त्याच्या
जागी राजा झाला, आणि त्याच्या शहराचे नाव अविथ होते.
२० आणि आदत मरण पावला आणि त्याच्या जागी अमासेका
येथील सलमानने राज्य केले.
२१ आणि सलमान मरण पावला आणि नदीकिनारी राहणारा
राबोथचा शौल त्याच्या जागी राज्य करू लागला.
२२ आणि शौल मरण पावला आणि अक्बोरचा मुलगा बालूनन
त्याच्या जागी राज्य करू लागला.
२३ आणि अखबोरचा मुलगा बालुनन मरण पावला आणि त्याच्या
जागी आदाथ राज्य करू लागला; त्याच्या पत्नीचे नाव मैताबिथ
होते, जी मातरातची मुलगी होती, जी मेटाबेद्झाबची मुलगी होती.
२४ हे ते राजे आहेत ज्यांनी एदोम देशात राज्य केले.

प्रकरण ३९

१ आणि याकोब आपल्या वडिलांच्या वास्तव्याच्या ठिकाणी,
कनान देशात राहिला. ह्या याकोबाची पिढी आहे.
२ आणि जेव्हा ते योसेफाला मिसर देशात घेऊन गेले, तेव्हा तो
सतरा वर्षांचा होता, आणि फारोचा खोजा व मुख्य स्वयंपाकी
पोटीफर याने त्याला विकत घेतले.
३ आणि त्याने योसेफाला आपल्या सर्व घराण्यावर प्रमुख नेमले
आणि योसेफामुळे त्या मिसरी घराण्यावर परमेश्वराचा आशीर्वाद
आला आणि परमेश्वराने त्याच्या सर्व कामांमध्ये त्याला यश दिले.
४ आणि त्या मिसऱ्याने सर्व काही योसेफाच्या हाती सोपवले;
कारण त्याने पाहिले की परमेश्वर त्याच्याबरोबर होता आणि तो जे
काही करत होता त्या सर्वांत परमेश्वर त्याला यश देत होता.
५ आणि योसेफ दिसायला देखणा होता, आणि त्याच्या धन्याच्या
पत्नीने वर पाहिले असता योसेफाला पाहिले, आणि तिचे त्याच्यावर
प्रेम जडले व तिने त्याला आपल्याबरोबर शयन करण्याची विनंती
केली.
६ परंतु त्याने आपला जीव सोपवला नाही, आणि त्याने प्रभूचे व
त्याचे वडील याकोब यांनी अब्राहामाच्या वचनांमधून वाचून
दाखवलेल्या वचनांचे स्मरण केले; ती वचने अशी होती की, ज्या
स्त्रीला पती आहे तिच्याबरोबर कोणत्याही पुरुषाने व्यभिचार करू
नये; कारण त्याच्यासाठी परात्पर देवापुढे स्वर्गात मृत्यूदंडाची
शिक्षा निश्चित केली आहे, आणि हे पाप प्रभूच्या समोर
सार्वकालिक पुस्तकांमध्ये त्याच्याविरुद्ध सतत नोंदवले जाईल.

७ आणि योसेफाने हे शब्द लक्षात ठेवले आणि तिच्याबरोबर शयन करण्यास नकार दिला.
८ आणि तिने वर्षभर त्याची विनवणी केली, पण त्याने नकार दिला आणि तिचे ऐकले नाही.
९ पण तिने त्याला मिठी मारली आणि त्याच्याशी संभोग करण्यास भाग पाडण्यासाठी त्याला घरात घट्ट धरून ठेवले, आणि घराचे दरवाजे बंद करून त्याला बांधून ठेवले; परंतु त्याने आपले वस्त्र तिच्या हातात टाकले आणि दरवाजा तोडून तिच्यासमोरून बाहेर पळून गेला.
१० आणि त्या स्त्रीने पाहिले की तो तिच्याबरोबर शयन करणार नाही, म्हणून तिने त्याच्या धन्यासमोर त्याची निंदा केली, की 'तुझा प्रिय हिब्रू सेवक, माझ्याबरोबर शयन करण्यासाठी माझ्यावर जबरदस्ती करू पाहत होता; आणि जेव्हा मी आरडाओरडा केला, तेव्हा मी त्याला पकडले असता तो पळून गेला आणि आपले वस्त्र माझ्या हातात सोडून दार तोडून बाहेर पडला.'
११ आणि त्या मिसऱ्याने योसेफाचे वस्त्र व तुटलेले दार पाहिले आणि त्याच्या पत्नीचे शब्द ऐकले, आणि त्याने योसेफाला राजाने कैद केलेल्या कैद्यांच्या ठिकाणी तुरुंगात टाकले.
१२ आणि तो तुरुंगात होता; आणि प्रभूने तुरुंगाच्या रक्षकांच्या प्रमुखाच्या दृष्टीने योसेफावर कृपा केली व त्याच्यावर दया दाखवली, कारण त्याने पाहिले की प्रभू त्याच्याबरोबर होता आणि प्रभूने त्याचे सर्व कार्य यशस्वी केले.
१३ आणि त्याने सर्व काही त्याच्या हाती सोपवले; आणि तुरुंगाच्या रक्षकांच्या प्रमुखाला त्याच्याजवळ काय होते याविषयी काहीच माहीत नव्हते, कारण योसेफाने सर्व काही केले आणि परमेश्वराने ते पूर्ण केले.
१४ आणि तो तेथे दोन वर्षे राहिला. आणि त्या दिवसांत मिसर देशाचा राजा फारो आपल्या दोन खोजांवर, मुख्य पानवाल्यावर आणि मुख्य भाकरीवाल्यावर रागावला आणि त्याने त्यांना मुख्य स्वयंपाक्याच्या घरात, योसेफाला ठेवलेल्या तुरुंगात कैदेत ठेवले.
१५ आणि तुरुंगाच्या रक्षकांच्या प्रमुखाने योसेफाला त्यांच्या सेवेसाठी नेमले; आणि तो त्यांच्यापुढे सेवा करत असे.
१६ आणि मुख्य पानवाला व मुख्य भाकरीवाला या दोघांनाही एक स्वप्न पडले आणि त्यांनी ते योसेफाला सांगितले.
१७ आणि त्याने त्यांना जसा अर्थ सांगितला होता, तसेच त्यांच्या बाबतीत घडले, आणि योसेफाने त्यांना सांगितल्याप्रमाणे फारोने मुख्य पानवाल्याला त्याच्या पदावर पुन्हा नेमले आणि ज्या मुख्य बेकरला त्याने ठार मारले होते, त्यालाही त्याच्या पदावर परत घेतले.
१८ परंतु मुख्य पानवाल्याने योसेफाला तुरुंगात विसरून गेला, जरी त्याने त्याला त्याच्यावर काय संकट येणार आहे हे सांगितले होते, आणि योसेफाने त्याला कसे सांगितले होते हे फारोला कळवायला त्याला आठवले नाही, कारण तो विसरला होता.

प्रकरण ४०

१ आणि त्या दिवसांत फारोला एका रात्रीत सर्व देशात पडणाऱ्या दुष्काळाविषयी दोन स्वप्ने पडली. तो झोपेतून जागा झाला आणि त्याने इजिप्तमधील सर्व स्वप्न-अर्थ सांगणाऱ्यांना व जादुगारांना बोलावून आपली दोन्ही स्वप्ने त्यांना सांगितली, पण ते त्यांचा अर्थ सांगू शकले नाहीत.
२ आणि मग मुख्य पानवाल्याला योसेफाची आठवण झाली आणि त्याने राजाला त्याच्याविषयी सांगितले, आणि राजाने त्याला तुरुंगातून बाहेर आणले, आणि त्याने त्याला पडलेली दोन स्वप्ने राजाला सांगितली.
३ आणि त्याने फारोसमोर सांगितले की त्याची दोन स्वप्ने एकच होती, आणि तो त्याला म्हणाला: 'अशी सात वर्षे येतील ज्यात मिसर देशभर सुबत्ता असेल, आणि त्यानंतर सात वर्षांचा दुष्काळ पडेल, असा दुष्काळ की जो त्या संपूर्ण देशात कधी पडला नसेल.
४ आणि आता फारोने मिसर देशावर देखरेख करणारे नेमावेत, आणि त्यांनी सुकाळाच्या दिवसांत प्रत्येक शहरात अन्नसाठा करून ठेवावा, म्हणजे दुष्काळाच्या सात वर्षांसाठी अन्न उपलब्ध राहील, आणि त्या दुष्काळामुळे देश नष्ट होणार नाही, कारण तो फार तीव्र असेल.
५ आणि परमेश्वराने फारोच्या दृष्टीने योसेफावर कृपा व दया केली आणि फारो आपल्या सेवकांना म्हणाला, 'या माणसासारखा शहाणा व विवेकी माणूस आपल्याला सापडणार नाही, कारण परमेश्वराचा आत्मा त्याच्याबरोबर आहे.'
६ आणि त्याने त्याला आपल्या सर्व राज्यात दुसरा नेमले आणि त्याला सर्व इजिप्तवर अधिकार दिला आणि त्याला फारोच्या दुसऱ्या रथात बसवले.
७ आणि त्याने त्याला बिसस वस्त्रे घातली, त्याच्या गळ्यात सोन्याची साखळी घातली, आणि (एका दूताने) त्याच्यासमोर 'एल एल वा अबीरर' अशी घोषणा केली, आणि त्याच्या हातात एक अंगठी घालून त्याला आपल्या सर्व घराण्याचा शासक बनवले, आणि त्याला मोठेपणा देऊन त्याला म्हणाला, 'केवळ सिंहासनावरच मी तुझ्यापेक्षा श्रेष्ठ ठरेन.'
८ आणि योसेफ मिसर देशावर राज्य करत होता, आणि फारोचे सर्व सरदार, त्याचे सर्व सेवक आणि राजाचे काम करणारे सर्वजण त्याच्यावर प्रेम करत होते, कारण तो सरळ मार्गाने चालत असे, त्याच्यामध्ये गर्व व अहंकार नव्हता, तो कोणाचाही पक्षपात करत नसे आणि देणग्या स्वीकारत नसे, परंतु त्याने देशातील सर्व लोकांचा न्याय सरळ मार्गाने केला.
९ आणि योसेफामुळे फारोसमोर मिसर देशात शांती होती, कारण परमेश्वर त्याच्याबरोबर होता आणि त्याला ओळखणाऱ्या व त्याच्याविषयी ऐकणाऱ्या सर्वांसमोर, त्याने त्याच्या सर्व पिढ्यांसाठी त्याच्यावर कृपा व दया केली; आणि फारोचे राज्य सुव्यवस्थित होते, आणि त्यात सैतान व दुष्ट मनुष्य कोणीही नव्हते.
१० आणि राजाने योसेफाचे नाव सेफंतीफान्स ठेवले आणि हेलिओपोलिसचा याजक व मुख्य स्वयंपाकी पोटीफर याची मुलगी योसेफाशी विवाह लावून दिला.
११ आणि ज्या दिवशी योसेफ फारोसमोर उभा राहिला, त्या दिवशी तो तीस वर्षांचा होता.
१२ आणि त्याच वर्षी इसहाक मरण पावला. आणि योसेफाने आपल्या दोन स्वप्नांचा अर्थ सांगितल्याप्रमाणे, त्याने सांगितल्याप्रमाणे घडले की, संपूर्ण मिसर देशात सात वर्षे सुबत्तेची होती आणि मिसर देशात भरपूर पीक आले, एका मापात अठराशे मापे तयार झाली.
१३ आणि योसेफाने प्रत्येक शहरात अन्न गोळा केले, इतके की धान्याने ती शहरे तृप्त झाली आणि त्याच्या प्रचंड संख्येमुळे ते मोजणे व मापणे त्यांना शक्य झाले नाही.

अध्याय ४१

१ आणि पंचेचाळीसाव्या ज्युबिलीमध्ये, दुसऱ्या आठवड्यात, (आणि) दुसऱ्या वर्षी, [२१६५ AM] यहूदाने एर नावाचा आपला ज्येष्ठ पुत्र म्हणून अरामच्या कन्यांपैकी तामार हिच्याशी विवाह केला.
२ परंतु त्याने तिचा द्वेष केला आणि तिच्याशी शयन केले नाही, कारण त्याची आई कनानच्या कन्यांपैकी होती आणि त्याला आपल्या आईच्या नातेवाईकांपैकी एकाशी लग्न करायचे होते, परंतु त्याचा बाप यहूदा याने त्याला परवानगी दिली नाही.
३ आणि यहूदाचा ज्येष्ठ पुत्र एर हा दुष्ट होता, आणि परमेश्वराने त्याला ठार मारले.
४ आणि यहूदा आपला भाऊ ओनान याला म्हणाला, 'तू आपल्या भावाच्या पत्नीकडे जा आणि तिच्याप्रती भावाचे कर्तव्य पार पाड, आणि आपल्या भावासाठी वंश वाढव.'
५ आणि ओनानला माहीत होते की ते बी त्याचे नाही, तर केवळ त्याच्या भावाचेच आहे, म्हणून तो आपल्या भावाच्या पत्नीच्या घरी गेला आणि त्याने ते बी जमिनीवर सांडले; आणि तो परमेश्वराच्या दृष्टीने दुष्ट होता, म्हणून त्याने त्याला ठार मारले.
६ आणि यहूदा आपली सून तामार हिला म्हणाला, 'माझा मुलगा शेला मोठा होईपर्यंत तू विधवा म्हणून आपल्या घरी राहा, आणि मग मी तुला त्याची पत्नी म्हणून देईन.'
७ आणि तो मोठा झाला; पण यहूदाची पत्नी बेदशूएल हिने आपला मुलगा शेला याला लग्न करू दिले नाही. आणि यहूदाची पत्नी बेदशूएल हिचा याच आठवड्याच्या पाचव्या वर्षी मृत्यू झाला.
८ आणि सहाव्या वर्षी यहूदा आपल्या मेंढ्यांची लोकर काढायला तिम्ना येथे गेला. [२१६९ AM] आणि त्यांनी तामारला सांगितले: 'पाहा, तुझा सासरा आपल्या मेंढ्यांची लोकर काढायला तिम्ना येथे जात आहे.'
९ आणि तिने आपले विधवेचे कपडे काढले, बुरखा घातला, स्वतला सजवले आणि तिम्नाच्या वाटेला लागून असलेल्या वेशीजवळ बसली.
१० आणि यहूदा जात असताना त्याला ती भेटली आणि ती एक वेश्या आहे असे त्याला वाटले. तो तिला म्हणाला, 'मला तुझ्याकडे येऊ दे.' ती त्याला म्हणाली, 'आत ये,' आणि तो आत गेला.
११ आणि ती त्याला म्हणाली, 'मला माझा मोबदला द्या.' तो तिला म्हणाला, 'माझ्या बोटातली अंगठी, गळ्यातला हार आणि हातातली काठी यांशिवाय माझ्या हातात दुसरे काहीही नाही.'
१२ आणि ती त्याला म्हणाली, 'जोपर्यंत तू मला माझा मोबदला पाठवत नाहीस, तोपर्यंत ते मला दे.' तो तिला म्हणाला, 'मी तुला एक बकरीचे पिल्लू पाठवीन.' त्याने ते तिला दिले आणि तो तिच्याशी संभोग करू लागला, आणि ती त्याच्यामुळे गर्भवती झाली.
१३ आणि यहूदा आपल्या मेंढ्यांकडे गेला आणि ती आपल्या वडिलांच्या घरी गेली.
१४ मग यहूदाने आपला अदुल्लामी मेंढपाळ याच्यामार्फत एक बकरीचे पिल्लू पाठवले, पण ते त्याला सापडले नाही; म्हणून त्याने त्या ठिकाणच्या लोकांना विचारले, "येथे असलेली ती वेश्या कोठे आहे?" त्यांनी त्याला उत्तर दिले, "आमच्याजवळ येथे कोणतीही वेश्या नाही."
१५ मग तो परत गेला आणि त्याला म्हणाला की, ती त्याला सापडली नाही: 'मी इथल्या लोकांना विचारले, आणि त्यांनी मला सांगितले की, "इथे कोणी वेश्या नाही."'
१६ आणि तो म्हणाला: 'तिने (त्यांना) सांभाळावे, नाहीतर आपण उपहासाचे कारण बनू.' आणि जेव्हा तिला तीन महिने पूर्ण झाले, तेव्हा ती गर्भवती असल्याचे स्पष्ट झाले, आणि त्यांनी यहूदाला सांगितले, की 'पाहा, तुझी सून तामार, व्यभिचारामुळे गर्भवती झाली आहे.'
१७ मग यहूदा आपल्या वडिलांच्या घरी गेली आणि आपल्या वडिलांना व भावांना म्हणाली: 'तिला बाहेर आणा आणि तिला जाळून टाका, कारण तिने इस्राएलमध्ये अशुद्धता केली आहे.'
१८ आणि असे झाले की, जेव्हा तिला जाळण्यासाठी बाहेर आणले, तेव्हा तिने आपल्या सासऱ्याला अंगठी, हार आणि काठी पाठवून म्हटले: 'हे कोणाचे आहेत ते ओळखा, कारण त्याच्यामुळे मी गर्भवती आहे.'
१९ आणि यहूदाने कबूल केले आणि म्हणाला: 'तामार माझ्यापेक्षा अधिक नीतिमान आहे.
२० आणि म्हणून त्यांनी तिला जाळू नये.' आणि याच कारणामुळे तिला शेलाच्या हवाली केले नाही, आणि तो पुन्हा तिच्याजवळ गेला नाही.
21 आणि त्यानंतर या दुसऱ्या आठवड्याच्या सातव्या वर्षी तिला पेरेझ आणि जेराह नावाचे दोन मुलगे झाले.
२२ आणि त्यानंतर, योसेफाने फारोला सांगितलेली सात वर्षांची फलदायीता पूर्ण झाली.
२३ आणि यहूदाने कबूल केले की त्याने केलेले कृत्य वाईट होते, कारण तो आपल्या सुनेबरोबर झोपला होता, आणि त्याने ते आपल्या दृष्टीने घृणास्पद मानले, आणि त्याने कबूल केले की त्याने अपराध केला होता आणि तो मार्गभ्रष्ट झाला होता, कारण त्याने आपल्या मुलाच्या वस्त्राचा पदर उघडा केला होता, आणि तो आपल्या अपराधाबद्दल विलाप करू लागला व परमेश्वरापुढे विनवणी करू लागला.
२४ आणि आम्ही त्याला स्वप्नात सांगितले की, त्याने कळकळीने प्रार्थना केली, शोक केला आणि पुन्हा ते पाप केले नाही म्हणून त्याला क्षमा करण्यात आली.
२५ आणि त्याने आपल्या पापापासून व अज्ञानापासून माघार घेतल्यामुळे त्याला क्षमा मिळाली; कारण त्याने आपल्या देवापुढे मोठा अपराध केला होता; आणि जो कोणी असे वागतो, जो कोणी आपल्या सासूबरोबर व्यभिचार करतो, त्याला अग्नीत जाळून टाकावे, म्हणजे तो त्यातच जळून जाईल; कारण त्यांच्यावर अशुद्धता व प्रदूषण आहे, त्यांना अग्नीने जाळून टाकावे.
२६ आणि तू इस्राएल लोकांना आज्ञा दे की त्यांच्यामध्ये अशुद्धता नसावी, कारण जो कोणी आपल्या सुनेबरोबर किंवा सासूबरोबर व्यभिचार करतो त्याने अशुद्धता केली आहे; तिच्याबरोबर व्यभिचार करणाऱ्या पुरुषाला आणि त्याचप्रमाणे त्या स्त्रीलाही अग्नीने जाळावे, आणि तो इस्राएलवरून क्रोध व शिक्षा दूर करील.
२७ आणि आम्ही यहूदाला सांगितले की, त्याच्या दोन मुलांनी तिच्याशी शयन केले नव्हते आणि त्यामुळे त्याचा वंश दुसऱ्या पिढीसाठी स्थिर झाला होता आणि तो नष्ट होणार नव्हता.
२८ कारण त्याने एकनिष्ठपणे शिक्षा शोधून काढली होती, म्हणजेच, अब्राहामाने आपल्या पुत्रांना आज्ञा दिल्याप्रमाणे, यहूदाने तिला अग्नीत जाळण्याचा प्रयत्न केला होता.

प्रकरण ४२

१ आणि पंचेचाळीसाव्या ज्युबिलीच्या तिसऱ्या आठवड्याच्या पहिल्या वर्षी देशात दुष्काळ येऊ लागला आणि पृथ्वीवर पाऊस पडण्यास नकार दिला, कारण काहीही पडले नाही.
२ आणि पृथ्वी नापीक झाली, पण मिसर देशात अन्न होते, कारण योसेफाने सुगीच्या सात वर्षांत तेथील बियाणे गोळा करून जपून ठेवले होते.
३ आणि मिसरी लोक योसेफाकडे अन्न मिळावे म्हणून आले, आणि त्याने पहिल्या वर्षाचे धान्य असलेली कोठारे उघडली आणि ते देशातील लोकांना सोन्याच्या मोबदल्यात विकले.
४ आता कनान देशात फार मोठा दुष्काळ पडला होता, आणि याकोबाने ऐकले की मिसर देशात अन्न आहे, म्हणून त्याने आपल्या दहा मुलांना मिसर देशात त्याच्यासाठी अन्न आणायला पाठवले; पण त्याने बिन्यामीनला पाठवले नाही, आणि जे लोक (तिथे) गेले होते त्यांच्यामध्ये याकोबाचे दहा मुलगे मिसर देशात पोहोचले.
५ योसेफाने त्यांना ओळखले, पण त्यांनी त्याला ओळखले नाही. तो त्यांच्याशी बोलला आणि त्यांना म्हणाला, 'तुम्ही हेर नाही का आणि देशाच्या सीमांची पाहणी करायला आला नाहीत का?' आणि त्याने त्यांना कैदेत ठेवले.
६ आणि त्यानंतर त्याने त्यांना पुन्हा मुक्त केले, आणि शिमोनला एकट्यालाच थांबवून त्याच्या नऊ भावांना पाठवून दिले.
७ आणि त्याने त्यांची पोती धान्याने भरली आणि त्यांचे सोनेही त्या पोत्यांमध्ये ठेवले, आणि त्यांना हे कळले नाही.
८ आणि त्याने त्यांना त्यांच्या धाकट्या भावाला आणण्याची आज्ञा दिली, कारण त्यांनी त्याला सांगितले होते की त्यांचे वडील आणि त्यांचा धाकटा भाऊ जिवंत आहेत.
९ आणि ते मिसर देशातून निघून कनान देशात आले; आणि त्यांच्यावर जे काही संकट आले होते ते सर्व त्यांनी आपल्या वडिलांना सांगितले; तसेच, त्या देशाच्या धन्याने त्यांच्याशी कसे कठोरपणे बोलले होते आणि जोपर्यंत ते बिन्यामीनला आणत नाहीत तोपर्यंत त्याने शिमोनला कसे पकडले होते, हेही त्यांनी सांगितले.
१० आणि याकोब म्हणाला: 'तुम्ही मला माझ्या मुलांपासून वंचित केले आहे! योसेफ नाही आणि शिमोनही नाही, आणि तुम्ही बिन्यामीनला घेऊन जाणार आहात. तुमचे दुष्टपण माझ्यावर आले आहे.'
११ आणि तो म्हणाला: 'माझा मुलगा तुमच्याबरोबर खाली जाणार नाही, कारण कदाचित तो आजारी पडेल; कारण त्याच्या आईने दोन मुलांना जन्म दिला होता, आणि त्यांपैकी एक मरण पावला आहे, आणि यालाही तुम्ही माझ्यापासून दूर घेऊन जाल. जर वाटेत त्याला चुकून ताप आला, तर तुम्ही माझ्या म्हातारपणाला दुःखाने मृत्यूच्या दारात आणाल.'
१२ कारण त्याने पाहिले की त्यांचे पैसे प्रत्येकाला त्याच्या पोत्यात परत देण्यात आले होते आणि याच कारणामुळे त्याला पाठवण्यास तो घाबरला.
१३ आणि कनान देशात व मिसर देश सोडून इतर सर्व देशांमध्ये दुष्काळ वाढला व तीव्र झाला, कारण योसेफ दुष्काळाच्या वर्षांसाठी बी गोळा करून कोठारांमध्ये साठवून ठेवत असल्याचे पाहिल्यापासून मिसऱ्यांतील पुष्कळ लोकांनी अन्नासाठी आपले बी साठवून ठेवले होते.
१४ आणि इजिप्तच्या लोकांनी त्यांच्या दुष्काळाच्या पहिल्या वर्षात त्यावर आपले पोट भरले.
१५ परंतु जेव्हा इस्राएलाने पाहिले की देशात फार मोठा दुष्काळ पडला आहे आणि त्यातून सुटका नाही, तेव्हा तो आपल्या पुत्रांना म्हणाला: 'परत जा आणि आमच्यासाठी अन्न मिळवा, म्हणजे आपण मरणार नाही.'
१६ आणि ते म्हणाले, 'आम्ही जाणार नाही; आमचा धाकटा भाऊ आमच्याबरोबर आला नाही, तर आम्ही जाणार नाही.'
१७ आणि इस्राएलांनी पाहिले की, जर त्याने त्याला त्यांच्याबरोबर पाठवले नाही, तर दुष्काळामुळे ते सर्वजण नाश पावतील.
१८ तेव्हा रूबेन म्हणाला: 'त्याला माझ्या हाती दे, आणि जर मी त्याला तुझ्याकडे परत आणले नाही, तर त्याच्या जिवाऐवजी माझ्या दोन पुत्रांना ठार मार.'
१९ आणि तो त्याला म्हणाला, 'तो तुझ्याबरोबर जाणार नाही.' तेव्हा यहूदा जवळ येऊन म्हणाला, 'त्याला माझ्याबरोबर पाठव, आणि जर मी त्याला तुझ्याकडे परत आणले नाही, तर आयुष्यभर याचा दोष तुझ्यासमोर माझ्यावर येईल.'
२० आणि त्याने त्याला या आठवड्याच्या दुसऱ्या वर्षी महिन्याच्या पहिल्या दिवशी त्यांच्यासोबत पाठवले, आणि ते जाणाऱ्या सर्वांसमवेत मिसर देशात आले, आणि त्यांच्या हातात भेटी म्हणून सुपारी, बदाम, पिसवांची फळे आणि शुद्ध मध होते.
२१ मग ते योसेफासमोर जाऊन उभे राहिले. त्याने आपला भाऊ बिन्यामीन याला पाहिले आणि त्याला ओळखले. तो त्यांना म्हणाला, 'हा तुमचा धाकटा भाऊ आहे का?' त्यांनी त्याला उत्तर दिले, 'हो, तोच आहे.' तो म्हणाला, 'माझ्या मुला, परमेश्वर तुझ्यावर कृपा करो!'
२२ आणि त्याने त्याला त्याच्या घरी पाठवले आणि त्याने शिमोनला त्यांच्यासमोर आणले आणि त्याने त्यांच्यासाठी मेजवानी दिली आणि त्यांनी आपल्या हातातून आणलेली भेट त्याला सादर केली.
२३ आणि ते त्याच्यासमोर जेवले आणि त्याने त्या सर्वांना वाटा दिला, परंतु बिन्यामीनचा वाटा त्यांच्यापैकी कोणाच्याही वाट्यापेक्षा सात पटीने मोठा होता.
२४ आणि त्यांनी खाल्ले व प्यायले आणि उठून आपल्या गाढवांजवळ राहिले.
२५ आणि त्यांच्या मनात शांतीचे विचार आहेत की नाही हे जाणून घेण्यासाठी योसेफाने एक योजना आखली, आणि तो आपल्या घराचा कारभारी असलेल्याला म्हणाला: 'त्यांची सर्व पोती अन्नाने भर, आणि त्यांचे पैसे त्यांच्या भांड्यांमध्ये परत ठेव, आणि माझा प्याला, ज्या चांदीच्या प्याल्याने मी पितो, तो सर्वात धाकट्याच्या पोत्यात ठेव, आणि त्यांना पाठवून दे.'

अध्याय ४३

१ आणि त्याने योसेफाने सांगितल्याप्रमाणे केले, आणि त्यांची सर्व पोती अन्नाने भरली व त्यांचे पैसे त्यांच्या पोत्यांमध्ये ठेवले आणि बिन्यामीनच्या पोत्यात प्याला ठेवला.
२ आणि पहाटे ते निघाले; तेथून निघून गेल्यावर योसेफ आपल्या कारभाऱ्याला म्हणाला: 'त्यांचा पाठलाग कर, धावून त्यांना पकड आणि म्हण, "तुम्ही माझ्या चांगल्या कृत्याचा बदला वाईट कृत्याने घेतला आहे; ज्या चांदीच्या प्याल्यातून माझे धनी पितात, तो तुम्ही माझ्याकडून चोरला आहे." आणि त्यांच्या धाकट्या भावाला माझ्याकडे परत आण; मी न्यायासनावर जाण्यापूर्वी त्याला लवकर घेऊन ये.'

३ आणि तो त्यांच्यामागे धावत गेला आणि त्यांना ह्या शब्दांप्रमाणे म्हणाला.
४ आणि ते त्याला म्हणाले: 'असे कधीही होऊ नये की, तुझ्या सेवकांनी हे कृत्य करावे आणि तुझ्या धन्याच्या घरातून कोणतेही भांडे, तसेच आम्ही तुझ्या सेवकांनी कनान देशातून परत आणताना आमच्या पोत्यांमध्ये पहिल्यांदा सापडलेले पैसेही चोरावेत.
५ तर मग आम्ही एखादे भांडे कसे चोरावे? पाहा, आम्ही येथे आहोत आणि आमच्या गोण्या शोध; आमच्यापैकी कोणाच्याही गोणीत तुला प्याला कोठेही सापडला, तर त्याला ठार मारावे; आणि आम्ही व आमची गाढवे तुझ्या धन्याची सेवा करू.'
६ आणि तो त्यांना म्हणाला: 'तसे नाही, जो माणूस मला सापडेल, त्यालाच मी सेवक म्हणून घेईन आणि तुम्ही सुखरूप तुमच्या घरी परत जाल.'
७ आणि तो त्यांच्या भांड्यांमध्ये, थोरल्यापासून सुरुवात करून धाकट्यापर्यंत शोधत असताना, ते बिन्यामीनच्या पोत्यात सापडले.
८ आणि त्यांनी आपली वस्त्रे फाडली, आपल्या गाढवांवर ओझे लादले आणि शहरात परत येऊन योसेफाच्या घरी आले आणि ते सर्व त्याच्यासमोर जमिनीवर पालथे पडले.
९ आणि योसेफ त्यांना म्हणाला: 'तुम्ही वाईट केले आहे.' ते म्हणाले: 'आम्ही काय म्हणावे आणि स्वतचा बचाव कसा करावा? आमच्या धन्याने आपल्या सेवकांचा अपराध उघडकीस आणला आहे; पाहा, आम्ही आमच्या धन्याचे सेवक आहोत आणि आमची गाढवेसुद्धा.
१० तेव्हा योसेफ त्यांना म्हणाला: 'मीसुद्धा परमेश्वराचे भय बाळगतो; तुम्ही मात्र आपापल्या घरी जा आणि तुमच्या भावाला माझा सेवक बनवा, कारण तुम्ही दुष्कर्म केले आहे. जसा मी या प्याल्यात आनंद मानतो, तसाच मनुष्य आपल्या प्याल्यात आनंद मानतो हे तुम्हाला माहीत नाही का? तरीही तुम्ही तो माझ्याकडून चोरला आहे.'
११ आणि यहूदा म्हणाला: 'हे माझ्या धन्या, मी तुला विनंती करतो की, तुझ्या सेवकाने माझ्या धन्याच्या कानात एक शब्द सांगावा; तुझ्या सेवकाच्या आईला आमच्या वडिलांपासून दोन भाऊ झाले होते; त्यांपैकी एक निघून गेला आणि हरवला, आणि तो सापडला नाही; त्याच्या आईजवळ फक्त तोच उरला आहे; आणि आमचा वडील, तुझा सेवक, त्याच्यावर प्रेम करतो, आणि त्याचे जीवनसुद्धा या (मुलाच्या) जीवनाशी जोडलेले आहे.
१२ आणि असे होईल की, जेव्हा आम्ही तुझ्या सेवकाकडे, आमच्या वडिलांकडे जाऊ, आणि तो मुलगा आमच्याबरोबर नसेल; तेव्हा त्याचा मृत्यू झालेला असेल, आणि आम्ही आमच्या वडिलांना दुखाने मरणासन्न अवस्थेत खाली आणू.
१३ आता त्याऐवजी, तुमचा सेवक म्हणून मला त्या मुलाऐवजी माझ्या धन्याकडे गुलाम म्हणून राहू द्या आणि त्या मुलाला त्याच्या भावांसोबत जाऊ द्या; कारण तुमचा सेवक असलेल्या आमच्या वडिलांच्या हातून मी त्याच्यासाठी जामीन झालो आहे, आणि जर मी त्याला परत आणले नाही, तर तुमच्या सेवकाला आमच्या वडिलांवर सदासर्वकाळ दोषारोप ऐकावा लागेल.
१४ आणि योसेफाने पाहिले की ते सर्वजण एकमेकांशी चांगुलपणाने एकमताने वागत होते, आणि त्याला स्वतला आवरता आले नाही, आणि त्याने त्यांना सांगितले की तो योसेफ आहे.
१५ आणि तो त्यांच्याशी हिब्रू भाषेत बोलला आणि त्यांच्या गळ्यात पडून रडला.
१६ पण ते त्याला ओळखत नव्हते आणि ते रडू लागले. तेव्हा तो त्यांना म्हणाला: 'माझ्यासाठी रडू नका, तर त्वरा करून माझ्या वडिलांना माझ्याकडे आणा; आणि तुम्ही पाहत आहात की, बोलणारा माझाच तोंड आहे आणि माझा भाऊ बन्यामीन याचे डोळे पाहत आहेत.
१७ कारण पाहा, दुष्काळाचे हे दुसरे वर्ष आहे आणि अजून पाच वर्षे कापणीशिवाय, झाडांच्या फळांशिवाय आणि नांगरणीशिवाय राहतील.
१८ तुम्ही आणि तुमची कुटुंबे लवकर खाली या, म्हणजे दुष्काळामुळे तुमचा नाश होणार नाही; आणि तुमच्या मालमत्तेबद्दल शोक करू नका, कारण पुष्कळ लोक जगावेत म्हणून सर्व गोष्टींची व्यवस्था लागावी म्हणून परमेश्वराने मला तुमच्यापुढे पाठवले आहे.
१९ आणि माझ्या वडिलांना सांगा की मी अजून जिवंत आहे; आणि पाहा, तुम्ही बघत आहात की परमेश्वराने मला फारोचा पिता आणि त्याच्या घराण्याचा व मिसर देशाचा सर्व शासक बनवले आहे.
२० आणि परमेश्वराने मला दिलेले माझे सर्व गौरव, सर्व संपत्ती व वैभव यांविषयी माझ्या पित्याला सांगा.'
२१ आणि फारोच्या तोंडून आलेल्या आज्ञेने त्याने त्यांना वाटेसाठी रथ व शिधासामग्री दिली आणि त्या सर्वांना रंगीबेरंगी वस्त्रे व चांदी दिली.
२२ आणि त्याने त्यांच्या वडिलांना वस्त्रे, चांदी आणि धान्य वाहणारी दहा गाढवे पाठवून दिली आणि त्यांना निरोप दिला.
२३ आणि ते वर जाऊन आपल्या वडिलांना म्हणाले की, योसेफ जिवंत असून तो पृथ्वीवरील सर्व राष्ट्रांना धान्य मोजून देत आहे आणि तो मिसर देशाचा शासक आहे.
२४ आणि त्यांच्या वडिलांचा त्यावर विश्वास बसला नाही, कारण ते मनाने खूप घाबरले होते; पण योसेफाने पाठवलेल्या रथांना पाहिल्यावर त्यांच्या मनात पुन्हा प्राण आला आणि ते म्हणाले: 'योसेफ जिवंत राहिला तरी मला पुरे आहे; मी मरण्यापूर्वी खाली जाऊन त्याला भेटीन.'

अध्याय ४४

१ आणि इस्राएल तिसऱ्या महिन्याच्या अमावस्येला हारानमधील आपल्या घरातून प्रवासाला निघाला आणि शपथेच्या विहिरीच्या मार्गाने गेला आणि त्याने त्याच महिन्याच्या सातव्या दिवशी आपला पिता इसहाक याच्या देवाला यज्ञ अर्पण केला.
२ आणि याकोबाला बेथेल येथे पाहिलेले स्वप्न आठवले, आणि त्याला मिसर देशात जाण्याची भीती वाटली.
३ आणि योसेफाला निरोप पाठवून आपण खाली जाणार नाही असे सांगण्याचा विचार करत असताना, आपण थांबावे की खाली जावे याबद्दल कदाचित आपल्याला दृष्टांत दिसेल या आशेने तो सात दिवस तेथेच राहिला.
४ आणि त्याने जुन्या धान्यासह प्रथमफळांचा कापणीचा सण साजरा केला, कारण कनान देशात सर्वत्र बियाणेही शिल्लक नव्हते, कारण दुष्काळ सर्व पशू, गुरेढोरे, पक्षी आणि माणसांवरही पडला होता.
५ आणि सोळाव्या दिवशी परमेश्वर त्याला दिसला आणि म्हणाला, 'याकोब, याकोब'; तो म्हणाला, 'मी येथे आहे.' आणि तो त्याला म्हणाला: 'मी तुझ्या पूर्वजांचा देव, अब्राहाम व इसहाक यांचा देव आहे; मिसर देशात जाण्यास भिऊ नकोस, कारण तेथे मी तुला

एक मोठे राष्ट्र बनवीन. मी तुझ्याबरोबर खाली जाईन आणि तुला (पुन्हा) वर आणीन, आणि याच देशात तुझे दफन केले जाईल, आणि योसेफ तुझ्या डोळ्यांवर आपले हात ठेवील.
६ भिऊ नकोस; इजिप्त देशात जा.
७ आणि त्याचे पुत्र व त्याचे नातू उठले आणि त्यांनी आपल्या बापाला व आपल्या मालमत्तेला रथांवर चढवले.
८ आणि इस्राएल या तिसऱ्या महिन्याच्या सोळाव्या दिवशी शपथेच्या विहिरीतून उठून मिसर देशात गेला.
९ आणि इस्राएलाने यहूदाला त्याचा मुलगा योसेफ याच्याकडे गोशेन देशाची पाहणी करण्यासाठी पाठवले, कारण योसेफाने आपल्या भावांना सांगितले होते की त्यांनी तेथे येऊन राहावे म्हणजे ते त्याच्या जवळ राहतील.
१० आणि हा मिसर देशातील सर्वात चांगला प्रदेश होता, व त्याच्या जवळचा होता, त्या सर्वांसाठी आणि जनावरांसाठीही.
११ आणि ह्या त्या याकोबाच्या मुलांची नावे आहेत, जे आपला पिता याकोब याच्याबरोबर मिसर देशात गेले होते.
१२ इस्राएलाचा ज्येष्ठ पुत्र रूबेन; आणि त्याच्या पुत्रांची नावे हनोख, पल्लू, हेस्रोन आणि कार्मी पाच ही आहेत.
१३ शिमोन आणि त्याचे पुत्र; आणि त्याच्या पुत्रांची नावे ही आहेत: यमुएल, यामीन, ओहाद, याकीन, सोहार आणि सफथी स्त्रीच्या सात पुत्रांपासून झालेला शौल.
१४ लेवी आणि त्याचे पुत्र; आणि त्याच्या पुत्रांची नावे अशी आहेत: गर्शोन, कोहाथ आणि मेरारी-चौथा.
१५ यहूदा आणि त्याचे पुत्र; आणि त्याच्या पुत्रांची नावे अशी आहेत: शेला, पेरेझ आणि जेराह-चौथा.
१६ इस्साखार आणि त्याचे पुत्र; आणि त्याच्या पुत्रांची नावे ही आहेत: तोला, फुआ, यासुब आणि शिम्रोन पाच.
१७ जबुलून आणि त्याचे पुत्र; आणि त्याच्या पुत्रांची नावे अशी आहेत: सेरेद, एलोन आणि चौथा यहलेल.
१८ आणि हे याकोबाचे पुत्र व त्यांचे पुत्र, जे लेआने याकोबाला मेसोपोटेमियात जन्म दिले, ते सहा होते, आणि त्यांची एकुलती एक बहीण दीना. लेआचे सर्व पुत्र व त्यांचे पुत्र, जे आपला पिता याकोब याच्याबरोबर मिसर देशात गेले, ते एकोणतीस होते, आणि आपला पिता याकोब त्यांच्याबरोबर असताना, ते तीस होते.
१९ आणि याकोबाची पत्नी लेआची दासी जिल्पा हिचे पुत्र, जिने याकोबाला गाद व अशूर यांना जन्म दिला.
२० आणि जे त्याच्याबरोबर मिसर देशात गेले, त्या त्यांच्या मुलांची नावे ही आहेत. गादचे पुत्र: सिफिओन, हाग्गी, शुनी, एजबोन, एरी, अरेली आणि अरोदी.
२१ आणि आशेरचे पुत्र: इम्ना, आणि इश्व, आणि इश्वी, आणि बेरिया, आणि सेरा, त्यांची एकुलती एक बहीण-सहा.
२२ सर्व जीव चौदा होते आणि लेआचे सर्व जीव चव्वेचाळीस होते.
२३ आणि याकोबाची पत्नी राहेल हिचे पुत्र योसेफ व बेंजामिन.
२४ आणि योसेफाचे वडील इजिप्तमध्ये येण्यापूर्वी, हेलिओपोलिसचा याजक पोटीफर याची मुलगी अशनाथ हिने त्याला जन्म दिलेले मनश्शे व तीन एफ्राईम हे पुत्र होते.
२५ आणि बिन्यामीनचे पुत्र: बेला, बेखेर, अशबेल, गेरा, नामान, एही, रोश, मुप्पिम, हूप्पिम आणि अर्द-अकरा.
२६ आणि राहेलचे सर्व जीव चौदा होते.
२७ आणि याकोबाची पत्नी राहेल हिची दासी बिल्हा, जिला तिने याकोबापासून जन्म दिला, तिचे पुत्र दान व नफताली हे होते.
२८ आणि जे त्यांच्याबरोबर मिसर देशात गेले, त्या त्यांच्या मुलांची नावे ही आहेत. दानचे पुत्र हूशीम, सामोन, असुदी, इजाका आणि सहावा शलोमोन हे होते.
२९ आणि ज्या वर्षी ते मिसर देशात आले, त्याच वर्षी ते मरण पावले; आणि केवळ दान हूशीमच शिल्लक राहिला.
३० आणि नप्तालीच्या मुलांची नावे ही आहेत: यहजीएल, गुनी, जेझर, शालूम आणि इव.
३१ आणि दुष्काळाच्या वर्षांनंतर जन्मलेला इव इजिप्तमध्ये मरण पावला.
३२ आणि राहेलचे सर्व जीव सव्वीस होते.
३३ आणि याकोबाचे जे सर्व मिळून मिसर देशात गेले, ते सत्तर जण होते. हे त्याचे पुत्र व त्याच्या नातवंडं, असे एकूण सत्तर जण आहेत; पण त्यांपैकी पाच जण योसेफाच्या आधी मिसर देशात मरण पावले, आणि त्यांना संतती नव्हती.
३४ आणि कनान देशात यहूदाचे दोन पुत्र, एर व ओनान, मरण पावले; त्यांना मुले नव्हती; आणि इस्राएल लोकांनी मरण पावलेल्यांना पुरले; आणि त्यांची गणना सत्तर परराष्ट्रीय राष्ट्रांमध्ये झाली.

प्रकरण ४५

१ आणि इस्राएल लोक पंचेचाळीसाव्या ज्युबिलीच्या दुसऱ्या वर्षाच्या तिसऱ्या आठवड्यात, चौथ्या महिन्याच्या अमावस्येला मिसर देशात, गोशेन प्रांतात गेले.
२ आणि योसेफ आपले वडील याकोब यांना भेटायला गोशेन देशात गेला आणि तो आपल्या वडिलांच्या गळ्यात पडून रडला.
३ आणि इस्राएल योसेफाला म्हणाला: 'मी तुला पाहिले आहे, त्यामुळे आता मला मरण येऊ दे; आणि आता इस्राएलाचा परमेश्वर देव, जो अब्राहाम व इसहाक यांचा देव आहे, त्याचे आभार मानले जावोत; ज्याने आपला सेवक याकोब याच्यावर आपली दया व कृपा रोखून धरली नाही.'
४ मी जिवंत असताना तुझे मुख पाहिले आहे, हेच माझ्यासाठी पुरेसे आहे; होय, बेथेल येथे मी पाहिलेले दर्शन खरे आहे. माझा देव परमेश्वर युगानुयुग धन्य असो आणि त्याचे नावही धन्य असो.
५ आणि योसेफ व त्याचे भाऊ आपल्या वडिलांसमोर भाकर खात होते व द्राक्षारस पीत होते. योसेफाला आपल्या भावांसोबत जेवताना व आपल्यासमोर पिताना पाहून याकोब अतिशय आनंदित झाला. ज्याने त्याचे आणि त्याच्या बारा पुत्रांचे रक्षण केले होते, त्या सर्व गोष्टींच्या निर्माणकर्त्याचे त्याने आभार मानले.
६ आणि योसेफाने फारोसमोर राज्य करत असलेल्या गोशेन, रामसेस आणि त्याच्या सभोवतालच्या सर्व प्रदेशात राहण्याचा हक्क आपल्या वडिलांना व भावांना भेट म्हणून दिला होता. इस्राएल आणि त्याचे पुत्र इजिप्त देशातील सर्वोत्तम भाग असलेल्या गोशेन प्रदेशात राहत होते आणि जेव्हा इस्राएल इजिप्तमध्ये आला तेव्हा तो एकशे तीस वर्षांचा होता.
७ आणि योसेफाने दुष्काळाच्या सात वर्षांत आपल्या वडिलांचे, भावांचे आणि त्यांच्या मालमत्तेचे पालनपोषण भाकरीने केले.
८ आणि दुष्काळामुळे मिसर देशाला त्रास झाला, आणि योसेफाने अन्नाच्या मोबदल्यात फारोसाठी मिसरचा सर्व प्रदेश मिळवला आणि त्याने फारोसाठी लोक, त्यांची गुरेढोरे आणि सर्व काही ताब्यात घेतले.

९ आणि दुष्काळाची वर्षे संपली, आणि योसेफाने देशातील लोकांना आठव्या वर्षी पेरणी करण्यासाठी बी व अन्न दिले, कारण नदीला पूर येऊन इजिप्तचा सर्व प्रदेश दुथडी भरून गेला होता.
१० कारण दुष्काळाच्या सात वर्षांत नदीला पूर आला नव्हता आणि नदीकाठच्या केवळ काही ठिकाणीच पाणी मिळाले होते, पण आता तिला पूर आला आणि मिसऱ्यांनी जमिनीची पेरणी केली, आणि त्या वर्षी पुष्कळ धान्य आले.
११ आणि हे पंचेचाळीसाव्या ज्युबिलीच्या चौथ्या आठवड्याचे पहिले वर्ष होते.
१२ आणि योसेफाने कापणीच्या धान्यापैकी पाचवा भाग राजासाठी घेतला आणि चार भाग त्यांच्यासाठी अन्न व बी म्हणून ठेवला; आणि योसेफाने मिसर देशासाठी आजपर्यंत हा नियम केला.
१३ आणि इस्राएल सतरा वर्षे मिसर देशात राहिला, आणि तो जगला ते सर्व दिवस तीन ज्युबिली, म्हणजे एकशे सत्तेचाळीस वर्षे होते, आणि पंचेचाळीसाव्या ज्युबिलीच्या पाचव्या आठवड्याच्या चौथ्या वर्षी त्याचा मृत्यू झाला.
१४ आणि इस्राएलाने मरण्यापूर्वी त्याच्या पुत्रांना आशीर्वाद दिला आणि मिसर देशात त्यांच्यावर जे काही संकट येणार होते ते सर्व त्यांना सांगितले; आणि शेवटच्या दिवसांत त्यांच्यावर काय संकट येईल हे त्याने त्यांना कळवले, आणि त्यांना आशीर्वाद देऊन योसेफाला त्या देशात दोन वाटे दिले.
१५ आणि तो आपल्या पूर्वजांबरोबर निजला, आणि त्याला कनान देशातील दुहेरी गुहेत, त्याचे वडील अब्राहाम यांच्याजवळ, हेब्रोन देशातील दुहेरी गुहेत त्याने स्वतःसाठी खोदलेल्या कबरीत पुरण्यात आले.
१६ आणि त्याने आपली सर्व पुस्तके व आपल्या पूर्वजांची पुस्तके आपला मुलगा लेवी याला दिली, यासाठी की त्याने ती आजपर्यंत आपल्या मुलांसाठी जतन करावीत व त्यांचे नूतनीकरण करावे.

अध्याय ४६

१ आणि असे झाले की याकोब मरण पावल्यानंतर मिसर देशात इस्राएल लोकांची संख्या वाढली आणि ते एक मोठे राष्ट्र बनले, आणि ते मनाने एकमताचे होते, भाऊ भावावर प्रेम करत होता आणि प्रत्येकजण आपल्या भावाला मदत करत होता, आणि योसेफाच्या आयुष्याचे सर्व दिवस, दहा [2242 AM] वर्षे, त्यांची संख्या विपुल प्रमाणात वाढली आणि अतिशय वाढली.
२ आणि आपला पिता याकोब याच्यानंतर योसेफ जिवंत होता त्या सर्व दिवसांत सैतान किंवा कोणतेही दुष्टत्व नव्हते, कारण योसेफाच्या हयातीत सर्व मिसरी लोकांनी इस्राएलच्या मुलांचा आदर केला.
३ आणि योसेफ एकशे दहा वर्षांचा असताना मरण पावला; तो सतरा वर्षे कनान देशात राहिला, दहा वर्षे सेवक होता, तीन वर्षे तुरुंगात होता आणि ऐंशी वर्षे तो राजाच्या अधिपत्याखाली होता व सर्व मिसर देशावर राज्य करत होता.
४ आणि तो मरण पावला व त्याचे सर्व भाऊ आणि ती सर्व पिढीही मरण पावली.
५ आणि त्याने मरण्यापूर्वी इस्राएल लोकांना आज्ञा दिली की, जेव्हा ते मिसर देशातून बाहेर जातील, तेव्हा त्यांनी त्याची हाडे आपल्याबरोबर घेऊन जावीत.
६ आणि त्याने त्याच्या अस्थींविषयी त्यांना शपथ घ्यायला लावली, कारण त्याला माहीत होते की मिसरी लोक त्याला पुन्हा बाहेर आणून कनान देशात दफन करणार नाहीत; कारण कनानचा राजा मकमारोन, अश्शूर देशात राहत असताना, त्याने त्या खोऱ्यात मिसरच्या राजाबरोबर युद्ध करून त्याला तेथे ठार मारले होते आणि एरमोनच्या वेशींपर्यंत मिसऱ्यांचा पाठलाग केला होता.
७ परंतु तो आत प्रवेश करू शकला नाही, कारण दुसरा एक नवीन राजा इजिप्तचा राजा झाला होता, आणि तो त्याच्यापेक्षा अधिक सामर्थ्यवान होता, आणि तो कनान देशात परत गेला आणि इजिप्तची द्वारे बंद झाली, आणि कोणी बाहेर जात नव्हते आणि कोणी इजिप्तमध्ये आत येत नव्हते.
८ आणि योसेफ शेचाळीसाव्या ज्युबिलीमध्ये, दुसऱ्या वर्षी, सहाव्या आठवड्यात मरण पावला आणि त्यांनी त्याला मिसर देशात पुरले आणि त्याच्यानंतर त्याचे सर्व भाऊ मरण पावले.
९ आणि सत्तेचाळीसाव्या ज्युबिलीमध्ये, दुसऱ्या वर्षाच्या दुसऱ्या आठवड्यात, मिसरचा राजा कनानच्या राजाबरोबर युद्ध करायला निघाला [२२६३ AM] आणि इस्राएल लोकांनी योसेफाची हाडे सोडून याकोबाच्या मुलांची सर्व हाडे बाहेर आणली आणि त्यांनी ती डोंगरावरील दुहेरी गुहेतील शेतात पुरली.
१० आणि त्यांच्यापैकी बहुतेक जण इजिप्तला परतले, पण त्यांच्यापैकी थोडे जण हेब्रोनच्या डोंगराळ प्रदेशात राहिले आणि तुझा वडील अम्राम त्यांच्यासोबत राहिला.
११ आणि कनानच्या राजाने मिसरच्या राजावर विजय मिळवला आणि त्याने मिसर देशाचे दरवाजे बंद केले.
१२ आणि त्याने इस्राएल लोकांना छळण्याचा एक दुष्ट डाव रचला आणि तो मिसर देशातील लोकांना म्हणाला: ‘पाहा, इस्राएल लोकांची संख्या आपल्यापेक्षा अधिक वाढली आहे.
१३ चला, त्यांची संख्या खूप वाढण्यापूर्वी आपण त्यांच्याशी शहाणपणाने वागूया, आणि आपल्यावर युद्ध ओढवण्यापूर्वी व तेही आपल्याविरुद्ध लढण्यापूर्वी आपण त्यांना गुलामगिरीत ढकलूया; नाहीतर ते आपल्या शत्रूंना सामील होतील आणि आपल्या देशातून निघून जातील, कारण त्यांची अंतःकरणे आणि तोंडे कनान देशाकडे लागलेली आहेत.’
१४ आणि त्याने त्यांना गुलामगिरीने छळण्यासाठी त्यांच्यावर मजूर नेमले; आणि त्यांनी फारोसाठी पिथोम व रामसेस ही मजबूत शहरे बांधली आणि इजिप्तच्या शहरांमध्ये पडलेल्या सर्व भिंती व सर्व तटबंदी पुन्हा बांधल्या.
१५ आणि त्यांनी त्यांच्याकडून कठोरपणे सेवा करवून घेतली, आणि ते त्यांच्याशी जितके अधिक वाईट वागत, तितकी त्यांची वाढ आणि गुणाकार होत गेला.
१६ आणि मिसर देशातील लोकांनी इस्राएल लोकांचा तिरस्कार केला.

अध्याय ४७

१ आणि सातव्या आठवड्यात, सातव्या वर्षी, सत्तेचाळीसाव्या ज्युबिलीमध्ये, तुझे वडील कनान देशातून बाहेर पडले, आणि तू त्याच्या सहाव्या वर्षी, अठ्ठेचाळीसाव्या ज्युबिलीमध्ये, चौथ्या आठवड्यात जन्मलास; हा इस्राएल लोकांवर संकटाचा काळ होता.
२ आणि मिसर देशाचा राजा फारो याने त्यांना अशी आज्ञा दिली की, त्यांनी जन्मलेले सर्व पुरुष पुत्र नदीत फेकून द्यावेत.

३ आणि तू जन्मला त्या दिवसापर्यंत त्यांनी त्यांना सात महिने गर्भात ठेवले.
४ आणि तुझ्या आईने तुला तीन महिने लपवून ठेवले, आणि लोकांनी तिच्याविषयी सांगितले. मग तिने तुझ्यासाठी एक कोठार बनवले, आणि त्याला डांबर व खडीने लिंपले, आणि ते नदीकिनारी असलेल्या फरश्यांवर ठेवले, आणि तिने तुला त्यात सात दिवस ठेवले, आणि तुझी आई रात्री येऊन तुला दूध पाजत असे, आणि दिवसा तुझी बहीण मिरियम पक्ष्यांपासून तुझे रक्षण करत असे.
५ आणि त्या दिवसांत फारोची मुलगी थरमूथ नदीत स्नान करायला आली, तेव्हा तिने तुझा आक्रोश ऐकला आणि तिने आपल्या दासींना तुला बाहेर आणायला सांगितले, आणि त्यांनी तुला तिच्याकडे आणले.
६ आणि तिने तुला कोशातून बाहेर काढले आणि तिला तुझ्यावर दया आली.
७ आणि तुझी बहीण तिला म्हणाली: 'मी जाऊन तुझ्यासाठी ह्या बाळाला दूध पाजायला इब्री स्त्रियांपैकी एकाला बोलावून आणू का?'
८ आणि ती तिला म्हणाली: 'जा.' आणि ती गेली व तिने तुझी आई योखेबेद हिला बोलावले, आणि तिने तिला तिची मजुरी दिली, आणि तिने तुझे पालनपोषण केले.
९ आणि नंतर, तू मोठा झाल्यावर, त्यांनी तुला फारोच्या मुलीकडे आणले आणि तू तिचा मुलगा झालास, आणि तुझे वडील अम्राम यांनी तुला लिहायला शिकवले, आणि तीन आठवडे पूर्ण झाल्यावर त्यांनी तुला राजदरबारात आणले.
१० आणि तू तीन आठवडे दरबारात होतास, त्या वेळेपर्यंत जेव्हा तू राजदरबारातून बाहेर गेलास आणि एका मिसऱ्याला तुझ्या इस्राएल वंशाच्या मित्राला मारताना पाहिलेस, आणि तू त्याला ठार मारून वाळूत लपवलेस.
११ आणि दुसऱ्या दिवशी तू आणि इस्राएलाचे दोघे जण आपापसात भांडत होते; तेव्हा जो वाईट करत होता त्याला तू म्हणालास: 'तू आपल्या भावाला का मारतोस?'
१२ आणि तो रागावला व संतापला आणि म्हणाला: 'आम्हावर तुला अधिपती व न्यायाधीश कोणी नेमले आहे? काल तू जसा मिसऱ्याला ठार मारलेस, तसा तू मलाही ठार मारशील असे तुला वाटते का?' आणि या शब्दांमुळे तू घाबरून पळून गेलास.

अध्याय ४८

१ आणि एकोणपन्नासाव्या ज्युबिलीच्या सहाव्या वर्षी तिसऱ्या आठवड्यात तू निघून गेलास आणि मिद्यान देशात पाच आठवडे आणि एक वर्ष राहिलास. आणि पन्नासाव्या ज्युबिलीच्या दुसऱ्या वर्षी दुसऱ्या आठवड्यात तू इजिप्तमध्ये परत आलास.
२ आणि सीनाय पर्वतावर त्याने तुझ्याशी काय संवाद साधला, आणि जेव्हा तू इजिप्तमध्ये परत येत होतास <वाटेत मुक्कामाच्या ठिकाणी जेव्हा तू त्याला भेटलास> तेव्हा राजकुमार मस्तेमाला तुझ्याबरोबर काय करायचे होते, हे तुला स्वतला माहीत आहे.
३ जेव्हा त्याने पाहिले की, तुला मिसऱ्यांवर न्याय व सूड उगवण्यासाठी पाठवले आहे, तेव्हा त्याने आपल्या सर्व शक्तीनिशी तुला ठार मारून मिसऱ्यांची तुझ्या हातून सुटका करण्याचा प्रयत्न केला नाही का?
४ आणि मी तुला त्याच्या हातून सोडवले, आणि इजिप्तमध्ये फारो, त्याचे सर्व घराणे, त्याचे सेवक व त्याचे लोक यांच्याविरुद्ध जी चिन्हे व चमत्कार करण्यासाठी तुला पाठवले होते, ते तू केलेस.
५ आणि परमेश्वराने इस्राएलांसाठी त्यांच्यावर मोठा सूड उगवला, आणि रक्त, बेडूक, उवा, माश्या आणि फोड यांसारख्या पीडांनी त्यांना मारले; आणि त्यांच्या गुरांना मृत्यूने मारले; आणि गारांनी, ज्यामुळे त्याने त्यांची सर्व उगवण नष्ट केली; आणि टोळांनी, ज्यांनी गारांनंतर उरलेले अन्न खाऊन टाकले, आणि अंधाराने मारले; आणि मनुष्य व पशूंच्या प्रथमजातांच्या मृत्यूने मारले; आणि त्यांच्या सर्व मूर्तींवर परमेश्वराने सूड घेतला आणि त्यांना अग्नीने जाळून टाकले.
६ आणि हे सर्व तुझ्या हातून पाठवण्यात आले होते, यासाठी की त्या गोष्टी घडण्यापूर्वीच तू त्या जाहीर कराव्यात, आणि तू इजिप्तच्या राजाशी त्याच्या सर्व सेवकांसमक्ष व त्याच्या लोकांसमक्ष बोललास.
७ आणि तुझ्या वचनांप्रमाणे सर्व काही घडले; इस्राएलासाठी तू त्यावर सूड उगवावा म्हणून मिसर देशावर दहा मोठे व भयंकर न्यायदंड आले.
८ आणि परमेश्वराने इस्राएलांसाठी सर्व काही केले, आणि त्याने अब्राहामाबरोबर केलेल्या करारानुसार, की त्यांनी त्यांना बळजबरीने गुलामगिरीत आणल्याबद्दल तो त्यांच्यावर सूड उगवेल.
९ आणि राजकुमार मस्तेमा तुझ्याविरुद्ध उभा राहिला आणि त्याने तुला फारोच्या हाती सोपवण्याचा प्रयत्न केला; त्याने मिसरी जादुगारांना मदत केली.
१० आणि ते उभे राहिले आणि त्यांनी तुझ्यासमोर ती दुष्कृत्ये केली जी आम्ही त्यांना करू दिली होती, परंतु जे उपाय आम्ही त्यांच्या हातून घडवून आणू दिले नाहीत.
११ आणि परमेश्वराने त्यांना घातक व्रणांनी पीडित केले, आणि ते उभे राहू शकले नाहीत, कारण आम्ही त्यांचा नाश केला, ज्यामुळे ते एकही चिन्ह करू शकले नाहीत.
१२ आणि ही सर्व चिन्हे व चमत्कार घडूनही राजकुमार मस्तेमा लज्जित झाला नाही, कारण त्याने धैर्य धरून मिसऱ्यांना अशी आरोळी दिली की, त्यांनी मिसऱ्यांच्या सर्व सैन्यासह, त्यांच्या रथांसह, त्यांच्या घोड्यांसह आणि मिसर देशातील लोकांच्या सर्व सैन्यासह तुझा पाठलाग करावा.
१३ आणि मी मिसरी व इस्राएल यांच्यामध्ये उभा राहिलो आणि आम्ही इस्राएलाला त्याच्या हातून व त्याच्या लोकांच्या हातून सोडवले; आणि परमेश्वराने त्यांना समुद्राच्या मधून असे पार नेले, जणू ती कोरडी जमीनच होती.
१४ आणि ज्या सर्व लोकांना त्याने इस्राएलाचा पाठलाग करण्यासाठी आणले होते, त्या सर्वांना परमेश्वर, आपला देव, याने समुद्राच्या मध्यभागी, इस्राएलाच्या मुलांच्या पायाखालच्या खोल गर्तेत टाकले; जसे मिसरच्या लोकांनी आपली मुले नदीत टाकली होती, त्याचप्रमाणे त्याने त्यांच्यापैकी दहा लाखांवर सूड घेतला आणि तुझ्या लोकांच्या मुलांपैकी एका तान्हे बाळामुळे, ज्याला त्यांनी नदीत टाकले होते, एक हजार बलवान आणि उत्साही पुरुष मारले गेले.
१५ आणि चौदाव्या दिवशी, पंधराव्या दिवशी, सोळाव्या दिवशी, सतराव्या दिवशी आणि अठराव्या दिवशी, राजकुमार मस्तेमाला इस्राएल लोकांच्या मागे बांधून तुरुंगात टाकण्यात आले, यासाठी की त्याने त्यांच्यावर आरोप करू नये.

१६ आणि एकोणिसाव्या दिवशी आम्ही त्यांना सोडून दिले, यासाठी की त्यांनी मिसऱ्यांना मदत करावी व इस्राएल लोकांचा पाठलाग करावा.
१७ आणि त्याने त्यांची अंतकरणे कठोर व त्यांना हट्टी बनवले; आणि आपल्या परमेश्वर देवाने ही योजना आखली की, तो मिसऱ्यांवर हल्ला करून त्यांना समुद्रात फेकून देईल.
१८ आणि चौदाव्या दिवशी आम्ही त्याला बांधले, यासाठी की ज्या दिवशी इस्राएल लोकांनी त्यांना गुलामगिरीत सेवा करण्यास भाग पाडले होते, त्या बदल्यात मिसऱ्यांची लूट करण्यासाठी त्यांनी मिसऱ्यांकडे भांडी व वस्त्रे, चांदीची भांडी, सोन्याची भांडी आणि पितळेची भांडी मागितली, त्या दिवशी त्याने इस्राएल लोकांवर दोषारोप करू नये.
१९ आणि आम्ही इस्राएल लोकांना मिसर देशातून रिकाम्या हाताने बाहेर काढले नाही.

प्रकरण ४९

१ वल्हांडणाच्या सणाविषयी परमेश्वराने तुला दिलेल्या आज्ञेचे स्मरण ठेव, की तू तो सण पहिल्या महिन्याच्या चौदाव्या दिवशी योग्य वेळी साजरा करावा, संध्याकाळ होण्यापूर्वी त्याची शिकार करावी आणि सूर्यास्तापासून पंधराव्या दिवसाच्या संध्याकाळी रात्री त्याचे मांस खावे.
२ कारण त्या रात्री - उत्सवाच्या आणि आनंदाच्या प्रारंभी - तुम्ही मिसर देशात वल्हांडणाचा सण साजरा करत होता, तेव्हा मस्तेमाच्या सर्व शक्तींना मिसर देशातील सर्व प्रथमजातांना ठार मारण्यासाठी मोकळे सोडण्यात आले होते, फारोच्या प्रथमजातापासून ते जात्यावरील बंदी दासीच्या प्रथमजातापर्यंत आणि गुरांपर्यंत.
३ आणि परमेश्वराने त्यांना हे चिन्ह दिले: ज्या घरांच्या उंबरठ्यांवर त्यांनी पहिल्या वर्षाच्या कोकराचे रक्त पाहिले, त्या घरात त्यांनी वध करण्यासाठी प्रवेश करू नये, तर त्या घरावरून पुढे जावे, यासाठी की, ज्या घरात रक्ताचे चिन्ह उंबरठ्यांवर होते, त्या घरातील सर्व लोक वाचवावेत.
४ आणि परमेश्वराच्या शक्तींनी परमेश्वराच्या आज्ञेप्रमाणे सर्व काही केले; आणि ते सर्व इस्राएल लोकांवरून निघून गेले; आणि त्यांच्यापैकी गुरेढोरे, माणसे किंवा कुत्रे यांपैकी कोणाचाही जीव घेण्यासाठी त्यांच्यावर ती पीडा आली नाही.
५ आणि मिसर देशात ती पीडा फारच भयंकर होती; देशात असे एकही घर नव्हते, जिथे कोणी मेले नव्हते आणि रडणे व विलाप चालू नव्हता.
६ आणि सर्व इस्राएल लोक वल्हांडणाच्या कोकराचे मांस खात होते, द्राक्षारस पीत होते आणि आपल्या पूर्वजांच्या परमेश्वर देवाची स्तुती, आशीर्वाद व आभार मानत होते; आणि मिसरच्या जोखडातून व दुष्ट गुलामगिरीतून बाहेर पडण्यास तयार होते.
७ आणि तू आपल्या आयुष्यभर हा दिवस स्मरणात ठेव आणि वर्षातून एकदा, त्याच दिवशी, त्याच्या सर्व नियमांनुसार, आपल्या आयुष्यभर दरवर्षी त्याचे पालन कर आणि ते दिवसेंदिवस किंवा महिन्या-महिन्याला पुढे ढकलू नकोस.
८ कारण हा एक सार्वकालिक नियम आहे, आणि तो सर्व इस्राएलपुत्रांसाठी स्वर्गीय पाट्यांवर कोरलेला आहे, की त्यांनी आपल्या सर्व पिढ्यानपिढ्या, वर्षातून एकदा, दरवर्षी त्या दिवशी त्याचे पालन करावे; आणि दिवसांची कोणतीही मर्यादा नाही, कारण हे सदासर्वकाळासाठी नेमलेले आहे.
९ आणि जो मनुष्य अशुद्धतेपासून मुक्त असूनही, त्या सणाच्या दिवशी परमेश्वरापुढे स्वीकारार्ह अर्पण आणण्यासाठी आणि त्या सणाच्या दिवशी परमेश्वरासमोर खाण्यापिण्यासाठी येत नाही, तो शुद्ध व जवळ असूनही बहिष्कृत केला जाईल; कारण त्याने परमेश्वराचे अर्पण त्याच्या नेमलेल्या वेळी अर्पण केले नाही, म्हणून तो दोष स्वतवर घेईल.
१० इस्राएल लोकांनी येऊन वल्हांडण सण त्याच्या ठरलेल्या वेळी, म्हणजे पहिल्या महिन्याच्या चौदाव्या दिवशी, संध्याकाळच्या दरम्यान, दिवसाच्या तिसऱ्या भागापासून रात्रीच्या तिसऱ्या भागापर्यंत साजरा करावा; कारण दिवसाचे दोन भाग प्रकाशासाठी आणि एक तृतीयांश भाग संध्याकाळसाठी दिलेला आहे.
११ संध्याकाळच्या दरम्यान तू याचे पालन करावेस अशी परमेश्वराने तुला आज्ञा दिली आहे.
१२ आणि दिवसाच्या प्रकाशात त्याला मारणे अनुज्ञेय नाही, परंतु संध्याकाळच्या सुमारास मारावे; आणि त्यांनी ते संध्याकाळच्या वेळी, रात्रीच्या तिसऱ्या प्रहरापर्यंत खावे; आणि रात्रीच्या तिसऱ्या प्रहरापासून पुढे त्याच्या मांसापैकी जे काही उरेल, ते त्यांनी अग्नीत जाळून टाकावे.
१३ आणि त्यांनी ते पाण्यात शिजवू नये, किंवा कच्चेही खाऊ नये, तर अग्नीवर भाजून खावे; त्यांनी ते काळजीपूर्वक खावे; त्याचे डोके आतड्यांसकट आणि पाय अग्नीवर भाजावेत, आणि त्याचे एकही हाड मोडू नये; कारण इस्राएल लोकांचे एकही हाड मोडले जाणार नाही.
१४ याच कारणास्तव परमेश्वराने इस्राएल लोकांना आज्ञा दिली की त्यांनी वल्हांडण सण त्याच्या ठरलेल्या दिवशी पाळावा, आणि त्यांनी त्यातील एकही हाड मोडू नये; कारण तो एक सणाचा दिवस व आज्ञा दिलेला दिवस आहे, आणि दिवसेंदिवस किंवा महिन्यागणिक तो पुढे ढकलता येणार नाही, तर त्याच्या सणाच्या दिवशीच तो पाळला जावा.
१५ आणि तू इस्राएल लोकांना आज्ञा दे की, त्यांनी आयुष्यभर, दरवर्षी, वर्षातून एकदा, त्याच्या ठरलेल्या दिवशी वल्हांडण सण पाळावा; आणि तो परमेश्वराच्या दृष्टीने एक अत्यंत संतोषजनक स्मारक ठरेल; आणि ज्या वर्षी ते त्याच्या आज्ञेप्रमाणे सर्व प्रकारे योग्य वेळी वल्हांडण सण साजरा करतील, त्या वर्षी त्यांना ठार मारण्यासाठी किंवा मारण्यासाठी कोणतीही पीडा त्यांच्यावर येणार नाही.
१६ आणि त्यांनी ते परमेश्वराच्या पवित्रस्थानाबाहेर खाऊ नये, तर परमेश्वराच्या पवित्रस्थानासमोर खावे, आणि इस्राएल मंडळीतील सर्व लोकांनी ते त्याच्या नेमलेल्या वेळी साजरे करावे.
१७ आणि जो कोणी मनुष्य त्याच्या दिवसाला आला आहे, त्याने वीस वर्षे व त्यापुढील वयापासून ते तुमच्या देवाच्या पवित्रस्थानात परमेश्वरासमोर ते खावे; कारण त्यांनी परमेश्वराच्या पवित्रस्थानात ते खावे असे लिहिलेले व नेमलेले आहे.
१८ आणि जेव्हा इस्राएल लोक ज्या देशाचा ताबा घेणार आहेत, म्हणजे कनान देशात येतील, आणि त्या देशात परमेश्वराचे पवित्रस्थान बांधले जाईपर्यंत, आपल्या एका वंशात देशाच्या मध्यभागी परमेश्वराचा निवासमंडप उभारतील, तेव्हा त्यांनी येऊन परमेश्वराच्या निवासमंडपाच्या मध्यभागी वल्हांडण सण साजरा करावा, आणि दरवर्षी परमेश्वरासमोर त्याचा वध करावा.

१९ आणि ज्या दिवसांत त्यांच्या वतनभूमीत परमेश्वराच्या नावाने मंदिर बांधले जाईल, त्या दिवसांत ते तेथे जाऊन संध्याकाळी, सूर्यास्ताच्या वेळी, दिवसाच्या तिसऱ्या भागात वल्हांडणाचा सण साजरा करतील.
२० आणि ते त्याचे रक्त वेदीच्या उंबरठ्यावर अर्पण करतील, आणि त्याची चरबी वेदीवरील अग्नीवर टाकतील, आणि परमेश्वराच्या नावाने पवित्र केलेल्या मंदिराच्या अंगणात अग्नीवर भाजलेले त्याचे मांस खातील.
२१ आणि त्यांनी आपल्या शहरांमध्ये व परमेश्वराच्या निवासस्थानासमोर किंवा त्याच्या मंदिरासमोर, जिथे त्याचे नाव वास करते, त्याशिवाय इतर कोणत्याही ठिकाणी वल्हांडण सण साजरा करू नये; आणि त्यांनी परमेश्वरापासून भरकटू नये.
२२ आणि हे मोशे, जशी तुला आज्ञा देण्यात आली होती, त्याप्रमाणे इस्राएल लोकांना वल्हांडणाचे नियम पाळण्याची आज्ञा दे; त्यांना दरवर्षी त्या सणाचे दिवस आणि बेखमीर भाकरीचा सण जाहीर कर, की त्यांनी सात दिवस बेखमीर भाकरी खावी, त्याचा सण पाळावा आणि त्या आनंदाच्या सात दिवसांत दररोज परमेश्वरासमोर तुमच्या देवाच्या वेदीवर अर्पण आणावे.
२३ कारण तुम्ही मिसर देशातून निघाल्यापासून शूरच्या वाळवंटात प्रवेश करेपर्यंत हा सण घाईघाईने साजरा केला; कारण समुद्राच्या किनाऱ्यावर तुम्ही तो पूर्ण केला.

प्रकरण ५०

१ आणि या नियमानंतर मी तुला सीनायच्या वाळवंटातील शब्बाथाचे दिवस सांगितले, जे एलीम आणि सीनाय यांच्यामध्ये आहे.
२ आणि मी तुला सीनाय पर्वतावरील देशातील शब्बाथांविषयी सांगितले होते, आणि वर्षांच्या शब्बाथांमधील ज्युबिली वर्षांविषयीही सांगितले होते; परंतु तुम्ही ज्या देशाचा ताबा घेणार आहात, त्या देशात प्रवेश करेपर्यंत मी तुला त्याचे वर्ष सांगितले नाही.
३ आणि जोपर्यंत ते त्यावर राहत असतील, तोपर्यंत ती भूमीसुद्धा आपले शब्बाथ पाळील आणि त्यांना ज्युबिली वर्ष कळेल.
४ म्हणून मी तुझ्यासाठी वर्ष-आठवडे, वर्षे आणि ज्युबिली (महोत्सवी वर्षे) नेमले आहेत: आदामच्या काळापासून आजपर्यंत एकोणपन्नास ज्युबिली, एक आठवडा आणि दोन वर्षे आहेत: आणि परमेश्वराच्या आज्ञा शिकण्यासाठी अजून चाळीस वर्षे बाकी आहेत, जोपर्यंत ते पश्चिमेला यार्देन नदी ओलांडून कनान देशात प्रवेश करत नाहीत.
५ आणि इस्राएल व्यभिचार, अशुद्धता, प्रदूषण, पाप आणि चूक या सर्व दोषांपासून शुद्ध होईपर्यंत आणि सर्व देशात विश्वासाने राहो, आणि तेथे सैतान किंवा कोणताही दुष्ट राहणार नाही, आणि तो देश त्या वेळेपासून सर्वकाळ शुद्ध होईल, तोपर्यंत जुब्बे संपून जातील.
६ आणि पाहा, शब्बाथांविषयीची आज्ञा मी तुझ्यासाठी लिहून ठेवली आहे, आणि त्यातील सर्व नियमशास्त्रेही लिहून ठेवली आहेत.
७ सहा दिवस तू श्रम करशील, परंतु सातव्या दिवशी परमेश्वर तुझा देव याचा शब्बाथ आहे. त्या दिवशी तू, तुझे पुत्र, तुझे पुरुष सेवक, तुझ्या स्त्री सेवक, तुझी सर्व गुरेढोरे आणि तुझ्याबरोबर असलेला परदेशी, या सर्वांनी कोणत्याही प्रकारचे काम करू नये.
८ आणि जो कोणी त्या दिवशी कोणतेही काम करील, त्याला मृत्यू येईल: जो कोणी तो दिवस अपवित्र करील, जो कोणी आपल्या पत्नीसोबत व्यभिचार करील, किंवा जो कोणी त्या दिवशी खरेदी-विक्रीच्या उद्देशाने प्रवासाला निघेल असे म्हणेल; आणि जो कोणी सहाव्या दिवशी स्वतःसाठी तयार न केलेले पाणी काढेल, आणि जो कोणी आपल्या तंबूतून किंवा घरातून कोणतेही ओझे वाहून नेईल, त्याला मृत्यू येईल.
९ शब्बाथ दिवशी तुम्ही सहाव्या दिवशी स्वतःसाठी जे काही तयार केले आहे त्याव्यतिरिक्त दुसरे कोणतेही काम करू नका; यासाठी की तुम्ही खावे, प्यावे, विश्रांती घ्यावी आणि त्या दिवशी सर्व कामांपासून शब्बाथ पाळावा; आणि आपला देव परमेश्वर याचे आभार मानावेत, ज्याने तुम्हाला उत्सवाचा व पवित्र दिवस दिला आहे; आणि सर्व इस्राएलांसाठी पवित्र राज्याचा हा दिवस त्यांच्या दिवसांमध्ये सदासर्वकाळासाठी गणला जाईल.
१० कारण परमेश्वराने इस्राएलांना मोठा सन्मान दिला आहे की, त्यांनी या सणाच्या दिवशी खावे, प्यावे आणि तृप्त व्हावे, आणि काही दिवस व शब्बाथ दिवशी परमेश्वरापुढे धूप जाळणे व अर्पणे आणि यज्ञार्पण करणे या व्यतिरिक्त मानवाच्या सर्व श्रमांतून विश्रांती घ्यावी.
११ हे कार्य केवळ शब्बाथ दिवशी परमेश्वर तुमचा देव याच्या पवित्रस्थानातच केले पाहिजे; यासाठी की, त्यांनी परमेश्वराच्या दृष्टीने संतोषजनक स्मारक म्हणून दररोज सतत यज्ञार्पण करून इस्राएलासाठी प्रायश्चित्त करावे, आणि तुला आज्ञा दिल्याप्रमाणे त्याने त्यांना दररोज सदैव स्वीकारावे.
१२ आणि जो कोणी त्यावर कोणतेही काम करतो, किंवा प्रवास करतो, किंवा आपल्या घरात वा इतर कोणत्याही ठिकाणी शेती करतो, आणि जो कोणी आग पेटवतो, किंवा कोणत्याही पशूवर स्वार होतो, किंवा समुद्रावर जहाजाने प्रवास करतो, आणि जो कोणी कोणत्याही गोष्टीला मारतो किंवा ठार करतो, किंवा एखाद्या पशूची किंवा पक्ष्याची कत्तल करतो, किंवा जो कोणी एखादा प्राणी, पक्षी किंवा मासा पकडतो, किंवा जो कोणी शब्बाथ दिवशी उपवास करतो किंवा युद्ध करतो:
१३ जो कोणी शब्बाथ दिवशी ह्या गोष्टींपैकी काहीही करील, त्याला मृत्यूदंड दिला जाईल, म्हणजे इस्राएलाचे पुत्र देशातील शब्बाथांविषयीच्या आज्ञांप्रमाणे शब्बाथ पाळतील, जसे त्या पाट्यांवर लिहिलेले आहे, ज्या त्याने माझ्या हाती दिल्या, यासाठी की मी तुझ्यासाठी ऋतूंचे नियम आणि त्यांच्या दिवसांच्या विभागणीनुसार ऋतू लिहून काढावेत. ह्याबरोबरच दिवसांच्या विभागणीचा वृत्तांत पूर्ण होतो.